

Salmi ja Jobin kirja

LUKIJALLE

Martti Luther on sanonut: "Moni joutuu perikatoon, koska ei osaa käyttää possessiivipronomineja, omistavia asemosanoja" — minä uskon että Hän on minun Herrani. Salmien kirja on täynnä omistavien, asemosanojen, yksityisen ihmisen rukouksia ja kiitosta. Mutta henkilökohtainen rukoilija oli "harvinainen lintu" Lutherin aikana. Nyt vielä enemmän ns. kiireen aikakautena. Vielä vähemmän on nykyisin niin jotka uskaltavat tuhlata aikaansa hiljaiseen rukoukseen omassa kammiossaan. Muinoin Daniel oli suuren valtakunnan pääministeri, kuitenkin hänellä oli aikaa rukoukseen kolmesti päivässä. Israelin kuninkaalla Daavidilla oli tämä aikataulu: "Illoin, aamuin ja keskipäivällä valitan ja huokaan, ja Hän kuulee ääneni" (55:18). Lutherin tapoihin kuului järjestää itselleen aikaa aamurukoukseen sitä runsaammin, mitä enemmän hänellä oli edessä olevana päivänä työtä odottamassa. Luther kävi rohkeasti armon istuimen eteen vedoten Jumalan lupauksiin kirjoitetussa sanassa. Eräs, joka kuuli hänen rukoilevan, on siitä kertonut. "Mikä henki, mikä luottamus olikaan sanoissaan! Hän lähestyi Jumalaa suurella kunnioituksella kuin arka kerjäläinen, mutta samalla sellaisella toivolla ja varmuudella kuin olisi puhunut rakkaan isän tai ystävän kanssa."

Näin puhuu myös muinainen israelilainen salmien säkeissä Jumalalle kuin kurja kerjäläinen, joka vuodattaa sydämensä raskaan ahdistuksen Jumalan eteen tai kiittää Häntä isällisestä huolenpidosta. Sydämensä vuodattaminen, ahdistusten purkaminen on terveellistä ihmiselle.

Vuosituhansien vierieissä salmit ovat palvelleet monta vaivattua ihmistä, jonka on ollut vaikeata itse pukea asiansa sanoiksi. Sekä Salmit että Jobin kirja ovat palvelleet monta yksinäistä ja vaivattua ihmistä samassa terveen psykiatrian hengessä kuin profeetta Hoosean kokemus Jumalasta: "Minä kuljetan hänet erämaahan siellä häntä suloisesti puhutellakseni."

Salmien ja Jobin kirjaa on aikanaan ymmärtänyt myös se Siionin virren laulaja, joka sanoo: "Eduksi katsoo maailma ylhäisten ystävyiden, on suuri kunnia Herran kanssa seurustella." Virsi on otettu nykyiseen kirkon virsikirjaan, mutta tämä loppuponsi on jätetty pois.

Nykyaikaisen arkeologisen ja nuolenpääkirjallisuuden tutkimuksen valossa

on fil. tohtori Eino Kolari julkaissut artikkelisarjan "Vanhassa Testamentissa mainitut soittimet ja niiden käyttö" (Kirkkomusiikkilehti 1951-52), joka perustuu kansainvälisesti tunnettuun tutkimukseen Eino Kolari: Musik instrumente und ihre Verwendung im Alten Testament, 1947.

Kesällä 1970 englantilainen psykiatri, tri Frank Lake puhui säätiömme järjestämässä pappien ja lääkärien mielenterveysseminaarissa Bergvikissä salmien opetuksista, joiden johtavat aatteet esitän tämän kirjan johdannossa. Samoin kuin Uuden Testamentin sanatarkan käännöksen valmistamisessa ovat tälläkin kerralla fil.maist. Toivo Koilo ja teol.maist. Ilmari Puukko osallistuneet kanssani yhteistyöhön. Heille lämpimät kiitokseni.

Helsinki, juhannuksena 1971.

Aapeli Saarisalo

SALMIT

SALMIEN JOHDANTO

Salmit on kirjoitettu Palestiinassa ja Babiloniassa noin tuhannen vuoden aikana (1500-450 eKr.). Salmintekijän nimi on mainittu sadassa salmissa. Näistä yksi on Mooseksen, 73 Daavidin, kaksi Salomon, 12 Aasafin, yksi Heemanin, yksi Eetanin ja kymmenen Koorahilaisten. Jäljellä olevista viidestäkymmenestä nimeltä mainitsemattomasta saattaa usea olla Daavidin ja Salomon sisällyksestä päätellen. Monien tekijää ei voida määritellä. Kirjanoppinut Esra lienee koonnut ja toimittanut salmit niiden nykyiseen muotoon.

Salmien hepreankielinen nimi on "seefer tehilliim", ylistysten kirja. Nimi Salmit (Psalmit) tulee kreikankielisestä nimestä "psalmoi", laulut. UT käyttää nimeä Salmit seitsemän kertaa (Lk. 20:42, 24:44, Apt. 1:20, 13:33, 1 Kor. 14:26, Ef. 5:19, Kol. 3:16). Usein käytetty nimitys Salttari tulee kreikan sanasta psalteerion, joka merkitsee harppua tai muuta kielisoitinta.

Heprealaisessa Raamatussa Salmit on jaettu viiteen kirjaan. Jaon syytä ei tunneta, mutta mallina lienee ollut Mooseksen viisi kirjaa. Ensimmäinen kirja käsittää luvut 1-41 ja sen pääaiheena on ihminen — erityisesti

ihminen Jumalan toiminnan kohteena. Toinen kirja käsittää 31 salmia (42-72) ja sen pääteemana on Israelin kansa. Kolmas kirja muodostuu 17 salmista (73-89). Siinä puhutaan pyhäköstä ja sen tarkoituksesta Jumalan ja ihmisen välisessä suhteessa. Neljännessä kirjassa on samoin 17 salmia (90-106). Se käsittelee Israelia ja pakanakansoja sekä Jumalasta erossa elävän ihmisen toivotonta tilaa. Viidennessä kirjassa on 44 salmia (107-150). Siinä puhutaan Jumalasta ja Hänen sanastaan ja osoitetaan, että Jumalan sanan totteleminen on Hänen siunauksensa ehto.

* * *

Sorron ja vainon ajatus esiintyy usein Salmeissa. Se koetaan tuskallisena paineena ja Jumalaa pyydetään päästämään ihmiset tällaisista tilanteista. Kuitenkaan ei yleensä kerrota näitten koettelemusten yksityiskohtia. Joskus näyttää kuin koko Israel olisi jonkin ympärillä asuvan kansan sorron alla jossakin tuhatvuotisen, myrskyisen historiansa vaiheessa. On hyvä muistaa, että vihamielisyys saattoi olla vain asenteissa, sen ei tarvinnut vielä ilmetä sotilaallisena toimintana. Usein toistuvana aiheena on valitus siitä, että viholliset tahtoivat murtaa juutalaisten kansallisen moraalin pilkan ja ivan ase-in.

Toisista salmeista näkyy, että sortajina saattavat olla parempi osaiset juutalaiset, jotka ovat käyttäneet jopa pakkosiirtolaisuuden aikaakin rahan tekemiseen ja mahtavien ystävien ja vaikutusvallan saamiseen ja jotka olivat katsoneet ajallisen turvallisuuden mieluisemmaksi kuin yhteenkuulumisen tunteen syvästi hurskaitten keskiluokan ryhmien kanssa. Vainoojan — vainotun, sortajan — sorretun, herran — orjan aihe esiintyy jatkuvasti, ja Jumala esitetään oikeudenmukaisuuden ja armon Jumalana.

Tämä herättää kysymyksen, onko ihmisten elettävä poliittisen, yhteiskunnallisen tai henkilökohtaisen vääryyden alaisena ennen kuin salmit korostavat asiaa? Juutalaisten ja kristittyjen yli kaksivuosi-tuhantinen kokemus näyttää osoittavan, että salmit ovat ilmaisseet ihmisen luottaneen Jumalaan silloinkin, kun asiat ovat olleet pahimmillaan. Mutta juuri sen vuoksi, ettei koskaan ole täysin selvää, onko salmien esittämä hätätilanne julkinen vai yksityinen, poliittinen vai persoonallinen, ulkonainen vai sisäinen, niiden vaikutus säilyy silloinkin,

kun ahdingon aihe muuttuu.

Kun historian heiluri jälleen suo ihmisille ulkonaisesti rauhallisen ja yhteiskunnallisesti vakaan kauden, kansallinen ja julkinen ahdinko, joka painaa joitakin ihmisiä salmien tykö, väistyy ja sen tilalle tulee sisäisempi ja yksityisempi murhe. Salmeissa on paremmin kuin missään muussa tunnetussa uskonnollisessa kirjassa puettu sanoiksi se, mitä ihmisen on tiedettävä päästäkseen sisäisten kipujen mustasta yöstä kohti odotettua aamunkoittoa. Erikoisesti salmi 88 puhuu kauttaaltaan tästä kärsimyksestä ja alituisesta vainonalaisuudesta sellaisena kuin eräät ihmiset kokevat sen. Tämän salmin aitous näiden kärsivien mielestä on siinä, ettei se lainkaan esitä huojennusta heidän kipuunsa. Missään kohden Jumala ei puutu asiaan muuttaakseen kaiken hyväksi. Salmi ei pääty voitonriemuun. Kaukana siitä, että ihmisten apua olisi saatavana: pikemminkin näyttää siltä, että ihmiset on ennalta määrätty kestäämään vielä yksi, nimittäin väärinymmärtämisen ja vihamielisyyden taakka.

Kristittyjen mielestä on ilmiselvää, että Jeesus ei ainoastaan pitänyt totena sitä, että Vanhan Testamentin profeetallinen aines sopi Hänen aikaansa, vaan Hän väitti, että muinaiset kirjoittajat puhuivat Hänestä. Noustuaan kuolleista, matkalla Emmaukseen kahden pettyneen opetuslapsen rinnalla, Hän avasi heidän ymmärryksensä näkemään kaikki ne kohdat Vanhasta Testamentista, missä Mooseksen kirjat ja profeetat olivat puhuneet Hänestä. Koska opetuslapset uskoivat siihen, että Raamattu puhui Hänestä tulevana Messiaana, heidän olisi Jeesuksen mukaan pitänyt ymmärtää, että Hänen oli kärsittävä, mutta että Hän oli nouseva kuolleista.

Jeesus viittasi S. 91:11-12:een ja S. 118:22:een sanoen niiden puhuvan Hänestä. Ennen kaikkea Hän käyttää S. 22:a tässä mielessä. Salmeissa usein toistuvat kuvat lunastavasta kärsijästä (13, 28, 55 ja 102) ja tulevasta kuninkaasta, joka on oleva Daavidin sukua ja valloittava pakanakansat Jumalalle kuuliaisiksi (2, 72) ovat erityisesti sellaisia kuvia, joitten Kristus sanoi toteutuvan Hänessä. Samoin Ihmisen Poika (2), viinipuu (80) ja Melkisedekin pappiskuningashahmo (.110). S. 68:n käyttö kristityn ylistyksenä Pyhän Hengen antamisesta "saarnaajien suurelle joukolla" ja S. 45 Kristuksen syntymästä osoittavat, kuinka tietoisuus raamatunkohtien toisesta profeetallisesta merkityksestä on vaikuttanut monen sukupolven

ajan uskovien näkemyksiin.

Persoonallisen kärsimyksen syvimmät syöverit tulevat esiin S. 22:ssa. Sen tärkeys käy ilmi siitä, että Kristus käytti sen alkusanoja kuvaamaan oman ristinkärsimyksensä kauheutta: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?" Hän käytti tätä sanaa ilmaisemaan sitä tunnettaan, että Hän oli täysin Jumalan hylkäämä,, Kolmen tunnin täydellisen pimeyden aikana Hän varmaan kertasi koko salmin sanoja. Salmin kirjoittaja ilmeisestikin tunsi kärsimyksen syvyydet. Ilo, johon salmi loppuu, lienee osa iloa, joka häntä on odottanut ja joka auttoi häntä kestäämään kärsimyksen pitkän vaivan. Salmin 22 ensimmäinen puolisko on täynnä levottomuutta.. Kärsijän persoonaa raastetaan julmasti eri suuntiin. Hänen sielunsa on pohjiaan myöten järkyttynyt Hänen huomionsa kääntyy tässä tilanteessa yhdestä näkökulmasta toiseen, pahimmasta parhaimpaan. Hänen ajatuksensa vaihtuvat hyökkäyksistä, jotka ovat syöksemäisillään hänet viimeiseen ahdinkoon, toivoon, jota ei kuitenkaan ole lopullisesti menetetty. Kirjoittajan vaivat ovat suurempia kuin ihminen voi kestää. Mutta hänen lopullista romahtamistaan pidättää usko, joka kaikesta huolimatta säilyy hänen sielunsa sisimmässä. Hän uskoo järkähtämättömästi, että Jumala voi ilmoittaa itsensä uskovalle myös ilman sitä apua, jonka sisäisen lohduksen ja ulkoisen yhteyden tunteet tavallisesti antavat. Uskon kautta kaikki hänen kansansa historian hengellisen elämän johtajat ovat kestäneet koettelemuksissa paljon yli tavallisen määrän. Muistaen tämän hän syöksyy säälimättömän perusteellisesti ja rehellisenä kuvaamaan omaa moninaista ahdistustaan. Kaikki olemassaolon raa'at vastakohtat, lopullinen paha, johon sielu joutuu, ja lopullinen hyvä, joka on Jumala, ovat tässä olemassa.

Kuinka meidän on ymmärrettävä salmin 22 jakeen 28 profetia, että Messiaan kuuliaisuuden seurauksena "kaikki maan ääret muistavat ja palajavat Jahven tykö; kaikki pakanain sukukunnat kumartuvat eteesi; sillä Jahven on kuninkuus, ja Hän hallitsee pakania." Kristityillä ei tässä ole ollut ymmärtämisvaikeuksia, koska he pitivät tätä yhtenä messiaanista salmeista. Tämän tulkinnan mukaan salminkirjoittajan sanoilla on kaksi merkitystä: välitön ja tulevaisuuteen viittaava, josta he itse olivat varmoja, mutta eivät tieneet toteutumisen yksityiskohtia. Salmien suuruuteen

kuuluu, että monien profeetallisten sanojen tavoin ne viittaavat lähitulevaisuuden yli kauemmaksi, kohti tulevaisuutta, joka kristitylle jo on toteutunut, mutta juutalaisille on vielä edessäpäin. Monissa salmeissa ylistetään Jumalan kuninkuutta, joka on Israelin, Hänen valittunsa, kunnia. Se oli juhlakultin aihe (66:8) ja Israelin kantaisien luottamuksen perusta. Niissä ja niitten pysymisessä kärsimyksissäkin tulevat kaikki maan sukukunnat siunatuiksi.

Salmi 23 alkaa paimenkuvauksella ja päättyy Herran huoneeseen. Daavid oli syntyisin Beetlehemistä, noin kahdeksan kilometriä Jerusalemissa etelään. Poikana hän paimensi karjaa. Paimenen kokemukset ja kuvat korostavat sitä, että ihminen on matkalla. Ennen kuin ruoho Beetlehemissä kukkuloilla paloi ruskeaksi kuumien auringon paahteissa, paimenet alkoivat siirtää laumojaan alas Jordanin laaksoon. Paimenen taito näkyi siitä, miten hän löysi vettä matkalla. Hänen huolenaan oli, ettei lampailta "mitään puuttunut", muuten ne olisivat menehtyneet. Kun aurinko laski länteen, Jordanin laaksoa reunustavat vuorilaaksot muuttuivat pimeiksi. Paimenen oli pidettävä lauma koossa. Eksyneille lampaille ja mahdollisesti koko laumallekin tämä saattoi olla, ei laakso, joka johti alas Jordanin ikivihreille niityille, vaan syvän hämärän laakso, pimeä kuin kuolema. Salminkirjoittajan mielessä on ainakin neljä seikkaa. Ensimmäisenä, hänen nuoruutensa kokemukset paimenena olosta. Toiseksi, valitun kansan oma historia, joka osoitti heidät laumaksi, josta oli pidetty hyvää huolta ja jota Jumala oli kaikessa johtanut. Muissa salmeissa Jumala usein mainitaan Israelin kansan paimenena (74:1, 77:21, 78:52, 70-72, 79:13, 80:2, 95:7, 100:3). Kolmanneksi, tässä salmissa tuodaan esille se merkittävä asia, että taivaallinen paimen pitää huolta yksilöstäkin. Tämä on runoilijan oma kokemus, ja hän kehittelee paimenaihetta persoonallisesti. Kuva lampaasta säilyy koko ajan, eikä kuitenkaan ole epäilystäkään siitä, että Jumalan ja rukoilevan runoilijan suhde on hänen oma jokapäiväinen kokemuksensa ja että hän juuri sitä tuo salmissa esille. Jumala on Kuningas, joka paimenena huolehtii jokaisesta. Daavid, paimenkuningas, vaelsi "Jumalan mielen mukaan". Kun salmilaulajan muistikuva siirtyy viheriäisiltä laitumilta uhkaaviin kapeikkoihin, Jumala tulee lähemmäksi. Ensin puhuttiin Hänestä. Nyt puhutaan Hänelle suoraan: "Sinä olet

kanssani. Vitsasi ja sauvasi minua, lohduttavat." Hän ei pyydä, että hänet säästettäisiin pahan hyökkäykseltä. Hän on oppinut näkemään ahtaitten aikojen merkityksen, kun vihamielisiä voimia on joka puolella. Ne painavat hänet Jumalan tykö, ja Jumala on hänen rinnallaan paljon lähempänä hänen koettelemustensa takana.

Kuva vaihtuu. Nyt ei ole enää lammasta, vaan ihminen. Hänet pyydetään katettuun pöytään. Siinä on ruokaa, jota kukaan vihollinen ei voi ottaa pois häneltä. Vieraanvaraisuudesta ei puutu mitään. Hänen päänsä on voideltu perinteellisesti öljyllä. Hänen maljansa on ylitsevuotavainen. Hän hyppää jumalanpalvelushetkien ja säästyshetkien yli väittäen, että koko hänen elämänsä on ollut yhtä tämän saman kokemuksen kanssa. Vaikka toiselta näyttääkin, Jumalan sula hyvyys ja laupeus ovat seuranneet häntä kaikkina hänen elinpäivinänsä. Vaeltaja on nyt kotona Jumalan "huoneessa", jonka Jumalan jatkuva huolenpito on hänen ympärilleen rakentanut. Vaikka muut ymmärtävät rauhan olotilaksi, josta ristiriidat puuttuvat, salminlaulaja on kokenut rauhan ristiriitojen keskellä. Hänellä on rauha, joka "käy yli ymmärryksen". Niinpä ei tätä rauhaa voi koskaan ottaa pois. Kun hän seuraa vanhurskauden polkuja, pelko yksinäisyyden murskaavista painoista ja kestäättömistä jännityksistä väistyy Jumalan, Hyvän Paimenen läsnäoloksi.

* * *

Noin vuodesta 400 eKr. lähtien mainitaan laulajien ammattikunta temppeleinpalvelijain erillisenä ryhmänä. Jo hyvin varhain pappien tehtäväksi pyhäkön jumalanpalveluksessa oli muodostunut polttouhrien uhraaminen sekä muitten uhrien toimittaminen. Pappuus kulki perintönä, ja papisto kuului yläluokkaan ja tuli melko hyvin toimeen. Sitä vastoin temppeლისalmien laulajat kuuluivat ryhmään, jota kutsuttiin leeviläisiksi. He eivät kuuluneet omistavan luokan sukuihin, vaan olivat "muukalaisia Israelin porteissa" ja riippuvaisia pyhäkköön tulleitten uhraajien lahjoista. Sosiaalisesti ja taloudellisesti heidän asemansa oli heikko.

Pappien ja laulajien välillä oli jatkuvaa kilpailua. Siinä ilmeni Israelin jumalanpalveluksen kaksi oleellista puolta, nimittäin uhritoimitusten ulkonaisten muotomenojen tarkka noudattaminen toisaalta ja toisaalta Jumalan sisäinen rakastaminen, joka ilmeni Jumalan armon sisäisenä

tuntemisena, vääryyksien aitona murehtimisena sekä sydämen mielenlaadun muutoksena, mikä johtaa elämän pyhittämiseen. Salmien kirjoittajat pitivät uhreja välttämättöminä ja asiaankuuluvina, ja kuitenkin he antavat suuremman arvon kuin muut temppeleipalvelukseen osallistujat jumalanpalvelusmenojen hengelliselle puolelle, niin kuin usein näemme salmeista. Salmeissa mainitaan usein laulajat, mutta harvoin papit. Salminlaulaja-leeviläisten huolena ei ollut ainoastaan jumalanpalveluksen hengellisen puolen korostaminen ulkonaisen rituaalin ja muotomenon rinnalla. He puolustavat köyhää rikkaan painostukselta, nälkäistä ylensyöneen, heikkoa mahtavan, nöyrää ylpeän, hurskasta jumalattoman, vakavaa pinnallisen, rehellistä katalan ja syvällistä ulkokullatun edessä. Joskus kansalliset vaaranajat yhdistivät koko kansan. Kuningas (niin kauan kuin maassa oli kuningas), papit, leeviläiset ja koko kansa yhdessä keativät koettelemuksen ja yhdessä kiittivät Jumalaa, kun kriisi oli ohi. "Me"-salmit, joissa ilmeisesti puhutaan koko yhteiskunnan nimessä, ja monet "minä"-salmit, joissa kuningas kansan johtajana edustaa koko kansakuntaa, osoittavat salminlaulajat tämän kokonaisuuden osiksi. Heidän sanansa kumpusivat siitä, että he samaistivat sisimmässään itsensä koko Israelin kansaan. Mutta monissa persoonallisissa kiitossalmeissa tai omakohtaista hätää tai valitusta huokuvissa salmeissa he ilmaisevat sitä, mitä he itse pitivät tärkeimpänä, todella jumalisen miehen ja naisen sisäistä hengellistä elämää heidän tullessaan pyhäkköön saamaan apua omaan syvään kriisiinsä tai kiittämään, kun se oli ohi.

Kun tällainen ahdistunut ihminen saapui pyhäkköön, kenen puoleen hän saattoi kääntyä tullakseen kuulluksi? Kuka löytäisi sopivat sanat kuvaamaan heidän mielensä lähes sanatonta tuskaa? Kuka voisi pukea yksityisen ihmisen koettelemukset sanoiksi, joita voitaisiin käyttää julkisesti, ilman että huomio kiintyisi liiaksi yksityiskohtiin? Kuka voisi kuunnella valitusta sosiaalisesta epäoikeudenmukaisuudesta ja mahtavien sorrosta, ilman että joutuisi samaistetuksi sortajiin? Lyhyesti sanoen kysymys on siitä, kuka tässä yhteisössä oli valmis kuuntelemaan vaivattua ihmistä? Kun ahdistuksen tai sairauden aikaansaama hätätilanne oli ohi ja kun mies tai nainen halusi palata pyhäkköön liittämään Jumalaa, kuka olisi häntä vastassa, ellei juuri se henkilö, jolle hän oli alunperin puhunut? Kuka

silloin ottaisi sopivan kiitossalmin tai laatisi uuden ja johtaisi soittajien säestystä, kun salmia laulettiin kiittäjän puolesta, niin kuin oli hyväksyttynä tapana. Sikäli kuin voimme ymmärtää, näitten kysymysten vastaus kuuluu: kärsivä, olipa hän "potilas" tai "katuvainen", kääntyi lähinnä jonkun leeviläisen salminlaulajan puoleen. Tässä mielessä salmit osaksi ovat sukupolvia kestäneen sielunhoitotyön tuloksia.

Usein salmeissa siirrytään äkkiä vaivasta ja vaikeroinnista ylistykseen ja kiitokseen. Jos tekstissä ei ole mainintaa, että näitten välillä olisi tapahtunut jotakin, joka tekisi muutoksen ymmärrettäväksi, siirtyminen näyttää epämiellyttävältä ja tarkoituksettomalta mielen ailahtelulta.

Osasyynä tähän liene; että salmiin on kertomuksena liitetty lyhyt luettelo vaivojen laadusta, samalla kun koko salmin tarkoituksena on Jumalan hyvydestä kiittäminen ja todistaminen. Tämä ei kuitenkaan sovi niihin salmeihin, esim. persoonallisiin ahdingon ja valituksen salmeihin, joissa vaivat vielä näyttävät jatkuvan. Kuinka voimme selittää yht'äkkisen varmuuden synnyn? Näyttää ilmeiseltä, että joku pyhäkön henkilökunnan jäsen, joko pappi tai leeviläinen tai näkijä, joutui profeetallisen liikituksen tilaan ja julisti jumalallisen sanoman. Tämä oli Jumalan erityinen sana ahdistuneelle ihmiselle, ja se vakuutti hänelle yliluonnollisen arvovallan voimalla, että Jahve oli kuullut ja hyväksynyt hänen rukouksensa ja että Jahve nyt kaikkivaltansa ja kaiken kattavan armonsa kautta vakuutti kaiken muuttuvan riemulliseksi, huolimatta siitä, mikä nyt on näkyvissä. Kun tarkastelee tätä yllättävää siirtymistä yhä jatkuvasta ahdingosta kirkkaampaan, avarampaan mailmaan, joka on niin muuttunut ja kuitenkin samanlainen, kaiken keskeyttää profeetallinen vakuutuksen sana, täynnä yliluonnollisen arvovallan ääntä, ja myös varsinainen uhritoimitus, jossa pyhäkköön saapunut uhraaja on osaa ottavana tarkkailijana. Tällöin on mahdollista ymmärtää temppeliin tulleen ihmisen uuden ja riemullisen varmuuden syytä. Hän on täysin vakuuttunut siitä, että koko tuo kurjuus, josta hän vaikeroi, kuuluu kaikesta huolimatta Jumalan lujan ja rakastavan kaikkivaltiuden

Selvimmin tämä tulee ilmi salmissa 22, "kärsimyssalmissa". Salmin-laulajan Jumala-kokemuksen ytimeen kuuluu se paradoksi, että niille ihmisille, joitten suhde Jumalaan on oikea, avoin ja kuuliainen, asiat ainoastaan

näyttävät olevan väärin. Salminlaulajat olivat sen lopullisen totuuden vartijoita, että oikeus on lopulta tapahtuva ja että antaessaan ihmiselle anteeksi Jumala ottaa heidät yhteyteensä, heittää heidän syntinsä selkänsä taakse eikä enää muista niitä.

* * *

Se viisas ja hurskas, joka kirjoitti salmin 119, näki vaivaa varmistaakseen, että kunkin jakson ensimmäinen kirjain oli järjestyksessä yksi heprealaisen aakkoston kirjaimista. Lisäksi kussakin sen 176:sta jakeesta (ainoana poikkeuksena jae 122) on yksi lakiin viittaava sana: asetus, käsky, oikeus, tie, todistus, sana. Hänen mielentilansa ei viittaa siihen, että hän kuuntelisi sen miehen kauheita vuodatuksia, jonka kaikinpuolisen kurjuuden tila tuodaan julki salmissa 88.

Seuraavat salmit tai ainakin niiden pääosa kuuluvat "viisaussalmien" ryhmään: 1, 32, 37, 49, 73, 78, 91, 105, 106, 111, 112, 119, 127, 128, 133, 139. Niissä kaikissa on hurskas, kiitollisuutta huokuva ilmapiiri, ja koska tämä tunne tavallisesti oli pyhäkkömatkan alku-syynä, niissä myös mainitaan varsinainen Jumalan kiittäminen temppelissä. Kiitoshymneissä kiitetään paikoittain viisautta itseään ja toisin paikoin niitten hurskautta, jotka pitävät Lain ja elävät Jahven kunnioituksessa ja pelossa. Tosi juutalaiselle Herran pelko on viisauden alku, ja viisaus johdattaa hurskauteen. Näitten viisaussalmien kirjoittaja ilmaisee oman uskonnollisen vakaumuksensa rukousten muodossa. Hän tavallaan saamaa itselleen puhuessaan Jumalan kanssa. Hän kirjoittaa kuin ne oppineet miehet, joitten hurskaus ei enää versonut pyhäkköön tulleitten vaivattujen ihmisten tapaamisesta. Hänen uskonnollinen elämänsä sai ravintonsa synagoogasta ja kouluista, joissa lakia tutkittiin. Salmeja ei enää käytetty hengelliseen neuvontaan todellisessa tilanteessa. Niitä ei enää käytetty laulukirjana kuten ennen, jolloin sydämeltään murtunut pyhäkkövieras ja hänen salminlaulajansa yhdessä seisoivat temppelissä yrittäen etsiä ratkaisua johonkin vaivaan. Oppineitten salminkirjoittajien aikana näitä salmeja siis käytettiin Raamatun osana, aivan kuten muitakin Raamatun kirjoja, joita luettiin synagoogassa Jumalan pyhänä sanana. Niistä tuli synagoogarukousten ja päivittäisten kotirukousten esikuvia.

PSALMIT 1- 30

ENSIMÄINEN KIRJA

1. salmi

Onnellinen se mies, joka ei vaella jumalattomain neuvon mukaan eikä viivy syntisten matkassa eikä istu pilkkaajain istuimella,² vaan halajaa Jahven lakia ja ajattelee Hänen lakiansa päivät ja yöt.³ On kuin vesivirtain ääreen istutettu puu, joka antaa hedelmänsä ajallaan. Lehtensä eivät lakastu, ja mitä tahansa tekee, se menestyy.⁴ Sellaisia eivät jumalattomat, vaan kuin akanat, joita tuuli ajaa,⁵ Sen vuoksi jumalattomat eivät kestä tuomiolla eivätkä syntiset vanhurskasten seurakunnassa.⁶ Jahve näet tuntee vanhurskasten tien, mutta jumalattomain tie vie perikatoon.

1 On esitetty, että ensimmäinen salmi on ristiriidassa kristillisen rakkauden ja Jeesuksen kanssa, joka ei tämän salmin hengessä "eristäytynyt mailmasta". Salmi ylistää onnelliseksi sitä, joka ei vaella jumalattomain neuvon mukaan eikä istu pilkkaajain istuimella, vaan halajaa Herran lakia. Suomennoksen sanaa laki vastaa alkukielessä Toora, joka ei merkitse todellakaan lakia, vaan "opetusta, oppia". Vanhassa Testamentissa on yllin kyllin heprean sanoja, jotka merkitsevät lakia, asetuksia, säädöksiä. Mutta Toora on yleisnimitys kaikkien Mooseksen kirjain sisällölle, joissa on sekä lakia että evankeliumia. Ensimmäinen salmi puhuu Jumalan sanan rakastamisesta eikä yksistään lain rakastamisesta. Syystä Martti Luther antaa varoituksen tämän hänelle rakkaan salmin väärästä lukemisesta: "nicht mit Kuhaugen lesen" (sitä ei sovi lukea lehmän silmin). Eivät sellaisetkaan salmit kuin 26:s sisällä laki-uskontoa, vaikka monet niissä sitä näkevät. Niitä käyttivät Jerusalemin temppelissä erinäisistä yhteiskunnallisista rikoksista syytetyt mennessään pyhäkköön puhdistusvalalle. Ei ole siis kummeksuttava sitä, että Vanhassa Testamentissa on lainomaisia kohtia enemmän kuin uudessa, sillä Vanhan Testamentin aikaan yhteiskunta ja seurakunta olivat yhdessä (teokratia). 1:2 Jahve on Jumalan nimitys, jota käytetään hepreankielisessä Vanhassa Testamentissa. Joskus käytetään myös lyhennettyä muotoa Jah, joka on

yleinen nimien osana, Jesaja (Jahve on pelastus), Sakarja (Jahve muistaa), sekä muissakin sanoissa, esim. Hallelujaa (kiittäkää Jahvea).

1:3 Vesiojat, hepr. "palge majim". Sana tarkoittaa pieniä oja tai vakoja, joita käytettiin puutarhoissa maan kasteluun.

2. salmi

Miksi pakanat riehuvat ja kansat turhia ajattelevat? ² Maan kuninkaat nousevat ja ruhtinaat keskenään neuvottelevat Jahvea ja Messiastansa vastaan: ³ "Katkaiskaamme kahleensa ja heittäkäämme päältämme köytensä." ⁴ Joka taivaissa istuu, nauraa, Herra pilkkaa heitä. ⁵ Sitten puhuu heille vihassaan ja kauhistuttaa heitä hirmussaan: ⁶ "Minäpä olen voidellut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni." ⁷ Kerron erästä päätöksestä. Jahve sanoi minulle: "Sinä olet poikani, tänä päivänä olen sinut synnyttänyt." ⁸ Ano Minulta, niin annan pakanakansat perinnöksesi ja maan ääret omaisuudeksesi. ⁹ Muserrat heidät rautaisella valtikalla, niin kuin saviastian heidät särjet." ¹⁰ Toimikaa siis viisaasti, kuninkaat, ottakaa nuhteesta vaari, maan tuomarit. ¹¹ Palvelkaa Jahvea pelolla ja riemuitkaa vavistuksella. ¹² Antakaa suuta Pojalle, jottei vihastuisi ja tienne veisi teitä perikatoon. Sillä vihansa syttyy äkisti. Onnellisia kaikki, jotka Häneen turvaavat.

2 Toinen salmi on Jahven Kuninkaan salmi. Kirjoittaja katsoo täydelliseen Kuninkaaseen, ja hänen sanansa ovat täyttyneet Kristuksessa. Jahve on asettava Kuninkaaksi oman voideltunsa ja alistava kaikki pakanakansat alaisikseen. Salmi päättyy vetoomukseen, että kuninkaat ja tuomarit antaisivat Jahven Kuninkaalle kunnian. Salmeissa esiintyy usein kaksi näennäisesti vastakkaista hahmoa, kärsivä vanhurskas ja voittava kuningas. Edellinen on salmeissa 13, 22, 55 ja 105, jälkimäinen 2 ja 72. Kärsijän hahmon tulkittiin usein tarkoittavan koko Israelin kansaa. Kuningas oli Daavidin jälkeläinen, tuleva Messias. Nämä molemmat hahmot toteutuivat Jeesuksen persoonassa ja työssä.

2:2 "Voideltu", hepr. "Maaiah" (eli Messias), kreik. "khristos" (Kristus).

Kuninkaat oli tapana voidella öljyllä heidän astuessaan virkaansa, ja voitelu vastasi nykyistä kruunausta. Herran Voideltu tarkoittaa siis Herran

Kuningasta.

*2:6 Jumalan Kuningas on Messias, joka on hallitseva Daavidin valtaistuimella ikuisesti. Vrt. Jes. 9:6, Lk. 1:32,33, Ilm. 11:15.
3:1 Ks. 2 Sam. 15:13ss.*

3. salmi

Daavidin salmi hänen paetessaan poikaansa Absalomia.

² Jahve, kuinka ovatkaan vihamieheni lisääntyneet. Monet nousevat minua vastaan.

³ Monet sanovat minulle: "Ei ole hänellä autuutta Jumalassa." Sela. ⁴ Mutta Sinä, Jahve, olet kilpeni, kunniani ja pääni kohottaja. ⁵ Ääneeni huudan Jahvelle, ja Hän vastaa minulle pyhäältä vuoreltansa. Sela. ⁶ Käyn levolle ja nukun, herään, sillä Jahve tukee minua. ⁷ En pelkää monien tuhansien joukkoja, jotka yltympäri asettuvat minua vastaan. ⁸ Nouse, Jahve, pelasta minut, Jumalani! Sinä näet lyöt kaikkia vihollisiani poskelle, murskaat jumalattomain hampaat. ⁹ Autuus on Jahvelta, siunauksesi on kansallasi. Sela.

3:3 Sanan "sela" merkitystä ei tunneta varmasti. Se saattaa merkitä taukoa, äänialan muutosta tai merkkiä kuorolle, että sen vuoro on vastata edellä laulettuihin sanoihin. Se voi myös olla yleinen merkki lauluvuoron vaihtumisesta ryhmältä toiselle.

4. salmi

Veisuunjohtajalle, kielisoittimilla, Daavidin salmi.

² Vastaa minulle, kun huudan, vanhurskauteni Jumala. Sinä ahtaasta avarrat minulle. Ole minulle armollinen ja kuule rukoukseni. ³ Miehet, kuinka kauan kunniaani häväistään? Rakastatte turhuutta, tavoittelette valhetta. Sela. ⁴ Tietäkää kuitenkin, että Jahve on erottanut itselleen hurskaan. Jahve kuulee huutaessani Hänelle. ⁵ Vaviskaa älkääkä syntiä tehkö. Puhukaa sydämässänne vuoteellanne ja olkaa hiljaa. Sela. ⁶ Uhratkaa vanhurskauden uhreja ja luottakaa Jahveen. ⁷ Moni sanoo: "Kuka osoittaa meille hyvää?" Jahve, kohota meille kasvojesi valo. ⁸ Sinä annat sydämeeni suuremman ilon kuin muilla on saatuaan runsaasti jyviä ja

viiniä.⁹ Rauhassa käyn levolle ja vaivun uneen, sillä Sinä, Jahve, yksin suot minun asua turvassa.

4:7 "Kohota meille kasvojesi valo." Raamatullinen sanonta, jolla pyydetään kuninkaan tai Jumalan suosiota.

5. salmi

Veisuunjohtajalle, huiluilla, Daavidin salmi.

² Ota sanani korviisi, Jahve, huomaa huokaukseni. ³ Kuuntele huutoni ääntä, kuninkaani ja Jumalani, sillä Sinua rukoilen. ⁴ Jahve, varhain kuulet ääneni, varhain valmistautun eteesi ja varron. ⁵ Sillä Sinä et ole Jumala, joka mielistyt jumalattomuuteen. Paha ei saa majailla tykönäsi. ⁶ Pöyhkeät eivät saa astua silmiesi eteen. Vihaat kaikkia väärintekijöitä. ⁷ Hävität valhettelijat. Jahve kauhistuu murhamiestä ja viekasta. ⁸ Mutta minä saan suuresta armostasi astua huoneeseesi, saan pelossasi kumartaa pyhään temppeliisi päin. ⁹ Jahve, taluta minua vanhurskaudessa vihamiesteni tähden, tasoita tiesi eteeni. ¹⁰ Heidän suussa ei näet ole luotettavuutta, sisimpänsä on sulaa ilkeyttä, kurkkunsa on avoin hauta, kielensä tekevät liukkaaksi. ¹¹ Jumala, julista heidät syyllisiksi, rautkoot hankkeensa, aja heidät pois paljojen rikostensa tähden, sillä niskoittelevat Sinua vastaan. ¹² Mutta iloitkoot kaikki Sinuun turvaavaiset, riemuitkoot iäti — Sinä suojelet heitä = iloitkoot Sinussa ne, jotka nimeäsi rakastavat. ¹³ Sinä, Jahve, näet siunaat vanhurskasta, armolla suojaat häntä niin kuin kilvellä.

5:10 Salmeissa varoitetaan usein kielen synneistä: Vaikka silloisessa mailmassa oli paljon väkivaltaa ja vääryyttä, silti mainitaan juuri paha kieli yhteiskunnan vitsauksena. Vrt. S. 10:7, 12:3, 31:20, 36:3, 41:7, 52:3, 55:22, 102:8 ym.

6. salmi

Veisuunjohtajalle, kielisoittimilla, matalassa äänialassa, Daavidin salmi.

² Jahve, älä rankaise minua vihassasi äläkä kiivastuksessasi minua kurita. ³ Ole minulle armollinen, Jahve, sillä olen nääntynyt. Paranna minut, Jahve, sillä luuni ovat pelästyneet ⁴ ja sieluni on kovin pelästynyt. Mutta Sinä,

Jahve, kuinka kauan? ⁵ Käänny takaisin, Jahve, vapauta sieluni, pelasta minut armosi tähden. ⁶ Sillä kuolemassa ei Sinua muisteta; kuka kiittää Sinua tuonelassa? ⁷ Olen uupunut huokaamisestani, mietiskelen kaiken yötä vuoteessani, kostutan leposijani kyynelilläni. ⁸ Silmäni on murheesta hiutunut, vanhentunut kaikkien vastustajaini tähden. ⁹ Väistykää minusta, kaikki väärintekijät, sillä Jahve kuulee itkuni äänen. ¹⁰ Jahve kuulee anomiseni, Jahve ottaa vastaan rukoukseni. ¹¹ Kaikki viholliseni joutuvat häpeään ja suureen pelkoon, kääntyvät äkisti takaisin häpeissään.

6 Tämä on ensimmäinen seitsemästä suuresta katumussalmista. Synti ei tosin ole tässä niin selvästi esillä kuin myöhemmissä, vaan tämä on pikemminkin pyyntö päästä vapauteen tuskasta ja murheesta ja rangaistuksesta, jotka ovat synnin seurauksia. Silti tässäkin salaisissa tuodaan esille luottamus Jumalaan, jolla on valta muuttaa kaikki. Muut katumussalmit ovat 32, 38, 51, 102, 130 ja 143. 6:1 "Matalassa äänialassa", vrt. 1 Aik. 15:21.

7. salmi

Daavidin virsi, jonka veisasi Jahvelle benjaminilaisen Kuusin sanojen tähden.

² Jahve, Jumalani, Sinuun turvaan. Pelasta minut kaikista vainoojistani ja vapauta minut, ³ jotteivät raatelisi minua kuin jalopeura ja tempaisi pois eikä pelastajaa olisi. ⁴ Jahve, Jumalani, jos näin olen tehnyt, jos vääryyttä on käsissäni, ⁵ jos olen tehnyt pahoin sille, joka suo minulle hyvää, jos olen ryöstänyt siltä, joka syyttä on vastustajani, ⁶ niin vainotkoon vihollinen henkeäni ja ottakoon kiinni ja polkekoon maahan elämäni ja painakoon kunniani tomuun. Sela. ⁷ Nouse, Jahve, vihassasi, kohoa vastustajaini raivoa vastaan ja heräjä avukseni. Tuomion sääsit. ⁸ Ympäröiköön Sinua kansain joukko, ja palaja sen yli korkeuteen. ⁹ Jahve tuomitsee kansat. Tuomitse minut, Jahve, vanhurskauteni ja viattomuuteni mukaan. ¹⁰ Loppukoon jumalattomain pahuus, mutta vahvista vanhurskasta. Sillä vanhurskas Jumala on sydänten ja munaskuitten tutkija. ¹¹ Kilpeni on Jumalasta, joka on oikeamielisten pelastaja. ¹² Jumala on vanhurskas tuomari ja Jumala, joka vihastuu joka päivä. ¹³ Jos kääntymystä ei tule, niin

Hän teroittaa miekkansa, jännittää jousensa ja pitää sen valmiina,¹⁴ valmistaa häntä varten surma-aseet, tekee nuolensa palaviksi.¹⁵ Katso, tuo on raskaana vääryydestä, kantaa tuhoa kohdussaan ja synnyttää valheen.¹⁶ Kaivaa kuopan, kovertaa sen, mutta putoaa kaivamaansa hautaan.¹⁷ Tuhotyönsä kääntyy hänen oman päänsä päälle ja vääryytensä lankeaa hänen päälle.¹⁸ Kiitän Jahvea vanhurskautensa tähden ja veisaan kiitosta Jahven, Korkeimman nimelle.

8. salmi

Veisuunjohtajalle, viininkorjuulaulun sävelellä; Daavidin salmi.

² Jahve, Jumalamme, kuinka ylevä onkaan nimesi kaikessa maassa, Sinun, joka olet asettanut kunniasi yli taivasten.³ Lasten ja imeväisten suusta perustit voiman vastustajaisi tähden kukistaaksesi vihollisen ja kostonhaluisen.⁴ Kun katselen taivaitasi, sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka olet valmistanut,⁵ niin mikä on ihminen; jotta häntä muistat, ihmislapsi, jotta häntä seuraillet?⁶ Teit hänet vähää vähemmäksi jumal'olentona, seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella,⁷ asetit hänet hallitsemaan kättesä tekoja, alistit kaikki jalkainsa alle:⁸ lampaat ja härät, ne kaikki, ynnä kedon eläimet,⁹ taivaan linnut ja meren kalat, jotka kulkevat merten polkuja.¹⁰ Jahve, Jumalamme, kuinka korkea onkaan nimesi kaikessa maassa!

8:5 Ihmistä merkitsemässä on alkukielessä kaksi sanaa. Jakeen alussa on "enoä", joka tarkoittaa kuolevaista, heikkoa, sairauksien alaista ja viheliäistä ihmistä, jakeen loppupuolella "adam", joka viittaa enemmän ihmiseen Jumalan luomana olentona.

9. salmi

Veisuunjohtajalle, korkealla äänellä, sävelellä "Kuole pojan puolesta", Daavidin salmi.

² Jahve, kaikesta sydämestäni kiitän, kerron kaikkia ihmeitäsi.³ Iloitsen ja riemuitsen Sinussa, veisaan nimesi kiitosta, Korkein.⁴ Sillä viholliseni peräytyivät, kaatuivat ja hukkuivat kasvojeni edessä.⁵ Toimitit näet oikeuteni ja asiani, istuit valtaistuimelle, vanhurskas tuomari.⁶ Nuhtelit

pakania, tuhosit jumalattomat, pyyhit pois nimensä ikiajoiksi. 7 Sinä vihollinen, hävitykset ovat iäksi loppuneet. Olet hävittänyt kaupunkeja, hävinnyt on muistonsa niitten mukana. 8 Mutta Jahve pysyy iäti. On valmistanut valtaistuimensa tuomiota varten. 9 Jumala tuomitsee mailman vanhurskaudessa, tuomitsee kansat oikeuden mukaan. 10 Jahve on sorretun linna vaivan aikoina. 11 Sinuun turvaavat ne, jotka tuntevat nimesi, sillä et hylkää niitä, jotka Sinua etsivät, Jahve. 12 Veisatkaa kiitosta Jahvelle, joka Siionissa asuu, julistakaa tekojansa kansain keskellä. 13 Veren kostaja näet muistaa heidät, ei unhoteta kurjain huutoa. 14 Ole minulle armollinen, Jahve, katso, kuinka vihamieheni minua vaivaavat, Sinä, joka nostat minut kuoleman porteista, 15 julistaakseni kaikkea kiitostasi, riemuitakseni pelastuksestasi tytär Siionin porteissa. 16 Pakanat ovat vajonneet kaivamaansa hautaan, jalkansa on takertunut heidän virittämäänsä verkkoon. 17 Jahve on tullut tunnetuksi, on langettanut tuomion. Jumalaton on kietoutunut omien kätensä tekoihin. — Mietiskelyä. Sela. 18 Jumalattomat peräytyvät tuonelaan, kaikki pakanat, jotka unhottavat Jumalan. 19 Köyhää ei näet unhoteta ainiaaksi eikä kurjain toivo huku ikiajoiksi. 20 Nouse, Jahve, älä salli ihmisen päästä valtaan. Tuomittakoon pakanat kasvojesi edessä. 21 Suo, Jahve, heille opetus. Tuntekoot pakanat, että ovat ihmisiä. Sela.

10. salmi

Miksi, Jahve, seisot kaukana, kätkeyt ahdistuksen aikoina? 2 Jumalattomain ylpeyden tähden kurja kärsii. Takertukoot he punomiinsa juoniin. 3 Jumalaton kerskaa sielunsa himosta ja kiittää ahnetta, halveksii Jahvea. 4 Jumalaton ylpeydessään ei kysele, Jumala ei ole yhdessäkään hänen suunnitelmassaan. 5 Tiensä mutkittelevat joka aika. Tuomiosi ovat korkealla hänestä, kaikille vastustajilleen pöyhkeilee. 6 Sanoo sydämessään: "En horju, en ikinä pahaan lankea." 7 Suunsa on täynnä kirouksia ja petoksia ja sortoa, kielensä alla on pahuus ja vääräys. 8 Istuu väijyksissä kylien luona, murhaa syyttömän salaa, silmänsä vaanivat vaivattua. 9 Väijyy piilossa kuin jalopeura pensaikossa, väijyy ottaakseen kurjan saaliiksi; saa kurjan saaliiksi vetäen hänet verkkoonsa. 10 Kyyristyy, painautuu maahan, ja kurjat joutuvat valtaansa. 11 Sanoo sydämessään:

"Jumala on unhottanut, on peittänyt kasvonsa, ei ikinä näe." ¹² Nouse, Jahve, kohota kätesi, Jumala. Älä unhotä nöyriä. ¹³ Miksi jumalaton pilkkaa Jumalaa? Sanoo sydämessään: "Ei sitä kosteta." ¹⁴ Sinä näet, sillä havaitset vaivan ja tuskan. Uskomalla käteesi kurja jättää asian Sinulle. Olet orpojen auttaja. ¹⁵ Murskaa jumalattoman ja pahan käsivarsi, kosta jumalattomuutensa, jottet sitä löydä. ¹⁶ Jahve on kuningas aina ja iäti. Hävinneet ovat pakanat Hänen maastansa. ¹⁷ Nöyräin halajamisen Sinä, Jahve, kuulet, vahvistat sydämensä, tarkkaat korvallasi, ¹⁸ toimittaaksesi orvolle ja sorretulle oikeuden. Ihminen, joka on maasta, ei enää saa kauhua aikaan.

11. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidilta.

Jahveen olen turvannut. Kuinka sanotte minulle: "Paetkaa kuin lintu vuorillenne"? ² Sillä katso, jumalattomat jännittävät jousen, ovat panneet nuolensa jänteelle ampuakseen pimeässä oikeamielisiä. ³ Kun perustukset hajoitetaan, mitä voi vanhurskas tehdä? ⁴ Jahve on pyhässä temppelissään, Jahve — valtaistuimensa on taivaissa. Silmänsä näkevät, katseensa tutkivat ihmislapsia. ⁵ Jahve tutkii vanhurskasta, mutta jumalatonta ja väkivallan rakastajaa sielunsa vihaa. ⁶ Jumalattomain päälle Hän sataa pauloja, tulta ja tulikiveä, ja polttava tuuli on heidän maljansa osa. ⁷ Sillä Jahve on vanhurskas, vanhurskautta Hän rakastaa, oikeamieliset saavat katsella Hänen kasvojansa.

12. salmi

Veisuunjohtajalle, matalassa äänialassa, Daavidin salmi.

² Auta, Jahve, sillä hurskaat ovat hävinneet, uskolliset ovat kadonneet ihmislusten joukosta. ³ Kukin puhuu valhetta toiselleen, puhuvat liukkain huulin, kaksimielisin sydämin. ⁴ Jahve hävittää kaikki liukkaat huulet, kielen, joka puhuu suuria sanoja, ⁵ ne, jotka sanovat: "Kielemme avulla olemme väkevät, huulemme ovat omamme — kuka on herramme?" ⁶ Kurjien sorrön tähden, köyhien huokausten tähden minä nyt nousen, sanoo Jahve, tuon autuuden sille, joka sitä hartaasti halajaa. ⁷ Jahven sanat ovat puhtaita sanoja, maan sulatossa sulatettua hopeaa, seitsemästi

puhdistettua.⁸ Sinä, Jahve, varjelet heitä, suojelet hänet tältä sukukunnalta iäti. e Jumalattomat kuljeksivat ympäri, kun kataluus pääsee valtaan ihmislusten joukossa.

12:2 "Auta", hepr. sanasta jaas´a, joka merkitsee myös "vapahtajaa, pelastajaa". Samasta sanasta tulee nimi Jeesus, joka merkitsee Pelastajaa, Vapahtajaa.

13. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin salmi.

² Kuinka kauan, Jahve, minut peräti unhotat, kuinka kauan kätket minulta kasvosi? ³ Kuinka kauan minun täytyy hautoa huolia sielussani, päivästä päivään murhetta sydämässäni? Kuinka kauan on vihollinen korotettu ylitseni? ⁴ Katso tarkkaavasti, vastaa minulle, Jahve, Jumalani. Valaise silmäni, jotten nukkuisi kuolemaan, ⁵ jottei viholliseni sanoisi: "Voitin hänet", jotteivät vihamieheni riemuitsisi, kun horjun. ⁶ Mutta minä turvaan armoosi, sydämeni riemuitsee autuudestasi. ⁷ Laulan Jahvelle, sillä on minulle hyvin tehnyt!

14. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidilta.

Hullu sanoo sydämässään: "Ei ole Jumalaa." Ovat turmeltuneet, ovat tehneet kauhistavia tekoja; ei ole ketään hyvän tekijää. ² Jahve katso taivaasta ihmislapsia nähdäkseen, onko ketään ymmärtäväistä, joka etsii Jumalaa. ³ Kaikki ovat kääntyneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet. Ei ole ketään hyvän tekijää, ei yhtään ainoaa. ⁴ Eivätkö käsitä, kaikki nuo väärintekijät? Kansani syöjät ovat syöneet leipää. Jahvea eivät avuksensa huuda. ⁵ Siinä heidät valtaa pelko, sillä Jumala on vanhurskasten sukukunnassa. ⁶ Te saatatte häpeään vaivanalaisen aikeet. Jahve on kuitenkin hänen pakopaikkansa. ⁷ Oi, jospa Israelin pelastus tulisi Siionista! Kun Jahve kääntää kansansa vankeuden, Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

14:4 "Kansani syöminen" on kuvaannollinen sanonta, joka usein esiintyy Vanhassa Testamentissa ja tarkoittaa Jumalaan uskovien 'ottamista ja

vainoamista.

15. salmi

Daavidin salmi.

Jahve, kuka saa vieraila majassasi? Kuka saa asua pyhällä vuorellasi? ² Se, joka vaeltaa nuhteettomasti ja harjoittaa vanhurskauttaja puhuu totuutta sydämessään, ³ ei panettele kielellänsä eikä tee ystävälleen pahaakaan eikä tuota häpeää lähimmäiselleen; ⁴ se, joka halveksii hylkiötä, mutta kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Jahvea; se, joka ei valaansa riko, vaikka on vannonut vahingokseen; ⁵ se, joka ei anna rahaansa korolle eikä ota lahjuksia viatonta vastaan. Joka näin tekee, ei ikinä horju.

15:1 Jumalan majalla ja pyhällä vuorella tarkoitetaan tässä ensisijaisesti taivaallista temppeliä ja taivaallista Siionin vuorta ja Jumalan kaupunkia, joitten kuva maanpäällinen temppeli oli. Asuminen viittaa jatkuvaan oleskeluun, ei vierailuun. Jumalatonkin saattaa käydä maanpäällisessä pyhäkössä, mutta vain se, joka täyttää jakeitten 2-5 ehdot, pääsee Jumalan luo ja saa asua Hänen luonaan iankaikkisesti.

16. salmi

Daavidin virsi.

Varjele minua, Jumala, sillä Sinuun turvaan. ² Sanoin Jahvelle: "Sinä olet Herrani." Minulla ei ole muuta hyvää kuin Sinä., ³ Pyhille, jotka ovat maassa, ja ylhäisille kuuluu mielisuosioni. ⁴ Monta tuskaa on niillä, jotka kiiruhtavat toisen jumalan luo. En uhraa niitten verisiä juomauhreja enkä ota niitten nimiä huulilleni. ⁵ Jahve on maa- ja maljaosani; Sinä säilytät arpani. ⁶ Rajat lankesivat minulle ihanissa paikoissa, ja kaunis on perintöosani. ⁷ Kiitän Jahvea, joka on minua neuvonut; öisinkin munaskuuni minua kehoittavat. ⁸ Asetan Jahven aina eteeni. Kun Hän on oikealla, puolellani, en horju. ⁹ Sen tähden sydämeni iloitsee ja kunniani riemuitsee, myös ruumiini asuu turvassa. ¹⁰ Sillä sieluani et hylkää tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä hautaa. " Elämän tien näytät minulle. Kasvojesi edessä on ylenpalttinen ilo, ihanuutta oikeassa kädessäsi iäti.

16 Tämä salmi, varsinkin sen loppuosa (jakeet 5-11) viittaa tulevaan Messiaaseen. Tämä on yksi ns, messiaanista salmeista.

17. salmi

Daavidin rukous.

Kuule, Jahve, oikeaa asiaa, tarkkaa huutoani, ota korviisi rukoukseni, joka ei tule petollisilta huuilta. ² Sinulta tulee tuomioni, silmäsi näkevät oikein. ³ Koettelet sydäntäni, tutkit yöllä, koettelet, et mitään löydä. Pahat ajatukseni eivät käy suustani ulos. ⁴ Mitä tulee ihmisten tekoihin, minä huultesi sanan mukaisesti kartan väkivallan polkuja ⁵ pysyttääkseni askeleeni poluillasi; jalkani eivät horju. ⁶ Niin huudan Sinua avukseni, sillä vastaat minulle. Jumala, kallista korvasi puoleeni, kuule puheeni. ⁷ Osoita ihmeellinen armosi, Sinä, joka pelastat vastustajain vallasta ne, jotka turvaavat oikeaan käteesi. ⁸ Varjele minua niin kuin silmäterää, kätke minut siipiesi varjoon ⁹ jumalattomalta, joka sortaa minua; veriviholliseni saartavat minua. ¹⁰ Ovat paljastaneet lihavuutensa, suunsa puhuvat ylpeästi. ¹¹ Ovat nyt saartaneet askeleemme, silmänsä kääntävät kaataakseen maahan. ¹² Hän on saalista himoitsevan jalopeuran kaltainen, kuin nuori jalopeura, joka piilopaikassa väijyy. ¹³ Nouse, Jahve, käy häntä vastaan; paikkaa hänet maahan. Pelasta sieluni miekallasi jumalattomasta, ¹⁴ kädelläsi ihmisistä, Jahve, mailman ihmisistä, joitten osa on tässä elämässä. Salatullasi täytät heidän vatsansa; heillä on kyllästi poikia ja jättävät yltäkylläisyytensä lapsilleen. ¹⁵ Mutta minä saan nähdä kasvosi vanhurskaudessa, herätessäni ravita itseni kaltaisuudellasi.

17:7 Jumalan oikea käsi mainitaan usein pelastuksen tuojana. Vrt. S. 44:4, 98:1, Tuom. 7:2, Jes. 59:1.

18. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidilta, Jahven palvelijalta. Tämän laulun sanat hän puhui Jahvelle sinä päivänä, jona Jahve pelasti hänet kaikkien hänen vihollistensa kädestä ja Saulin kädestä. Hän sanoi: ² Rakastan Sinua, Jahve, väkevyyteni. ³ Jahve on kallioni ja linnani ja pelastajani; Jumalani on kallioni — turvaan Häneen — kilpeni ja autuuteni sarvi, varustukseni. ⁴

Kutsun Jahvea Ylistettäväksi ja pelastun vihollisistani. s Kuoleman paulat piirittivät minut, ja turmion virrat pelästyttivät minut.⁶ Tuonelan paulat kietoivat minut, kuoleman ansat olivat edessäni.⁷ Ahdistuksessani rukoilin Jahvea ja huusin Jumalani puoleen. Kuuli ääneni temppelistänsä, ja huutoni edessään tuli korviinsa.⁸ Silloin maa huojui ja vapisi, vuorten perustukset järkkyivät. Ne huojuivat, koska Hän oli vihastunut.⁹ Savu nousi sieraimistaan ja kuluttava tuli suustansa: hiilet syttyivät siitä.¹⁰ Taivutti taivaat ja tuli alas synkkä pimeys jalkainsa alla.¹¹ Ajoin kerubilla ja lensi tuulen siivillä.¹² Pani pimeän verhoksensa; majanansa ympärillään oli synkät vedet, paksut taivasten pilvet.¹³ Loisteesta edessään paksut pilvensä kulkivat, raetta ja tulisia hiiliä.¹⁴ Jahve jylisi taivaassa, ja Korkein antoi äänensä kuulua, raetta ja tulisia hiiliä.¹⁵ Lähetti nuolensa ja hajoitti heidät ja paljon salamia ja nujersi heidät.¹⁶ Silloin vetten uomat tulivat näkyviin, ja maan perustukset paljastuivat nuhtelustasi, Jahve, vihasi hengen. puuskasta.¹⁷ Hän lähetti korkeudesta, otti minut, veti minut ylös paljoista vesistä,¹⁸ pelasti minut väkevistä vihollisistani ja vihamiehistäni, sillä olivat minua väkevämmät.¹⁹ Hyökkäsivät kimppuuni hätäni päivänä, mutta Jahve tuli tuekseni.²⁰ Vei minut avaralle paikalle, vapautti minut, sillä oli mielistynyt minuun.²¹ Jahve palkitsee minulle vanhurskauteni mukaan, maksaa minulle kätteni puhtauden mukaan.²² Olen näet seurannut Jahven teitä, enkä pahuudessa luopunut Jumalastani.²³ Kaikki oikeutensa ovat näet edessäni enkä käskyjänsä luotani torju.²⁴ Olen nuhteeton edessään ja varon itseäni vääryydestäni.²⁵ Sen tähden Jahve maksaa minulle vanhurskauteni Mukaan, kätteni puhtauden mukaan, silmiinsä edessä.²⁶ Hurskasta kohtaan olet hurskas, nuhteetonta miestä kohtaan nuhteeton,²⁷ puhdasta kohtaan olet puhdas, mutta kiero kohtaan nurja.²⁸ Pelastat näet nöyrän kansan, mutta korskean silmät painat alas.²⁹ Annat näet lamppuni loistaa; Jahve, Jumalan valaisee pimeyteni.³⁰ Sillä Sinun avullasi hyökkään sotajoukkoa vastaan, ja Jumalani avulla ryntään yli muurin.³¹ Jumala — tiensä on nuhteeton; Jahven sana on koeteltu. Hän on kaikkien kilpi, jotka Häneen turvaavat.³² Sillä kuka muu kuin Jahve on Jumala, ja kuka muu kuin Jumalamme on kallio,³³ Jumala, joka minut voimalla vyöttää ja tekee tieni nuhteettomaksi,³⁴ tekee jalkani peurain kaltaisiksi ja asettaa minut

kukkuloilleni, ³⁵ joka opettaa käteni sotimaan niin, että vaskijousi taittuu käsissäni. ³⁶ Sinä annat minulle autuutesi kilven, ja oikea kätesi tukee minua; alentuvaisuutesi tekee minut suureksi. ³⁷ Avarsit askeleeni allani eivätkä jalkani horju. ³⁸ Ajan vihollisiani takaa ja saavutan heidät enkä palaakaan ennen kuin teen heistä lopun. ³⁹ Ruhjon heidät eivätkä enää kykene nousemaan, sortuvat jalkaini alle. ⁴⁰ Vyötät minut voimalla sotaan, painat vastustajani alleni. ⁴¹ Autat minut vihollisteni niskaan, ja vihamieheni, ne tuhoan. ⁴² Huutavat, mutta ei ole pelastajaa; huutavat Jahvea, mutta ei vastaa heille. ⁴³ Survon heidät kuin tomun tuuleen, heidän heidät ulos kuin loan katuihin. ⁴⁴ Minut pelastat kansan kiistoista, asetat minut pakanain pääksi. Kansa, jota en tuntenut, palvelee minua. ⁴⁵ Korvan kuulemalta minua tottelevat, muukalaiset teeskentelevät minulle alamaisuutta, ⁴⁶ muukalaiset masentuvat ja lähtevät vavisten varustuksistansa. ⁴⁷ Jahve elää! Kiitetty olkoon kallioni, ylistetty olkoon autuuteni Jumala. ⁴⁸ Jumala on se, joka antaa minulle koston ja alistaa kansat valtaani, ⁴⁹ Hän, joka vapauttaa minut vihollisistani. Korostat minut vastustajaini yli ja pelastat minut väkivaltaisesta miehestä. ⁵⁰ Sen tähden ylistän Sinua, Jahve, pakanain seassa ja veisaan kiitosta nimellesi. ⁵¹ Hän antaa kuninkaallensa suuren voiton ja osoittaa laupeutta voitelemallensa Daavidille ja siemenellensä iäti.

18:32 "Sillä kuka muu kuin Jahve on Jumala." Jumala-sanaa vastaa alkukielessä "Eloah", joka merkitsee samaa kuin yleisempi "Elohim" ja jota on Vanhassa Testamentissa käytetty 56 kertaa, Jobin kirjassa 41 kertaa ja muualla vain 15 kertaa. Eloahcimeä käytetään silloin, kun elävä Jumala ja epäjumalat esitetään toistensa vastakohtina.

19. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin salmi.

² Taivaat kertovat Jumalan kunniaa, taivaanvahvuus ilmoittaa Hänen kättensä tekoja, ³ päivä lausuu päivälle, yö julistaa yölle. ⁴ Ei ole puhetta, ei kieltä, jossa niitten ääni ei kuulu. ⁵ Niitten ääni ulottuu yli koko maan, niitten sanat maan ääriin asti. Auringolle Hän teki niihin majan. ⁶ Kuin ylkä se tulee kammiostaan, riemuitsee kuin sankari rataa juostessaan; ⁷ nousee

taivasten äärestä ja kiertää niitten ääriin, eikä mikään ole kätkössä sen helteeltä.⁸ Jahven laki on täydellinen ja virvoittaa sielun. Jahven todistukset ovat varmat ja tekevät yksinkertaisesta viisaan.⁹ Jahven asetukset ovat oikeat ja ilahuttavat sydämen. Jahven käsky on selkeä ja valaisee silmät.¹⁰ Jahven pelko on puhdas ja pysyy iäti. Jahven säännökset ovat todet, ovat kaikki tyynni vanhurskaat.¹¹ Ovat halutummat kultaa, puhtaan kullan paljoutta, myös makeammat hunajaa, valuvaa kennokakkua.¹² Niistäpä palvelijasi saa opetusta, niitten seuraamisesta on suuri, palkka.¹³ Kuka ymmärtää erhetykset? Puhdista minut salaisista;¹⁴ Varjele myös palvelijaasi julkeilta, älä salli heidän hallita minua. Silloin olen nuhteeton ja paljosta synnistä puhdas.¹⁵ Kelvatkoot Sinulle suuni sanat ja sydämeni mietiskely, Jahve, kallioni ja lunastajani.

19:6 "Kammio" oli koristekatos, jota neljä miestä kannatti neljän seipään varassa yljän pään päällä.

20. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin. salmi.

² Jahve kuulkoon sinua vaivan päivänä, Jaakobin Jumalan nimi sinua puolustakoon.³ Hän lähettäköön sinulle avun pyhäköstä ja Siionista sinua tukekoon.⁴ Muistakoon kaikki uhrilahjasi ja olkoon polttouhrisi Hänestä lihava. Sela.⁵ Antakoon sinulle sydämesi halun mukaan ja täyttäköön kaikki aivoituksesi.⁶ Riemuitsemme pelastuksestasi ja Jumalamme nimessä nostamme lipun. Täyttäköön Jahve kaikki pyyntösi.⁷ Nyt tiedän, että Jahve pelastaa voitelemansa, vastaa hänelle pyhästä taivaastansa oikean kätensä pelastavalla voimalla.⁸ Toiset puhuvat vaunuista, toiset hevosista, mutta me pidämme muistissa Jumalamme, Jahven nimen.⁹ He vaipuvat ja kaatuvat, mutta me nousemme ja pysymme pystyssä.¹⁰ Jahve, auta kuningasta. Vastatkoon Hän meille, kun huudamme.

21. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin salmi.

² Jahve, Sinun voimassasi kuningas iloitsee, kuinka suuresti riemuitsekaan autuudessasi.³ Mitä sydämensä halusi, sen hänelle annoit etkä kieltänyt

huultensa pyyntöä. Sela. ⁴ Asetat näet eteensä hyvyiden siunaukset, panet päähänsä hienokultaisen kruunun. ⁵ Anoi Sinulta elämää; annoit hänelle runsaat päivät, ainiaan, iäti kestävät. ⁶ Suuri on kunniansa autuudessasi. Peität hänet loistolla ja kirkkaudella. ⁷ Sillä teet hänet siunaukseksi ikiajoiksi, kasvoillasi ilahutat häntä riemulla. ⁸ Sillä kuningas luottaa Jahveen, ja Korkeimman armossa hän on horjumaton. ⁹ Kätesi ulottuu kaikkiin vihollisiisi, oikea kätesi löytää vihamiehesi. ¹⁰ Teet heistä kuin tulipätsin edessäsi. Jahve nielee heidät vihassaan, tuli kuluttaa heidät. ¹¹ Hedelmänsä hävität maan päältä ja jälkeläisensä ihmislasten keskeltä. ¹² Aikovat näet Sinulle paha, punovat juonia, mutta eivät onnistu. ¹³ Sillä ajat heidät pakoon, tähtäät heitä kasvoihin jousillasi. " Nouse voimassasi, Jahve. Me laulamme ja ylistämme väkevyyttäsi.

22. salmi

Veisuunjohtajalle, sävelellä "Aamuruskon peura", Daavidin salmi.

² Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit kauaksi pelastuksestani, valitukseni sanoista? ³ Jumalani, huudan päivällä, mutta et vastaa, ja yöllä enkä vaikene. ⁴ Kuitenkin olet pyhä ja istut Israelin kiitosvirtten keskellä. ⁵ Isämme luottivat Sinuun, luottivat ja Sinä pelastit heidät. ⁶ Huusivat Sinua ja pelastuivat, turvasivat Sinuun eivätkä joutuneet häpeään. ⁷ Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan hylky. ⁸ Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua; aukovat suutaan, nyökyttävät päätään: ⁹ "Jätä asiasi Jahvelle. Hän vapahtakoon hänet; pelastakoon hänet, sillä on häneen mielistynyt." ¹⁰ Mutta Sinä olet se, joka otit minut äitini kohdusta, annoit minun olla turvassa äitini rinnoilla. ¹¹ Sinun turvaasi olen heitetty äitini helmasta asti, olet Jumalani äitini kohdusta saakka. ¹² Älä ole kaukana minusta, sillä hätä on lähellä eikä auttajaa ole. ¹³ Monet sonnit saartavat minua, Baasanin väkevät sonnit piirittävät minua. ¹⁴ Avaavat kitansa minua vastaan niin kuin raateleva ja kiljuva jalopeura. ¹⁵ Olen kuin maahan valettu vesi, kaikki luuni ovat irti toisistaan, sydämeni on kuin vaha, se on sulanut rinnassani. ¹⁶ Voimani on kuivettunut kuin saviastian sirpale, ja kieleni tarttuu leukoihini, ja lasket minut kuoleman tomuun. ¹⁷ Sillä koirat piirittävät minua, pahain joukkio saartaa minut; ovat lävistäneet käteni ja jalkani. ¹⁸ Voin lukea kaikki luuni. Katselevat iloiten, katsovat

minuun. ¹⁹ Jakavat keskenään vaatteeni, heittävät puvustani arpaan. ²⁰ Mutta Sinä, Jahve, älä ole kaukana, Sinä väkevyyteni, riennä avukseni. ²¹ Pelasta sieluni miekasta, ainokaiseni koiran kynsistä. ²² Pelasta minut jalopeuran suusta ja villihärkäin sarvista. Sinä vastaat minulle! ²³ Julistan nimeäsi veljilleni, ylistän Sinua seurakunnan keskellä. ²⁴ Te, jotka Jahvea pelkätte, ylistäkää Häntä. Kaikki Jaakobin siemen, kunnioittakaa Häntä, ja pelätkää Häntä, kaikki Israelin siemen. ²⁵ Sillä kurjan kärsimystä ei halveksi eikä katso ylen, eikä kätke häneltä kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksi huutonsa. ²⁶ Sinusta on ylistykseni suuressa seurakunnassa. Täytän lupaukseni Häntä pelkääväisten edessä. ²⁷ Nöyrät syövät ja tulevat ravituiksi, Jahvea etsiväiset ylistävät Häntä. Sydämenne elää iäti. ²⁸ Kaikki maan ääret muistavat ja palajavat Jahven tykö, kaikki pakanain sukukunnat kumartuvat eteesi, ²⁹ sillä Jahven on kuninkuus, ja Hän hallitsee pakania. ³⁰ Kaikki maan mahtavat syövät ja kumartavat; edessään polvistuvat kaikki, jotka alas tomuun astuvat, eikä kukaan voi elossa pysyä. ³¹ Tuleva siemen palvelee Häntä; se luetaan sukupolveksi Herralle. ³² Tulevat ja julistavat Hänen vanhurskauttaan syntyvälle kansalle, että Hän on tämän tehnyt.

22 Tämä on yksi tärkeimmistä messiaanisisista salmeista. Se viittaa tulevan Messiaan kärsimykseen, ja yhdessä kahden seuraavan salmin kanssa se tuo Sille Messiaan Vapahtajan, Paimenen ja Kuninkaana. Jeesus lainasi salmin alkusanoja ristillä riippuessaan. Salmin ensimmäiset 22 jaetta kertovat yksinäisestä Kärsijästä, seuraavat kymmenen jaetta (23-32) kertovat Voittajana, jolle kärsimysten keskelläkin näkyy tuleva voitto.

22:13 Sonnit ovat raa'an voiman vertauskuva. Ne sotkevat kaiken allensa. Baasan oli alue Jordanin itäpuolella, missä kasvatettiin suurikokoista karjaa. Tämä jae kuvaa Messiasta vastustavia voimia.

22:17 Kirkkoraamattu on kääntänyt jakeen loppuosan: "saartaa minut, minun käteni ja jalkani, niin kuin jalopeurat", mutta sanatarkka käännös on: "ovat lävistäneet käteni ja jalkani", jolloin myös kohdan viittaus Jeesukseen tulee selvästi esille.

23. salmi

Daavidin salmi.

Jahve on paimeneni; en ole puutteessa.² Viheriäisille niityille saattaa minut lepäämään, hiljaisten vetten ääreen vie minut.³ Virvoittaa sieluni, johtaa minut oikeille teille nimensä tähden.⁴ Vaikka vaellan kuoleman varjon laaksossa, en pelkää pahaa, sillä Sinä olet kanssani. Vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat.⁵ Katat minulle pöydän vihollisteni eteen, voitelet pääni öljyllä; maljani on ylitsevuotavainen.⁶ Ainoasti hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaikkina elämäni päivinä, ja asun Jahven huoneessa päivien loppuun asti.

23 Jumalan huolenpitoa hurskaasta kuvataan tässä kahdella tavalla: paimenen huolenpitona laumastaan, jakeet 1-4, ja messiaanisen juhlapöydän antimin, jakeet 5, 6. Hurskaan päämääränä on asuminen Jahven huoneessa.

24. salmi

Daavidin salmi.

Jahven on maa ja sen täyteys, maanpiiri ja siinä asuvaset.² Sillä Hän on sen perustanut merten päälle ja vahvistanut sen virtojen päälle.³ Kuka nousee Jahven vuorelle, kuka seisoo Hänen pyhässä paikassansa?⁴ Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän; se, joka ei tavoittele turhuutta eikä vannoo väärin.⁵ Hän saa siunauksen Jahvelta ja vanhurskauden pelastuksensa Jumalalta.⁶ Tämä on se suku, joka Häntä kysyy, joka etsii kasvojasi — tämä on Jaakob. Sela.⁷ Nostakaa pääanne, te portit, kohotkaa, te ikuiset ovet, ja kunnian kuningas astuu sisälle.⁸ Kuka on tämä kunnian kuningas? — Jahve, väkevä ja voimallinen, Jahve, voimallinen sodassa.⁹ Nostakaa pääanne, te portit, kohotkaa, te ikuiset ovet, ja kunnian kuningas astuu sisälle.¹⁰ Kuka Hän on, tuo kunnian kuningas? — Sotajoukkojen Jahve Sebaot, Hän on kunnian kuningas. Sela.

24 Aika, jolloin tuleva Messias on lopullisesti maan hallitsijana, on tämän salmin aiheena. Se liittyy siten kahteen edelliseen: ensin kärsivä Messias, sitten laumansa Paimen ja lopulta kaiken maan Kuningas.

25. salmi

Daavidilta.

Sinun tykösi, Jahve, ylennän sieluni.² Jumalani, Sinuun turvaan; älä salli minun joutua häpeään, älä salli vihollisteni riemuita minusta.³ Älä salli kenenkään Sinua vartovan joutua häpeään; häpeään joutukoot ne, jotka syyttä ovat petollisia.⁴ Neuvo minulle tiesi, Jahve, opeta minulle polkusi.⁵ Kuljeta minua totuudessasi ja opeta minua, sillä olet pelastukseni; Sinua varron kaiken päivää.⁶ Muista laupeuttasi, Jahve, ja armoasi, sillä ovat ikivanhastaan olemassa.⁷ Älä muistele nuoruuteni syntejä, älä rikoksiani. Muista minua armosi mukaan hyvyytesi tähden, Jahve.⁸ Hyvä ja vanhurskas on Jahve; sen tähden neuvoo syntisiä tielle.⁹ Johtaa nöyriä oikein ja opettaa nöyrille tiensä.¹⁰ Kaikki Jahven polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät Hänen liittonsa ja todistuksensa.¹¹ Nimesi tähden, Jahve, anna anteeksi syntivelkani, sillä se on suuri.¹² Kuka on se mies, joka pelkää Jahvea, sen neuvoo tielle, joka hänen on valittava.¹³ Sielunsa asuu hyvyydessä, ja jälkeläisensä perivät maan.¹⁴ Jahven salaisuus kuuluu niille, jotka Häntä pelkäävät, niin myös liittonsa, jotta oppisivat tuntemaan.¹⁵ Silmäni kääntyvät alati Jahven puoleen, sillä Hän päästää jalkani verkosta.¹⁶ Käänny puoleeni ja ole minulle armollinen, sillä minä olen yksinäinen ja kurja.¹⁷ Sydämeni tuskat ovat lisääntyneet; päästä minut ahdistuksistani.¹⁸ Katso kurjuuttani ja vaivaani ja anna kaikki syntini anteeksi.¹⁹ Katso vihollisiani, sillä heitä on paljon ja vihaavat minua väkivaltaisella vihalla.²⁰ Varjele sieluni ja pelasta minut. Älä salli minun joutua häpeään, sillä turvaan Sinuun.²¹ Nuhteettomuus ja oikeamielisyys varjelkoon minua, sillä varron Sinua.²² Jumala, pelasta Israel kaikista ahdistuksistaan.

25 Salmit 25, 34., 37, 111, 112, 119 ja 145 ovat aakkosellisia, ts. jakeet tai jaeryhmät alkavat vuoroittain heprean aakkosilla. Heprealaisessa runoudessa esiintyy tätä aakkosjärjestyksen käyttöä muuallakin, esim. Valitusvirissä.

26. salmi

Daavidilta.

Tuomitse minut, Jahve, sillä vaellan nuhteettomuudessa ja turvaan Jahveen; en horju.² Tutki minua, Jahve, ja pane minut koetukselle, puhdista munaskuuni ja sydämeni.³ Armosi on näet silmäini edessä ja olen vaeltanut totuudessasi.⁴ En istu valheen miesten seurassa enkä kulje salakavalain kanssa.⁵ Vihaan pahain joukkoa enkä istu jumalattomain parissa.⁶ Pesen käteni viattomuudessa ja käyn alttarisi ääreen, Jahve,⁷ antaakseni kuulua kiitoksen äänen ja julistaakseni kaikkia ihmeitäsi.⁸ Jahve, rakastan asumukseksi sijaa, kunniasi pyhäkön paikkaa.⁹ Älä tempaa pois sieluani syntisten kanssa äläkä henkeäni verenvikaisten miesten kanssa,¹⁰ joitten käsissä on pahuus ja oikea kätensä täynnä lahjuksia.¹¹ Mutta minä vaellan nuhteettomasti. Pelasta minut ja ole minulle armollinen.¹² Jalkani seisoo tasaisella; kokouksissa kiitän Jahvea.

27. salmi

Daavidilta.

Jahve on valoni ja autuuteni — ketä pelkään? Jahve on elämäni turva — ketä vapisen?² Kun pahat käyvät kimppuuni, syömään lihaani, niin he, vastustajani ja vihamieheni, kompastuvat ja kaatuvat.³ Vaikka sotajoukko leiriytyisi minua vastaan, sydämeni ei pelkäisi. Vaikka sota nousisi minua vastaan, siinäkin olisin turvassa.⁴ Yhtä anon Jahvelta, sitä tavoittelen: että saisin asua Jahven huoneessa kaiken elinaikani katsellakseni Jahven suloisuutta ja tutkiskellakseni temppelissänsä.⁵ Sillä Hän kätkee minut majaansa pahana päivänä, suojaa minua telttansa kätkössä, nostaa minut kalliolle.⁶ Niin kohooa nyt pääni vihollisteni, piirittäjäini yli, ja uhraan riemu-uhreja majassaan, laulan ja veisaan Jahvelle.⁷ Kuule, Jahve, ääneni, kun huudan, armahda minua ja vastaa minulle.⁸ Sinulle sanoo sydämeni: "Etsikää kasvojani." Etsin kasvojasi, Jahve.⁹ Älä kätke kasvojasi minulta, älä vihassa työnnä pois palvelijaasi. Olet apuni, älä minua jätä, älä minua hylkää, pelastukseni Jumala.¹⁰ Jos isäni ja äitini minut hylkää, niin Jahve minut korjaa.¹¹ Osoita minulle tiesi, Jahve, ja johdata minua tasaista polkua väijyjieni tähden.¹² Älä jätä minua vastustajaini mielivaltaan, sillä väärät todistajat nousevat minua vastaan ja puuskuvat väkivaltaa.¹³ En

olisi uskonut näkeväni Jahven hyvyttä elävien maassa! ¹⁴ Varro Jahvea, ole luja, ja Hän vahvistaa sydämesi. Niin, varro Jahvea!

28. salmi

Daavidilta.

Sinua, Jahve, huudan. Kallioni, älä ole ääneti minulle, jotten ääneti ollessasi kävisi niitten kaltaiseksi, jotka hautaan vaipuvat. ² Kuule rukousteni ääni, kun Sinua huudan, kun kohotan käteni pyhäkkösi kuoria kohti. ³ Älä tempaa minua pois jumalattomain kanssa ja väärintekijäin kanssa, jotka puhuvat lähimmäiselleen rauhaa, vaikka paha on sydämessään. ⁴ Anna heille työnsä mukaan ja tekojensa pahuuden mukaan. Anna heille kättensä teon mukaan. Kosta heille, minkä ovat tehneet. ⁵ Sillä eivät ota vaaria Jahven teoista eivätkä Hänen kättensä töistä. Hän kukistaa heidät eikä rakenna heitä. ⁶ Kiitetty olkoon Jahve, sillä on kuullut rukousteni äänen. ⁷ Jahve on voimani ja kilpeni. Häneen sydämeni turvasi ja sain avun. Sydämeni riemuitsee ja veisuullani ylistän Häntä. ⁸ Jahve on heidän väkevyytensä, on voideltunsa pelastuksen turva. ⁹ Pelasta kansasi ja siunaa perikuntasi, kaitse heitä ja kannu heitä iäti.

29. salmi

Daavidin salmi.

Antakaa Jahvelle, te väkevään pojat, antakaa Jahvelle kunnia ja kiitos, ² antakaa Jahvelle nimensä kunnia, kumartakaa Jahvea pyhässä kaunistuksessa. ³ Jahven ääni on vetten päällä, kirkkauden Jumala jylisee, Jahve paljojen vetten päällä. ⁴ Jahven ääni on voimallinen, Jahven ääni on valtaava. ⁵ Jahven ääni särkee setrit, Jahve särkee Libanonin setrit. ⁶ Hypittää niitä kuin vasikkaa, Libanonia ja Sirjonia kuin nuorta villihärkää. ⁷ Jahven ääni halkoo tulen liekit. ⁸ Jahven ääni vapisuttaa autiomaan, Jahve vapisuttaa Kaadeksen autiomaan. ⁹ Jahven ääni saattaa peurat poikimaan, raastaa metsät paljaiksi, ja kaikki temppelissään sanoo: "Kunnia!" ¹⁰ Jahve istui virran päällä, Jahve istuu kuninkaana iäti. ¹¹ Jahve antaa kansallensa voiman, Jahve siunaa kansaansa rauhalla.

30. salmi

Salmi, Daavidin huoneen vihkimisvirsi.

² Ylistän Sinua, Jahve, sillä olet nostanut minut etkä sallinut vihollisteni iloita minusta. ³ Jahve, Jumalani, Sinua huusin ja Sinä paransit minut. ⁴ Jahve, nostit sieluni tuonelasta, olet pitänyt minut elossa hautaan vaipuvaisten joukossa. ⁵ Veisatkaa Jahvelle kiitosta, te hurskaansa, ja ylistäkää pyhää nimeänsä. ⁶ Sillä vain silmänräpäys vihassansa, armossaan on elämä. Illalla on itku vieraana, mutta huomenella ilo. ⁷ Sanoin menestyksessäni: "En ikinä horju." ⁸ Jahve, armossasi vahvistit vuoreni. Kätkit kasvosi ja pelästyin. ⁹ Sinua, Jahve, huusin ja Jahvea rukoilin: ¹⁰ "Mitä hyötyä on verestäni, kun hautaan vaivun? Ylistääkö tomu Sinua, julistaako se uskollisuuttasi? ¹¹ Kuule, Jahve, ja ole minulle armollinen; Jahve, ole auttajani." ¹² Muutit valitukseni minulle karkeloksi, riisuit säkkipukuni ja vyötit minut riemulla, ¹³ jotta sielu veisaisi Sinulle kiitosta eikä vaikenisi. Jahve, Jumalani, ylistän Sinua iäti.

PSALMIT 31- 60

31. salmi

Veisuunjohtajalle. Daavidin salmi.

² Sinuun turvaan, Jahve. Älä salli minun ikinä häpeään joutua, vapauta minut vanhurskaudessaasi. ³ Kallista korvasi puoleeni, pelasta minut pian. Ole minulle turvakallio, linnoitus pelastuksenani. ⁴ Sillä Sinä olet kallioni ja linnoitukseni; nimesi tähden ohjaa ja tue minua. ⁵ Päästät minut verkosta, jonka ovat eteeni virittäneet, sillä olet väkevyyteni. ⁶ Käteesi annan henkeni, Sinä lunastat minut, Jahve, uskollinen Jumala. ⁷ Vihaan niitä, jotka seuraavat turhia epäjumalia, mutta minä turvaan Jahveen. ⁸ Iloitsen ja riemuitsen armostasi, kun katsoit kurjuuttani, tunsit sieluni ahdistuksissa, ⁹ et jättänyt minua vihollisen valtaan, asetit jalkani avaralle. ¹⁰ Ole minulle armollinen, Jahve, sillä olen ahtaalla; surusta on riutunut silmät ja sieluni ja ruumiini. ¹¹ Sillä elämäni on kulunut murheessa ja vuoteni huokauksissa. Voimani on rauennut pahantekoni tähden ja luuni ovat riutuneet. ¹² Kaikille vihamiehilleni olen tullut pilkaksi, mutta varsinkin naapureilleni, ja kauhuksi tuttavilleni. Jotka minut ulkona näkevät, pakenevat minua. ¹³

Olen mielestä unhotettu kuin kuollut, olen kuin rikottu astia.¹⁴ Sillä olen kuullut monien panettelun. Kauhua on joka taholla, kun keskenänsä neuvottelevat minua vastaan, aikovat ottaa henkeni.¹⁵ Mutta Sinuun turvaan, Jahve; sanon: "Olet Jumalani."¹⁶ Aikani ovat kädessäsi; pelasta minut vihollisteni kädestä ja vainoojistani.¹⁷ Suo kasvojesi loistaa palvelijallesi; pelasta minut armossasi.¹⁸ Jahve, älä salli minun joutua häpeään, sillä olen huutanut Sinua avuksi. Jumalattomat joutukoot häpeään, käykööt vaieten tuonelaan.¹⁹ Mykistykööt valheen huulet, jotka puhuvat vanhurskasta vastaan julkeasti, ylpeästi ja ylenkatseellisesti.²⁰ Kuinka suuri on hyvyytesi, jonka talletat Sinua pelkääväisille, osoitat Sinuun turvaaville ihmislusten edessä.²¹ Kätket heidät kasvojesi suojaan ihmisen salajuonilta, kätket heidät majaan kielten kiistatta.²² Kiitetty olkoon Jahve, sillä osoitti minulle ihmeellisen armonsa piiritetyssä kaupungissa.²³ Sanoin hädässäni: "Minut on leikattu irti silmäisi edestä." Kuitenkin kuulit rukousteni äänen huutaessani Sinulle.²⁴ Rakastakaa Jahvea, kaikki hurskaansa. Jahve varjelee uskollisen, mutta ylvästelijälle kostaa runsaasti.²⁵ Olkaa lujat, ja Hän vahvistaa sydämenne, te kaikki, jotka varrotte Jahvea.

32. salmi

Daavidin opetus.

Onnellinen se, jonka rikos on anteeksi annettu, jonka synti on peitetty.² Onnellinen se ihminen, jolle Jahve ei lue vääryyttä ja jonka hengessä ei ole vilppiä.³ Kun vaikenin, riutuivat luuni jokapäiväisestä valituksestani.⁴ Sillä yötä päivää oli kätesi raskaana päälläni. Elinvoimani muuttui suven kuivuudeksi. Sela.⁵ Tunnustin Sinulle syntini enkä peittänyt pahantekoani. Sanoin: "Tunnustan Jahvelle rikokseni", ja annoit anteeksi syntivelkani. Sela.⁶ Sen tähden rukoilkoot Sinua kaikki hurskaat aikana, jona Sinut voi löytää. Tulviessaan eivät suuret vedet totisesti heihin ulotu.⁷ Olet piilopaikkani, varjelet minut ahdistukselta, ympäröit minut pelastuksen riemulla. Sela.⁸ "Opetan sinua ja neuvon sinua tiellä, jota sinun tulee vaeltaa, ohjaan sinua silmälläni."⁹ Älkää olko kuin ymmärtämätön hevonen, muuli, jota suitsilla ja kuolaimilla, sen koristeilla hillitään, jottei tule liian lähelle sinua.¹⁰ Jumalattomalla on monta vaivaa, mutta joka

turvaa Jahveen, häntä ympäröi armo. ¹¹ nahkaa Jahvessa ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja kohottakaa riemuhuuto, kaikki te oikeamieliset.

32 Katumussalmi, jonka laulaja iloitsee siitä, että hän on saanut syntinsä anteeksi. Ylistettyään ensin anteeksiantamisen onnea (jakeet 1, 2) laulaja kuvaa sielun (kokemuksen katkeruutta, kun syntiä ei ole tunnustettu (3, 4). Syntien tunnustaminen on tie Jahven yhteyteen ja anteeksisaamiseen (5). Tämän jälkeen ihmisellä on yhteys Jumalaan ja varmuus Hänen avustaan (6, 7). Sen jälkeen on Jahven sanoma lapsilleen (8, 9), ja lopuksi vakuutetaan niitten turvallisuutta, jotka luottavat Jahveen, sekä kutsutaan kaikkia ylistämään Häntä. Harvassa salmissa on sielun syvyydet ja synnin ongelma tuotu niin syvällisesti esiin kuin tässä. Jahve on valmis antamaan anteeksi, vapahtamaan ja ohjaamaan.

33. salmi

Riemuitkaa Jahvessa, te vanhurskaat. Oikeamielisten on soveliasta kiittää. ² Ylistäkää Jahvea kanteleella, veisatkaa Hänelle kiitosta kymmenkielisellä harpulla. ³ Veisatkaa Hänelle uusi virsi, soittakaa taitavasti suurella äänellä. ⁴ Sillä Jahven sana on oikea ja kaikki tekonsa tapahtuvat uskollisuudessa. ⁵ Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta; maa on täynnä Jahven armoa. ⁶ Jahven sanalla on taivaat tehty ja kaikki niitten joukot suunsa hengellä. ⁷ Hän kokoaa meren vedet kuin roukkion, panee syvyydet varastoihin. ⁸ Pelätköön Jahvea kaikki maa, edessänsä vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat. ⁹ Sillä Hän sanoi ja oli niin, käski ja niin pysyi. ¹⁰ Jahve tekee pakanain neuvon tyhjäksi, tekee kansain aikeet turhiksi. ¹¹ Jahven neuvo pysyy iäti, sydämensä aivoitukset polvesta polveen. ¹² Onnellinen se kansa, jonka Jumala Jahve on, se kansa, jonka on perinnöksensä valinnut. ¹³ Jahve katsoo taivaasta, näkee kaikki ihmislapset. ¹⁴ Lepopaikastaan Jahve katselee kaikkia maan asukkaita, ¹⁵ Hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä, Hän, joka tarkkaa kaikkia heidän tekojansa. ¹⁶ Ei kuningas pelastu paljolla väellänsä, ei selviä sankari suurella voimalla. ¹⁷ Turha on hevonen pelastukseksi, ei päästä se suurella voimallansa. ¹⁸ Katso, Jahven silmä tarkkaa niitä, jotka Häntä pelkäävät, niitä, jotka panevat toivonsa Hänen armoonsa, ¹⁹ jotta pelastaisi heidän sielunsa kuolemasta ja elättäisi

heitä nälän aikana.²⁰ Sielumme vartoo Jahvea. Hän on apumme ja kilpemme.²¹ Sillä Hänessä iloitsee sydämemme, koska turvaamme pyhään nimeensä.²² Olkoon armosi yllämme, Jahve, niin kuin panemme toivomme Sinuun.

33:2 Kannel, hepr. kinnor, soitin, jossa oli kolme tai viisi kieltä. Harppu, hepr. nebel, oli soitin, jossa oli kymmenen kieltä.

34. salmi

Daavidilta, kun tekeytyi mielipuoleksi Abimelekin edessä ja tämä ajoi hänet luotansa ja hän meni.

² Kiitän Jahvea joka aika, ylistyksensä on alati suussani. ³ Sieluni kerskaa Jahvesta, nöyrät kuulevat ja iloitsevat. ⁴ Ylistäkää kanssani Jahvea, kiittäkäämme yhdessä nimeänsä. ⁵ Etsin Jahvea ja vastasi minulle. Vapahti minut kaikista kauhistuksistani. ⁶ Katsovat Häneen ja loistavat eivätkä kasvonsa punastu. ⁷ Tämä kurja huusi, ja Jahve kuuli ja pelasti hänet kaikista ahdistuksistansa. ⁸ Jahven enkeli leirytyy niitten ympärille, jotka Häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät. ⁹ Maistakaa ja katsokaa, että Jahve on hyvä. Onnellinen se mies, joka Häneen turvaa. ¹⁰ Pelätkää Jahvea, te pyhänsä, sillä Häntä pelkääväisiltä ei mitään puutu. ¹¹ Nuoret jalopeurat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta Jahve etsiväisiltä ei mitään hyvää puutu. ¹² Tulkaa lapset, kuulkaa minua, opetan teille Jahven pelon. ¹³ Kuka on se mies, joka halajaa elämää ja rakastaa päiviä nähdäkseen hyvää? ¹⁴ Varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta, ¹⁵ vältä paha ja tee hyvää, etsi rauhaa ja tavoittele sitä. ¹⁶ Jahven silmät tarkkaavat vanhurskaita ja korvansa heidän huutoansa. ¹⁷ Jahven kasvot ovat pahantekijöitä vastaan hävittääkseen maasta heidän muistonsa. ¹⁸ Vanhurskaat huutavat, ja Jahve kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistansa. ¹⁹ Lähellä on Jahve niitä, joilla on särkynyt sydän, ja pelastaa ne, joilla on murtunut henki. ²⁰ Monet ovat vanhurskaan kärsimykset, mutta Jahve vapahtaa hänet niistä kaikista. ²¹ Varjelee hänen luunsa, ei yksikään niistä murru. ²² Paha tappaa jumalattoman, ja jotka vanhurskasta vihaavat, tulevat syynalaisiksi. ²³ Jahve lunastaa palvelijansa sielun eikä yksikään Häneen turvaava ole syynalainen.

35. salmi

Daavidilta.

Riitele, Jahve, riitapuoliani vastaan, taistele niitä vastaan, jotka minua vastaan taistelevat.² Tartu kilpeen ja isoon kilpeen ja nouse avukseni.³ Sivalla myös keihäs ja sulje tie vainoojiltani. Sano sielulleni: "Olen pelastuksesi."⁴ Joutukoot häpeään ja pilkkaan, jotka henkeäni tavoittelevat. Peräytyköt ja punastukoot, jotka minulle paha aikovat.⁵ Olkoot kuin akanat tuulessa, ja Jahven enkeli heittäkään heidät menemään.⁶ Olkoon heidän tiensä pimeä ja liukas, ja ajakoon Jahven enkeli heitä takaa.⁷ Ovat näet syyttä virittäneet verkkonsa eteeni, syyttä ovat kaivaneet sielulleni kuopan.⁸ Tulkoon hänelle turmio aavistamatta, kietokoon hänet virittämänsä verkko, langetkoon siihen surmaksensa.⁹ Mutta sieluni iloitsee Jahvessa, riemuitsee pelastuksessansa.¹⁰ Kaikki luuni sanovat: "Jahve, kuka on vertaisesi, Sinun, joka pelastat kurjan väkevämmästä, kurjan ja köyhän raastajastaan?"¹¹ Väärät todistajat astuvat esiin, kyselevät minulta sellaista, mitä en tiedä.¹² Palkitsevat minulle hyvän pahalla — hätä sielulleni.¹³ Mutta minä pukeusin säkkipukuun heidän sairastaessaan, vaivasin itseäni paastolla, ja rukoukseni kääntyi helmaani.¹⁴ Niin kuin hän olisi ollut ystäväni, niin kuin veljeni, niin kuljin; niin kuin äitiä sureva kuljin murehtien kumarruksissa.¹⁵ Iloitsevat lankeamisestani ja kokoontuvat yhteen, lyöjät kokoontuvat minua vastaan enkä niitä tunne; herjaavat herkeämättä,¹⁶ jumalattomain leipä-kyrsän kärkkyjäin kanssa kiristelevät minulle hampaitansa.¹⁷ Herra, kuinka kauan tätä katselet? Päästä sieluni heidän aikomastaan hävityksestä, ainokaiseni nuorten jalopeurain kynsistä.¹⁸ Kiitän Sinua suuressa seurakunnassa, ylistän Sinua paljon kansan keskellä.¹⁹ Älkööt vihamieheni minusta syyttä iloitko, älkööt silmää iskekö ne, jotka asiatta minua vihaavat.²⁰ Eivät näet puhu rauhaa, vaan miettivät petollisia sanoja maan hiljaisia vastaan.²¹ Avaavat suunsa ammolleen minua vastaan, sanovat: "Kas niin, kas niin, nyt näemme omin silmin."²² Sinä, Jahve, näet, älä ole vaiti; Herra, älä ole kaukana minusta.²³ Heräjä ja nouse, Jumalani ja Herrani, hankkimaan minulle oikeutta ja ajamaan asiaani.²⁴ Tuomitse minut vanhurskautesi mukaan, Jahve, Jumalani, älä salli heidän minusta riemuita.²⁵ Älä salli heidän sanoa sydämessään: "Kas niin, se oli

toivomme!" Älä salli heidän sanoa: "Olemme hänet nielleet." ²⁶ Hävetköt ja punastukoot kaikki, jotka onnettomuudestani iloitsevat. Peittyköt häpeään ja pilkkaan, jotka ylvästelevät minua vastaan. ²⁷ Riemuitkoot ja iloitkoot ne, jotka suovat minulle oikeuteni, ja sanokoot aina: "Suuri on Jahve, joka tahtoo palvelijansa menestystä." ²⁸ Kieleni julistaa vanhurskauttasi, kiitostasi kaiken päivää.

35:24 Vrt. S. 67:5, 96:12,13. Tuomiosta puhutaan usein iloisenä asiana, jota odotetaan. Juutalaiset ajattelivat Jumalan tuomiota maallisen tuomioistuimen käsittein. Kun nykyisin tavallisesti ajattelemme tuomiosta, että syntinen on syytettynä rikoksesta, niin sitä vastoin juutalainen ajatteli riita-asiaa, jossa ihminen itse on kantajana ja haluaa itselleen hyvitystä ahdistajiltaan. Uudessa Testamentissa on esillä kumpikin näistä ajatuksista.

36. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidilta, Jahven palvelijalta.

² Jumalattoman synti sanoo: "Sydämessäni ei ole. Jumalan pelkoa Hänen silmänsä edessä." ³ Sillä tekee kaiken sileäksi hänen silmissään, jotta pahuutensa havaitaan vihattavaksi. ⁴ Suunsa sanat ovat vääryyttä ja petosta, on lakannut tekemästä viisasta ja hyvää. ⁵ Miettiä turmiota vuoteessansa, pysyy tiellä, joka ei ole hyvä, ei kammo pahaa. ⁶ Jahve, armosi ulottuu taivaisiin, uskollisuutesi pilviin asti. ⁷ Vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret, tuomiosi ovat suuri syvyys. Ihmistä ja eläintä autat, Jahve. ⁸ Kuinka kallis on armosi, Jumala. Ihmislapset turvaavat siipiesi suojaan. ⁹ Heidät ravitaan huoneesi lihavuudella, ja saatat heidät juomaan suloutesi virrasta. ¹⁰ Sillä tykönäsi on elämän lähde, valossasi näemme valon. ¹¹ Säilytä armosi niille, jotka Sinut tuntevat, ja vanhurskautesi oikeamielisille. ¹² Älköön ylpeyden jalka minua tallatko, älköön jumalattoman käsi minua karkoittako. ¹³ Tuolla ovat väärintekijät kaatuneina, ovat maahan syöstyvät eivätkä voi nousta.

37. salmi

Daavidilta..

Älä tuskaannu pahain tähden, älä ole kateellinen väärintekijöille. ² Sillä niin

kuin heinä heidät äkisti niitetään pois, ja lakastuvat kuin vihanta ruoho.³
Turvaa Jahveen ja tee hyvää, asu maassa ja harjoita uskollisuutta.⁴ Myös
iloitse Jahvessa, ja Hän täyttää sydämesi halajamiset.⁵ Usko tiesi Jahven
haltuun ja turvaa Häneen, niin Hän toimii.⁶ Hän tuo vanhurskautesi esiin
kuin valon ja oikeutesi kuin keskipäivän.⁷ Ole hiljaa Jahven edessä ja varro
Häntä. Älä tuskaannu siihen, jonka toimi menestyy, mieheen, joka juonia
punoo.⁸ Herkeä vihasta ja hylkää kiukku, älä kiivastu, jottet pahaa tekisi.⁹
Sillä pahat hävitetään, mutta jotka Jahvea vartovat, perivät maan.¹⁰ Vielä
hetkinen eikä jumalatonta enää ole; kun katselet sijaansa, häntä ei enää
löydy.¹¹ Mutta nöyrät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta.¹²
Jumalaton juonittelee vanhurskasta vastaan ja kiristelee hänelle
hampaitansa.¹³ Herra nauraa häntä, sillä näkee hänen päivänsä joutuvan.
¹⁴ Jumalattomat paljastavat miekan ja jännittävät jousen kaataakseen
kurjan ja köyhän, surmataakseen ne, joitten tie on oikea.¹⁵ Mutta
miekkansa käy heidän omaan sydämeensä ja jousensa särkyvät.¹⁶
Parempi vanhurskaan vähä kuin monen jumalattoman rikkaus.¹⁷ Sillä
jumalattomain käsivarret murskataan, mutta Jahve tukee vanhurskaita.¹⁸
Jahve tuntee vanhurskasten päivät, ja heidän perintönä pysyy iäti.¹⁹
Pahana aikana eivät tule häpeään, ja nälän päivänä ovat kylläisiä.²⁰ Mutta
jumalattomat hukkuvat, ja Jahven viholliset ovat kuin laitumen koreus,
katoavat, katoavat savuna.²¹ Jumalaton ottaa lainan eikä maksa, mutta
vanhurskas on armahtavainen ja antelias.²² Sillä siunaamansa perivät
maan, mutta kiroamansa hävitetään.²³ Jahve vahvistaa miehen askeleet, ja
hän mielistyy tiehensä.²⁴ Jos lankeaa, ei maahan sorru, sillä Jahve tukee
kättänsä.²⁵ Olen ollut nuori ja olen tullut vanhaksi, mutta en ole nähnyt
vanhurskasta hylättynä enkä lastensa kerjäävän leipää.²⁶ Aina on
armahtavainen ja antaa lainaksi, ja lapsensa ovat siunauksena.²⁷ Käänny
pois pahasta ja tee hyvää, niin pysyt iäti.²⁸ Sillä Jahve rakastaa oikeutta
eikä hylkää hurskaitansa; heidät varjellaan iäti, mutta jumalattomain
siemen hävitetään.²⁹ Vanhurskaat perivät maan ja asuvat siinä iäti.³⁰
Vanhurskaan suu lausuu viisautta, ja kielensä puhuu oikeutta.³¹ Jumalansa
laki on sydämessään, askeleensa eivät horju.³² Jumalaton väijyy
vanhurskasta ja tavoittelee häntä tappaaksensa.³³ Jahve ei jätä häntä
hänen käsiinsä eikä tuomitse häntä syylliseksi, kun kanssaan oikeutta

käydään.³⁴ Varro Jahvea ja seuraa tietänsä, niin Hän korottaa sinut maan perijäksi ja näet, kun jumalattomat hävitetään.³⁵ Näin jumalattoman väkivaltaisena ja leviävän kuin viheriöivä puu.³⁶ Mutta meni pois ja katso, häntä ei ollut; etsin häntä, vaan häntä ei löytynyt.³⁷ Tarkkaa nuhteetonta, katso rehellistä: sillä rauhan miehellä on jälkeläisiä.³⁸ Synnin tekijät hukkuvat yhdessä, jumalattomain jäännös tuhoutuu.³⁹ Mutta vanhurskasten pelastus tulee Jahvelta, joka on heidän turvansa ahdingon aikana.⁴⁰ Jahve auttaa heitä ja vapahtaa heidät, vapahtaa jumalattomista ja pelastaa heidät, koska Häneen turvaavat.

38. salmi

Daavidin salmi, muistettavaksi.

² Jahve, älä rankaise minua vihassasi, älä kiivastuksessasi kurita minua.³ Sillä nuolesi ovat uponneet minuun ja kätesi painaa minua.⁴ Ei ole lihassani tervettä paikkaa vihastuksesi tähden, ei luissani rauhaa syntini tähden.⁵ Sillä pahat tekoni käyvät pääni yli; niin kuin raskas kuorma ne ovat minulle liian raskaat.⁶ Haavani haisevat ja märkivät hulluuteni tähden.⁷ Käyn kumarassa, aivan koukussa, kuljen murehtien kaiken päivää.⁸ Sillä lanteeni ovat polttoa täynnä eikä lihassani ole tervettä paikkaa.⁹ Olen voimaton ja peräti runneltu, parun sydämeni levottomuutta.¹⁰ Herra, kaikki halajamiseni on edessäsi eikä huokaukseni ole Sinulta salassa.¹¹ Sydämeni värisee, voimani on minusta luopunut ja silmieni valo, sekin on minulta mennyt.¹² Ystäväni ja läheiseni pysyttelevät etäällä vaivastani, ja omaiseni seisovat kaukana.¹³ Jotka henkeäni etsivät, virittävät pauloja, ja jotka minulle paha tavoittelevat, puhuvat turmion puheita ja miettivät petosta kaiken päivää.¹⁴ Mutta minä olen kuin kuuro, en kuule, ja kuin mykkä, joka ei suutansa avaa.¹⁵ Niin, olen kuin mies, joka ei kuule ja jonka suussa ei moitteita ole.¹⁶ Sillä varron Sinua, Jahve; Sinä vastaat, Herra Jumalani.¹⁷ Sillä ajattelen, että muuten iloitsevat minusta, ylvästelevät minua vastaan, kun jalkani horjuu.¹⁸ Sillä olen kaatumaisillani ja kipuni on aina edessäni,¹⁹ sillä tunnustan pahan tekoni, murehdin syntiäni.²⁰ Mutta viholliseni elävät ja ovat väkevät, ja ne, jotka minua syyttä vihaavat, ovat lisääntyneet,²¹ ja ne, jotka minulle hyvän pahalla palkitsevat, vihaavat minua, koska hyvää ahkeroin.²² Älä minua hylkää,

Jahve. Jumalani, älä ole kaukana minusta.²³ Riennä avukseni, Herra, pelastukseni.

39. salmi

Veisuunjohtajalle, Jedutunille, Daavidin salmi.

² Sanoin: "Otan vaelluksestani vaarin, jotten kielelläni syntiä tekisi; hillitsen suuni suitsilla, kun jumalaton on edessäni." ³ Olin vaiti äänetönnä, vaikenin siitä, mikä hyvä on, mutta tuskani yltyi. ⁴ Sydämeni hehkui rinnassani, mietiskellessäni syttyi tuli, puhuin kielelläni: ⁵ Jahve, opeta minua ajattelemaan loppuani ja mikä päivieni mitta on. Ymmärrän, kuinka katoavainen olen. ⁶ Katso, kämmenen leveäksi teit päiväni ja elinaikani on, edessäsi kuin ei mitään. Vain turhuutta ovat kaikki maan päälle asetetut ihmiset. Sela. ⁷ Varjona vain kukin vaeltaa, turhaan vain touhuavat, kokoaa eikä tiedä, kuka ne korjaa. ⁸ Ja nyt Herra, mitä varron? Toivoni on Sinussa. ⁹ Päästä minut kaikista synneistäni, älä aseta minua houkkain pilkaksi. ¹⁰ Vaikenen, en suutani avaa, sillä Sinä sen teit. ¹¹ Käännä vitsaukseni pois minusta, sillä näännyn kätesi vaivaamisesta. ¹² Kuritat ihmistä rangaistuksilla synnin tähden ja tuhoat kauneutensa kuin koi. Vain turhuutta ovat kaikki ihmiset. Sela. ¹³ Kuule rukoukseni, Jahve, kuuntele avunhuutoani. Älä ole vaiti kyyneleilleni, sillä olen muukalainen tykönäsi, vieras kuten kaikki isäni. ¹⁴ Käännä katseesi minusta, jotta ilostuisin ennen kuin menen pois eikä minua enää ole.

40. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin salmi.

² Hartaasti varroin Jahvea, ja kumartui puoleeni ja kuuli huutoni. ³ Nosti minut turmion kuopasta, lokaisesta liejusta; asetti jalkani kalliolle ja vahvisti askeleeni. ⁴ Pani suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Monet näkevät ja pelkäävät ja turvaavat Jahveen. ⁵ Onnellinen se mies, joka panee turvansa Jahveen eikä käänny ylpeitten puolelle eikä niitten, jotka valheeseen eksyvät. ⁶ Jahve, Jumalani, monet ovat ihmetekosi ja aivoituksesi meitä kohtaan. Ei ole vertaistasi. Julistan ja puhun: Niitä on enemmän kuin pystytään luettelemaan. ⁷ Teurasuhriin ja ruokauhriin et ole mielistynyt — korvani olet avannut — polttouhria ja syntiuhria et ole

vaatinut.⁸ Silloin sanoin: "Katso, olen tullut." Kirjakääröön on minusta kirjoitettu.⁹ Olen mielistynyt tekemään tahtosi, Jumalani, ja lakisi on sydämessäni.¹⁰ Olen julistanut vanhurskautta suuressa seurakunnassa; katso, en sulje huuliani. Sinä Jahve tiedät.¹¹ En ole kätkenyt vanhurskauttasi sydämeeni, olen kiittänyt uskollisuuttasi ja autuuttasi. En ole salannut armoasi ja totuuttasi suurelta seurakunnalta.¹² Älä kiellä minulta laupeuttasi, Jahve; armosi ja totuutesi varjelkoon minua aina.¹³ Sillä lukemattomat vaivat ovat saartaneet minut, pahat tekoni ovat ottaneet minut kiinni, niin etten pysty näkemään. Niitä on ollut enemmän kuin pääni hiuksia, ja rohkeuteni on minulta mennyt.¹⁴ Mielly, Jahve, pelastamaan minut, riennä avukseni, Jahve.¹⁵ Hävetkөөt ja hämmentykөөt kaikki, jotka henkeäni tavoittelevat hukuttaaksensa sen, peräytykөөt ja joutukoot häpeään, jotka minulle onnettomuutta toivovat.¹⁶ Riutukoot häpeästänsä, jotka sanovat minulle: "Kas niin, kas niin!"¹⁷ Iloitkoot ja riemuitkoot Sinussa kaikki, jotka Sinua etsivät. Ne, jotka autuuttasi rakastavat, sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Jahve!"¹⁸ Olen kurja ja köyhä; Herra pitää minusta huolen. Olet apuni ja vapahtajani. Jumalani, älä viivy.

40:7 Teurasuhri, hepr. zebah, tarkoitti kaikkia niitä uhreja, joissa uhrieläin teurastettiin. Ruokauhri, hepr. minha, oli veretön uhrilahja, joka käsitti jauhoja, leipää suitsutuksineen sekä viiniä ja öljyä.

41. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin salmi.

² Onnellinen se, joka vaivaista holhoo. Pahana päivänä Jahve vapahtaa hänet.³ Jahve varjelee häntä ja pitää hänet hengissä. Hän on maan onnellisia etkä Sinä jätä häntä vihollistensa mielivaltaan.⁴ Jahve tukee häntä tautivuoteessa. Sairastaessaan kaiken makaamisensa muutat.⁵ Sanoin: Jahve, ole minulle armollinen; paranna sieluni, sillä olen tehnyt syntiä Sinua vastaan.⁶ Viholliseni puhuvat minusta pahaa: "Milloin hän kuolee ja nimensä on mennyttä?"⁷ Ja jos tulee minua katsomaan, puhuu valhetta, sydämensä kokoaa vääryyttä itseensä; hän menee ulos ja puhuu kadulla.⁸ Kaikki vihamieheni minua vastaan keskenään, kuiskuttelevat,

hankitsevat minulle paha: ⁹ "Jokin paha ahdistaa häntä, ja koska kävi makuulle, ei enää nouse." ¹⁰ Ystävänikin, johon luotin, joka syö leipääni, nostaa kantapäähän minua vastaan. ¹¹ Mutta Sinä, Jahve, ole minulle armollinen ja nosta minut seisomaan, niin maksan heille. ¹² Siitä tiedän, että olet minuun mielistynyt, kun viholliseni ei saa minusta riemuita. ¹³ Nuhteettomuuteni tähden olet minua tukenut ja suot minun seistä kasvojesi edessä iäti. ¹⁴ Ylistetty olkoon Jahve, Israelin Jumala, iäisestä iäiseen. Aamen ja aamen.

42. salmi

Veisuunjohtajalle, koorahilaisten opetusvirsi.

² Niin kuin peura halajaa vesipuroa, niin sieluni halajaa Sinua, Jumala. ³ Sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan astua näkemään Jumalan kasvot? ⁴ Kyyneleeni ovat ruokani päivin ja öin, kun minulle kaiken päivää sanotaan: "Missä on Jumalasi?". ⁵ Näitä muistelen ja tyhjennän sydämeni: kuljin väentungoksessa, astuin kanssaan Jumalan huoneeseen riemun ja kiitoksen äänellä joukon juhliessa. ⁶ Miksi murehdit sieluni ja olet minussa niin levoton? Varro Jumalaa, sillä vielä olen ylistävä Häntä kasvojensa avusta. ⁷ Jumalani, sieluni on murheellinen minussa; sen tähden muistan Sinua Jordanin maalla ja Hermonin kukkuloilla, Misarin vuorella. ⁸ Koskiesi pauhussa syvyys syvyyttä huutaa; kaikki tyrskysi ja aaltosi käyvät ylitseni. ⁹ Päivällä Jahve säätää armonsa; yöllä on laulunsa kanssani, rukous elämäni Jumalalle. ¹⁰ Sanon Jumalalle, kalliolleni: "Miksi olet unhottanut minut? Miksi käyn murehtien vihollisen ahdistamana?" " ¹¹ Kuin miekalla luissani häpäisevät minua vihamieheni sanoen minulle kaiken päivää: "Missä on Jumalasi?" ¹² Miksi murehdit sieluni ja miksi olet minussa niin levoton? Varro Jumalaa, sillä vielä olen ylistävä Häntä, kasvojeni apua ja Jumalaani.

42:5 Kolmesti vuodessa juutalaisten miesten oli tapana tulla Jerusalemin temppeliin juhliille: pääsiäisenä eli hapattoman leivän juhlanä, elo- eli viikkojuhlanä (helluntaina) ja lehtimajanjuhlanä, jota vietettiin syksyllä.

43. salmi

Auta minut oikeuteeni, Jumala, ja aja asiani armotonta kansaa vastaan. Pelasta minut kavalasta ja väärästä miehestä. ² Olet näet väkevyyteni Jumala. Miksi olet hylännyt minut? Miksi käyn murehtien vihollisen ahdistamana? ³ Lähetä valosi ja totuutesi. Ne minua johtakoot, viekööt minut pyhälle vuorellesi ja asuntoihisi, ⁴ niin käyn Jumalan alttarin luo, Jumalan tykö, joka on iloni ja riemuni, ja kanteleella kiitän Sinua, Jumala, minun Jumalani. ⁵ Miksi murehdit, sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Varro Jumalaa, sillä vielä olen ylistävä Häntä, kasvojeni apua ja Jumalaani.

44. salmi

Veisuunjohtajalle, koorahilaisten opetusvirsi.

² Jumala, olemme korvillamme kuulleet, isämme ovat meille kertoneet teon, jonka teit päivinänsä, muinaisina päivinä. ³ Kädelläsi karkoitit pakanat, mutta istutit heidät; hävitit kansat, mutta levitit heidät. ⁴ Sillä eivät he miekallansa maata valloittaneet eikä käsivartensa heille pelastusta tuonut, vaan Sinun oikea kätesi ja käsivartesi ja kasvojesi valo, koska olit heihin mielistynyt. ⁵ Sinä olet se, minun kuninkaani, Jumala. Saata Jaakobille apu. ⁶ Avullasi syöksemme vihamiehemme maahan, nimessäsi tallaamme vastustajamme. ⁷ Sillä en luota jouseeni eikä miekkani minua pelasta, ⁸ vaan Sinä pelastat meidät vihollisistamme ja saatat vihamiehemme häpeään. ⁹ Kerskaamme kaiken päivää Jumalasta ja ylistämme nimeäsi iäti. Sela. ¹⁰ Vihassa hylkäsit meidät ja saatoit häpeään; et lähtenyt eteenpäin sotajoukkojemme kanssa. ¹¹ Panit meidät peräytymään vihollisen edessä, ja vihamiehemme ryöstävät itselleen saalista. ¹² Teet meistä ruokaa, lampaitten kaltaisia, ja hajoitat meidät pakanain sekaan. ¹³ Myyt kansasi ilmaiseksi, et saa hyötyä hinnastansa. ¹⁴ Panet meidät häväistykseksi naapureillemme, ivaksi, pilkaksi ympärillämme asuville. ¹⁵ Panet meidät sananparreksi pakanille, pään nyökytykseksi kansoille. ¹⁶ Häväistykseksi on kaiken päivää edessäni, ja kasvojeni häpeä peittää minut ¹⁷ pilkkaajan ja herjaajan äänen tähden, vihollisen ja koston-himoisen tähden. ¹⁸ Kaikki tämä kohtasi meitä, vaikka emme Sinua unhottaneet emmekä liittoasi rikkoneet. ¹⁹ Sydämemme ei

ole luopunut eivätkä askeleemme poikenneet polultasi.²⁰ Kuitenkin rusensit meidät aavikkosutten asuinsijalla.²¹ Jos olemme unhottaneet Jumalan nimen ja ojentaneet kätemme vieraan Jumalan puoleen,²² eikö Jumala saa sen selville, sillä tuntee sydämen salaisuudet.²³ Ei, Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää ja meidät luetaan teuraslampainksi.²⁴ Heräjä, miksi nukut, Herra? Nouse, älä meitä iäksi hylkää.²⁵ Miksi peität kasvosi ja unhotat kärsimyksemme ja ahdinkomme?²⁶ Sielumme on näet vaipunut tomuun, ruumiimme painunut maahan.²⁷ Nouse avuksemme ja lunasta meidät armosi tähden.

45. salmi

Veisuunjohtajalle, "Liljan" sävelellä, koorahilaisten opetusvirsi, laulu rakkaudesta.

² Sydämeni tulvii hyviä uutisia. Kerron tekoni kuninkaalle, kieleni on kerkeän kirjurin kynä.³ Olet ihmislapsia ihanampi, suloisuus on vuodatettu huulillesi; sen tähden Jumala on siunannut sinut ikuisiksi ajoiksi.⁴ Vyötä miekkasi kupeellesi, sinä väkevä; kirkkautesi ja kunniasi näkyköön.⁵ Kunniasi näkyköön, kohoa, ratsasta totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta, niin oikea kätesi opettaa sinulle pelättäviä tekoja.⁶ Nuolesi ovat terävät — kansat kaatuivat allesi — kuninkaan vihollisten sydämissä.⁷ Jumala, valtaistuimesi pysyy aina ja iäti; valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.⁸ Rakastat vanhurskautta ja vihaat vääryyttä; sen tähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinut iloöljyllä enemmän kuin osaveljesi.⁹ Mirhaa, aloeta ja kassiaa tuoksuvat kaikki vaatteesi; norsunluupalatseista helkkyvät kielisoittimet ilahuttavat sinua.¹⁰ Kuningasten tyttäriä on kalliittesi joukossa, kuningatar seisoo oikealla puolellasi Oofirin kullassa.¹¹ Kuule, tytär, ja katso, kallista korvasi. Unhota kansasi ja isäsi huone,¹² niin kuningas saa halun kauneutesi — sillä hän on herrasi. Kumarra häntä.¹³ Tytär Tyyro lahjallansa, kansan rikkaat etsivät suosiotasi.¹⁴ Pelkkää ihanuutta on kuninkaan tytär sisällä, kultakirjonnaista työtä on pukunsa.¹⁵ Kirjavissa väreissä hänet saatetaan kuninkaan tykö. Neitsyet perässään, ystävänsä, saatetaan luoksesi.¹⁶ Ilolla ja riemulla heidät saatetaan, astuvat kuninkaan palatsiin.¹⁷ Isäisi sijaan tulevat poikasi, asetat heidät ruhtinaiksi kaikkeen maahan.¹⁸ Tahdon

julistaa nimeäsi suvusta sukuun. Sen tähden kansat ylistävät Sinua aina ja iäti.

46. salmi

Veisuunjohtajalle, koorahilaisten virsi, korkealla äänellä.

² Jumala on turvamme ja väkevyytemme, apu hätään aivan varma. ³ Sen tähden emme pelkää, vaikka maa horjuisi ja vuoret vajoaisivat meren keskelle, ⁴ vaikka sen vedet pauhaisivat ja kuohuisivat ja vuoret vapisivat sen raivosta. Sela. ⁵ On virta, joka puroineen ilahuttaa Jumalan kaupungin, Korkeimman pyhäkköjen pyhän. ⁶ Jumala on sen keskellä, ei se horju; Jumala auttaa sitä aamun koittaessa. ⁷ Pakanat pauhaavat, valtakunnat horjuvat. Hän antaa äänensä kuulua, ja maa sulaa. ⁸ Jahve Sebaot on kanssamme, Jaakobin Jumala on linnamme. Sela. ⁹ Tulkaa, katsokaa Jahven töitä, Hänen, joka tekee hämmästyttäviä tekoja maan päällä: ¹⁰ lopettaa sotimiset maan ääriin asti, särkee jousen, taittaa keihään, polttaa sotavaunut tulella. ¹¹ "Herjetkää ja tietäkää, että Minä olen Jumala; olen korkea kansain keskellä, korkea maan päällä." ¹² Jahve Sebaot on kanssamme, Jaakobin Jumala on linnamme. Sela.

47. salmi

Veisuunjohtajalle, koorahilaisten salmi.

² Paukuttakaa käsiänne, kaikki kansat, kohottakaa Jumalalle riemuhuuto. ³ Sillä Jahve, Korkein, on pelättävä, kaiken maan suuri kuningas. ⁴ Kukistaa kansat allemme ja kansakunnat jalkaimme alle. ⁵ Valitsi meille perintömme, joka on Jaakobin, rakkaansa kunnia. Sela. ⁶ Jumala astui ylös riemun raikuessa, Jahve pasunan kajahtaessa. ⁷ Veisatkaa Jumalalle kiitosta, veisatkaa; veisatkaa kuninkaalle kiitosta, veisatkaa, ⁸ sillä Jumala on kaiken maan kuningas. Veisatkaa kiitokseksi juhlavirsi. ⁹ Jumala hallitsee pakania. Jumala istuu pyhällä istuimellansa. ¹⁰ Kansain ylevät kokoontuvat, Aaprahamin Jumalan kansa. Sillä maan kilvet ovat Jumalan. Hän on ylen korkea.

48. salmi

Virsi, koorahilaisten salmi.

² Suuri on Jahve ja korkeasti ylistettävä Jumalamme kaupungissa pyhällä vuorellansa. ³ Ihana asemaltaan, koko maan ilo on pohjan puolella Siionin vuori, suuren kuninkaan kaupunki. ⁴ Jumala on sen linnoissa turvaksi tunnettu. ⁵ Sillä katso, kuninkaat kokoontuivat, kulkivat ohi yhdessä; ⁶ näkivät, hämmästyivät, pelästyivät ja pakenivat pois. ⁷ Vavistus valtasi heidät siellä, tuska niin kuin synnyttäväisen. ⁸ Itätuulella Sinä särjet Tarsiin laivat. ⁹ Niin kuin olemme kuulleet, niin olemme nähneet Jahve Sebaotin kaupungissa, Jumalamme kaupungissa: Jumala pitää sen lujana iäti. Sela. ¹⁰ Ajattelemme armoasi, Jumala, temppelissäsi. ¹¹ Niin kuin nimesi, Jumala, niin ulottuu ylistyksesi maan ääriin asti; oikea kätesi on vanhurskautta täynnä. ¹² Siionin vuori iloitsee, Juudan tyttäret riemuitsevat tuomiostasi. ¹³ Kiertäkää Siion ja käykää sen ympäri, lukekaa sen tornit. ¹⁴ Tarkatkaa sen muurit ja kulkekaa sen linnat kertoaksenne tulevalle polvelle, ¹⁵ että tämä Jumala on meidän Jumalamme aina ja iäti. Hän johtaa meitä kuolemaan asti.

48 Siionin vuori, jota salmissa ylistetään, oli Jerusalemin keskus, kuninkaan linnan ja pyhäkön paikka.

49. salmi

Veisuunjohtajalle, koorahilaisten salmi.

² Kuulkaa tämä, kaikki kansat, ottakaa korviinne, kaikki mailman asukkaat, ³ sekä ylhäiset että alhaiset, niin rikkaat kuin köyhät. ⁴ Suuni puhuu viisautta ja sydämeni ajatus on ymmärrystä. ⁵ Kallistan korvani vertaukselle, selitän arvoitukseni kannelta soittaen. ⁶ Miksi pelkäisin pahoina päivinä? Vainoojaini vääryys saartaa minua. ⁷ Jotka luottavat tavaroihinsa ja rikkauksiensa paljouteen, osoittautuvat tyhmiksi. ⁸ Kukaan ei voi veljeänsä ensinkään lunastaa, ei hänestä Jumalalle sovitusta suorittaa — ⁹ sillä heidän sielunsa lunastus on ylen kallis ja jää iäti suorittamatta — ¹⁰ jotta eläisi iäti eikä kuolemaa näkisi. ¹¹ Sillä näkee viisaitten kuolevan ja tyhmäin ynnä typeräin hukkuvan ja jättävän toisille tavaransa. ¹² Heidän sydämensä sanoo, että huoneensa pysyvät iäti, asuntoinsa polvesta polveen. Nimittävät maatiloja nimensä mukaan. ¹³ Mutta ihminen loistossaan ei ole pysyväinen; on kuin eläimet, jotka

häviävät.¹⁴ Tämä tiensä on hulluutensa, ja seuraajansa mielistyvät heidän puheisiinsa. Sela.¹⁵ Kuin lampaita heitä ajetaan tuonelaan, kuolema heitä kaitsee. Mutta hurskaat hallitsevat heitä huomenna. Myös heidän muotonsa kuluu. Tuonela on hänen asuntonsa.¹⁶ Mutta Jumala lunastaa sieluni tuonelan vallasta, sillä ottaa minut huomaansa. Sela.¹⁷ Älä pelkää, kun joku rikastuu, kun huoneensa kunnia on ylen suuri.¹⁸ Sillä kuollessaan ei vie mitään myötänsä eikä kunniansa seuraa häntä alas.¹⁹ Vaikka eläessään itseään onnelliseksi kiittää — ja sinua ylistetään, kun teet hyvin itsellesi —,²⁰ täytyy hänen mennä isäinsä suvun tykö; eivät ikinä valoa näe.²¹ Ihminen loistossaan, ymmärrystä vailla, on kuin eläimet, jotka häviävät.

50. salmi

Aasafin salmi.

Jumalten Jumala, Jahve puhuu ja kutsuu maata auringon noususta sen laskuun.² Siionista, täysin ihanasta, Jumala ilmestyy kirkkaudessa.³ Jumalamme tulee eikä vaikene. Tuli kuluttaa edellänsä, ja ympärillensä myrskyää ankarasti.⁴ Kutsuu taivaat ylhäältä ja maan tuomitakseen kansaansa:⁵ "Kootkaa tyköni pyhäni, jotka uhraamalla tekivät liiton kanssani."⁶ Ja taivaat julistavat vanhurskauttansa, sillä Jumala itse on tuomari. Sela.⁷ "Kuule, kansani, niin Minä puhun; kuule, Israel, niin todistan sinua vastaan: Minä olen Jumala, sinun Jumalasi.⁸ En sinua uhreistasi nuhtele; ovathan polttouhrisi aina edessäni.⁹ En ota härkää talostasi, en kauriita tarhoistasi; " sillä Minun ovat kaikki metsän eläimet ja karja tuhansilla vuorilla.¹¹ Tunnen kaikki vuorten linnut, ja vainion petoeläimet ovat Minun.¹² Jos isoaisin, en sinulle sanoisi, sillä Minun on maanpiiri kaikkienensa.¹³ Minäkö söisin härkään lihaa ja joisin kauristen verta?¹⁴ Uhraa Jumalalle kiitosta ja täytä Korkeimmalle lupauksesi.¹⁵ Ja huuda Minua avuksi hätäpäivänä; autan sinua ja sinun tulee kunnioittaa Minua."¹⁶ Mutta jumalattomille Jumala sanoo: Mitä sinä käskyjäni julistamaan ja liittoani suhusi ottamaan,¹⁷ sinä, joka vihaat kuritusta ja heität sanani taaksesi?¹⁸ Jos näet varkaan, mielistyt häneen, ja pidät yhtä avionrikkojain kanssa.¹⁹ Päästät suusi puhumaan paha, ja kielesi punoo petosta.²⁰ Istut ja puhut veljiäsi vastaan, panettelet äitisi poikaa.²¹ Näitä

teit, ja Minä vaikenin: Luulit, että olen kaltaisesi. Nuhtelen sinua ja asetan nämä silmäisi eteen.²² Ottakaa varteen tämä te, jotka Jumalan unhotatte, jotten raatelisi, eikä olisi pelastajaa.²³ Joka kiitosta uhraa, se kunnioittaa Minua. Joka ottaa tiestä vaarin, sen suon nähdä Jumalan autuuden.

50:1 Ensimmäinen niistä kahdestatoista salmista, jotka Aasaf, Berekjan poika, on kirjoittanut. Aasaf oli kuningas Daavidin aikana pyhäkön soittajain ja laulajain johtajia. Ks. 1 Aik. 15:16-19, 16:4-7, 25:1-9 ym. Sanonta "Jumalten Jumala Jahve" (Eel Elohim Jahve) esiintyy Vanhassa Testamentissa vain kolmesti: tässä sekä kahdesti Joos. 22:22:ssa.

51. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin salmi,² kun profeetta Naatan tuli hänen luoksensa hänen käytyään Barseban tykönä.³ Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois syntini suuren laupeutesi tähden.⁴ Pese minut täysin puhtaaksi rikoksestani ja puhdista minut synnistäni,⁵ sillä tunnen rikokseni ja syntini on aina edessäni.⁶ Sinua ainoaa vastaan olen syntiä tehnyt ja tehnyt pahan silmäisi edessä — jotta olisit oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi.⁷ Katso, olen synnissä syntynyt ja äitini on minut synnissä siittänyt.⁸ Katso, totuutta tahdot sisimpään saakka ja salassa opetat minulle viisautta.⁹ Puhdista minut isopilla, jotta puhdistuisin, pese minut, jotta tulisin lunta vaikeammaksi.¹⁰ Suo minun kuulla iloa ja riemua, jotta ihastuisivat ne luut, jotka olet murtanut.¹¹ Peitä kasvosi synneiltäni ja pyyhi pois kaikki pahat tekoni.¹² Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi vakaa henki.¹³ Älä heitä minua pois kasvojesi edestä äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.¹⁴ Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja altis henki tukekoon minua.¹⁵ Niin opetan väärille tiesi, jotta syntiset tykösi palajaisivat.¹⁶ Päästä minut verenviasta, Jumala, autuuteni Jumala, jotta kieleni riemuitsisi vanhurskaudestasi.¹⁷ Herra, avaa huuleni, jotta suuni julistaisi kiitostasi.¹⁸ Sillä Sinulle ei kelpaa uhri, muuten antaisin sen; poltto-uhriin et mielisty.¹⁹ Jumalan uhreja on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et Sinä, Jumala, hylkää.²⁰ Tee armossasi hyvää Siionille; rakenna Jerusalemin muurit.²¹ Silloin Sinulle kelpaavat vanhurskaat uhrit, polttouhri ja kokonaisuuhri. Silloin uhrataan

härkiä alttarillasi.

51 Katumussalmi, eräs niistä harvoista salmeista, joista mainitaan, missä tilanteessa ne ovat syntyneet. Alkuosassa pyydetään anteeksi tehtyä syntiä; mutta loppuosassa pyyntö syvenee: laulaja haluaa saada puhtaan sydämen ja uuden, vakaan hengen. Lopuksi mainitaan, mikä on seuraus tästä puhtaudesta: iloinen kiitollisuus ja palvelumieli.

51:9 Egyptistä lähdön edellä, ensimmäisenä pääsiäisenä, israelilaiset pyyhkäisivät isoppikimpulla verta ovenpieliin, 2 Moos. 12:22.

Uhrimenoihin liittyi myös veren pirskottelu isoppikimpulla puhdistuksen vertauskuvana. Isoppi oli hyväntuoksuinen meiramikasvi, josta pirskotuskimput tehtiin. Ks. 4 Moos. 19:18.

52. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin opetusvirsi, ² kun edomilainen Dooeg tuli ja ilmoitti Saulille sanoen hänelle: "Daavid meni Ahimelekin taloon."

³ Miksi kerskaat pahuudesta, sinä väkevä? Jumalan armo pysyy joka päivä.

⁴ Kielesi punoo turmiota kuin terävä partaveitsi, on petoksen tekijä. ⁵

Rakastat pahaa enemmän kuin hyvää, valhettelemista enemmän kuin puhua totta. Sela. ⁶ Rakastat kaikkia surman sanoja, sinä petollinen kieli. ⁷

Niinpä Jumala kukistaakin sinut ainiaaksi, tarttuu sinuun ja tempaa sinut majasta, repäisee sinut juurinesi elävien maasta. Sela. ⁸ Ja vanhurskaat

näkevät ja pelkäävät ja nauravat häntä: ⁹ "Katso miestä, joka ei pitänyt

Jumalaa turvanansa, vaan luotti suureen rikkauteensa ja tuli väkeväksi pahuudessaan." ¹⁰ Mutta minä olen kuin vihanta öljypuu Jumalan

huoneessa; turvaan Jumalan armoon aina ja iäti. ¹¹ Kiitän Sinua iäti, koska sen teit, ja varron nimeäsi, sillä se on hyvä hurskaittesi edessä.

53. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin opetusvirsi, sävelellä "Sairaus".

² Houkka sanoo sydämessään: "Ei ole Jumalaa." Harjoittavat turmiollista ja kauhistavaa pahuutta; ei ole ketään, joka hyvää tekee. ³ Jumala katselee

taivaasta ihmislapsia nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa. ⁴ Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki kelvottomiksi

käyneet; ei ole ketään, joka hyvää tekee, ei yhtäkään.⁵ Eivätkö väärintekijät mitään käsitä, nuo, jotka syömällä kansaani syövät leipää eivätkä huuda Jumalaa avuksi?⁶ Siinä heidät valtasi pelko, missä ei pelottavaa ollut. Sillä Jumala on hajoittanut sen luut, joka sinua saartaa. Saatoit heidät häpeään, sillä Jumala hylkäsi heidät.⁷ Oi, että Israelin pelastus tulisi Siionista. Kun Jumala kääntää kansansa vankeuden, niin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.

54. salmi

Veisuunjohtajalle, kielisoittimilla, Daavidin opetusvirsi,² kun siifiläiset tulivat sanomaan Saulille: "Eikö Daavid piileskele luonamme!"³ Jumala, pelasta minut nimelläsi ja aja asiani voimallasi.⁴ Jumala, kuule rukoukseni, ota korviisi suuni sanat.⁵ Sillä muukalaiset nousevat minua vastaan ja väkivaltaiset väijyvät henkeäni; eivät pidä Jumalaa silmäinsä edessä. Sela.⁶ Katso, Jumala on auttajani, Herra on niitten kanssa, jotka sieluani tukevat.⁷ Hän kääntää pahan viha-miesteni päälle. Hävitä heidät uskollisuudessasi.⁸ Uhraan Sinulle alttiisti, ylistän nimeäsi, Jahve, sillä se on hyvä.⁹ Pelasta minut kaikesta vaivasta, ja silmäni katselee vihollisiani.

55. salmi

Veisuunjohtajalle, kielisoittimilla, Daavidin opetusvirsi.

² Jumala, ota rukoukseni korviisi, älä kätkeydy anomukseltani.³ Kuuntele minua ja vastaa minulle. Valitan murheessani ja huokaan,⁴ koska vihamies huutaa, koska jumalaton ahdistaa. Sillä syytävät päälleni turmiota ja vihassa vainoavat minua.⁵ Sydämeni vapisee rinnassani, kuoleman kauhut lankeavat päälleni.⁶ Minut valtaa pelko ja vavistus, ja kauhu peittää minut.⁷ Niin sanon: kunpa minulla olisi siivet kuin kyyhkyllä, lentäisin pois ja lepäisin.⁸ Katso, pakenisin kauas, majailisin autiomaassa. Sela.⁹ Kiiruhtaisin pakoani myrskyn ja rajuilman alta.¹⁰ Hävitä, Herra, hajoita heidän kielensä; sillä näen väkivaltaa ja riitaa kaupungissa.¹¹ Yötä päivää sitä kiertävät sen muureilla; vääritys ja vaiva on sen keskellä.¹² Turmio on sen keskellä, sorto ja petos ei väisty sen kadulta.¹³ Sillä ei minua herjaa vihollinen — sen kestäisin; eikä minua vastaan ylvästele vihamieheni — häneltä lymyisin,¹⁴ vaan sinä ihminen, vertaiseni, ystäväni ja tuttuni.¹⁵

Elimme suloisessa sovussa, vaelsimme Jumalan huoneeseen väkijoukossa.
¹⁶ Turmio heille! Menköt elävältä alas tuonelaan, sillä pahuus majailee heidän asunnoissaan, keskellään. ¹⁷ Mutta minä huudan Jumalaa, ja Jahve pelastaa minut. ¹⁸ Illoin, aamuin ja keskipäivällä valitan ja huokaan, ja Hän kuulee ääneni. ¹⁹ Vapauttaa sieluni rauhaan hänestä, joka on lähelläni, sillä ovat joukolla vastaan. ²⁰ Jumala kuulee minua ja koettelee heitä, Hän, joka hallitsee vanhastaan. Sela. Sillä heille ei muutosta tule eivätkä pelkää Jumalaa. ²¹ Hän nostaa kätensä ystäviänsä vastaan, rikkoo liittonsa. ²² Suunsa on voita makeampi, mutta sota sydämässensä, sanansa ovat öljyä pehmeämmät, mutta ovat paljastettuja miekkoja. ²³ Heitä taakkasi Jahven huomaan, niin Hän pitää sinusta huolen; ei salli vanhurskaan ikinä horjua. ²⁴ Mutta heidät Sinä, Jumala, syökset tuonelan syvyyteen; murhamiehet ja petturit eivät pääse puoleen ikäänsä. Mutta minä turvaan Sinuun.

56. salmi

Veisuunjohtajalle, sävelellä "Mykkä kyyhky kaukaisessa maassa", Daavidin virsi, kun filistealaiset ottivat hänet kiinni Gatissa.

² Jumala, ole minulle armollinen, sillä ihminen tahtoo minut niellä; joka päivä sotimalla ahdistaa minua. ³ Viholliseni tahtovat joka päivä minut niellä, sillä monet sotivat minua vastaan, Sinä Korkein. ⁴ Silloin kun pelkään, turvaan Sinuun. ⁵ Jumalassa ylistän sanaansa, Jumalaan turvaan. En pelkää. Mitä liha minulle tekisi? ⁶ Joka päivä vääntelevät sanojani, kaikki ajatuksensa ovat minulle pahaksi. ⁷ Kokoontuvat, väijyvät, vaanivat askeleitani, sillä tavoittelevat henkeäni. ⁸ Pelastuvatko he pahan avulla? Jumala, syökse vihassa kansat maahan. ⁹ Olet lukenut pakolaisretkeni. Pane kyyneleeni leiliisi, ovatpa ne kirjassasi. ¹⁰ Sinä päivänä, kun apua huudan, väistyvät viholliseni. Sen tiedän, että Jumala on puolellani. ¹¹ Jumalassa ylistän sanaa, Jahvessa ylistän sanaa. ¹² Jumalaan turvaan. En pelkää. Mitä ihminen voi minulle tehdä? ¹³ Minulla on lupauksia Sinulle, Jumala, maksan Sinulle kiitosuhreja. ¹⁴ Pelastat näet sieluni kuolemasta. Etkö pelasta jalkaanikin kompastumasta, jotta vaeltaisin Jumalan edessä elävään valossa?

56:9 "Pane kyyneleeni leiliisi." Viittaus vanhaan tapaan kerätä kyyneliä

leiliin tai pulloon, joka pantiin rakkaan vainajan mukana hautaan tai joskus haudalle uhrina. Persiassa pappi surusaatossa keräsi kyyneliä kankaaseen ja puristi ne kyynel-pulloon, jota säilytettiin huolella.

57 salmi

Veisuunjohtajalle, sävelellä "Älä turmele", Daavidin virsi hänen paettuansa Saulia luolaan.

² Jumala, ole minulle armollinen, ole minulle armollinen, sillä Sinuun sieluni turvaa. Turvaan siipiesi suojaan, kunnes onnettomuudet ovat ohi. ³ Huudan Jumalan, Korkeimman puoleen, Jumalan, joka toimittaa asian puolestani. ⁴ Lähettää taivaasta ja vapahtaa minut. Hätäisee sen, joka minua tavoittelee. Sela. Jumala lähettää armonsa ja totuutensa. ⁵ Sieluni on jalopeurain keskellä, makaan tulta suitsevaisten seassa, ihmislusten, joitten hampaat ovat keihäitä ja nuolia ja kielensä terävä miekka. ⁶ Ole ylistetty Jumala yli taivasten, kunniasi yli kaiken maan. ⁷ Virittivät verkon askeleilleni, sieluni murtui; kaivoivat eteeni kuopan, putosivat sen keskelle. Sela. ⁸ Valmis on sydämeni, Jumala, valmis on sydämeni; veisaan ja kiitän: ⁹ Heräjä kunniani; heräjä harppu ja kannel; herätän aamuruskon. ¹⁰ Sinua, Herra, kiitän kansain joukossa; veisaan Sinulle ylistystä kansakuntain seassa. ¹¹ Sillä armosi on suuri hamaan taivaisiin ja totuutesi pilviin asti. ¹² Ole ylistetty, Jumala, yli taivasten, kunniasi yli kaiken maan.

58. salmi

Veisuunjohtajalle, sävelellä "Älä turmele", Daavidin virsi.

² Totisesti, vallitseeko hiljaisuus, kun te julistatte oikeutta? Tuomitsetteko oikein, ihmislapset? ³ Sitä vastoin hankitsette sydämessänne vääryyttä, kaupitsette maassa kätenne väkivaltaa. ⁴ Luopuneet ovat jumalattomat kohdusta asti, ovat eksyneet syntymästä saakka, puhuvat valhetta. ⁵ Myrkkynsä on kuin käärmeen myrky, ovat kuin kuuro kyy, joka korvansa tukkii, ⁶ joka ei kuule lumoojan ääntä, taitavimpien taikojen loitsijaa. ⁷ Jumala, särje hampaansa suustansa; Jahve, murra nuorten jalopeurain raateluhampaat. ⁸ Haihtukoot kuin vedet, jotka virtaavat tyhjiin. Hän jännittää nuolensa; olkoot ne kuin kärjettömät. ⁹ Hävitkään niin kuin etana, joka sulaa, niin kuin vaimon keskiset, jotka eivät aurinkoa näe. ¹⁰

Ennen kuin patanne tuntevat orjantappurain tulen, Hän tuulispäällä puhaltaa pois niin raa'an kuin kypsänkin.¹¹ Vanhurskas iloitsee, kun näkee koston, pesee jalkansa jumalattoman veressä.¹² Niin ihminen sanoo: "Totisesti vanhurskaalla on hedelmä, totisesti on Jumala, joka tuomitsee maan päällä."

58:10 Palestiassa kasvaa useita ohdake- ja orjantappuralajeja, joita kerätään, kuivataan ja käytetään polttoaineena. Niistä saadaan nopea ja kuuma liekki, joka kipinöi herkästi ja sammuu nopeasti. Jakeen sanat tarkoittavat nopeaa tuhoa, kun Jumala käy tuomiolle.

59. salmi

Veisuunjohtajalle, sävelellä "Älä turmele", Daavidin virsi, kun Saul lähetti hänen taloansa vartioimaan tappaakseen hänet.² Pelasta minut vihollisistani, Jumalani, aseta minut korkealle vastustajastani.³ Pelasta minut pahantekijöistä ja vapauta minut verenhimoisista.⁴ Sillä katso: väijyvät henkeäni; väkevät kokoontuvat minua vastaan, eivät rikokseni ja syntini tähden, Jahve.⁵ Ilman syytäni juoksevat ja hankkiutuvat. Heräjä kohtaamaan minua ja katso.⁶ Ja Sinä, Jahve, Jumala Sebaot, Israelin Jumala, heräjä tutkimaan kaikkia pakania, älä säästä ketään petollista väärintekijää. Sela.⁷ Palajavat ehtoolla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia.⁸ Purkavat suustaan raivoansa, miekkoja huulillansa, sillä kuka kuulee?⁹ Mutta Sinä, Jahve, naurat heille, pilkkaat kaikkia pakania.¹⁰ Minun väkevyyteni, Sinusta otan vaarin, sillä Jumala on linnani.¹¹ Armollinen Jumalani käy edelläni. Jumala, suo minun katsella vihollisiani.¹² Älä heitä tapa, jottei kansani unhottaisi; hajoita heidät voimallasi ja syökse heidät maahan, Herra, kilpemme.¹³ Suunsa synti on huultensa sana, ja joutuvat kiinni korskassaan ja puhumansa kirouksen ja valheen tähden.¹⁴ Hävitä vihassa, hävitä, jottei heitä ole, niin tietävät, että Jumala hallitsee Jaakobissa maan ääriin saakka. Sela.¹⁵ Palajavat ehtoolla, ulvovat kuin koirat ja kiertävät kaupunkia.¹⁶ Harhailevat ruuan haussa; elleivät saa kyllänsä, murisevat.¹⁷ Mutta minä veisaan voimastasi ja riemuitsen aamulla armostasi, sillä olet linnani ja pakopaikkani hätäpäivänä.¹⁸ Minun väkevyyteni, Sinulle veisaan kiitosta, sillä Jumala on linnani, armollinen

Jumalani.

60. salmi

Veisuunjohtajalle, sävelellä "Todistuksen lilja", Daavidin virsi, opetettavaksi,² kun hän taisteli mesopotamialaisia ja soobalaisia vastaan ja Jooab palasi ja löi Suolalaaksossa edomilaiset, kaksitoista tuhatta miestä.³ Jumala, meidät hylkäsit, hajoitit meidät ja olit vihastunut. Käänny jälleen puoleemme.⁴ Saatoit maan järkkymään, löit sitä. Korjaa sen repeämät, sillä se horjuu.⁵ Osoitit kovuutta kansallesi, juotit meidät vavistuksen viinillä.⁶ Annoit Sinua pelkääväisille lipun nostettavaksi totuuden tähden. Sela.⁷ Jotta rakkaasi pelastuisivat, auta oikealla kädelläsi ja vastaa meille.⁸ Jumala on puhunut pyhäkössänsä: "Minä riemuitsen, jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.⁹ Minun on Gilead ja Minun on Manasse, Efraim on pääni voima, Juuda valtikkani,¹⁰ Mooab pesuastiani, Edomiin viskaan kenkäni; Filistea, nosta minulle riemuhuuto."¹¹ Kuka vie minut varustettuun kaupunkiin, kuka saattaa minut Edomiin?¹² Etkö Sinä, Jumala, hylännyt meitä? Etkä lähtenyt, Jumala, sotajoukkojemme kanssa.¹³ Anna meille apu vastoinkäymisiä vastaan, sillä turha on ihmisen apu.¹⁴ Jumalassa teemme suuria, Hän tallaa vastustajamme maahan.

60:2ss On todennäköistä, että kun israelilaiset taistelivat pohjoisessa mesopotamialaisia ja soobalaisia vastaan, edomilaiset löivät israelilaiset etelässä. Sitten Daavid lähetti Jooabin edomilaisia vastaan, ja tämä voitti ja alistoi heidät. Tästä johtuneen Daavidin asenteen muuttuminen epätoivosta, jakeet 3-5, voitonriemuun, 6-10.

60:10 "Edomiin viskaan kenkäni." Sanonta, joka tarkoittaa maa-alueen omaksi ottamista. Vrt. Ruut 4:7, S. 108:10.

60:11 "Varustettu kaupunki." Edomin pääkaupunki oli Sela eli Petra, kallioon hakattu, luja linnoitus. Se oli tärkeä kauppakaupunki, ja siitä käytettiin usein nimeä kallio tai myös nimeä Bosra tai Kallio-Bosra. Kreikankielinen nimi Petra tarkoittaa kalliota. Petra sijaitsi Kuolleen meren eteläkärjen ja Akaban lahden pohjukan puolivälissä. Nykyisin sen rauniot ovat tunnettuna matkailunähtävyytenä

PSALMIT 61- 90

61. salmi

Veisuunjohtajalle, kielisoittimilla, Daavidilta.

² Kuule, Jumala, huutoni, huomaa rukoukseni. ³ Maan äärestä huudan Sinua sydämeni nääntyessä. Saata minut kalliolle, joka on minulle liian korkea. ⁴ Sillä olet pakopaikkani, vahva torni vihollista vastaan. ⁵ Asun majassasi iäti, turvaan siipiesi suojaan. Sela. ⁶ Sillä Sinä, Jumala, kuulet lupaukseni, määrääät perinnön niille, jotka nimeäsi pelkäävät. ⁷ Lisää kuninkaalle päiviä päiviin, vuosiansa polvesta polveen. ⁸ Asukoon iäti Jumalan kasvojen edessä, aseta armo ja totuus häntä varjelemaan. ⁹ Niin veisaan nimesi kiitosta iäti, täyttääkseni lupaukseni päivä päivältä.

62 salmi

Veisuunjohtajalle, Jedutunin sävelellä, Daavidin salmi.

² Yksin Jumalan puoleen sieluni hiljenee, Häneltä tulee autuuteni. ³ Hän yksin on kallioni ja autuuteni, turvani. En suuresti horju. ⁴ Kuinka kauan hankitsette paha yhdelle miehelle? Te olette kaikki kuin kaatuva seinä, kuin särjetty aita. ⁵ Neuvottelevat vain, kuinka syöstä hänet korkeudestaan. Rakastavat valhetta, siunaavat suullansa ja kiroavat sydämessänsä. Sela. ⁶ Hiljenny vain Jumalan eteen, sieluni, sillä Häneltä tulee toivoni. ⁷ Hän yksin on kallioni ja autuuteni, turvani. En horju. ⁸ Jumalassa on autuuteni ja kunniani. Väkevyyteni kallio, pakopaikkani on Jumalassa. ⁹ Turvaa Häneen joka aika, sinä kansa; vuodattakaa sydämenne eteensä. Jumala on pakopaikkamme. Sela. ¹⁰ Vain turhuutta ovat alhaiset, valhetta ylhäiset. Nousevat vaa'assa köykäisempinä kuin turhuus. ¹¹ Älkää luottako väkivaltaan, älkää ryöstettyyn turhaan toivoanne pankko. Jos rikkautta karttuu, älkää siihen sydäntänne kiinnittäkö. ¹² Kerran on Jumala sanonut, kahdesti olen sen kuullut, että valta on Jumalan. ¹³ Ja Sinun, Herra, on armo, sillä maksat kullekin tekonsa mukaan.

63. salmi

Daavidin virsi hänen ollessaan Juudan autiomaassa.

² Jumala, Sinä olet Jumalani, Sinua etsin. Sinua sieluni janoaa, Sinua

ruumiini halajaa kuivassa ja nääntyvässä, vedettömässä maassa.³ Niin katselen Sinua pyhäkössä nähdäkseni voimasi ja kunniasi.⁴ Sillä armosi on parempi kuin elämä. Huuleni ylistävät Sinua.⁵ Niin kiitän Sinua eläessäni, nostan käteni nimeesi.⁶ Sieluni ravitaan niin kuin ytimellä ja rasvalla, ja suuni ylistää riemuitsevilla huulilla,⁷ kun muistelen Sinua vuoteessani, ajattelen Sinua vartiohetkinä.⁸ Sillä olit apuni, ja siipeisi suojassa riemuitsen.⁹ Sieluni riippuu Sinussa kiinni, oikea kätesi tukee minua.¹⁰ Mutta ne, jotka turmioksi etsivät henkeäni, menevät maan syvyykseen.¹¹ Joutuvat miekalle alttiiksi, ovat aavikkosutten saalista.¹² Mutta kuningas iloitsee Jumalassa; jokainen kauttansa vannova kerskailee. Mutta valhettelijain suu tukitaan.

64. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin salmi.

² Kuule, Jumala, ääneni, kun valitan. Varjele elämäni vihollisen pelolta.³ Kätke minut pahain seuralta, väärintekijäin riehuvalta joukolta,⁴ jotka hiovat kielensä kuin miekan, jännittävät nuolensa — karvaat sanat —⁵ salaa ampuaksensa viatonta. Ampuvat häntä äkisti eivätkä pelkää.⁶ Rohkaisevat itseään pahassa menossansa. Kerskailevat paulojen virittämisestä, sanovat: "Kuka sen näkee?"⁷ Miettivät pahoja töitä: "Meillä on valmiina viekas juoni." Syvä on miehen sisin ja sydän.⁸ Mutta Jumala ampuu heitä nuolella, äkilliset ovat heidän haavansa.⁹ Saattavat puheensa lankeamaan heitä itseänsä vastaan; kaikki, jotka heitä katselevat, pakenevat.¹⁰ Ja kaikki ihmiset pelästyvät ja julistavat Jumalan töitä ja ottavat vaarin Hänen teoistansa.¹¹ Vanhurskas iloitsee Jahvessa ja turvaa Häneen, ja kaikki oikeamieliset kerskaavat.

65 salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin salmi, virsi.

² Jumala, Sinulle äänetön alistuminen Siionissa on kiitosta, ja Sinulle täytetään lupaus.³ Sinä rukousten kuulija, kaikki liha tulee tykösi.⁴ Syntiasiat ovat minua voimakkaammat; Sinä peität rikkomuksemme.⁵ Autuas se, jonka valitset ja otat lähelle; asuu esikartanoissasi. Meitä ravitaan huoneesi, pyhän temppelisi hyvyydellä.⁶ Ihmeellisillä teoilla

vastaat meille vanhurskaudessa, autuutemme Jumala, Sinä kaikkien kaukaisten maan ja meren äärten turva.⁷ Joka voimallansa vahvistaa vuoret, on vyöttäynyt väkevyyteen,⁸ Hän, joka asettaa merten pauhinan, niitten aaltojen pauhinan ja kansojen metelin, niin että niitten äärillä asuvat hämmästyvät ihmeitäsi. Aamun ja ehtoon ääret saatat riemuitsemaan.¹⁰ Tarkastat maata ja kastelet sitä, teet sen ylen rikkaaksi. Jumalan virta on vettä täynnä. Valmistat heidän viljansa, kun niin sitä muokkaat.¹¹ Kastelet sen vaot, tasoitat sen kohoumat, kuurosateilla sen pehmität, siunaat sen laihon.¹² Kaunistat ajastajan hyvydelläsi, ja polkusi tihkuvat lihavuutta.¹³ Autiomaan laitumet tiukkuvat, ja kukkulat vyöttäyvät riemuun.¹⁴ Vainiot verhovat lammasmaumoihin, ja vilja peittää laaksot. Ne riemuitsevat, laulavat.

66. salmi

Veisuunjohtajalle, virsi, salmi.

Kohottakaa riemuhuuto Jumalalle, kaikki maa,² veisatkaa nimensä kunniaa, tehkää ylistyksensä ihanaksi.³ Sanokaa Jumalalle: "Kuinka pelottavat ovat tekosi!" Suuren voimasi tähden vihollisesi matelevat edessäsi.⁴ Kaikki maa kumartakoon Sinua, veisatkoon kiitostasi, veisatkoon nimesi kiitosta. Sela.⁵ Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä, pelottavia tekoja ihmislapsia kohtaan.⁶ Meren muutti kuivaksi maaksi; jalan kuljetaan virran poikki, siellä iloitaan Hänessä.⁷ Hallitsee voimallansa iäti; silmänsä vartioivat kansoja. Vastahakoiset älkööt ylvästelkö. Sela.⁸ Kiittäkää kansat Jumalaamme ja kaiuttakaa ylistyksensä ääntä.⁹ Hän antaa sielullemme elämän eikä sallijalkaimme horjua.¹⁰ Sillä Sinä, Jumala, olet koetellut meitä, olet puhdistanut meitä niin kuin hopeaa puhdistetaan. n Veit meidät verkkoon, panit taakan lanteillemme.¹² Annoit ihmisten ajaa päämme päällitse; olemme joutuneet tuleen ja veteen. Mutta veit meidät yltäkyläisyyteen.¹³ Käyn huoneeseesi polttouhreja mukanani, täytän Sinulle lupaukseni,¹⁴ sillä huuleni avautuivat ja suuni puhui vaivassani:¹⁵ Sinulle uhraan lihavia polttouhreja ynnä oinasten uhri-savua, uhraan härkiä ja kauriita. Sela.¹⁶ Tulkaa, kuulkaa kaikki Jumalaa pelkääväiset, niin kerron, mitä on sielulleni tehnyt.¹⁷ Häntä suullani huusin ja ylistys oli kielelläni.¹⁸ Jos sallisin vääryyttä sydämässäni, Herra ei minua kuule.¹⁹

Mutta Jumala kuuli, otti vaarin rukoukseni äänestä.²⁰ Kiitetty olkoon Jumala, joka ei torjunut rukoustani eikä kieltänyt minulta armoansa.

67 salmi

Veisuunjohtajalle, kielisoittimilla, salmi, virsi.

² Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon meitä, valistakoon kasvonsa meille — sela —³ jotta maan päällä tunnettaisiin tiesi, kaikissa pakanissa autuutesi.⁴ Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, Sinua kaikki kansat kiittäkööt.⁵ Iloitkoot ja riemuitkoot kansakunnat, sillä tuomitset kansat oikein ja johdat kansoja maan päällä. Sela.⁶ Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, Sinua kaikki kansat kiittäkööt.⁷ Maa on antanut satonsa. Siunatkoon meitä Jumala, meidän Jumalamme.⁸ Siunatkoon meitä Jumala, ja peljätkööt Häntä kaikki maan ääret.

68. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin salmi, virsi.

² Jumala nousee, vihollisensa hajaantuvat ja vihamiehensä pakenevat Hänen kasvojansa.³ Hajoitat heidät niin kuin savu hajoaa; niin kuin vaha sulaa tulessa, niin jumalattomat häviävät Jumalan kasvojen edessä.⁴ Mutta vanhurskaat iloitsevat, riemuitsevat Jumalan kasvojen edessä, riemuiten iloitsevat.⁵ Laulakaa Jumalalle, veisatkaa nimensä kiitosta. Raivatkaa tie Hänelle, joka ratsastaa halki autiomaitten nimessänsä Jah, ja riemuitkaa kasvojensa edessä.⁶ Orpojen isä ja leskien puolustaja on Jumala pyhässä asunnossansa,⁷ Jumala, joka antaa yksinäisen asua kotona, johtaa vangitut onneen. Mutta niskoittelijat asuvat kuivassa maassa.⁸ Jumala, kun kävit kansasi edellä, kun kuljit autiomaan halki — sela —⁹ niin maa vapisi ja taivaat vuotivat vettä Jumalan edellä, itse Siinai Jumalan, Israelin Jumalan edessä.¹⁰ Levitit runsaan sateen, Jumala, ja virvoitit perintöosaasi, kun se oli näännyksissä.¹¹ Laumasi asettui siihen. Hyvyydessäsi Jumala, sen kurjalle valmistit.¹² Herra antaa sanoman. Suuri on julistajatarten joukko.¹³ Sotajoukkojen kuninkaat pakenevat suin päin, ja perheen emäntä jakaa saaliin.¹⁴ Vaikka lepäätte lammastarhain keskellä, kyyhkyn siivet ovat hopealla silatut ja sulkansa keltaisella kullalla.¹⁵ Kun Kaikkivaltias siinä hajoittaa kuninkaat, sataa lunta Salmonilla.¹⁶

Baasanin vuori on Jumalan vuori, Baasanin vuori on monihuippuinen vuori.¹⁷ Miksi te, monihuippuiset vuoret, karsaasti katselette vuorta, jolla Jumala on mieltynyt asumaan. Jahve asuukin siinä iäti.¹⁸ Jumalan sotavaunuja on kymmeniä tuhansia, tuhannen tuhatta. Herra on niitten keskellä Siinailla pyhäkössä.¹⁹ Sinä astuit ylös korkeuteen, otit vankeja saaliiksi, sait lahjoja vastahakoisiltakin, jotta Jah Jumala asuisi keskellänsä.²⁰ Kiitetty olkoon Herra joka päivä. Panee kuorman päällemme, mutta Jumala on pelastuksemme. Sela.²¹ Jumalamme on pelastuksen Jumala, ja Jahve, Herra, vapahtaa kuolemasta.²² Mutta Jumala murskaa vihollistensa pään, sen karvaisen päälän, joka synnissänsä vaeltaa.²³ Herra sanoo: "Palautan heidät Baasanista, palautan meren syvyyksistä,²⁴ jotta upottaisit jalkasi vihollisten vereen, samoin koiriesi.²⁵ Näkevät juhlakulkueesi, Jumala, Jumalani ja kuninkaani juhlakulkueet pyhäkössä.²⁶ Laulajat käyvät edellä, kielisoitinten soittajat jäljessä, keskellä neitsyet käsirumpuja lyövät.²⁷ Kiittäkää Jumalaa seurakunnissa, Herraa Israelin lähteestä.²⁸ Tuolla on vähäinen Benjamin heidän johtajansa, Juudan ruhtinaat joukkonsa kanssa, Sebulonin ruhtinaat, Naftalin ruhtinaat.²⁹ Jumalasi on säätänyt. valtasi. Vahvista, Jumala, minkä olet hyväksemme tehnyt³⁰ Jerusalemin temppelesi tähden kuninkaas tuovat Sinulle lahjan.³¹ Nuhtelee ruokojen petoa, härkäin laumaa ynnä kansain vasikoita lankeamaan maahan hopeaharkkoinensa. Hajoita kansat, jotka sotia rakastavat.³² Mahtajat saapuvat Egyptistä, Etiopia kiiruhtaa ojentamaan käsiänsä Jumalan puoleen.³³ Maan valtakunnat, laulakaa Jumalalle, veisatkaa kiitosta Herralle — sela —³⁴ Hänelle, joka kulkee ikivanhain taivaitten taivaissa. Katso, äänellänsä antaa väkevän jyllinän.³⁵ Antakaa väkevyyttä Jumalalle. Herrautensa on Israelin yllä ja voimansa pilvissä.³⁶ Pelättävä olet, Jumala, pyhistä paikoistasi. Israelin Jumala antaa voiman ja vallan kansalle. Kiitetty olkoon Jumala.

68 Tämä kiitosvirsi kuvaa Israelin historian päävaiheita Jumalan pelastustekojen valossa: Egyptistä lähtö, erämaavaellus, tuomarien aikakauden voitot, arkin asettaminen Siioniin, Elian ja Elisan historia, Ahabin suvun murheellinen kohtalo, Hiskian pääsiäisjuhla ja lopuksi mailmanlaajat tulevaisuudennäkymät. Ennen näitä historian-kuvia on

69. salmi

Veisuunjohtajalle, sävelellä "Liljat", Daavidilta.

² Pelasta minut, Jumala, sillä vedet käyvät sieluun asti. ³ Olen vajonnut syvään pohjattomaan liejuun, olen joutunut vetten syvyyksiin ja virta tulvii ylitseni. ⁴ Olen väsynyt huutamisestani, kurkkuani kuivaa, silmäni hiutuvat Jumalani vartoamisesta. ⁵ Niitä, jotka minua syyttä vihaavat, on enemmän kuin pääni hiuksia; voimistuneet ovat ne, jotka tahtovat tuhota minut, nuo valheelliset vihamiehet. Mitä en ole ryöstänyt, se minun täytyy maksaa. ⁶ Jumala, hulluuteni tunnet eivätkä rikkomukseni ole Sinulta salassa. ⁷ Älkööt tähteni häpeään joutuko ne, jotka vartovat Sinua, Herra Jahve Sebaot. Älkööt tähteni hävetkö ne, jotka etsivät Sinua, Israelin Jumala. ⁸ Sillä kärsin tähtesi herjausta, häväistys peittää kasvoni. ⁹ Olen käynyt vieraaksi veljilleni ja muukalaiseksi äitini lapsille. ¹⁰ Sillä kuvaus huoneesi puolesta on minut kuluttanut, ja herjaajaisi herjaukset ovat sattuneet minuun. ¹¹ Itkin sieluni paastotessa, mutta siitä koitui minulle herjausta. ¹² Pukeusin säkkipukuun, mutta tulin heille sananparreksi. ¹³ Portissa istujat minusta juttelevat, ja väkijuomain juojat minusta soittelevat. ¹⁴ Mutta minä rukoilen Sinua, Jahve, otollisella ajalla. Jumala, suuressa laupeudessasi vastaa minulle autuutesi totuuden tähden. ¹⁵ Päästä minut loasta, jotten vajoa, vaan pelastun vihamiehistäni ja syvistä vesistä. ¹⁶ Älköön vetten vuo minua hukuttako älköönkä syvyys minua nielkö älköönkä kuilu sulkeko suutaan ylitseni. ¹⁷ Vastaa minulle, Jahve, sillä armosi on hyvä. Suuren laupeutesi tähden käänny puoleeni ¹⁸ äläkä peitä kasvojasi palvelijaltasi, sillä olen ahtaalla. Riennä, vastaa minulle. ¹⁹ Lähesty sieluani, lunasta se; vapauta minut vihollisten tähden. ²⁰ Tiedät häväistykseni ja häpeäni ja pilkkani; edessäsi ovat kaikki vihamieheni. ²¹ Häväistys on särkenyt sydämeni ja olen sairas; varroin osanottajaa, mutta ei ollut ketään, ja lohduttajia, mutta en löytänyt ketään. ²² Antoivat myrkkukasvia syötäväkseni, ja janooni juottivat minulle hapanniiniä. ²³ Tulloon pöytänsä heille paulaksi ja ansaksi menestykselle. ²⁴ Soetkoot silmänsä, jotteivät näe, ja horjuta alati lanteitansa. ²⁵ Vala vihastuksesi päällensä, vihasi hehku heidät vallatkoon. ²⁶ Tulloon asuinsijansa autioksi, älköön majoissaan

asujainta olko. ²⁷ Sillä vainoavat sitä, jota olet lyönyt, kertoilevat niitten tuskasta, joita olet haavoittanut. ²⁸ Lue heille syntiä syntiensä lisäksi, älköötäkään pääskö vanhurskautesi. ²⁹ Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta, älköönkään heitä kirjoitettako vanhurskasten lukuun. ³⁰ Mutta minä olen kurja ja vaivattu; Sinun pelastuksesi, Jumala, nostakoon minut. ³¹ Veisuulla kiitän Jumalan nimeä ja ylistän Häntä kiitoksella. ³² Se on Jahvelle otollisempi kuin härkä, kuin sarvipää ja sorkkajalka mulli. ³³ Nöyrät näkevät ja iloitsevat, te Jumalaa etsiväiset, ja sydämenne elää. ³⁴ Sillä Jahve kuulee köyhiä eikä halveksi vankejansa. ³⁵ Kiittäkööt Häntä taivaat ja maa, meret ja kaikki, mitä niissä liikkuu. ³⁶ Sillä Jumala vapahtaa Siionin ja rakentaa Juudan kaupungit, niin että he asettuvat sinne ja omistavat sen. ³⁷ Hänen palvelijana jälkeläiset perivät sen ja jotka Hänen nimeänsä rakastavat, asuvat siinä.

69:22 Hapanviini valmistettiin pienistä, happamista rypäleistä. Sitä käytettiin muinoin aterialla, ja veteen sekoitettuna muulloinkin janon sammuttamiseen.

70. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidilta, muistettavaksi.

² Jumala, riennä minua pelastamaan; riennä avukseni, Jahve. ³ Joutukoot häpeään ja hämmentykööt ne, jotka henkeäni tavoittelevat. Peräytykööt ja saakoot häpeään ne, jotka minulle paha suovat. ⁴ Kääntykööt takaisin häpeänsä tähden ne, jotka sanovat: "Kas niin, kas niin!" ⁵ Iloitkoot ja riemuitkoot Sinussa kaikki, jotka Sinua etsivät, ja jotka autuuttasi rakastavat, sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Jumala." ⁶ Mutta minä olen kurja ja köyhä. Jumala, riennä tyköni. Olet apuni ja vapahtajani. Jahve, älä viivy.

71. salmi

Turvaan Sinuun, Jahve. Älä salli minun ikinä .häpeään joutua. ² Pelasta minut vanhurskaudessaasi ja suo minun päästä pakoon. Kallista korvasi puoleeni ja vapauta minut. ³ Ole minulle turvakallio, jonne aina voin mennä. Olet antanut käskyn pelastaa minut; sillä olet kallioni ja

linnoitukseni. ⁴ Jumalani, vapauta minut jumalattoman kädestä, väärän ja väkivaltaisen kourasta. ⁵ Sillä olet toivoni, Herra Jahve, turvani nuoresta asti. ⁶ Olet tukenut minua kohdusta saakka, päästit minut äitini sisimmästä; Sinussa on alati ylistykseni. ⁷ Monelle olen kuin kummitus, mutta Sinä olet vahva turvani. ⁸ Suuni on täynnä kiitostasi, kaiken päivää ylistystäsi. ⁹ Älä heitä minua pois vanhalla iällä, älä hylkää minua, kun voimani riutuu. ¹⁰ Sillä viholliseni puhuu minua vastaan ja jotka väijyvät henkeäni, neuvottelevat keskenään sanoen: ¹¹ "Jumala on hänet hylännyt. Ajakaa häntä takaa ja ottakaa kiinni, sillä pel^astajaa ei ole." ¹² Jumala, älä ole kaukana minusta; Jumalani, riennä avukseni. ¹³ Joutukoot häpeään ja hukku-koot ne, jotka vastustavat sieluani; peittäköön häpeä ja häväistys ne, jotka onnettomuuttani tavoittelevat. ¹⁴ Mutta minä varron alati toivossa ja lisään yhä kiitostasi. ¹⁵ Suuni julistaa vanhurskauttasi, kaiken päivää pelastustasi, sillä sen määrää en tunne. ¹⁶ Käyn Herran Jahven voimassa, ylistän vanhurskauttasi, Sinun ainoan. ¹⁷ Jumala, olet opettanut minua nuoresta asti, ja yhä vielä julistan ihmeitäsi. ¹⁸ Jumala, älä minua hylkää myöskään vanhana ja harmaahapsisena, kunnes olen julistanut voimaasi tälle sukupolvelle, väkevyyttäsi kaikille tuleville. ¹⁹ Jumala, vanhurskautesi ulottuu hamaan korkeuksiin, Sinun, joka teet suuria. Jumala, kuka on vertaisesi? ²⁰ Sinä, joka olet antanut minun kokea paljon ja pahoja vaivoja, virvoitat minut jälleen ja nostat minut jälleen maan syvyyksistä. ²¹ Annat arvon kasvaa ja ympäröit, lohdutat minua. ²² Minäkin kiitän Sinua harpulla, totuuttasi, Jumalani; soitan kanteleella kiitosta Sinulle, Israelin pyhä. ²³ Huuleni suuresti riemuitsevat, kun soitan Sinulle, ja sieluni, jonka olet lunastanut. ²⁴ Kielenikin kaiken päivää julistaa vanhurskauttasi, sillä häpeään ja ymmälle ovat joutuneet ne, jotka tavoittelevat onnettomuuttani.

72. salmi

Salomolle.

Jumala, anna tuomiovaltasi kuninkaalle, vanhurskautesi kuninkaan pojalle.

² Tuomitkoon hän kansaasi vanhurskaasti ja kurjiasi oikeuden mukaan. ³

Vuoret kantakoot rauhaa kansalle, ja kukkulat, vanhurskauden voimasta. ⁴

Auttakoon kurjat oikeuteen, pelastakoon puutteen alaisen lapset ja

musertakoon sortajan.⁵ Peljätkööt Sinua niin kauan kuin aurinko ja kuu ovat, polvelta polveen.⁶ Hän tulee alas kuin sade sängelle, kuin sadekuuro, joka kostuttaa maan.⁷ Hänen päivinään vanhurskas kukoistaa ja suuri rauha, kunnes kuuta ei ole.⁸ Hän hallitsee merestä mereen ja Eufrat-virrasta maan ääriin asti.⁹ Edessään polvistuvat autiomaan asukkaat, ja Hänen vihollisensa nuolevat tomua.¹⁰ Tarsiin ja saarten kuninkaat tuovat lahjoja, Saban ja Seban kuninkaat antavat lahjan.¹¹ Häntä kumartavat kaikki kuninkaat, kaikki kansakunnat Häntä palvelevat.¹² Sillä pelastaa köyhän; joka apua huutaa, ja kurjan ja sen, jolla ei auttajaa ole.¹³ Armahtaa vaivaista ja köyhää ja vapahtaa köyhäin sielun.¹⁴ Lunastaa heidän sielunsa sorrosta ja väkivallasta, ja kallis on verensä Hänen silmissään.¹⁵ Hän elää, ja hänelle annetaan Saban kulta ja puolestaan rukoillaan alati. Joka päivä häntä siunataan.¹⁶ Maassa kasvaa runsas -vilja vuorten huipulla. Sen hedelmät huojuvat kuin Libanon, ja kansaa nousee kaupungeista kuin ruoho maasta.¹⁷ Nimensä pysyy iäti, nimensä säilyy niin kauan kuin aurinko, ja hänessä itseänsä siunatkoot. Kaikki kansakunnat ylistäkööt häntä autuaaksi.¹⁸ Ylistetty olkoon Jahve, Jumala, Israelin Jumala, ainoa, joka ihmeitä tekee.¹⁹ Ja ylistetty olkoon kunniansa nimi iäti, ja koko maa olkoon täynnä kunniaansa. Aamen ja aamen.²⁰ Daavidin, Iisain pojan rukoukset päättyvät.

72 Salmin sanat viittaavat Salomon kuninkaaksi kruunaukseen. Ensimmäinen ja viimeinen jae antavat ymmärtää, että salmi on Daavidin rukous Salomon puolesta, kun Salomo asetettiin kuninkaaksi. Salomon rikkaus, oikeamielisyys ja rauhanomainen hallituskausi ovat tulevan Messias kuninkaan esikuvia.

KOLMAS KIRJA

73. salmi

Aasafin salmi.

Totisesti Jumala on hyvä Israelille, niille, joilla on puhdas sydän.² Jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni horjahtamaisillaan.³ Olin näet kateellinen ylvästelijöille. Näen jumalattomain menestyksen.⁴ Sillä ei ole

heillä vaivoja kuolemaansa asti, vaan ruumiinsa on lihava.⁵ Eivät koe kuolevaisten kurjuutta, eikä heitä vaivata ihmisten tavoin.⁶ Sen tähden on ylpeys kietonut heidät, väkivalta verhoaa heidät pukuna.⁷ Silmänsä pullistuvat lihavuutta, sydämen kuvittelut kulkevat valtoimina.⁸ Ovat turmeltuneita ja puhuvat pahuudessa väkivaltaa; puhuvat korkealta.⁹ Suuntaavat suunsa taivasta kohti, mutta kielensä matelee maassa. 10 Sen tähden Hänen kansansa palaa tänne, ja yltäkyläiset vedet virtaavat heille.¹¹ Sanovat: "Kuinka Jumala tietäisi?" ja: "Onko Korkeimmalla tietoa?"¹² Katso, nämä ovat jumalattomat, ja ainiaan suruttomina kokoavat rikkautta.¹³ Mutta turhaan olen puhdistanut sydämeni ja pessyt käteni viattomuudessa: ¹⁴ minua vaivataan kaiken päivää ja saan joka aamu kuritusta.¹⁵ Jos olen sanonut: "Noin minä puhun", katso, olen pettänyt lastesi suvun.¹⁶ Ajattelin käsittääkseni tämän, mutta se oli silmissäni raskasta työtä,¹⁷ kunnes pääsin Jumalan pyhyykseen. Nyt ymmärrän heidän loppunsa:¹⁸ Totisesti asetat heidät liukkaalle, syökset heidät perikatoon.¹⁹ Kuinka joutuvatkaan äkisti tuhoon, hukkuvat kauhujen kuluttamina.²⁰ Niin kuin unen käy herätessä, Herra, niin herätessä hylkää valhekuvansa.²¹ Silloin sydämeni katkeroitui ja munaskuihini pisti,²² ja olin älytön enkä ymmärtänyt mitään, olin edessäsi kuin nauta.²³ Kuitenkin pysyn alati tykönäsi; pidät minua oikeasta kädestäni,²⁴ talutat minua neuvollasi, ja viimein kunnia korjaa minut.²⁵ Ketä minulla on taivaassa? Ja Sinun lisäksesi en mistään maan päällä huoli. 26 Ruumiini ja sieluni riutuu, mutta Jumala on sydämeni kallio ja osani iäti.²⁷ Sillä katso, ne, jotka ovat Sinusta kaukana, hukkuvat; hävität kaikki, jotka haureudessa Sinusta luopuvat.²⁸ Mutta onneni on Jumalan läheisyys. Panen turvani Herraan Jahveen kertoakseni kaikkia tekojasi.

74. salmi

Aasafin virsi.

Miksi, Jumala, hylkäsit meidät ainiaaksi? Vihasi suitsuaa laitumesi lampaita vastaan.² Muista seurakuntaasi, jonka muinoin ostit, jonka lunastit perintöosaksesi, muista tätä Siionin vuorta, jossa asut.³ Nosta jalkani ikuisille raunioille; vihollinen on raiskannut kaiken pyhäkössä.⁴ Vihamiehesi ovat pauhanneet kokoushuoneessasi, ovat pystyttäneet omat

merkkinsä merkeiksi.⁵ Näytti siltä kuin olisi tiheässä metsässä kirveitä korkealle heilutettu.⁶ Niin löivät rikki kaikki sen veistokset kirveellä ja nuijalla.⁷ Pistivät pyhäkkösi tuleen, saastuttivat maan tasalle nimesi asumuksen.⁸ Sanoivat sydämessään: "Hävittäkäämme heidät kaikki tyynni." Polttivat kaikki Jumalan kokoushuoneet maasta.⁹ Merkkejämme emme näe, ei ole enää profeettaa eikä ole keskellämme ketään, joka tietää, kuinka kauan.¹⁰ Kuinka kauan, Jumala, vihamies herjaa, vihollinen lakkaamatta pilkkaa nimeäsi?¹¹ Miksi pidätät kättäsi, oikeaa kättäsi? Vedä se povestasi, hävitä.¹² Mutta Jumala on kuninkaani ammoisista ajoista; toimittaa pelastuksen maan päällä.¹³ Voimallasi halkaisit meren, musersit lohikäärmeitten päät vesissä.¹⁴ Ruhjoit kappaleiksi Leviatanin päät, annoit hänet ruuaksi autiomaitten asukkaille.¹⁵ Avasit tien lähteelle ja purolle, kuivasit väkevät virrat.¹⁶ Sinun on päivä, Sinun on yökin, valmistit valon ja auringon.¹⁷ Määräsit kaikki maan rajat, teit suven ja talven.¹⁸ Muista tämä: vihollinen herjaa Jahvea, hullu kansa pilkkaa nimeäsi.¹⁹ Älä anna pedolle metsäkyyhkysi sielua, älä iäksi unhota kurjiesi joukkoa.²⁰ Ota huomioon liitto. Sillä maan pimennot ovat täynnä väkivallan pesiä.²¹ Älä salli sorretun kääntyä.²² Nouse, Jumala, aja asiasi. Muista, kuinka hullu herjaa Sinua kaiken päivää.²³ Älä unhota vihamiestesi huutoa. Vastustajasi melu kohoaa lakkaamatta.

74:11 Käden vieminen poveen oli kärsivällisyyden merkki, mutta käden vetäminen povesta oli merkki ryhtymisestä toimintaan, joka johti rangaistukseen ja tuomioon, häväistynä takaisin; salli kurjan ja köyhän ylistää nimeäsi.

75. salmi

Veisuunjohtajalle, sävelellä "Älä turmele", Aasafin salmi, virsi.

² Kiitämme Sinua, Jumala, kiitämme Sinua; ja lähellä on nimesi, ihmeitäsi kerrotaan.³ "Kun otan määrääjän, tuomitsen oikein.⁴ Maa kaikkine asukkaineen vapisee; Minä tuen sen pylviäitä." Sela.⁵ Ylvästelijöille sanon: "Älkää ylvästelkö" ja jumalattomille: "Älkää kohottako sarvea.⁶ Älkää kohottako sarveanne korkealle, älkää puhuko uhitellen."⁷ Sillä ylennys ei idästä eikä lännestä eikä autiomaasta,⁸ vaan Jumala on tuomari: toisen

alentaa, toisen ylentää.⁹ Sillä Jahven kädessä on malja, ja se kuohuu viinistä, on täynnä sekoitettua juomaa, ja Hän kaataa siitä. Kaikki maan jumalattomat särpivät ja juovat sen pohjasakat.¹⁰ Mutta minä julistan iäti, veisaan kiitosta Jaakobin Jumalalle.¹¹ Ja "katkaisen kaikki jumalattomain sarvet. Vanhurskaan sarvet kohoavat korkealle.

75:11 Sarvi on Raamatussa voiman ja arvovallan vertauskuva. 76:3 Saalem on Jerusalemin lyhennetty nimi. Vrt. 1 Ms. 14:18.

76. salmi

Veisuunjohtajalle, kielisoittimilla, Aasafin salmi, virsi.² Jumala on tunnettu Juudassa, nimensä on suuri Israelissa.³ Saalemassa on majansa, asumuksensa Siionissa.⁴ Siellä mursi jousen nuolet, kilven ja miekan ja taistelun. Sela.⁵ Pelottava Sinä olet, mahtavampi kuin ikuiset vuoret.⁶ Urhoolliset ryöstettiin, nukkuivat unensa, eikä kukaan sankareista käsiänsä löytänyt.⁷ Nuhtelustasi, Jaakobin Jumala, vaipuivat raskaaseen uneen sekä vaunumies että hevonen.⁸ Olet pelottava; kuka kestää edessäsi, kun vihastut?⁹ Taivaasta annoit tuomiosi kuulua, maa pelästyi ja vaikeni,¹⁰ kun Jumala nousi tuomiolle auttaakseen kaikkia maan nöyriä. Sela.¹¹ Sillä ihmisten viha koituu Sinulle ylistykseksi; vihain jäännöksen Sinä hillitset.¹² Tehkää lupauksia ja täyttäkää ne Jahvelle, Jumalallenne. Kaikki ympärillään asuvaiset tuokoot lahjoja Pelättävälle.¹³ Masentaa päämiesten hengen, on pelottava maan kuninkaille.

77. salmi

Veisuunjohtajalle, Jedutunin sävelellä, Aasafin salmi.

² Ääneni korotan Jumalan puoleen ja huudan; korotan ääneni Jumalan puoleen, ja kuulee minua.³ Hätäpäivänäni etsin Herraa, käteni on yöllä ojennettuna eikä väsy, sieluni ei lohtua huoli.⁴ Muistan Jumalaa ja huokaan, mietiskelen ja henkeni näännyy. Sela.⁵ Silmäni pidät valveilla. Olen niin levoton, etten voi puhua.⁶ Ajattelen muinaisia päiviä, ammoisia vuosia.⁷ Muistan yöllä soittoani, mietiskelen sydämässäni ja henkeni tutkii.⁸ Hylkääkö Herra ikiajoiksi? Eikö enää osoita mielisuosiota?⁹ Onko armonsa mennyttä ainiaaksi, onko lupauksensa lopussa polvesta polveen?

¹⁰ Onko Jumala unhottanut olla armollinen, onko vihassa teljennyt laupeutensa? Sela. ¹¹ Sanon: tämä tekee minut sairaaksi, Korkeimman oikean käden muutokset. ¹² Muistelen Jahin tekoja, sillä muistelen entisiä ihmeitäsi. ¹³ Myös tutkiskelen kaikkia töitäsi ja puhun teoistasi. ¹⁴ Jumala, tiesi kulkee pyhyydessä. Kuka on suuri jumala niin kuin Jumala? ¹⁵ Olet Jumala, joka teet ihmeitä, olet tehnyt voimasi tunnetuksi kansain seassa. ¹⁶ Käsivarrellasi lunastit kansasi, Jaakobin ja Joosepin lapset. Sela. ¹⁷ Vedet näkivät Sinut, Jumala, vedet näkivät Sinut ja pelkäsivät, syvyydetkin hämmentyivät. ¹⁸ Paksut pilvet purkivat vesiä, pilvet päästivät jylinän, myös nuolesi lensivät. ¹⁹ Jylinäsi ääni kuului taivaalla, salamet valaisivat maan piiriä, maa vapisi ja järkkäsi. ²⁰ Tiesi kulki meressä ja polkusi suurissa vesissä, eikä jälkiäsi näkynyt. ²¹ Kuljetit kansaasi kuin lammauslaumaa Mooseksen ja Aaronin kädellä.

78. salmi

Aasafin opetusvirsi.

Kuuntele, kansani, opetustani, kallistakaa korvanne suuni sanoille. ² Avaan suuni vertauspuheeseen, tuon ilmi muinaisaikain arvoituksia. ³ Mitä olemme kuulleet ja tiedämme ja mitä isämme ovat meille kertoneet, ⁴ sitä emme heidän lapsiltansa salaa, vaan kerromme tulevalle polvelle Jahven ylistettäviä tekoja ja voimastaan ja tekemistään ihmeistä. ⁵ Asetti todistuksen Jaakobiin, sääti lain Israeliin; käski isämme opettamaan ne lapsillensa, ⁶ jotta jälkipolvi tietäisi, syntyvät lapset nousisivat ja kertoilivat lapsillensa. ⁷ Niin panisivat uskalluksensa Jumalaan eivätkä unhottaisi Jumalan tekoja, vaan pitäisivät käskynsä. ⁸ Niin eivät olisi isänsä kaltaisia, luopuva ja kapinoiva suku, suku, joka ei valmistanut sydäntänsä ja jonka henki ei ollut uskollinen Jumalalle. ⁹ Efraimin lapset, aseistetut jousimiehet, kääntyivät pakoon taistelun päivänä. ¹⁰ Eivät pitäneet Jumalan liittoa ja kieltäytyivät vaeltamasta Hänen laissansa. ¹¹ Unhottivat Hänen tekonsa ja ihmeensä, jotka heille näytti. ¹² Heidän isänsä nähden teki ihmeitä Egyptissä, Soosanin vainiolla. ¹³ Halkaisi meren ja vei heidät yli, seisotti vedet roukkioksi. ¹⁴ Johti heitä päivällä pilvellä ja kaiken yötä tulen valolla. ¹⁵ Halkoi kallioita autiomaassa ja antoi juotavaa kuin syvistä vesistä. ¹⁶ Juoksutti puroja kalliosta, antoi vetten vuotaa kuin virtojen. ¹⁷ Yhä tekivät

kuitenkin syntiä Häntä vastaan vihoittamalla Korkeinta autiomaassa.¹⁸ Kiusasivat Jumalaa sydämessään, vaatien ruokaa himoonsa.¹⁹ Puhuivat Jumalaa vastaan sanoen: "Voiko Jumala kattaa pöydän autiomaahan?"²⁰ Katso, Hän kyllä kalliota löi, niin että vedet virtasivat ja purot tulvivat. Mutta voiko antaa leipää, hankkiiko lihaa kansallensa?"²¹ Sen tähden Jahve kuuli ja vihastui.

Niin tuli syttyi Jaakobissa ja viha nousi Israelissa,²² koska eivät uskoneet Jumalaan eivätkä luottaneet apuunsa.²³ Käski pilviä ylhäällä ja avasi taivaan ovet;²⁴ satoi heille mannaa syötäväksi ja antoi heille taivaan viljaa.²⁵ Ihminen söi urhojen leipää. Lähetti heille ruokaa yltäkyllin.²⁶ Nosti itätuulen taivaalle ja tuotti voimallaan etelätuulen.²⁷ Antoi sataa heille lihaa kuin tomua, siivekkäitä lintuja kuin meren hiekkaa.²⁸ Pudotti sen keskelle leiriänsä, asumustensa ympärille.²⁹ Niin söivät ja tulivat kylläisiksi. Antoi heille heidän himonsa mukaan.³⁰ Eivät olleet vielä lakanneet himoitsemasta ja ruokansa oli vielä suussa, kun Jumalan viha kohtasi heitä ja tappoi heidän voimakkaimpansa ja kaatoi maahan Israelin nuoret.³² Kaikesta huolimatta tekivät yhä syntiä eivätkä uskoneet Hänen ihmeitensä.³³ Sen tähden antoi heidän päivänsä kulua turhaan ja vuotensa pelossa.³⁴ Kun surmasi heitä, etsivät Häntä, palasivat ja etsivät innokkaasti Jumalaa.³⁵ Muistivat, että Jumala on heidän kallionsa ja Jumala, Korkein, heidän lunastajansa.³⁶ Mutta pettivät Häntä suullansa ja valhettelivat Hänelle kielellänsä.³⁷ Sydämensä ei ollut vilpitön Häntä kohtaan eivätkä olleet uskolliset Hänen liitossansa.³⁸ Mutta Hän, laupias, antaa pahanteon anteeksi eikä hukuta. Niin käänsi usein vihansa eikä nostattanut kaikkea kiivauttansa.³⁹ Sillä muisti, että ovat lihaa, tuulen henkäys, joka menee eikä palaja.⁴⁰ Kuinka usein niskoittelivat Häntä vastaan autiomaassa, murehuttivat Häntä korvessa.⁴¹ Yhä vain kiusasivat Jumalaa, vihoittivat Israelin Pyhää.⁴² Eivät muistaneet kättänsä, päivää, jona päästi heidät vihamiehestä,⁴³ jona teki tunnustekonsa Egyptissä ja ihmeensä Soonanin vainiolla,⁴⁴ ja muutti heidän virtansa vereksi, niin myös puronsa, niin etteivät voineet juoda.⁴⁵ Lähetti sekaansa turilaisia, jotka heitä söivät, ja sammakoita, jotka tuottivat heille tuhoa.⁴⁶ Antoi heidän satonsa toukille ja vaivannäkönsä heinäsirkoille,⁴⁷ hävitti rakeilla viiniköynnöksensä ja raekivillä metsäviikunapuunsa;⁴⁸ antoi heidän

karjansa alttiiksi rakeille ja laumansa salamille.⁴⁹ Vihansa hehkun lähetti päällensä, kiivastuksen, suuttumuksen ja ahdistuksen, joukon pahoja lähettejä.⁵⁰ Raivasi tien vihallensa, ei säästänyt heidän sielujansa kuolemalta, vaan antoi heidän henkensä ruton valtaan.⁵¹ Surmasi kaikki esikoiset Egyptissä, miehuuden ensimmäiset Haamin majoissa.⁵² Mutta oman kansansa pani liikkeelle kuin lampaat ja johti heitä autiomaassa kuin laumaa.⁵³ Johti heitä turvallisesti eivätkä pelänneet, mutta heidän vihollisensa peitti meri.⁵⁴ Vei heidät pyhäkkönsä rajalle, vuorelle, jonka oikea kätensä oli hankkinut.⁵⁵ Heitti pois pakanat heidän tieltänsä, vei heidät perintöosaan ja asetti Israelin sukukunnat asumaan majoihinsa.⁵⁶ Mutta kiusasivat ja vihoittivat Jumalaa, Korkeinta, eivätkä ottaneet todistuksistansa vaaria,⁵⁷ vaan luopuivat ja olivat uskottomat isäinsä lailla, muuttuivat kuin velto jousi.⁵⁸ Vihoittivat Hänet uhrikukkuloillansa ja saattoivat Hänet kiivauteen epäjumalainsa kuvilla.⁵⁹ Jumala kuuli ja vihastui ja hylkäsi Israelin peräti.⁶⁰ Hylkäsi asumuksensa Siilossa, majan, jonka oli pystyttänyt ihmisten keskelle.⁶¹ Antoi väkevyytensä vankeuteen ja kunniansa vihollisen käsiin.⁶² Antoi kansansa alttiiksi miekalle ja vihastui perintöosaansa.⁶³ Tuli kulutti Hänen nuorukaisensa eikä neitsyitensä ylistetty.⁶⁴ Pappinsa kaatuivat miekkaan eivätkä heidän leskensä itkeneet.⁶⁵ Silloin Herra heräsi kuin nukkuja, niin kuin sankari, joka huutaa viinin voimasta.⁶⁶ Löi vihollisiansa takamuksiin ja tuotti heille ikuisen häpeän.⁶⁷ Hylkäsi Joosepin majan eikä valinnut Efraimin sukukuntaa,⁶⁸ vaan valitsi Juudan sukukunnan, Siionin vuoren, jota rakasti.⁶⁹ Rakensi pyhäkkönsä korkeuksien tavoin, kuin maan, jonka perusti ikiajoiksi.⁷⁰ Valitsi palvelijansa Daavidin ja otti hänet lammastarhoista.⁷¹ Toi hänet imettävään lammasten jäljestä kaitsemaan Jaakobia, kansaansa, ja Israelia, perintöosaansa.⁷² Ja tämä kaitsi heitä vilpittömällä sydämellä ja johti heitä taitavalla kädellä.

78:12, 4.8 Sopan oli ikivanha egyptiläinen kaupunki, joka sijaitsi Niilin suiston koillisosassa. Mooseksen aikana siellä lienee ollut faraon valtaistuin.

78:57 Veltto ja pettävä jousi oli epävakaisen luonteen vertauskuva.

79. salmi

Aasafin salmi.

Jumala, pakanat ovat tunkeutuneet perintöosaasi, ovat saastuttaneet pyhän temppelisi, ovat tehneet Jerusalemin rauniokasoiksi. ² Antoivat palvelijaisi ruumiit ruuaksi taivaan linnuille, hurskaittesi lihan maan pedoille. ³ Vuodattivat heidän vertansa kuin vettä ympäri Jerusalemin, eikä ollut hautaajaa. ⁴ Olemme joutuneet naapuriemme häväistäviksi, ympärillämme asuvaisten pilkattaviksi ja ivattaviksi. ⁵ Kuinka kauan, Jahve, olet yhä vihoissasi ja kiivautesi tulena palaa? ⁶ Vala vihasi pakanain päälle, jotka eivät Sinua tunne, ja Valtakuntain päälle, jotka eivät ole nimeäsi avuksi huutaneet. ⁷ Sillä ovat syöneet Jaakobin ja tehneet hänen asuinsijansa autioksi. ⁸ Älä lue syyksemme isäimme pahoja tekoja, anna armosi pian käydä edellämme, sillä olemme perin heikoiksi tulleet. ⁹ Auta meitä, autuutemme Jumala, nimesi kunnian tähden; pelasta meidät ja peitä syntimme nimesi tähden. ¹⁰ Miksi pakanat saisivat sanoa: "Missä on heidän Jumalansa?" Tulkoon tunnetuksi pakanain keskellä silmäimme nähden palvelijaisi vuodatetun veren kosto. ¹¹ Tulkoon vangin huokaus eteesi. Suuren käsivarteni voimalla jätä eloon kuoleman lapset. ¹² Ja maksa naapureillemme seitsenkertaisesti helmaansa herjaus, jolla ovat herjanneet Sinua, Herra. ¹³ Mutta me kansasi, laitumesi lauma, kiitämme Sinua iäti, julistamme kiitostasi polvesta polveen.

80. salmi

Veisuunjohtajalle, sävelellä "Liljat", Aasafin todistus, salmi.

² Kuuntele, Israelin paimen — Sinä, joka johdat Jooseppia kuin lammaslaumaa, Sinä keruubien keskellä asuja — ilmesty kirkkaudessa. ³ Efraimin, Benjaminin ja Manassen edessä herätä voimasi ja tule avuksemme. ⁴ Jumala, suo meidän kääntyä, valista kasvosi, niin pelastumme. ⁵ Jahve, sotajoukkojen Jumala, kuinka kauan olet vihastunut kansasi rukoukseen? ⁶ Olet syöttänyt heille kyynelten leipää ja juottanut heille maljoittain kyyneleitä; ⁷ olet pannut meidät toraksi naapureillemme, ja vihollisemme pilkkaavat sitä. ⁸ Sotajoukkojen Jumala, suo meidän kääntyä, valista kasvosi, niin pelastumme. ⁹ Toit viinipuun Egyptistä, karkoitit pakanat ja istutit sen. ¹⁰ Raivasit sille sijan ja juurrutit sen, ja se

täytti maan.¹¹ Sen varjo peitti vuoret, ja sen oksat Jumalan setrit.¹² Levitti köynnöksensä mereen asti ja vesansa virtaan saakka.¹³ Miksi särjät aitansa, niin että kaikki tien kulkijat sitä repivät?¹⁴ Metsäkarju sitä jyräsi, ja vainion peto sitä syö.¹⁵ Sotajoukkojen Jumala, käänny takaisin, rukoilemme Sinua, katso taivaasta ja näe ja ota hoitoosi tämä viinipuu¹⁶ ja kasvi, jonka oikea kätesi istutti, ja taimi, jonka vahvistit itseäsi varten.¹⁷ Se on tulen polttama, karsittu. Kasvojesi uhkauksesta he hukkuvat.¹⁸ Kätesi suojelkoon oikean kätesi miestä, ihmislasta, jonka vahvistit itseäsi varten.¹⁹ Silloin emme Sinusta luovu. Suo meidän elää, niin huudamme avuksi nimeäsi.²⁰ Jahve, sotajoukkojen Jumala, suo meidän kääntyä, valista kasvosi, niin pelastumme.

*80:3 Joosefin pojista polveutuneet Efraim ja Manasse, joitten rinnalla joskus mainitaan Benjamin, olivat pohjoisvaltakunnan tärkeimmät heimot.
80:12 Virta tarkoittaa tässä Eufrat-jokea.*

81. salmi

Veisuunjohtajalle, viininkorjuulaulun sävelellä, Aasafilta.

² Nostakaa ilohuuto Jumalalle, väkevyydellemme, huutakaa ilosta Jaakobin Jumalalle.³ Virittäkää kiitosvirsi, lyökää rumpua, soittakaa suloista kannelta ja harppua.⁴ Puhaltakaa pasunaa uudenkuun aikana, täyden kuun aikana, juhlapäivänämme.⁵ Sillä se on sääntö Israelille, Jaakobin Jumalan määräys.⁶ Asetti sen todistukseksi Joosepille kulkiessaan Egyptin maan yli. Kuulen puheen, jota en ymmärrä:⁷ "Taakan alta siirsin olkansa, kätensä kirposivat kantokorista.⁸ Hädässäsi huusit ja vapautin sinut. Vastasin sinulle ukkospilven peitosta, koettelin sinua Meriban vetten luona." Sela.⁹ "Kuule kansani, varoitan sinua, Israel, jospa Minua kuulisit.¹⁰ Älköön sinussa olko vierasta Jumalaa äläkä kumarra vierasta Jumalaa.¹¹ Minä olen Jahve, Jumalasi, joka toin sinut Egyptin maasta; avaa suusi, niin Minä sen täytän.¹² Mutta kansani ei kuullut ääntäni eikä Israel suostunut Minuun.¹³ Niin lähetin heidät menemään sydämensä paatumuksessa; vaelsivat omien neuvojensa mukaan.¹⁴ Oi jospa kansani Minua kuulisi, Israel vaeltaisi teilläni,¹⁵ niin painaisin pian alas vihollisensa ja kääntäisin käteni vihamiehiänsä vastaan.¹⁶ Ne, jotka Jahvea vihaavat, matelisivat

Hänen edessään, mutta heidän aikansa kestäisi iäti. ¹⁷ Hän ruokkisi heitä parhaalla nisulla; Minä ravitsisin sinua hunajalla kalliosta."

82. salmi

Aasafin salmi.

Jumala seisoo Jumalan kokouksessa, istuu oikeutta jumalten keskellä: ² "Kuinka kauan tuomitsette väärin ja kannatatte jumalatonta?" Sela. ³ "Hankkikaa oikeus vaivaiselle ja orvolle, antakaa kurjalle ja puutteenalaiselle oikeus. ⁴ Vapauttakaa vaivainen ja köyhä, pelastakaa hänet jumalattoman kädestä. ⁵ Eivät älyä, eivät ymmärrä; vaeltavat pimeässä. Kaikki maan perustukset horjuvat. ⁶ Sanoin: olette jumalia ja kaikki tynni Korkeimman lapsia. ⁷ Mutta kuolette kuin ihminen ja sorrutte kuin joku ruhtinaista." ⁸ Nouse, Jumala, tuomitse maa, sillä perit kaikki pakanakansat.

83. salmi

Virsi, Aasafin salmi.

² Jumala, älä ole niin ääneti; älä ole vaiti äläkä hiljaa, Jumala. ³ Sillä katso, vihollisesi puhuvat ja vihamiehesi nostavat päätänsä. ⁴ Heillä on kavalat hankkeet kansaasi vastaan ja pitävät neuvoa suojaattejasi vastaan. ⁵ Sanovat: "Tulkaa, hävittäkäämme heidät olemasta kansa, niin ettei Israelin nimeä enää muisteta." ⁶ Neuvottelevat keskenään yksimielisesti, tekevät liiton Sinua vastaan: ⁷ Edomin teltat ja ismaelilaiset, Mooab ja haagarilaiset, ⁸ Gebal, Ammon ja Amalek, Filistea ynnä Tyyron asukkaat; ⁹ myös Assur on heihin liittynyt. Nämä ovat Lootin lasten käsivartena. Sela. ¹⁰ Tee heille niin kuin Midianille, niin kuin Siiseralle, niin kuin Jaabinille Kiisonin purolla. ¹¹ Heidät tuhottiin Eendorissa, joutuivat lannaksi maahan. ¹² Tee ylhäisensä Oorebin ja Seebin kaltaisiksi ja kaikki ruhtinaansa Seban ja Salmunnan kaltaisiksi, ¹³ koska sanovat: "Anastakaamme itsellemme Jumalan asunnot." ¹⁴ Jumalani, tee heidät kuin akanaksi, kuin korreksi tuuleen. ¹⁵ Niin kuin kulovalkea polttaa metsän, ja niin kuin liekki korventaa vuoria, ¹⁶ niin aja heitä takaa rajuilmallasi ja kauhistuta heitä tuulispäälläsi. ¹⁷ Täytä kasvonsa häpeällä, jotta etsisivät nimeäsi, Jahve. ¹⁸ Joutukoot häpeään ja kauhistukoot ikuisesti, hämmentykööt ja hukkukoot,

¹⁹ jotta tulisivat tietämään, että Sinä, jonka ainoan nimi on Jahve, olet korkein kaikessa maassa.

84. salmi

Veisuunjohtajalle, viininkorjuulaulun sävelellä, koorahilaisten salmi.

² Kuinka ihanat ovatkaan asuinsijasi, sotajoukkojen Jahve. ³ Sieluni ikävöitsee ja halajaa Jahven esikartanoihin, sydämeni ja ruumiini riemuitsee elävän Jumalan edessä. ⁴ Löysihän lintunen huoneen ja pääskynen itselleen pesän, johon laskee poikasensa: Sinun alttarisi, sotajoukkojen Jahve, kuninkaani ja Jumalani. ⁵ Autuaat ne, jotka huoneessasi asuvat. Kiittävät Sinua alati. Sela. ⁶ Autuas se ihminen, jonka voima on Sinussa; heidän sydämessänsä on oikeat tiet. ⁷ Kun käyvät kyynellaakson kautta, muuttavat sen lähteeksi, ja aamusade peittää siunauksilla. ⁸ Käyvät voimasta voimaan, hän astuu Jumalan eteen Siionissa. ⁹ Jahve, sotajoukkojen Jumala, kuule rukoukseni, ota korviisi, Jaakobin Jumala. Sela. ¹⁰ Jumala, kilpemme, näe ja katso voideltusi kasvoja. ¹¹ Sillä yksi päivä esikartanoissasi on tuhatta parempi. Mieluummin olen vartijana Jumalani huoneen kynnyksellä kuin asun jumalattomain majoissa. ¹² Sillä Jahve, Jumala on aurinko ja kilpi; Jahve antaa armon ja kunnian; ei kiellä hyvää niiltä, jotka nuhteettomasti vaeltavat. ¹³ Sotajoukkojen Jahve, autuas se ihminen, joka Sinuun turvaa.

85. salmi

Veisuunjohtajalle, koorahilaisten salmi.

² Jahve, olit ennen armollinen maallesi, palautit Jaakobin vangit. ³ Annoit anteeksi kansasi pahat teot, peitit kaikki syntinsä. Sela. ⁴ Panit pois kaiken kiivautesi, käännyit pois vihasi hehkusta. ⁵ Palauta meidät, pelastuksemme Jumala; käännä pois vihasi meistä. ⁶ Oletko ainiaaksi vihastunut meihin, pitkitätkö vihaasi polvesta polveen? ⁷ Etkö palaa? Virvoita meidät eloon, niin kansasi iloitsee Sinussa. ⁸ Jahve, osoita meille armosi, anna meille autuutesi. ⁹ Kuuntelen, mitä Jumala, Jahve puhuu, sillä puhuu rauhaa kansallensa ja hurskaillensa; älkööt he vain hulluuteen palatko. ¹⁰ Totisesti Hänen apunsa on lähellä niitä, jotka Häntä pelkäävät, jotta kunnia asuisi maassamme. ¹¹ Armo ja totuus tapaavat toisensa, vanhurskaus ja rauha

antavat suuta toisillensa, ¹² uskollisuus versoo maasta ja vanhurskaus katsoo taivaasta, ¹³ ja Jahve antaa hyvää ja maamme antaa satonsa. ¹⁴ Vanhurskaus käy Hänen edellensä ja pelastus Hänen askeltensa tiellä.

86. salmi

Daavidin rukous.

Kallista, Jahve, korvasi, kuule minua, sillä olen kurja ja köyhä. ² Varjele sieluni, sillä olen hurskas. Sinä, Jumalani, pelasta palvelijasi, joka Sinuun turvaa. ³ Ole minulle armollinen, Herra, sillä Sinua huudan kaiken päivää. ⁴ Ilahuta palvelijasi sielua, sillä Sinun puoleesi, Herra, ylennän sieluni. ⁵ Sillä Sinä, Herra, olet hyvä ja anteeksiantavainen ja armosta rikas kaikille, jotka Sinua avuksi huutavat. ⁶ Jahve, ota korviisi rukoukseni ja tarkkaa anomusteni ääntä. ⁷ Hätäni päivänä huudan Sinua avukseni, sillä vastaat minulle. ⁸ Ei ole vertaistasi, Herra, jumalten joukossa, eikä ole vertaa töillesi. ⁹ Kaikki kansat, jotka olet tehnyt, tulevat ja kumartuvat edessäsi, Herra, ja kunnioittavat nimeäsi. ¹⁰ Olet näet suuri ja teet ihmeitä, Sinä yksin olet Jumala. ¹¹ Neuvo minulle tiesi, Jahve, niin vaellan totuudessasi. Kiinnitä sydämeni pelkäämään nimeäsi. ¹² Kiitän Sinua, Herra Jumalani, kaikesta sydämestäni ja kunnioitan nimeäsi iäti. ¹³ Sillä armosi on suuri minua kohtaan, ja olet pelastanut sieluni tuonelan syvyydestä. ¹⁴ Jumala, julkeat ovat nousseet minua vastaan, ja väkivaltaisten joukko etsii henkeäni, eivätkä pidä Sinua silmäinsä edessä. ¹⁵ Mutta Sinä, Herra, olet laupias ja armollinen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja totuudessa. ¹⁶ Käänny puoleeni ja ole minulle armollinen, anna voimasi palvelijallesi ja pelasta palvelijattaresi poika. ¹⁷ Tee minulle merkki hyväkseni, jotta vihaajani häpeäksensä näkisivät, että Sinä, Jahve, minua autat ja lohdutat minua.

87. salmi

Koorahilaisten salmi, virsi.

Perustuksensa on pyhillä vuorilla. ² Jahve rakastaa Siionin portteja enemmän kuin Jaakobin kaikkia asuinsijoja. ³ Kunniakkaita sinusta puhutaan, sinä Jumalan kaupunki. Sela. ⁴ "Mainitsen Raahabin ja Baabelin Minut tunteviksi; katso, Filistea ja Tyyro ja Etiopia; tämä on syntynyt siellä."

⁵ Mutta Siionista sanotaan: "Jok'ikinen on syntynyt siellä." Sitä Korkein itse vahvana pitää. ⁶ Jahve luettelee kirjoitettaessa kansat kirjaan: "Tämä on syntynyt siellä." Sela. ⁷ Laulajat ja soitinten soittajat sanovat: "Kaikki lähteeni ovat Sinussa."

87:4 Raahab oli erään kansanomaisen hirviön nimi. Sana merkitsee "raivokas, kuohuva, pauhaava". Tässä sillä tarkoitetaan Egyptiä, joka on ollut Israelille pelottava hirviö.

88. salmi

Koorahilaisten virsi, salmi, veisuunjohtajalle, sävelellä "Sairaus"; esrahilaisen Heemanin opetusvirsi.

² Jahve, autuuteni Jumala, päivin ja öin huudan edessäsi. ³ Tulloon rukoukseni eteesi, kallista korvasi huutoni puoleen. ⁴ Sillä sieluni on saanut kyllänsä pahuudesta, ja elämäni on lähellä tuonela. ⁵ Minut luetaan hautaan menevien joukkoon, olen kuin mies ilman voimaa, ⁶ hylätty kuolleitten joukossa, kuin kaatuneet, jotka haudassa makaavat, joita et enää muista ja jotka kädestäsi ovat erotetut. ⁷ Olet laskenut minut syvimpään hautaan, pimeään, syvyyksiin. ⁸ Vihasi painaa minua, ja ahdistat minua kaikilla tyrskyilläsi. Sela. ⁹ Tuttavani olet siirtänyt minusta kauas, teit minut heille kauhistukseksi; sisään suljettuna en pääse ulos. ¹⁰ Silmäni hiutuu kurjuudesta. Joka päivä huudan Sinua, Jahve, ja ojennan käteni puoleesi. ¹¹ Teetkö ihmeitä kuolleille, nousevatko vainajat Sinua kiittämään? Sela. ¹² Kerrotaanko haudassa armostasi, uskollisuudestasi hävityksen paikassa? ¹³ Tunnettaanko ihmeitäsi pimeässä ja vanhurskauttasi unhotuksen maassa? ¹⁴ Mutta Sinua, Jahve, huudan avukseni, ja rukoukseni tulee varhain aamulla eteesi. ¹⁵ Miksi, Jahve, hylkää sieluni, peität kasvosi minulta? ¹⁶ Olen kurja ja lähellä kuolemaa nuoresta asti, kärsin kauhujasi, olen hämmentynyt. ¹⁷ Vihasi vyöryy ylitseni, kauhusi hukuttavat minut. ¹⁸ Saartavat minua kaiken päivää kuin vedet, kaikki yhdessä piirittävät minua. ¹⁹ Olet karkoittanut minusta kauas rakkaan ja ystävän; pimeä on tuttavani.

89. salmi

Esrahilaisen Eetanin opetusvirsi.

² Laulan iäti Jahven armoteoista, julistan suullani uskollisuuttasi polvesta polveen. ³ Sanoin: Ikiajoiksi on armo rakennettu; olet perustanut uskollisuutesi taivaisiin. ⁴ "Olen tehnyt liiton valittuni kanssa, olen vannonut palvelijalleni Daavidille: ⁵ 'Vahvista siemenesi ikiajoiksi ja rakennan valtaistuimesi polvesta polveen.'" Sela. ⁶ Taivaat ylistävät ihmeitäsi, Jahve. Uskollisuuttasi ylistetään myös pyhään seurakunnassa. ⁷ Sillä kuka pilvissä on Jahven vertainen, kuka Väkevän poikain joukossa Jahven kaltainen? ⁸ Jumala on ylen pelättävä pyhäinsä kokouksessa, kunnioitettava kaikkien keskellä, jotka ympärillänsä ovat. ⁹ Jahve, sotajoukkojen Jumala, kuka on voimallinen Jah niin kuin Sinä? Ja uskollisuutesi on ympärilläsi. ¹⁰ Hallitset meren raivon. Kun sen aallot kohoavat, Sinä ne asetat. ¹¹ Ruhjoit Raahabin kuin taistelussa kaatuneen. Väkevällä käsivarrellasi hajoitit vihollisesi. ¹² Sinun ovat taivaat, maakin on Sinun; maanpiirin täysinensä olet perustanut. ¹³ Pohjan ja etelän olet luonut. Taabor ja Hermon riemuitsevat nimessäsi. ¹⁴ Sinulla on voimallinen käsivarsi, väkevä on kätesi, korkea on oikea kätesi. ¹⁵ Vanhurskaus ja oikeus on valtaistuimesi perustus. Armo ja totuus käyvät kasvojesi edellä. ¹⁶ Autuas se kansa, joka tuntee riemuhuudon; he vaeltavat kasvojesi valossa, Jahve. ¹⁷ Riemuitsevat nimessäsi joka päivä ja ylenevät vanhurskaudessasi. ¹⁸ Olet näet väkevyytensä kaunistus, ja armossasi korostat sarvemme. ¹⁹ Sillä kilpemme on Jahvesta ja nousumme Israelin Pyhästä. ²⁰ Silloin puhuit näyssä hurskaallesi ja sanoit: "Olen antanut avun sankarille, korottanut valitun miehen kansan keskeltä. ²¹ Olen löytänyt Daavidin, palvelijani, voidellut hänet pyhällä öljylläni. ²² Häntä käteni lujasti tukee, ja käsivarteni vahvistaa häntä. ²³ Vihollinen ei ole vaativa häneltä takaisin eikä vääryyden mies häntä sorra, ²⁴ vaan Minä murskaan vihollisensa edessään ja lyön vihamiehiänsä. ²⁵ Uskollisuuteni ja armoni on kansaan, ja sarvensa kohoaa nimessäni. ²⁶ Asetan kätensä meren ylle ja oikean kätensä virtain ylle. ²⁷ Kutsuu Minua: 'Sinä Isäni, Jumalani ja autuuteni kallio.' ²⁸ Ja asetan hänet esikoksi, maan kuninkaista korkeimmaksi. ²⁹ Säilytän hänelle armoni iäti, ja liittoni kansaan on luja. ³⁰ Teen siemenensä iäti pysyväksi ja valtaistuimensa niin kuin taivasten

päivät.³¹ Jos poikansa hylkäävät lakini eivätkä vaella oikeuksissani,³² jos rikkovat säännökseni eivätkä seuraa käskyjäni,³³ niin rankaisen vitsalla rikoksensa ja pahan tekonsa vitsauksilla,³⁴ mutta armoani en häneltä ota enkä vilpistele uskollisuudessani.³⁵ En riko liittoani enkä muuta, mitä huuliltani lähtee.³⁶ Olen kerran vannonut pyhyiteni kautta: Daavidille en valhettele.³⁷ Siemenensä pysyy iäti ja valtaistuimensa edessäni kuin aurinko,³⁸ pysyy iäti lujana kuin kuu. Ja todistaja pilvissä on uskollinen." Sela.³⁹ Kuitenkin olet hylännyt ja ylenkatsonut voideltusi, vihastunut häneen.⁴⁰ Olet tehnyt tyhjäksi palvelijasi liiton, häpäissyt kruununsa heittäen sen maahan.⁴¹ Olet särkenyt kaikki muurinsa, olet pannut raunioksi linnoituksensa.⁴² Kaikki tien kulkijat ovat häntä ryöstäneet; on joutunut naapuriensa häväistäväksi.⁴³ Olet korottanut vihamiestensä oikean käden, olet ilahuttanut kaikkia vihollisiansa.⁴⁴ Olet myös kääntänyt miekkansa terän etkä ole taistelussa pitänyt häntä pystyssä.⁴⁵ Olet tehnyt loistostansa lopun ja syössyt valtaistuimensa maahan.⁴⁶ Olet lyhentänyt nuoruutensa päivät, peittänyt hänet häpeällä. Sela.⁴⁷ Kuinka kauan, Jahve, kätkeyt? Palaako vihasi tulena iäti?⁴⁸ Muista minua. Mitä on elinaika? Miksi olet turhaan luonut kaikki ihmislapset?⁴⁹ Kuka on se mies, joka elää eikä näe kuolemaa — pelastaa sielunsa tuonelan vallasta? Sela.⁵⁰ Herra, missä ovat entiset armotekosi, jotka uskollisuudessasi vanhoit Daavidille?⁵¹ Muista, Herra, palvelijasi häväistystä. Kanna helmassani kaikkia kansoja,⁵² jotka vihollisinasia, Jahve, herjaavat, jotka herjaavat voideltusi askeleita.⁵³ Ylistetty olkoon Jahve iäti. Aamen ja aamen.

89:1 Eetan on mainittu 1 Kun. 4:31:ssä ja 1 Aik. 6:44, 15:17:ssä. Hän oli leeviläinen, joka toimi soittajana Daavidin aikana.

89:10 Ks. alaviittaa S. 87:4.

90. salmi

Mooseksen, Jumalan miehen rukous.

Herra, olet ollut turvamme polvesta polveen.² Ennen kuin vuoret syntyivät ja teit maan ja maanpiirin, iäisestä iäiseen Sinä olet Jumala.³ Palautat ihmiset tomuun ja sanot: "Palatkaa, ihmisten lapset."⁴ Sillä tuhat ajastaikaa silmissäsi on kuin eilispäivä, joka meni ohi, ja kuin yövartio.⁵

Pyyhit heidät pois; ovat kuin uni; kukoistaa kuin ruoho aamulla. ⁶ Aamulla kasvaa ja kukoistaa, illalla se leikataan ja kuivettuu. ⁷ Sillä hukumme vihassasi ja häviämme kiivastuksessasi. ⁸ Pahat tekomme asetat eteesi, salaiset syntimme kasvojesi valoon. ⁹ Sillä kaikki päivämme riutuvat pois vihassasi, vuotemme kuluvat meiltä kuin huokaus. ¹⁰ Elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta ja vaikka voiman vuoksi kahdeksankymmentä, kuitenkin niitten ylpeys on vaiva ja turhuus, sillä se päättyy pian ja lennämme pois. ¹¹ Kuka tuntee vihasi ankaruuden, pelkosi tähden vihasi? ¹² Opetä laskemaan päivämme oikein, jotta hankkisimme sydämen viisautta. ¹³ Palaja, Jahve. Kuinka kauan? Armahda palvelijoitasi. ¹⁴ Ravitse meitä aamulla armollasi, niin riemuitsemme ja iloksemme kaikkina päivinämmme. ¹⁵ Suo meidän iloita yhtä monta päivää kuin olet meitä vaivannut, vuosina, jolloin olemme pahaa kokeneet. ¹⁶ Tekosi näkyköön palvelijoillesi ja kunniasi lapsillensa. ¹⁷ Olkoon osanamme Jahven, Jumalamme, laupeus. Ohjaa kättemme työ hyväksemme, niin, ohjaa kättemme työ.

90:3 Alkukielessä on jakeen alussa ihmistä merkitsemässä sana enos', jakeen lopussa sana adam. Vrt. alaviittaa S. 8:5.

PSALMIT 91- 120

91. salmi

Joka Korkeimman kätkössä istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa asuu, ² sanoo Jahvelle: "Turvani ja linnani, Jumalani; turvaan Häneen." ³ Päästää sinut näet linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta. ⁴ Sulillansa sinua suojaa, ja saat turvan siipiensä alla; uskollisuutensa on kilpi ja suojus. ⁵ Et pelkää yön kauhua, et päivällä lentävää nuolta, ⁶ et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka keskipäivällä häviötä tekee. ⁷ Tuhat kaatuu sivullasi ja kymmenen tuhatta oikeallasi; sinua se ei lähesty. ⁸ Saat vain omin silmin katsella ja nähdä jumalatonta kohtaavan koston. ⁹ Sinä, Jahve, olet näet turvani. Korkeimman olet ottanut suojaksesi. ¹⁰ Ei kohtaa sinua onnettomuus eikä vitsaus lähesty majaasi. ¹¹ Sillä Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta varjella sinua kaikilla teilläsi. ¹² Kantavat sinua käsillään,

jottet jalkaasi kiveen loukkaisi. ¹³ Astut jalopeuran ja kyykäärmeen päälle, tallaat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä. ¹⁴ "Koska hän riippuu Minussa kiinni, niin pelastan hänet; suojelen häntä, koska tuntee nimeni. ¹⁵ Huutaa Minua avukseen ja vastaan hänelle, olen tykönänsä tuskassa, pelastan hänet ja kunnioitan häntä. ¹⁶ Annan hänelle kyllänsä pitkää ikää ja suon hänen nähdä autuuteni."

92. salmi

Salmi; virsi sapatinpäivää varten.

² Hyvä on kiittää Jahvea ja veisata nimesi kiitosta, Sinä Korkein, ³ aamulla julistaa armoasi ja öisin uskollisuuttasi ⁴ kymmenkielisellä soittimella ja harpulla, kanteleella. ⁵ Olet näet ilahuttanut minua teoillasi, Jahve. Riemuitsen kättesi teoista. ⁶ Kuinka suuret ovat tekosi, Jahve! Ajatuksesi ovat ylen syvät. ⁷ Typerä mies ei tätä tunne eikä hullu ymmärrä. ⁸ Kun jumalattomat rehottavat kuin ruoho ja kaikki väärintekijät kukoistavat, se on heidän ikuisiksi häviöksensä. ⁹ Mutta Sinä, Jahve, olet korkea iäti. ¹⁰ Sillä katso, vihollisesi, Jahve, sillä katso, vihollisesi hukkuvat, kaikki väärintekijät joutuvat hajalle. ¹¹ Mutta minun sarveni Sinä kohotat kuin villihärän, minut voidellaan tuoreella öljyllä ¹² ja silmäni katselee vainoojiani, korvani kuulevat pahoista, jotka nousevat minua vastaan. ¹³ Vanhurskas viheriöitsee kuin palmupuu, kasvaa kuin Libanonin setri. ¹⁴ Ne, jotka on istutettu Jahven huoneeseen, viheriöitsevät Jumalamme kartanoissa. ¹⁵ Vielä vanhana tekevät hedelmää, ovat mehevät ja vihannat ¹⁶ julistaaksensa, että Jahve on vanhurskas, minun kallioni, eikä Hänessä vääryyttä ole.

93. salmi

Jahve hallitsee. On pukeunut ylevyyteen. Jahve on pukeunut voimaan, on vyöttäynyt, ja maanpiiri pysyy lujana, järkkymätönnä. ² Valtaistuimesi pysyy lujana ikiajoista, Sinä olet hamasta iäisyydestä. ³ Virrat kohottavat, Jahve, virrat kohottavat pauhunsä, virrat kohottavat kuohunsä. ⁴ Paljojen voimallisten vetten pauhuja, meren tyrskyjä voimallisempi on Jahve korkeudessa. ⁵ Todistuksesi ovat ylen lujat, pyhyys sopii huoneellesi, Jahve, aikojen loppuun asti.

94. salmi

Koston Jumala, Jahve, koston Jumala, näyttäy loistossa! ² Nouse, maan tuomari, kosta ylpeälle takaisin. ³ Kuinka kauan jumalattomat, Jahve, kuinka kauan jumalattomat saavat riemuita? ⁴ Lörpöttelevät, puhuvat röyhkeästi, kaikki väärintekijät kerskailevat. ⁵ Runtelevat kansaasi, Jahve, ja sortavat perintöosaasi. ⁶ Tappavat leskiä ja muukalaisia ja murhaavat orpoja. ⁷ Ja sanovat: "Ei Jahve näe, eikä Jaakobin Jumala huomaa." ⁸ Älytkää, te kansan järjettömät ja te tyhmät: milloin viisastutte? ⁹ Joka on korvan istuttanut, Hänkö ei kuulisi? Joka on silmän muovannut, Hänkö ei näkisi? ¹⁰ Joka kansat kasvattaa, Hänkö ei rankaisisi, Hän, joka opettaa ihmiselle tietoa? ¹¹ Jahve tuntee ihmisen ajatukset, että ovat turhuutta. ¹² Autuas se mies, jota Sinä, Jah, kuritat ja jolle opetat lakiasi ¹³ antaaksesi hänelle rauhan pahoilta päiviltä, kunnes jumalattomalle on kaivettu hauta. ¹⁴ Sillä Jahve ei hylkää kansaansa eikä jätä perintöosaansa, ¹⁵ vaan tuomio kääntyy vanhurskaudeksi ja sen jäljessä kaikki oikeamieliset. ¹⁶ Kuka nousee puolelleni pahoja vastaan? Kuka asettuu puolelleni väärintekijöitä vastaan? ¹⁷ Jollei Jahve olisi apuni, pian sieluni asuisi tuonelassa. ¹⁸ Kun ajattelin: "Jalkani horjuu", niin armosi, Jahve, tuki minua. ¹⁹ Kun minulla on paljon ajatuksia sydämessäni, niin lohtusi ilahuttaa sieluani. ²⁰ Onko turmion tuomioistuimella yhteyttä kanssasi, sillä, joka ilkityötä suunnittelee lain varjolla? ²¹ Ahdistavat vanhurskaan sielua ja tuomitsevat syylliseksi viattoman veren? ²² Mutta Jahve on linnani, ja Jumalani on suojakallioni. ²³ Kostaa heille heidän ilkityönsä ja hukuttaa heidät heidän pahuudessaan. Jahve, Jumalamme hukuttaa heidät.

95. salmi

Tulkaa, kohottakaamme ilohuuto Jahvelle, riemuhuuto autuutemme kalliolle. ² Käykäämme kiittäen kasvojensa eteen, veisatkaamme Hänelle riemuvirsiä. ³ Sillä Jahve on suuri Jumala, suuri kuningas yli kaikkien jumalten. ⁴ Maan syvyydet ovat kädessänsä ja vuorten kukkulat ovat Hänen. ⁵ Hänen on meri, sillä teki sen, ja kätensä muovasi kuivan maan. ⁶ Tulkaa, palvokaamme ja kumartukaamme, polvistukaamme Jahven, tekijämme eteen. ⁷ Sillä Hän on Jumalamme ja me laitumensa kansa ja kätensä lauma. Jospa tänään kuulisitte äänensä! ⁸ "Älkää kovettako

sydäntänne niin kuin Meribassa, niin kuin Massan päivänä autiomaassa,⁹ jossa isänne Minua koettelivat, vaikka olivat nähneet tekoni.¹⁰

Neljäkymmentä vuotta olin kyllästynyt siihen sukuun ja sanoin: 'Ovat kansa, joka eksyy sydämessään, eivätkä tunne teitäni.'¹¹ Niin vannoin vihassani, etteivät pääse lepoonii."

95:8 Meriba merkitsee riita ja Massa taakka. Ks. 2 Ms. 17: 6, 7.

96. salmi

Veisatkaa Jahvelle uusi virsi, veisatkaa Jahvelle, kaikki maa.² Veisatkaa Jahvelle, ylistäkää nimeänsä, julistakaa päivästä päivään autuuttansa,³ ilmoittakaa pakanain seassa kunniaansa, ihmeitänsä kaikkien kansain seassa.⁴ Sillä Jahve on suuri ja sangen ylistettävä, pelättävä yli kaikkien jumalain.⁵ Sillä kaikki kansain jumalat ovat epäjumalia, mutta Jahve on tehnyt taivaat.⁶ Kunnia ja herraus ovat edessänsä, voima ja ihanuus pyhäkössänsä.⁷ Antakaa Jahvelle, te kansain sukukunnat, antakaa Jahvelle kunnia ja voima,⁸ antakaa Jahvelle nimensä kunnia, tuokaa lahja ja tulkaa esikartanoihinsa.⁹ Kumartakaa Jahvea pyhässä kaunistuksessa, vaviskaa läsnäolonsa vuoksi, kaikki maa.¹⁰ Sanokaa pakanain seassa: "Jahve hallitsee. Niin pysyy maanpiiri lujana, horjumatta. Hän tuomitsee kansat oikein."¹¹ Iloitkoot taivaat ja riemuitkoon maa, meri täysinensä pauhatkoon.¹² Ihastukoon vainio ja kaikki, mitä siinä on, riemuitkoot silloin kaikki metsän puut¹³ Jahven edessä, sillä Hän tulee, sillä tulee maata tuomitsemaan. Tuomitsee maanpiirin vanhurskaudessa ja kansat uskollisuudessaan.

96:5 Alkukielen sanaan "epäjumalat" sisältyy myös ajatus "tyhjä, ei mitään". 96:10 Maanpiiri, hepe. tebel. Alkukielen sana viittaa asuttuun =ilmaan ja yhteiskunnalliseen järjestykseen.

97. salmi

Jahve hallitsee. Riemuitkoon maa, iloitkoot paljot saaret.² Pilvi ja pimeä on ympärillensä, vanhurskaus ja oikeus valtaistuimensa perustus.³ Tuli käy edellensä ja polttaa vihollisensa yltympäri.⁴ Salamansa valaisevat

maanpiirin, maa näkee ja vapisee.⁵ Vuoret sulavat kuin vaha Jahven edessä, kaiken maan Herran edessä.⁶ Taivaat julistavat vanhurskauttansa, ja kaikki kansat näkevät kunniansa.⁷ Häpeään joutuvat kaikki kuvain palvelijat, ne, jotka kerskaavat epäjumalista. Kumartukaa eteensä, kaikki jumalat.⁸ Siion kuulee ja iloitsee, ja Juudan tyttäret riemuitsevat tuomioistasi, Jahve.⁹ Sillä Sinä, Jahve, olet korkein yli kaiken maan, olet suuresti korotettu yli kaikkien jumalain.¹⁰ Te, jotka Jahvea rakastatte, vihatkaa paha. Hän varjelee hurskaittensa sielut, vapahtaa jumalattoman kädestä.¹¹ Vanhurskaalle koittaa valo ja oikeamieliselle ilo.¹² Iloitkaa Jahvessa, vanhurskaat, ja kiittäkää pyhää muistoansa.

98. salmi

Salmi.

Veisatkaa Jahvelle uusi virsi, sillä on tehnyt ihmeitä. Oikea kätensä ja pyhä käsivartensa on hankkinut Hänelle avun.² Jahve on tehnyt tietäväksi autuutensa, on ilmaissut vanhurskautensa pakanain silmäin edessä.³ On muistanut armonsa ja uskollisuutensa Israelin huonetta kohtaan. Kaikki maan ääret ovat nähneet Jumalamme autuuden.⁴ Kohottakaa riemuhuuto Jahvelle, kaikki maa, ratketkaa iloon ja riemuitkaa ja veisatkaa kiitosta.⁵ Veisatkaa kiitosta Jahvelle kanteleella, kanteleella ja ylistysvirren äänellä,⁶ vaskitorvilla ja pasunan äänellä, kohottakaa riemuhuuto Jahve-kuninkaan edessä.⁷ Pauhatkoon meri täysinensä, maanpiiri ja siinä asuwait.⁸ Paukuttakoot virrat käsiänsä, vuoret yhdessä riemuitkoot⁹ Jahven edessä, sillä tulee tuomitsemaan maata. Tuomitsee maanpiirin vanhurskaudessa ja ihmiset oikeuden mukaan.

98:1 Oikea käsi ja pyhä käsivarsi kuvaavat Jumalan suurta voimaa.

99 salmi

Jahve hallitsee, kansat vapisevat. Hän istuu keruubien keskellä, maa huojuu.² Jahve on suuri Siionissa, on korkea yli kaikkien kansain.³ Ylistävät suurta ja pelättävää nimeäsi. Se on pyhä.⁴ Kuninkaan voima rakastaa oikeutta. Saatat oikeuden voimaan, harjoitat oikeutta ja vanhurskautta Jaakobissa.⁵ Ylistäkää Jahvea, Jumalaamme, ja kumartukaa

astinlautansa eteen. Hän on pyhä.⁶ Mooses ja Aaron pappeinsa joukossa ja Samuel niitten joukossa, jotka avuksi huusivat Hänen nimeänsä, huusivat avuksi Jahvea, ja vastasi heille.⁷ Puhui heille pilvipatsaasta, seurasivat Hänen todistuksiansa ja säännöstänsä, jonka heille antoi.⁸ Jahve, Jumalamme, vastasit heille, olit heille anteeksiantava Jumala ja tekojensa kostaja.⁹ Ylistäkää Jahvea, Jumalaamme, palvokaa pyhää vuortansa päin. Sillä pyhä on Jahve, Jumalamme.

100. salmi

Kiitossalmi.

Kohottakaa riemuhuuto Jahvelle, kaikki maa.² Palvelkaa Jahvea ilolla, tulkaa eteensä riemulla.³ Tietäkää, että Jahve on Jumala. Teki meidät, ja Hänen olemme, kansansa ja Hänen laitumensa lauma.⁴ Käykää portteihinsa kiittäen, esikartanoihinsa ylistäen. Kiittäkää Häntä, ylistäkää nimeänsä.⁵ Sillä Jahve on hyvä. Armonsa pysyy iäti ja uskollisuutensa polvesta polveen.

101. salmi

Daavidin salmi.

Veisaan armosta ja oikeudesta; Sinulle, Jahve, kiitosta veisaan.² Toimin viisaasti nuhteettomalla tiellä; milloin tulet tyköni? Vaellan huoneessani sydän vakaana.³ En kiinnitä silmiäni siihen, mikä on paha; vihaan eksyttäväisten menoa; se ei minuun tartu.⁴ Nurja sydän väistyköön minusta; pahaan en suostu.⁵ Joka salaa panettelee lähimäistänsä, sen hukutan; jolla on ylpeät silmät ja kopea sydän, sitä en kärsi.⁶ Silmäni kääntyvät maan uskollisten puoleen, jotta asuisivat lähelläni. Joka vaeltaa nuhteetonta tietä, palvelee Minua.⁷ Vilpin tekijä älköön asuko huoneessani, valheen puhuja ei kestä silmäini edessä.⁸ Aamulla hukutan kaikki jumalattomat maasta hävittääkseni kaikki väärintekijät Jahven kaupungista.

102. salmi

Kurjan rukous, kun on näännyksissä ja purkaa valituksensa Jahven eteen.² Jahve, kuule rukoukseni, ja huutoni tulkoon eteesi.³ Älä peitä minulta

kasvojasi hätäni päivänä, kallista korvasi puoleeni. Sinä päivänä, kun huudan, riennä, vastaa minulle.⁴ Sillä päiväni ovat haihtuneet savuun, ja luitani polttaa kuin ahjossa.⁵ Sydämeni on lyöty ja kuivunut kuin ruoho, sillä olen unhottanut syödä leipääni.⁶ Äänekkäästä huokailemisestani luuni tarttuvat nahkaani.⁷ Olen kuin autiomaan pelikaani, olen kuin raunioitten huuhkaja.⁸ Valvon ja olen kuin yksinäinen lintu katolla.⁹ Kaiken päivää viholliseni minua häpäisevät. Jotka ovat minulle raivoissaan, vannoutuvat minua vastaan.¹⁰ Sillä syön tuhkaa kuin leipää ja sekoitan juomani itkulla¹¹ vihasi ja kiivastuksesi tähden, sillä olet nostanut minut ja heittänyt alas.¹² Päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja olen kuivunut kuin ruoho.¹³ Mutta Sinä, Jahve, pysyt iäti ja muistosi suvusta sukuun.¹⁴ Nouse ja armahdat Siionia, sillä aika on osoittaa sille laupeutta ja hetki on tullut.¹⁵ Sillä palvelijasi ovat mieltyneet sen kiviin ja suosivat sen tomua.¹⁶ Silloin pakanat pelkäävät Jahven nimeä ja kaikki maan kuninkaatt kunniaasi.¹⁷ Sillä Jahve rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniassansa,¹⁸ kääntyy puutteenalaisten rukouksen puoleen eikä hylkää heidän rukoustansa.¹⁹ Tämä kirjoitetaan tulevalle polvelle, ja vasta luotava kansa kiittää Jahia.²⁰ Sillä Hän katsoo alas korkealta pyhäköstänsä, Jahve katsoo taivaasta maahan²¹ kuullakseen vangin huokauksen, vapauttaakseen kuoleman lapset,²² jotta Siionissa julistettaisiin Jahven nimeä ja ylistystänsä Jerusalemissa,²³ kun kansat kokoontuvat yhteen ja valtakunnat Jahvea palvelemaan.²⁴ Hän on lannistanut voimani matkalla, on lyhentänyt päiväni.²⁵ Sanon: Jumalani, älä ota minua pois kesken päiviäni. Ajastaikasi kestävätkä suvusta sukuun.²⁶ Muinoin perustit maan, ja taivaat ovat kättesi tekoa.²⁷ Ne katoavat, mutta Sinä pysyt, ne kaikki vanhenevat kuin vaate. Sinä muutat ne kuin vaatetuksen, ja ne muuttuvat.²⁸ Mutta Sinä pysyt samana eivätkä vuotesi loppu.²⁹ Palvelijaisi lapset pysyvät ja siemenensä vahvistuu edessäsi.

103. salmi

Daavidilta.

Kiitä Jahvea, sieluni, ja kaikki sisimpäni pyhää nimeänsä.² Kiitä Jahvea, sieluni, äläkä unhota yhtään hyvistä teoistansa.³ Antaa kaikki syntisi anteeksi, parantaa kaikki sairautesi,⁴ lunastaa henkesi turmiosta, kruunaa

Sinut armolla ja laupeudella, ⁵ ravitsee halajamisesi hyvällä; nuoruutesi elpyy kuin kotka. ⁶ Jahve osoittaa vanhurskautta ja oikeutta kaikille sorretuille. ⁷ Teki tiensä tunnetuksi Moosekselle, tekonsa Israelin lapsille. ⁸ Laupias ja armahtavainen on Jahve, pitkämielinen ja armosta rikas. ⁹ Ei riitele aina eikä vartioi iäti. ¹⁰ Ei tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan. ¹¹ Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, on armonsä voimallinen Häntä pelkääväisiä kohtaan. ¹² Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas Hän siirtää meistä rikkomuksemme. ¹³ Niin kuin isä armahtaa lapsia, niin Jahve armahtaa Häntä pelkääväisiä. ¹⁴ Sillä tietää rakenteemme, millaista tekoa olemme, muistaa, että olemme tomua. ¹⁵ Ihminen! Elinpäivänsä ovat kuin ruoho; kukoistaa kuin vainion kukkanen. ¹⁶ Kun tuuli käy sen yli, ei sitä enää ole eikä sen paikka sitä enää tunne. ¹⁷ Mutta Jahven armo pysyy iäisestä iäiseen Häntä pelkääväisille, ja vanhurskautensa kestää lasten lapsille, ¹⁸ niille, jotka pitävät Hänen liittonsa ja muistavat käskynsä seuratakseen niitä. ¹⁹ Jahve on pystyttänyt valtaistuimensa taivaisiin, ja kuninkuutensa hallitsee kaikkia. ²⁰ Kiittäkää Jahvea, te lähettinsä, te voimassa väkevät, jotka täytätte käskynsä, kun kuulette sanansa äänen. ²¹ Kiittäkää Jahvea, kaikki sotajoukkonsa, te palvelijansa, jotka teette tahtonsa. ²² Kiittäkää Jahvea, kaikki tekonsa valtakuntansa kaikissa paikoissa. Kiitä sieluni Jahvea.

103:5 Juutalaisessa kirjallisuudessa esiintyy ajatus, jonka mukaan kotka vanhana jättää höyhenensä ja verhoutuu uusiin.

104. salmi

Kiitä, sieluni, Jahvea. Jahve, Jumalan, olet ylen suuri; kunniaan ja kirkkauteen olet pukeunut. ² Verhoutuu valoon niin kuin viittaan, levittää taivaat kuin teltan peitteen. ³ Rakentaa yläsalinsa vetten päälle, tekee pilvet vaunuiksensa, kulkee tuulen siivillä. ⁴ Tekee tuulet läheteiksensä, palvelijoiksensa tulen liekit. ⁵ Asetti maan perustuksilleen; ei se ikinä horju. ⁶ Syvyys — peitit sen kuin vaatteella; vedet seisoivat vuoria ylempänä. ⁷ Pakenivat nuhteluasi, riensivät pakoon jylinäsi ääntä. ⁸ Nousivat vuoria, laskeusivat laaksoja paikkaan, jonka olet niille valmistanut. ⁹ Panit rajan,

eivät käy yli, eivät palaa peittämään maata. ¹⁰ Kuohutti lähteet laaksoista, juoksevat vuorten välitse. ¹¹ Juottavat kaikkia vainion eläimiä, villiaasit sammuttavat janonsa. ¹² Niitten varsilla taivaan linnut asustavat, visertävät lehvien välissä. ¹³ Yläsaleistansa kastelee vuoret; tekojesi hedelmästä maa saa ravintonsa. ¹⁴ Kasvattaa ruohon karjalle ja kasvit ihmisen tarpeeksi, tuottamaan leipää maasta, ¹⁵ ja viinin, joka ilahuttaa ihmisen sydämen, jotta kasvot kiiltäisivät öljystä, ja leivän, joka vahvistaa ihmisen sydäntä. ¹⁶ Jahven puut voimistuvat, Libanonin setrit, jotka on istuttanut. ¹⁷ Niissä linnut pesivät, haikaran asuntona ovat männyt. ¹⁸ Korkeat vuoret ovat kauriita varten, kalliot tamaanien turva. ¹⁹ Teki kuun aikoja näyttämään. Aurinko tietää laskunsa. ²⁰ Teet pimeään ja on yö; silloin lähtevät kaikki metsän eläimet liikkeelle, ²¹ nuoret jalopeurat kiljuvat saalista ja pyytävät ruokaansa Jumalalta. ²² Aurinko nousee, ne kokoontuvat yhteen ja laskeuvat makuulle luoliinsa. ²³ Ihminen menee työhönsä ja askareilleen iltaan asti. ²⁴ Kuinka moninaiset ovat tekosi, Jahve! Olet ne kaikki viisaasti tehnyt. Maa on täynnä luotujasi. ²⁵ Tuo meri, suuri ja aava — siinä on liikkuvaisia, määrättömästi pieniä ja isoja eläviä. ²⁶ Siellä kulkevat laivat ja Leviatan, jonka olet tehnyt siinä leikitsemään. ²⁷ Ne kaikki vartovat Sinua, jotta antaisit ruokansa ajallaan. ²⁸ Annat niille, ne kokoavat; avaat kätesi, ne ravitaan hyvällä. ²⁹ Peität kasvosi, ne hämmentyvät; otat niiltä hengen, ne kuolevat ja palajavat tomuunsa jälleen. ³⁰ Lähetät henkesi, ne luodaan, ja uudistat maan kasvot. ³¹ Jahven kunnia pysyy iäti, Jahve iloitsee teoistansa, ³² Hän, joka katsahtaa maahan ja se vapisee, joka koskettaa vuoria ja ne suitsuavat. ³³ Veisaan Jahvelle kaiken ikäni, veisaan kiitosta Jumalalleni niin kauan kuin elän. ³⁴ Minun on ihanaa mietiskellä Häntä; iloitsen Jahvessa. ³⁶ Hävitkööt syntiset maasta älköönkä jumalattomia enää olko. Kiitä, sieluni, Jahvea. Hallelujaa.

104:35 Hallelujaa merkitsee: kiittäkää Jahvea. Hallelujaa esiintyy useitten salmien loppukirjoituksena: 104-106, 111-11.3, 115-117, 135, 146-150. Kun kuoro oli laulanut sairain, vastasi seurakunta siihen laulamalla aamen ja hallelujaa.

105. salmi

Kiittäkää Jahvea, huutakaa avuksi nimeänsä, tehkää tekonsa tiettaviksi kansojen keskellä. ² Laulakaa Hänelle, veisatkaa Hänelle kiitosta, mietiskelkää kaikkia ihmeitänsä. ³ Kerskatkaa pyhästä nimestänsä; Jahvea etsiväisten sydän iloitsee. ⁴ Etsikää Jahvea ja voimaansa, etsikää alati kasvojansa. ⁵ Muistakaa ihmetöitänsä, jotka on tehnyt, ihmeitänsä ja suunsa tuomioita, ⁶ te Aaprahamin, palvelijansa siemen, te Jaakobin, valittunsa lapset. ⁷ Hän on Jahve, Jumalamme. Tuomionsa näkyvät kaikessa maassa. ⁸ Muistaa liittonsa iäti, tuhannelle polvelle säätämänsä sanan, ⁹ jonka solmi Aaprahamin kanssa, ja Iisakille vannomansa valan. ¹⁰ Vahvisti sen Jaakobille säännöksi, Israelille ikiliitoksi sanoen: ¹¹ "Sinulle annan Kanaanin maan, perintönne. osan." ¹² Kun heitä oli vähäinen: joukko, vain harvoja, ja olivat muukalaisia siellä ¹³ ja vaelsivat kansasta kansaan ja valtakunnasta toiseen kansaan, ¹⁴ Hän ei sallinut kenenkään heitä vahingoittaa, ja rankaisi kuninkaita heidän tähtensä. ¹⁵ "Älkää koskeko voideltuihini, älkää tehkö paha profeetoilleni." ¹⁶ Kutsui nälänhädän maahan ja mursi kaikki leipävarat. ¹⁷ Lähetti heidän edellensä miehen: Jooseppi myytiin orjaksi. ¹⁸ Jalkojansa vaivattiin kahleilla, elämänsä joutui rautoihin, ¹⁹ kunnes sanansa kävi toteen ja Jahven puhe oli hänet koetellut. ²⁰ Kuningas lähetti ja päästi hänet, kansain päämies laski hänet irti. ²¹ Pani hänet talonsa herraksi ja kaiken omaisuutensa haltijaksi, ²² sitomaan mielensä mukaan hänen ruhtinaitansa ja opettamaan viisautta vanhimmillensa. ²³ Niin Israel joutui Egyptiin, ja Jaakob asui muukalaisena Haamin maassa. ²⁴ Teki kansansa hyvin hedelmälliseksi ja väkevämmäksi sen vihamiehiä. ²⁵ Käänsi näitten sydämen vihaamaan kansaansa, kavalasti kohtelemaan palvelijoitansa. ²⁶ Lähetti Mooseksen, palvelijansa, ja Aaronin, jonka oli valinnut. ²⁷ Nämä tekivät Hänen tunnustekonsa heidän keskellänsä ja ihmeitä Haamin maassa. ²⁸ Lähetti pimeän ja pimeä tuli, eivätkä vastustaneet Hänen sanojansa. ²⁹ Muutti heidän vetensä vereksi ja kuoletti heidän kalansa. ³⁰ Heidän maansa vilisi sammakoita heidän kuningastensa kammioihin asti. ³¹ Hän käski ja tuli paarmoja, sääskiä koko heidän alueellensa. ³² Antoi heille rakeita sateen sijaan, liekehtivää tulta heidän maahansa. ³³ Löi heidän viini- ja viikunaviljelyksensä ja murskasi puut heidän alueeltansa. ³⁴

Käski, ja heinäsiirkkoja tuli ja toukkia lukematon joukko;³⁵ söivät kaikki kasvit heidän maastansa, söivät hedelmän vainioltansa.³⁶ Löi kaikki heidän maansa esikot, kaiken heidän voimansa ensimmäiset.³⁷ Sitten vei heidät sieltä hopeaa ja kultaa mukanaan, eikä ollut sen suku-kunnissa yhtään kompastuvaista.³⁸ Egypti iloitsi heidän lähdöstänsä, koska sen oli vallannut pelko heidän tähtensä.³⁹ Hän levitti pilven suojaksi ja tulen valaisemaan yötä.⁴⁰ Pyysivät, ja Hän toi viiriäisiä ja ravitsi heidät taivaan leivällä. 41 Avasi kallion ja vedet vuotivat, juoksivat virtana autiomaassa. 42 Muisti näet pyhän sanansa ja Aaprahamin, palvelijansa.⁴³ Ja vei kansansa pois ilolla, valittunsa riemulla.⁴⁴ Antoi heille pakanain maat, ja saivat perinnöksi kansain vaivannäön,⁴⁵ jotta pitäisivät Hänen käskynsä ja seuraisivat Hänen lakejansa. Hallelujaa.

106. salmi

Hallelujaa! Kiittäkää Jahvea, joka on hyvä, sillä armonsa kestää iäti.² Kuka voi luetella Jahven voimalliset teot, julistaa kaiken ylistyksensä.³ Autuaat ne, jotka pitävät oikeuden, tekevät aina vanhurskautta.⁴ Muista minua, Jahve, armolla, jota kansallesi osoitat, etsi minua autuudellasi,⁵ jotta näkisin valittujesi hyvän, iloitsisin kansasi ilolla, kerskaisin perintöosasi kanssa.⁶ Olemme tehneet syntiä isäimme kanssa, olemme pahoin tehneet, olemme olleet jumalattomat.⁷ Eivät isämme Egyptissä painaneet mieleensä ihmeitäsi, eivät muistaneet paljoja armotekojasi, vaan niskoittelivat meren rannalla, Kaisla-meren rannalla.⁸ Mutta Hän pelasti heidät nimensä tähden tehdäkseen voimansa tunnetuksi.⁹ Nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui. Kuljetti heitä syvyyksissä kuin autiomaassa.¹⁰ Vapahti heidät vihaajan kädestä ja lunasti heidät vihollisen kädestä.¹¹ Vedet peittivät heidän vihollisensa. Ei yhtään niistä jäänyt jäljelle.¹² Silloin uskoivat Hänen sanansa, veisasivat ylistystä.¹³ Pian unhottivat Hänen tekonsa, eivät vartoneet neuvoansa.¹⁴ Heissä syttyi suuri himo autiomaassa ja koettelivat Jumalaa korvessa.¹⁵ Antoi heille, mitä pyysivät, mutta lähetti heihin hivutustaudin.¹⁶ Ja heissä syttyi leirissä kateus Moosesta vastaan ja Aaronia, Jahven pyhää vastaan.¹⁷ Maa aukeni ja nieli Daatanin ja peitti Abiramin joukkion.¹⁸ Ja heidän joukkiossaan syttyi tuli, liekki poltti jumalattomat.¹⁹ Tekivät vasikan Hoorebilla ja kumarsivat

valettua kuvaa.²⁰ Vaihtoivat kunniansa ruohoa syövän härän kuvaan.²¹ Unhottivat Jumalan, vapahtajansa, joka oli tehnyt suuria Egyptissä,²² ihmeitä Haamin maassa, pelättäviä Kaislameren rannalla.²³ Silloin sanoi hävittävänsä heidät, jollei Mooses, valittunsa, olisi seisonut aukossa Hänen edessään kääntäen pois Hänen vihansa tuhoa tuottamasta.²⁴ Pitivät halpana ihanan maan eivätkä uskoneet Hänen sanaansa.²⁵ Napisivat teltoissaan, eivät kuunnelleet Jahven ääntä.²⁶ Niin nosti kätensä heitä vastaan kaataakseen heidät autiomaassa,²⁷ kaataakseen heidän siemenensä pakanain seassa ja hajoittaakseen heidät eri maihin.²⁸ Kiintyivät myös Baal-Peoriin ja söivät kuolleitten uhreja.²⁹ Vihoittivat Hänet teoillansa, ja vitsaus syöksyi heidän kimppuunsa.³⁰ Mutta Piinehas astui esiin ja toimitti tuomion, ja vitsaus taukosi.³¹ Ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi polvesta polveen, ainiaaksi.³² Vihoittivat Hänet myös Meriban vetten luona, ja Mooseksen kävi pahoin heidän tähtensä.³³ Sillä niskoittelivat hänen henkeänsä vastaan, ja hän puhui huulillaan ajattelemattomasti.³⁴ Eivät hävittäneet kansoja niin kuin Jahve oli heitä käskenyt,³⁵ vaan sekaantuivat pakaniin, oppivat tekojaan.³⁶ Palvelivat heidän jumalankuviansa, ja niistä tuli heille paula.³⁷ Uhrasivat poikiansa ja tyttäriänsä riivaajille.³⁸ Vuodattivat viatonta verta, poikainsa ja tytärtensä verta, jotka he uhrasivat Kanaanin epäjumalille, ja maa saastui verestä.³⁹ Niin saastuttivat itsensä töillään ja harjoittivat haureutta menoillansa.⁴⁰ Niin Jahven, viha syttyi kansaansa vastaan, ja Hän inhosi perintöosaansa.⁴¹ Jätti heidät pakanain käsiin, ja heidän vihamiehensä hallitsivat heitä.⁴² Vihollisensa ahdistivat heitä, ja heidät painettiin heidän kätensä alle.⁴³ Monet kerrat Hän pelasti heidät, mutta he niskoittelivat omassa neuvossaan ja sortuivat pahain tekojensa tähden.⁴⁴ Mutta Hän katsoi heidän hätänsä puoleen, kun kuuli heidän huutonsa.⁴⁵ Ja muisti heidän hyväkseen liittonsa ja sääli heitä suuressa laupeudessaan.⁴⁶ Salli heidän saada armon kaikkien vangitsijainsa edessä.⁴⁷ Pelasta meidät, Jahve, Jumalamme, ja kokoa meidät pakanain seasta, jotta kiittäisimme pyhää nimeäsi ja kerskaisimme ylistämisestäsi.⁴⁸ Ylistetty olkoon Jahve, Israelin Jumala, iäisestä iäiseen. Ja kaikki kansa sanokoon: "Aamen, hallelujaa."

107. salmi

Kiittäkää Jahvea, sillä Hän on hyvä, sillä armonsa pysyy iäti.

² Niin sanokoot Jahven lunastetut, jotka on lunastanut vihollisen kädestä ³ ja koonnut eri maista; idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä. ⁴ Harhailivat autiomaassa, korvessa, löytämättä kaupunkia asuaksensa, ⁵ nälkäisinä ja janoisina. Sielunsa nääntyivät heissä. ⁶ Mutta ahdistuksen- saan huusivat Jahvea, ja pelasti heidät heidän vaivastaan: ⁷ Kuljetti heitä oikeaa tietä, niin että pääsivät asuttuun kaupunkiin. ⁸ Kiittäkööt Jahvea Hänen armostansa ja ihmeistään ihmislapsia kohtaan. ⁹ Ravitsee näet nääntyvän sielun ja täyttää nälkäisen sielun hyvyydellä. ¹⁰ Istuivat pimeässä ja kuoleman varjossa, vangittuina kurjuuteen ja rautoihin, ¹¹ koska olivat niskoitelleet Jumalan sanoja vastaan ja halveksineet Korkeimman neuvoa. ¹² Hän masensi heidän sydämensä vaivalla, sortuivat eikä ollut auttajaa. ¹³ Mutta ahdistuksessaan huusivat Jahvea, ja Hän pelasti heidät heidän vaivastaan. ¹⁴ Vei heidät ulos pimeästä ja kuoleman varjosta ja katkaisi heidän kahleensa. ¹⁵ Kiittäkööt Jahvea armostansa ja ihmeistään ihmislapsia, kohtaan. ¹⁶ Särki näet vaskiovet ja rikkoi rautasalvat. ¹⁷ Hullut kärsivät vaivaa rikkomustensa ja pahain tekojensa tähden. ¹⁸ Heidän sielunsa inhosi kaikkea ruokaa, ja olivat lähellä kuoleman portteja. ¹⁹ Mutta ahdistuksessaan huusivat Jahvea, ja Hän pelasti heidät heidän vaivastaan. ²⁰ Lähetti sanansa ja paransi heidät ja pelasti haudoistansa. ²¹ Kiittäkööt Jahvea Hänen armostansa ja ihmeistänsä ihmislapsia kohtaan. ²² Uhratkoot kiitosuhreja ja kertokoot riemuiten Hänen töitään. ²³ Ne, jotka lähtivät laivoilla merelle ja kävivät kauppaa paljoilla vesillä, ²⁴ näkivät Jahven töitä ja ihmeitänsä meren syvyyksissä. ²⁵ Hän sanoi ja nosti myrskytuulen, ja se nosti korkealle meren aallot. ²⁶ He kohosivat taivasta kohti, vajosivat syvyyksiin; heidän sielunsa menehtyi tuskasta. ²⁷ Horjuivat ja hoippuivat kuin juopunut, ja kaikki taitonsa raukeni. ²⁸ Mutta ahdistuksessaan huusivat Jahvea, ja Hän pelasti heidät heidän vaivastaan. ²⁹ Tynnytti myrskyn, ja aallot asettuivat. ³⁰ Iloitsivat, kun ne vaikenivat, ja Hän vei heidät heidän toivomaansa satamaan. ³¹ Kiittäkööt Jahvea Hänen armostansa ja ihmeistään ihmislapsia kohtaan. ³² Kunnioittakoot Häntä kansan seurakunnassa, ja vanhinten kokouksessa Häntä ylistäkööt. ³³ Muutti virrat autiomaaksi ja vesilähteet kuivaksi maaksi, ³⁴ hedelmällisen

maan suola-aroksi sen asukasten pahuuden tähden.³⁵ Muutti autiomaan vesilammikoksi ja kuivan maan vesilähteiksi.³⁶ Asetti nälkäiset sinne asumaan, ja rakensivat kaupungin asumukseksi.³⁷ Kylvivät peltoja ja istuttivat viinitarhoja; jotka tuottivat satoisan hedelmän.³⁸ Siunasi heitä, ja lisääntyivät suuresti, eikä sallinut heidän karjansa vähetä.³⁹ Mutta he vähenivät ja vaipuivat pakon, pahan ja murheen alle.⁴⁰ Hän kaataa ylenkatsetta ruhtinasten päälle ja panee heidät harhailemaan tiettömässä autiossa.⁴¹ Kohottaa köyhän kurjuudesta ja sijoittaa suvut kuin lammaislaumat.⁴² Hurskaat näkevät ja riemuitsevat, ja kaiken vääryyden täytyy tukkia suunsa.⁴³ Kuka on viisas ja ottaa näistä vaarin? He ymmärtävät Jahven armotekoja.

108. salmi

Virsi, Daavidin salmi.

² Valmis on sydämeni, Jumala. Veisaan ja kiitän, myös kunniani.³ Heräjä harppu ja kannel. Herätän aamuruskon.⁴ Kiitän Sinua kansain joukossa, Jahve, ja veisaan kiitostasi kansakuntain keskellä.⁵ Sillä suuri yli taivaan on armosi ja uskollisuutesi pilviin asti.⁶ Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja kunniasi yli kaiken maan.⁷ Jotta rakkaasi pelastuisivat, auta oikealla kädelläsi ja vastaa minulle.⁸ Jumala on puhunut pyhydessään: "Minä riemuitsen, jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson.⁹ Minun on Gilead, Minun Manasse, ja Efraim on pääni suojus, Juuda valtikkani.¹⁰ Mooab on pesuastiani, Edomiin viskaan kenkäni, Filisteasta riemuitsen."¹¹ Kuka vie minut varustettuun kaupunkiin? Kuka saattaa minut Edomiin?¹² Etkö Sinä, Jumala, hylännyt meitä etkä lähtenyt, Jumala, sotajoukkojemme kanssa?¹³ Anna meille apu ahdistajaa vastaan, sillä turha on ihmisen apu.¹⁴ Jumalassa teemme voimallisia, ja Hän tallaa vihamiehemme maahan.

108:2 Heprealaisessa kielenkäytössä kunnia tarkoittaa myös ihmisen sielua.

109. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin salmi.

Ylistykseni Jumala, älä ole vaiti.² Ovat näet avanneet minua vastaan

jumalattoman ja petollisen suun, puhuttelevat minua valheen kielellä.³
Vihan sanoilla ovat minut piirittäneet ja sotivat syyttä minua vastaan.⁴
Rakkauteni tähden he minua vastustavat, mutta minä rukoilen.⁵
Palkitsevat minulle hyvän pahalla ja rakkauteni vihalla.⁶ Aseta jumalaton
häntä vastaan ja seisokoon vastustaja oikeallansa.⁷ Kun häntä tuomitaan,
osoittautukoon jumalattomaksi ja rukouksensa tulkoon synniksi.⁸
Päivänsä olkoot harvat, ottakoon toinen virkansa.⁹ Tulkoot lapsensa
orvoiksi ja vaimonsa leskeksi.¹⁰ Kuljeksikoot lapsensa ja kerjätäköt ja
etsiköt raunioistansa.¹¹ Kiristäjä saalistakoon kaiken, mitä hänellä on, ja
muukalaiset riistäköt vaivannäkönsä.¹² Älköön kukaan osoittako hänelle
sääliä älköönkään kukaan armahtako orpojansa.¹³ Jälkeläisensä
hävitettäköön, pyyhittäköön heidän nimensä pois toisessa polvessa.¹⁴
Isäinsä rikkomus olkoon Jahven muistossa älköönkään äitinsä syntiä
pyyhittäkö pois.¹⁵ Olkoot ne alati Jahven edessä, ja hävitettäköön Hän
heidän muistonsa maan päältä.¹⁶ Sillä hän ei muistanut tehdä laupeutta,
vaan vainosi kurjaa ja köyhää tappaaksensa masennetun.¹⁷ Rakasti
kirousta, ja se kohtasi hänet. Ei mielistynyt siunaukseen, ja se jäi hänestä
kauas.¹⁸ Puki ylleen kirouksen kuin pukunsa, ja se meni sisäänsä kuin vesi
ja luihinsa kuin öljy.¹⁹ Olkoon se hänelle vaatteena, jolla itsensä verhoaa,
ja vyönä, jolla aina itsensä vyöttää.²⁰ Tämä olkoon Jahvelta syyttäjäni
palkka ja niitten, jotka puhuvat pahaa minua vastaan.²¹ Mutta Sinä, Herra
Jahve, aja asiani nimesi tähden, sillä armosi on hyvä; pelasta minut.²² Olen
näet kurja ja köyhä, ja sydämeni on haavoitettu sisässäni.²³ Katoan pois
kuin pitenevä varjo, minut ajetaan pois kuin heinäsiirkka.²⁴ Polveni ovat
käyneet heikoiksi paastoamisesta, ja ruumiini on käynyt lihattomaksi.²⁵
Olen joutunut heidän herjattavakseen: näkevät minut, nyökyttävät
päätänsä.²⁶ Auta minua, Jahve, Jumalani, pelasta minut armosi mukaan.²⁷
Ja he tuntekoot, että tämä on Sinun kätesi, että Sinä, Jahve, sen teit.²⁸ He
kiroavat ja Sinä siunaat; he nousevat ja joutuvat häpeään, mutta palvelijasi
iloitsee.²⁹ Puettakoon vastustajani häpeällä, ja verhotkoon heitä häpeänsä
kuin viitta.³⁰ Kiitän Jahvea suuresti suullani ja monien keskellä ylistän
Häntä.³¹ Seisoo näet köyhän oikealla pelastaakseen hänet niistä, jotka
hänet tuomitsevat.

109:6 Vastustaja, hepr. saatan, tarkoitti alkuaan ketä tahansa vastustajaa tai syyttäjää, mutta myöhemmin sitä usein käytettiin paholaisesta. Oikeudenkäynnissä syyttäjä seiso i syytetyn oikealla puolella.

110. salmi

Daavidin virsi.

Jahven julistus Herralleni: "Istu oikealleni, kunnes panen vihollisesi astinlaudaksesi." ² Jahve ojentaa valtasi valtikan Siionista; hallitse vihollistes i keskellä. ³ Kansasi on vapaaehtoinen lahja voimasi päivänä pyhässä kaunistuksessa, aamuruskon helmasta on nuorisosi kaste. ⁴ Jahve on vannonut eikä ole. katuva: "Sinä olet pappi iäti, Melkisedekin järjestyksen mukaan." ⁵ Herra oikeallasi lyö kuninkaita vihansa päivänä. ⁶ Tuomitsee pakanain keskellä, täyttää kaatuneitten luvun, murskaa väkevän maan pään. ⁷ Hän juo purosta tiellä, sen tähden kohottaa pään.

111. salmi

Hallelujaa. Kiitän Jahvea kaikesta sydämestäni hurskasten kokouksessa ja seurakunnassa. ² Suuret ovat Jahven teot, kaikkien niitten tutkittavat, jotka niitä halajavat. ³ Kunniallinen ja ihana on tekonsa, ja vanhurskautensa pysyy iäti. ⁴ On säätänyt ihmeittensä muiston; armollinen ja laupias on Jahve. ⁵ Antaa ruuan Häntä pelkääväsille, muistaa liittonsa iäti. ⁶ Ilmoitti kansallensa tekojensa voiman antaakseen heille pakanain perintöosan. ⁷ Kättensä teot ovat totuulliset ja oikeat, lujat kaikki asetuksensa. ⁸ Pysyvät järkkymättä aina ja iäti. Ne on tehty totuudessa ja oikeudessa. ⁹ Lähetti kansallensa lunastuksen, sääti liittonsa ainiaaksi. Pyhä ja pelottava on nimensä. ¹⁰ Jahven pelko on viisauden alku, hyvä ymmärrys on kaikilla niitten täyttäjillä. Hänen ylistyksensä pysyy iäti.

112. salmi

Hallelujaa! Autuas se mies, joka Jahvea pelkää ja on suuresti mielistynyt Hänen käskyihinsä. ² Siemenensä on voimallinen maassa, oikeamielisten suku on siunattu. ³ Varallisuus ja rikkaus on huoneessansa, ja vanhurskautensa pysyy iäti. ⁴ Oikeamieliselle koittaa pimeässä valo, armollinen, laupias ja vanhurskas. ⁵ Hyvin käy miehen, joka on laupias ja

antaa lainaksi; hän turvaa asiansa oikeudessa.⁶ Sillä ei ikinä horju; vanhurskas säilyy ikuisessa muistossa.⁷ Ei pelkää paha sanomaa, sydämensä on vahva, luottavainen Jahvessa.⁸ Sydämensä on luja, hän ei pelkää, kunnes ilolla katselee vihamiehiänsä.⁹ Jakelee, antaa köyhälle, vanhurskautensa pysyy iäti, sarvensa kohoaa kunnialla.¹⁰ Jumalaton näkee ja vihastuu, kiristelee hampaitansa ja lannistuu. Jumalattomain halajaminen raukeaa tyhjään.

113. salmi

Hallelujaa! Ylistäkää, te Jahven palvelijat, ylistäkää Jahven nimeä.² Siunattu olkoon Jahven nimi nyt ja iäti.³ Auringon noususta sen laskuun saakka olkoon Jahven nimi ylistetty:⁴ Jahve on korkea yli kaikkien kansain, kunniansa yli taivasten.⁵ Kuka on kuin Jahve, Jumalamme? Asuu korkealla,⁶ alentuu katsomaan taivaisiin ja maahan.⁷ Nostaa tomusta alhaisen, korottaa loasta köyhän⁸ asettaakseen ruhtinasten rinnalle, kansansa ruhtinasten rinnalle.⁹ Suo hedelmättömän asua talossa iloisena lasten äitinä. Hallelujaa!

113-118 Näitä salmeja sanottiin kiitos- eli hallel-salmeiksi. Niitä laulettiin säännöllisesti lehtimajajuhlissa, hanukka- eli temppelin vihkimisen muistojuhlissa, pääsiäisenä ja helluntaina. Hallel-salmien lukemista edelsivät erityiset siunaukset. Eräät osat laulettiin myös vastaavin kertosaikoina. Mt. 26:30:ssa ja Mk. 14:26:ssa mainittu kiitosvirsi lienee käsittänyt salmit 115-148, joita laulettiin pääsiäisaterian päätyttyä.

114. salmi

Kun Israel lähti Egyptistä, Jaakobin huone vieraasta kansasta,² niin Juuda tuli Hänen pyhäkökseen, Israel valtakunnaksensa.³ Meri näki ja pakeni, Jordan kääntyi takaisin.⁴ Vuoret hyppivät kuin oinaat, kukkulat kuin lauman karitsat⁵ Mikä sinun on, meri, kun pakenet, Jordan, kun kääntynyt takaisin?⁵ Te vuoret hypitte kuin oinaat, kukkulat kuin lauman karitsat!⁷ Vapise, maa, Herran kasvojen edessä, Jaakobin Jumalan edessä.⁸ Hän muuttaa kallion vesilammikoksi, kovan kiven vesilähteeksi.

115. salmi

Älä meille, Jahve, älä meille, vaan omalle nimellesi anna kunnia armosi ja uskollisuutesi tähden.² Miksi pakanat sanoisivat: "Missä onkaan Jumalansa?"³ Mutta Jumalamme on taivaissa. Kaiken, minkä tahtoo, Hän tekee.⁴ Heidän epäjumalansa ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätten tekoa:⁵ Suu niillä on, mutta eivät puhu, silmät niillä on, mutta eivät, näe,⁶ korvat niillä on, mutta eivät kuule, nenä niillä on, mutta eivät haista.⁷ Kätensä eivät koske, jalkansa eivät astu, eivätkä äännä kurkullansa.⁸ Niitten kaltaisia ovat niitten tekijät, kaikki, jotka turvaavat niihin.⁹ Israel, turvaa Jahveen — "Hän on heidän apunsa ja kilpensä."¹⁰ Aaronin huone, turvaa Jahveen — "Hän on heidän apunsa ja kilpensä."¹¹ Te Jahvea pelkääväiset, turvatkaa Jahveen — "Hän on heidän apunsa ja kilpensä."¹² Jahve muistaa meidät ja siunaa, siunaa Israelin huonetta, siunaa Aaronin huonetta,¹³ siunaa Jahvea pelkääväisiä, niin pientä kuin suurtakin.¹⁴ Lisätköön Jahve teitä, teitä ja lapsianne.¹⁵ Te olette Jahven siunatut, joka on tehnyt taivaan ja maan.¹⁶ Taivaat ovat Jahven taivaat, mutta maan Hän on antanut ihmislapsille.¹⁷ Kuolleet eivät ylistä Jahia, eikä kukaan alas hiljaisuuteen astuneista.¹⁸ Mutta me, me kiitämme Jahia nyt ja iäti. Hallelujaa!

115:9-11 Samat kolme ryhmää mainitaan myös salaisissa 118:2-4. Aaronin huone tarkoittaa leeviläisiä, ts. papistoa ja temppelipalvelijoita. Nimitys Jahvea pelkääväiset viittaa proselyytteihin eli muista kansoista juutalaisten uskoon tulleisiin.

116. salmi

Rakastan, sillä Jahve kuulee rukousteni äänen.² On näet kallistanut korvansa puoleeni, ja huudan Häntä avuksi kaikkina päivinäni.³ Kuoleman paulat piirittivät minut, tuonelan ahdistukset kohtasivat minut; löysin hätää ja murhetta.⁴ Mutta huusin avuksi Jahven nimeä: "Oi Jahve, pelasta sieluni."⁵ Jahve on armollinen ja vanhurskas, Jumalamme on laupias.⁶ Jahve varjelee yksinkertaiset. Olin viheliäinen, mutta pelasti minut.⁷ Palaja sieluni, lepoosi, sillä Jahve on tehnyt sinulle hyvin.⁸ Olet näet pelastanut sieluni kuolemasta, silmäni kyynelistä, jalkani kompastumasta.⁹ Vaellan Jahven edessä elävien maissa.¹⁰ Minä uskon, sen tähden puhun, minä,

joka olin kovin vaivattu. ¹¹ Sanoin hätäänyksissäni: "Jokainen ihminen on valhetteliija." ¹² Kuinka maksan Jahvelle kaikki hyvät tekonsa minua kohtaan? ¹³ Kohotan pelastuksen maljan ja huudan avuksi Jahven nimeä. ¹⁴ Täytän lupaukseni Jahvelle, jopa kaiken kansan edessä. ¹⁵ Kallis on Jahven silmissä hurskaittensa kuolema. ¹⁶ Oi Jahve, olen palvelijasi, olen palvelijasi, palvelijattaresi poika. Päästit siteeni. ¹⁷ Sinulle uhraan kiitosuhrin ja huudan avuksi Jahven nimeä. ¹⁸ Täytän lupaukseni Jahvelle, jopa kaiken kansan edessä ¹⁹ Jahven huoneen esikartanoissa, sinun keskelläsi, Jerusalem. Hallelujaa!

117. salmi

Kiittäkää Jahvea, kaikki pakanat, ylistäkää Häntä, kaikki kansat. ² Armonsa meitä kohtaan on näet voimallinen, ja Jahven uskollisuus pysyy iäti. Hallelujaa!

118. salmi

Ylistäkää Jahvea, joka on hyvä, sillä armonsa pysyy iäti. ² Sanokoon nyt Israel, että armonsa pysyy iäti. ³ Sanokoon Aaronin huone, että armonsa pysyy iäti. ⁴ Sanokoot nyt Jahvea pelkääväiset, että armonsa pysyy iäti. ⁵ Ahdingossa huusin Jahia; Jah vastasi minulle asettaen avaralle. ⁶ Jahve on puolellani; en pelkää, mitä ihminen minulle tekee. ⁷ Jahve on puolellani auttajaini joukossa, ja minä katselen vihamiehiäni. ⁸ Parempi luottaa Jahveen kuin turvata ihmiseen. ⁹ Parempi luottaa Jahveen kuin turvata ruhtinaihin. ¹⁰ Kaikki pakanat piirittivät minua; Jahven nimessä ne totisesti hävitän. ¹¹ Piirittivät minua joka taholta; Jahven nimessä ne totisesti hävitän. ¹² Piirittivät minua kuin mehiläiset, sammuvat kuin tuli orjantappuroissa; Jahven nimessä ne totisesti hävitän. ¹³ Sysäsit minua kovasti, jotta kaatuisin, mutta Jahve auttoi minua. ¹⁴ Jah on väkevyyteni ja ylistysvirteni, ja Hän on pelastukseni. ¹⁵ Riemun ja pelastuksen huuto kuuluu vanhurskasten majoista. Jahven oikea käsi toimii voimallisesti. ¹⁶ Jahven oikea käsi on korotettu, Jahven oikea käsi toimii voimallisesti. ¹⁷ En kuole, vaan elän ja julistan Jahin töitä. ¹⁸ Jah kyllä kovasti minua kuritti, mutta ei antanut minua kuolemalle. ¹⁹ Avatkaa minulle vanhurskauden portit; käyn niistä sisään, kiitän Jahia. ²⁰ Tämä on Jahven portti. Vanhurskas

käy siitä sisälle.²¹ Kiitän Sinua, sillä vastasit minulle ja tulit minulle pelastukseksi.²² Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut päätöskiveksi.²³ Jahvelta tämä on tullut; se on ihmeellistä silmissämme.²⁴ Tämä on se päivä, jonka Jahve on tehnyt; riemuitkaamme ja iloitkaamme siitä.²⁵ Oi Jahve, auta, oi Jahve, anna menestys.²⁶ Siunattu hän, joka tulee Jahven nimessä, siunaamme teitä Jahven huoneesta.²⁷ Jumala on hyvä, ja antoi meille valon. Sitokaa juhlahuhrin köysillä alttarin sarviin asti.²⁸ Olet Jumalani ja Sinua kiitän; Jumalani, Sinua ylistän.²⁹ Kiittäkää Jahvea, joka on hyvä; sillä armonsa pysyy iäti.

119. salmi

119 Tätä salmia on nimetty lain salmiksi, jolloin laki on ymmärrettävä hyvin avarasti. Alkukielessä käytetään peräti kymmentä sanaa, kun tarkoitetaan sairain kohdetta: laki, todistukset, tie, asetukset, käskyt, oikeudet, sana jne. Kaikki nämä viittaavat Jumalan ihmisille ilmoittamaan tahtoon. Kukin nimitys tuo esiin erään puolen Jumalan tahdosta ja sen merkityksestä ihmiselle.

Aalef

Onnellisia ne, joitten tie on nuhteeton, jotka vaeltavat Jahven laissa.² Onnellisia ne, jotka ottavat vaarin Hänen todistuksistansa, jotka etsivät Häntä kaikesta sydämestä³ eivätkä tee vääryyttä, vaan vaeltavat Hänen teillään.⁴ Olet käsenyt tarkasti pitämään asetukseksi:⁵ Oi, jospa tieni vakaantuisivat seuraamaan käskyjäsi.⁶ Silloin en tule häpeään, kun katselen kaikkia käskyjäsi.⁷ Kiitän Sinua vilpittömällä sydämellä, kun opin vanhurskautesi oikeudet.⁸ Seuraan käskyjäsi; älä minua peräti hylkää.

119:1 Nuhteeton, hepr. taamim. Alkukielen sana tarkoittaa kokonaista, ehyttä, sellaista, missä ei ole moitetta eikä tahraa.

Beet

⁹ Kuinka nuorukainen puhdistaa tiensä? Ottamalla vaarin — sanasi mukaan.¹⁰ Etsin Sinua kaikesta sydämestäni, älä salli minun eksyä

käskyistäsi. ¹¹ Kätken sanasi sydämeeni, jotten tekisi syntiä Sinua vastaan. ¹² Kiitetty ole Sinä, Jahve! Opeta minulle käskysi. ¹³ Huulillani julistan kaikki suusi oikeudet. ¹⁴ Iloitsen todistustesi tiestä niin kuin kaikesta rikkaudesta. ¹⁵ Mietiskelen asetuksiasi ja katselen polkujasi. ¹⁶ Iloitsen säännöistäsi, en unhotta sanaasi.

Giimel

¹⁷ Tee palvelijallesi hyvin, jotta eläisin ja pitäisin sanasi. ¹⁸ Avaa silmäni näkemään lakisi ihmeitä. ¹⁹ Olen muukalainen maan päällä. Älä salaa minulta käskyjäsi. ²⁰ Sieluni on murtunut alituisesta käskyjesi halajamisesta. ²¹ Nuhtelet kirottuja ylvästelijöitä, jotka eksyvät käskyistäsi. ²² Poista päältäni herjaus ja ylenkatse, sillä otan vaarin todistuksistasi. ²³ Ruhtinaatkin istuvat puhuen minua vastaan, mutta palvelijasi mietiskelee asetuksiasi. ²⁴ Todistuksesi ovatkin iloni, neuvonantajani.

Daalet

²⁵ Sieluni on vaipunut tomuun; virvoita minua sanasi mukaan. ²⁶ Kerron teistäni ja vastaat minulle; opeta minulle asetuksesi. ²⁷ Opetä minua ymmärtämään sääntöjesi tie, niin mietiskelen ihmeitäsi. ²⁸ Sieluni sulaa murheesta; vahvista minua sanasi mukaan. ²⁹ Käännä valheellisuus pois minusta ja suo minulle lakisi. ³⁰ Olen valinnut uskollisuuden tien, olen asettanut eteeni oikeutesi. ³¹ Riipun kiinni todistuksissasi; Jahve, älä saata minua , häpeään. ³² Juoksen käskyjesi tietä, sillä avarrat sydämeni.

Hee

³³ Neuvo minulle, Jahve, asetustesi tie, niin seuraan sitä loppuun asti. ³⁴ Anna minulle ymmärrys pitääkseni lakisi ja seuratakseni sitä kaikesta sydämestäni. ³⁵ Johdata minua käskyjesi polkua, sillä siihen olen mielistynyt. ³⁶ Taivuta sydämeni todistuksiisi, ei väärän voiton puoleen. ³⁷ Käännä silmäni pois turhuutta katselemasta, virvoita minua tielläsi. ³⁸ Täytä palvelijallesi sanasi, joka koskee pelkoasi. ³⁹ Poista minusta häväistys, jota pelkään; sillä oikeutesi ovat hyvät. ⁴⁰ Katso, ikävöin sääntöjäsi. Virvoita minua vanhurskaudellasi.

Waaw

⁴¹ Tulkoon minulle armosi, Jahve, pelastuksesi sanasi mukaan, ⁴² jotta voisin vastata herjaajalleni, sillä turvaan sanaasi. ⁴³ Älä ota peräti pois suustani totuuden sanaa, sillä panen toivoni oikeuteesi. ⁴⁴ Seuraan alati lakiasi, aina ja iäti. ⁴⁵ Niin vaellan avaralla; sillä kysyn sääntöjäsi. ⁴⁶ Puhun todistuksistasi kuningasten edessä enkä joudu häpeään. ⁴⁷ Iloitsen käskyistäsi, jotka ovat minulle rakkaat. ⁴⁸ Kohotan käteni käskyjesi puoleen, jotka ovat minulle rakkaat, ja mietiskelen asetuksiasi.

Zajin

⁴⁹ Muista sana, jonka puhuit palvelijallesi ja johon saatoit minut panemaan toivoni. ⁵⁰ Se on lohtuni kurjuudessa, että sanasi minua virvoittaa. ⁵¹ Julkeat pilkkaavat minua kovin, mutta laistasi en poikkea. ⁵² Muistelen muinaisia tuomioitasi, Jahve, ja saan lohtua. ⁵³ Minut valtaa palava vihastus jumalattomain tähden, jotka hylkäävät lakisi. ⁵⁴ Asetuksesi ovat ylistysvirteni muukalaisuuteni majassa. ⁵⁵ Muistelen myös nimeäsi, Jahve, ja seuraan lakiasi. ⁵⁶ Tämä on tullut osakseni, että otan vaarin säännöistäsi.

Heet

⁵⁷ Jahve on osani; olen sanonut pitäväni sanasi. ⁵⁸ Etsin mielisuosiotasi kaikesta sydämestä; ole minulle armollinen sanasi mukaan. ⁵⁹ Tutkin teitäni ja käännän jalkani todistustesi puoleen. ⁶⁰ Riennän viipymättä täyttämään käskyjäsi. ⁶¹ Jumalattomain paulat piirittävät minua; en unhota lakiasi. ⁶² Keskiyöstä nousen kiittämään Sinua vanhurskautesi oikeuksista. ⁶³ Olen kaikkien niitten ystävä, jotka Sinua pelkäävät ja seuraavat sääntöjäsi. ³⁴ Maa on täynnä laupeuttasi, Jahve. Opeta minulle asetuksesi.

Teet

⁶⁵ Teet hyvää palvelijallesi, Jahve, sanasi mukaan. ⁶⁶ Opeta minulle hyvä ymmärrys ja tieto, sillä uskon käskyihisi. ⁶⁷ Ennen kuin minua vaivattiin, eksyin, mutta nyt seuraan sanaasi. ⁶⁸ Olet hyvä ja hyvää teet; opeta minulle asetuksesi. ⁶⁹ Julkeat nuijivat minua valheella, mutta otan koko sydämestäni vaarin säännöistäsi. ⁷⁰ Heidän sydämensä on turta kuin ihra, mutta minä iloitsen. laistasi. ⁷¹ Hyvä oli minulle, että minua vaivattiin, jotta

oppisin asetuksiasi. ⁷² Suusi laki on minulle parempi kuin tuhansittain kultaa ja hopeaa.

Jood

⁷³ Kätesi ovat minut tehneet ja muovanneet; anna minulle ymmärrys oppiakseni käskysi. ⁷⁴ Sinua pelkääväiset näkevät minut ja iloitsevat, sillä panen toivoni sanaasi. ⁷⁵ Tiedän, Jahve, että tuomiosi ovat vanhurskaat ja uskollisuudessasi olet minua vaivannut. ⁷⁶ Armosi olkoon lohtuni, niin kuin olet palvelijallesi sanonut. ⁷⁷ Tulkoon minulle laupeutesi, jotta eläisin, sillä lakisi on iloni. ⁷⁸ Joutukoot julkeat häpeään, sillä sortavat minua syyttä; minä mietiskelen sääntöjäsi. ⁷⁹ Kääntyköt puolelleni ne, jotka Sinua pelkäävät ja jotka tuntevat todistuksesi. ⁸⁰ Pysyköön sydämeni vakaana asetuksissasi, jotten häpeään joutuisi.

Kaf

⁸¹ Sieluni riutuu autuutesi ikävästä. Panen toivoni sanaasi. ⁸² Silmäni riutuvat sanasi ikävässä sanoen: "Milloin lohdutat minua?" ⁸³ Olen näet kuin nahkaleili savussa, mutta asetuksiasi en unhotta. ⁸⁴ Kuinka monet ovat palvelijasi päivät? Milloin tuomitset vainoojani? ⁸⁵ Ylpeät kaivavat minulle kuoppia, ne, jotka eivät elä lakisi mukaan. ⁸⁶ Kaikki käskysi ovat totuutta; syyttä minua vainoavat; auta minua. ⁸⁷ Ovat miltei tuhonneet minut maan päällä, mutta en ole hylännyt sääntöjäsi. ⁸⁸ Virvoita minua laupeutesi mukaan, niin seuraan suusi todistusta.

Laamed

⁸⁹ Jahve, sanasi pysyy iäti vahvana taivaissa. ⁹⁰ Uskollisuutesi pysyy polvesta polveen. Perustit maan ja se pysyy. ⁹¹ Järjestyksesi mukaan ne pysyvät vielä tänä päivänä, sillä kaikki ovat palvelijoitasi. ⁹² Jollei lakisi olisi ollut iloni, olisin menehtynyt kurjuuteeni. ⁹³ En ikinä unhotta sääntöjäsi, sillä niillä minua virvoitat. ⁹⁴ Olen Sinun; pelasta minut, sillä etsin sääntöjäsi. ⁹⁵ Jumalattomat väijyvät minua tuhotakseen minut; otan todistuksistasi vaarin. ⁹⁶ Olen nähnyt rajan kaikella täydellisellä; käskysi on ylen avara.

Meem

⁹⁷ Kuinka rakastankaan lakiasi! Kaiken päivää mietiskelen sitä. ⁹⁸ Käskysi tekee minut vihollisiani viisaammaksi, sillä se on iäti edessäni. ⁹⁹ Olen kaikkia opettajiani taitavampi, sillä mietiskelen todistuksiasi. ¹⁰⁰ Olen ymmärtäväisempi kuin vanhat, sillä otan vaarin säännöistäsi. ¹⁰¹ Varon jalkani kaikilta pahoilta teiltä pitääkseni sanasi. ¹⁰² En poikkeaa oikeuksistasi, sillä Sinä neuvot minua. ¹⁰³ Kuinka makeat ovat sanasi suuni laelle, hunajaa paremmat suussani. ¹⁰⁴ Säännöistäsi saan ymmärrystä; sen tähden vihaan kaikkia valheen teitä.

Nuun

¹⁰⁵ Sanasi on jalkani lamppu ja valo tielläni. ¹⁰⁶ Olen vannonut ja täytän sen pitääkseni vanhurskautesi oikeudet. ¹⁰⁷ Olen kovin vaivattu ; Jahve, virvoita minua sanasi mukaan. ¹⁰⁸ Jahve, ota vastaan suuni vapaaehtoiset uhrin ja opeta minulle oikeutesi. ¹⁰⁹ Sieluni on alati kädessäni, mutta lakiasi en unhotan. ¹¹⁰ Jumalattomat virittävät paulan eteeni, mutta säännöistäsi en eksy. ¹¹¹ Olen perinyt todistuksesi alati kädessäni, sillä ne ovat sydämeni ilo. ¹¹² Olen taivuttanut sydämeni seuraamaan asetuksiasi aina ja loppuun asti.

119:109 "Sieluni on alati kädessäni." Salminlaulaja on valmis uhraamaan henkensä uskonsa tähden, mikäli on tarpeen.

Saamek

¹¹³ Vihaan mieleltään kaksinaisia, mutta rakastan lakiasi. ¹¹⁴ Olet suojani ja kilpeni, panen toivoni sanaasi. ¹¹⁵ Väistykää minusta, pahantekijät, mutta minä seuraan Jumalani käskyjä. ¹¹⁶ Tue minua sanasi mukaan, jotta eläisin, äläkä salli minun joutua toivossani häpeään. ¹¹⁷ Vahvista minua, jotta pelastuisin, niin katselen alati asetuksiasi. ¹¹⁸ Hylkäätkä kaikki, jotka eksyvät asetuksistasi, sillä valhetta on petoksensa. ¹¹⁹ Hävität kaikki maan jumalattomat kuin kuonan; sen tähden rakastan todistuksiasi. ¹²⁰ Ruumiini vapisee pelostasi ja pelkään tuomiotasi.

Ajin

¹²¹ Teen oikeuden ja vanhurskauden; älä jätä minua sortajaini käsiin. ¹²²
Vannista palvelijallesi hyvä; älä salli ylpeitten minua sortaa. ¹²³ Silmäni
riutuvat vartoessani autuuttasi ja vanhurskasta lupaustasi. ¹²⁴ Tee
palvelijallesi armosi mukaan ja opeta minulle asetukseksi. ¹²⁵ Olen
palvelijasi; anna minulle ymmärrys tunteakseni todistukseksi. ¹²⁶ On aika
Jahven toimia: ovat tehneet lakisi mitättömäksi: ¹²⁷ Sen tähden rakastan
käskyjäsi enemmän kuin kultaa, jopa puhdasta kultaa. ¹²⁸ Sen tähden
pidän kaikkia määräyksiä täysin oikeina. Vihaan kaikkia valheen teitä.

Pee

¹²⁹ Ihmeelliset ovat todistukseksi; sen tähden sieluni ottaa niistä vaarin. ¹³⁰
Sanaisi avautuminen valaisee antaen yksinkertaiselle ymmärrystä. ¹³¹
Avaan suuni ja huohotan, sillä halajan käskyjäsi. ¹³² Katso minuun ja ole
minulle armollinen, niin kuin on oikein nimeäsi rakastavalle. ¹³³ Tee
askeleeni vakaviksi sanallasi älköönkään mikään vääryys minua hallitko. ¹³⁴
Päästä minut ihmisen sorrosta, niin seuraan sääntöjäsi. ¹³⁵ Valista kasvosi
palvelijallesi ja opeta minulle asetukseksi. ¹³⁶ Silmistäni vuotavat vesiojat,
kun he eivät seuraa lakiasi.

Tsaadee

¹³⁷ Jahve, olet vanhurskas ja tuomiosi ovat oikeat. ¹³⁸ Olet säätänyt
todistukseksi — vanhurskaus ja suuri uskollisuus. ¹³⁹ Kiivauteni kuluttaa
minut, sillä vihamieheni unhottavat sanani. ¹⁴⁰ Sanasi on hyvin koeteltu ja
palvelijasi rakastaa sitä. ¹⁴¹ Olen vähäinen ja halveksittu, mutta en unhotata
sääntöjäsi. ¹⁴² Vanhurskautesi on iäinen vanhurskaus, ja lakisi on totuus. ¹⁴³
Hätä ja ahdistus ovat löytäneet minut; käskysi ovat iloni. ¹⁴⁴ Todistustesi
vanhurskaus on iäinen; anna minulle ymmärrys, jotta eläisin.

Koof

¹⁴⁵ Huudan kaikesta sydämestä; vastaa minulle, Jahve. Seuraan asetuksiasi.
¹⁴⁶ Huudan Sinua. Pelasta minut, niin seuraan todistuksiasi. ¹⁴⁷ Tulen
ennen aamunkoittoa ja huudan, panen toivoni sanoihisi. ¹⁴⁸ Silmäni käyvät
ennen yövartiota tutkistelemaan sanaasi. ¹⁴⁹ Kuule ääneni armosi mukaan,

Jahve. Virvoita minua oikeutesi mukaan.¹⁵⁰ Ilkeät vainoojat lähestyvät, ovat kaukana laistasi.¹⁵¹ Lähellä olet Sinä, Jahve, ja kaikki käskysi ovat totuutta.¹⁵² Vanhastaan olen tuntenut todistuksesi, että olet säätänyt ne ainiaaksi.

Red

¹⁵³ Näe kurjuuteni ja pelasta minut, sillä lakiasi en unhotan.¹⁵⁴ Aja asiani ja lunasta minut, virvoita minua sanasi mukaan.¹⁵⁵ Autuus on kaukana jumalattomista, sillä eivät etsi asetuksiasi.¹⁵⁶ Laupeutesi on suuri, Jahve. Virvoita minua oikeutesi mukaan.¹⁵⁷ Paljo on minulla vainoojia ja vihamiehiä; en poikkean todistuksistasi.¹⁵⁸ Näen petolliset ja murehdin, sillä eivät seuraa sanaasi.¹⁵⁹ Katso, kuinka rakastan sääntöjäsi, Jahve. Virvoita minua armosi mukaan.¹⁶⁰ Sanasi on kokonansa totuus, ja kaikki vanhurskautesi oikeudet pysyvät iäti.

Siin

¹⁶¹ Ruhtinaat vainoavat minua syyttä, mutta sydämeni pelkää sanojasi.¹⁶² Riemuitsen sanastasi niin kuin suuren saaliin saanut.¹⁶³ Vihaan valhetta ja kauhistun; rakastan lakiasi.¹⁶⁴ Seitsemästi päivässä ylistän Sinua vanhurskautesi tuomioitten tähden.¹⁶⁵ Suuri rauha on lakiasi rakastavilla eikä heillä ole kompastuskiveä.¹⁶⁶ Varron autuuttasi, Jahve, ja täytän käskysi.¹⁶⁷ Sieluni pitää todistuksesi, ja rakastan niitä suuresti.¹⁶⁸ Seuraan sääntöjäsi ja todistuksiasi, sillä kaikki tieni ovat edessäsi.

Taaw

¹⁶⁹ Suo valitukseni lähestyä eteesi, Jahve. Anna minulle ymmärrys sanasi mukaan.¹⁷⁰ Tulkoon anomiseni eteesi, pelasta minut sanasi mukaan.¹⁷¹ Uhkukoot huuleni kiitosta, sillä opetat minulle asetuksesi.¹⁷² Veisatkoon kieleni sanastasi, sillä kaikki käskysi ovat vanhurskaat.¹⁷³ Olkoon kätesi apunani, sillä olen valinnut käskysi.¹⁷⁴ Ikävöin autuuttasi, Jahve, ja lakisi on iloni.¹⁷⁵ Sieluni eläköön ja ylistäköön Sinua, ja tuomiosi minua auttakoot.¹⁷⁶ Kuljeskelen kuin kadonnut lammas. Etsi palvelijaasi, sillä en unhotan sääntöjäsi.

120. salmi

Nousujen virsi.

Ahdistuksessani huudan Jahvea, ja Hän vastaa minulle. ² Jahve, pelasta sieluni valheellisesta huulesta, petollisesta kielestä. ³ Mitä sinulle antaa ja mitä sinulle lisää, petollinen kieli? ⁴ Väkevän teräviä nuolia ja kinsteripensaitten palavia hiiliä. ⁵ Voi minua, kun oleskelen Mesekissä, asun Keedarin majain keskellä. ⁶ Kauan on sieluni asunut sen seurassa, joka vihaa rauhaa. ⁷ Minä haluan rauhaa, mutta kun puhun, he haluavat sotaa.

120-134 Nämä salmit muodostavat kokonaisuuden, jonka nimenä on "Nousujen laulut" tai "Matkalaulut". Ne ovat lauluja, joita pyhiinvaeltajat ovat laulaneet matkallaan Jerusalemiin pyhille juhlille. Erityistä huomiota ansaitsee kokoelman sijoittaminen suuren salmin 119 jälkeen, jossa puhutaan Jumalan tahdon täyttämisestä.

120:5 Mesek ja Keedar olivat pohjoisessa asuvia kansoja, jotka tässä vertauskuvallisesti viittaavat Jerusalemin temppelin etäisyyteen ja laulajan haluun päästä pian perille.

PSALMIT 121- 150

121. salmi

Nousujen virsi.

Vuoria kohti nostan silmäni. Mistä tulee apuni? ² Apuni tulee Jahvelta, taivaan ja maan tekijältä. ³ Ei salli jalkasi horjua, varjelijasi ei torku. ⁴ Katso, ei torku, ei nuku Israelin varjelija. ⁵ Jahve on varjelijasi, Jahve on varjosi oikeallasi. ⁶ Ei pistä sinua aurinko päivällä eikä kuu yöllä. ⁷ Jahve varjelee sinut kaikesta pahasta, varjelee sielusi. ⁸ Jahve varjelee lähtemisesi ja tulemisesi nyt ja iäti.

122. salmi

Nousujen virsi, Daavidilta.

Iloitsin, kun minulle sanottiin: "Lähtekäämme Jahven huoneeseen." ²

Jalkamme seisovat porteissasi, Jerusalem. ³ Jerusalem on rakennettu kuin

kaupunki, joka on liitetty yhteen.⁴ Sinne sukukunnat nousevat, Jahin sukukunnat, Israelin todistus, kiittämään Jahven nimeä.⁵ Sillä sinne on asetettu tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet.⁶ Pyytäkää rauhaa Jerusalemlle; ne menestyvät, jotka sinua rakastavat.⁷ Rauha olkoon muuriasi sisällä, menestys, lepo linnoissasi.⁸ Veljeni ja ystäväini tähden sanon nyt: "Rauha sinulle!"⁹ Jahven, Jumalamme, huoneen tähden etsin hyvääsi.

123. salmi

Nousujen virsi.

Nostan silmäni puoleesi, Sinun, joka taivaissa asut.² Katso, niin kuin palvelijain silmät katsovat isäntäinsä käteen, niin kuin palvelijattaren silmät katsovat emäntänsä käteen, niin meidän silmämme katsovat Jahven, Jumalamme puoleen, kunnes armahtaa meitä.³ Ole meille armollinen, Jahve, ole meille armollinen. Olemme näet peräti täynnä ylenkatsetta.⁴ Sielumme on peräti täynnä suruttomain pilkkaa, ylpeitten ylenkatsetta.

124. salmi

Nousujen virsi, Daavidilta.

Jollei Jahve olisi ollut kanssamme — niin sanokoon Israel —,² jollei Jahve olisi ollut kanssamme ihmisen noustessa meitä vastaan,³ niin olisivat meidät elävältä nielleet vihansa liekehtiessä meitä vastaan.⁴ Silloin vedet olisivat upottaneet meidät, virta tulvinut sielumme yli,⁵ silloin kuohuvat vedet olisivat tulvineet sielumme yli.⁶ Kiitetty olkoon Jahve, joka ei antanut meitä heidän hammastensa saaliiksi.⁷ Sielumme pääsi kuin lintu linnustajain paulasta; paula katkesi ja pääsimme pois.⁸ Apumme on Jahven. nimessä, Hänen, joka on tehnyt taivaat ja maan.

125. salmi

Nousujen virsi.

Jotka Jahveen turvaavat, ovat kuin Siionin vuori: se ei horju, vaan pysyy iäti.² Vuoret ympäröivät Jerusalemia ja Jahve ympäröi kansaansa nyt ja iäti.³ Sillä jumalattomuuden valtikka ei pysy vanhurskasten arpaosan päällä, jotteivät vanhurskaat ojentaisi käsiänsä vääryyteen.⁴ Tee hyvää,

Jahve, hyvälle ja oikeamielisille.⁵ Mutta jotka poikkeavat mutkaisille teilleen, ne Jahve ajakoon pois yhdessä väärintekijäin kanssa. Rauha Israelille!

126. salmi

Nousujen virsi.

Kun Jahve käänsi Siionin vankeuden, olimme kuin unta näkeväiset.

² Silloin suumme oli täynnä naurua ja kielemme riemua. Silloin sanottiin pakanain keskellä: "Jahve on tehnyt suuria heitä kohtaan."³ Jahve on tehnyt suuria meitä kohtaan; siitä iloitsemme.⁴ Käännä jälleen vankeutemme, Jahve, niin kuin purot etelässä.⁵ Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat.⁶ Joka lähtee itkien matkaan siemenvakkaa kantaen, palaa totisesti riemuiten lyhteitensä kantaen.

126:4 Juudean vuorimaan eteläosa, hepr. Negeb, on muina vuodenaikoina kuivaa aluetta, mutta talvella sadekautena sen purouomat täyttyvät nopeasti ja virtaavat vuolaina.

127. salmi

Nousujen virsi, Salomolta.

Jollei Jahve huonetta rakenna, turhaan sen rakentajat työtä tekevät. Jollei Jahve kaupunkia varjele, turhaan vartija valvoo.² Turhaan varhain nousette ja viivytte istumassa ja syötte murheen leipää; hyvin antaa ystävällensä unen.³ Katso, lapset ovat Jahven perintö, kohdun hedelmä on palkka.⁴ Niin kuin nuolet sankarin kädessä, niin ovat nuorten lapset.⁵ Onnellinen se mies, jonka viini on niitä täynnä. Ei tule häpeään, kun portissa puhuttelevat vihamiehiä.

128. salmi

Nousujen virsi.

Onnellinen jokainen Jahvea pelkääväinen, joka vaeltaa Hänen teillensä.² Nautit kättesi työstä; onnellinen olet ja sinun käy hyvin.³ Vaimosi on kuin hedelmällinen viinipuu huoneesi sivulla, lapsesi kuin öljypuun vesat pöytäsi ympärillä.⁴ Katso, totisesti näin siunataan mies, joka Jahvea

pelkää. ⁵ Siunatkoon Jahve sinua Siionista; katsele Jerusalemin onnea kaikkina elinpäivinäsi ⁶ ja näe lastesi lapset. Rauha Israelille!

129 salmi

Nousujen virsi.

Ovat minua usein ahdistaneet nuoruudestani asti — niin sanokoon Israel — ² ovat minua usein ahdistaneet nuoruudestani asti, mutta eivät ole minusta voitolle päässeet. ³ Kyntäjät ovat selkääni kyntäneet ja tehneet pitkät vaot. ⁴ Jahve on vanhurskas, on katkonut jumalattomain köydet. ⁵ Joutukoot häpeään ja kääntyköt takaisin kaikki Siionin vihamiehet. ⁶ Olkoot kuin ruoho katoilla, joka kuivuu ennen pois nyhtämistänsä, ⁷ joka ei täytä leikkaajan kättä eikä lyhteitten sitojan syliä. ⁸ Eivätkä ohitse kulkijat sano: "Jahven siunaus teille; siunaamme teitä Jahven nimeen."

129:6-8 Palestiinassa talot olivat tasakattoisia, ja kattojen peiteaineena käytettiin risuja, savea ja sementtiä. Tuulen kuljettamat siemenet saattoivat itää katolla, mutta ennen pitkää ne kuihtuivat. Sen tähden niistä ei ollut iloa elonleikkaajalle eikä lyhteiden sitojalle, eikä sen vuoksi voitu lausua jakeen 8 sanoja, jotka tavallisesti toivotettiin elonkorjaajille.

130. salmi

Nousujen virsi.

Syvyyksistä huudan Sinua, Jahve. ² Herra, kuule ääneni, tarkatkoot korvasi rukousteni ääntä. ³ Jos Sinä otat huomioon synnit, Herra, kuka silloin kestää? ⁴ Mutta tykönäsi on anteeksiantamus, jotta Sinua pelättäisiin. ⁵ Varron Jahvea, sieluni vartoo, ja panen toivoni sanaansa. ⁶ Sieluni vartoo Herraa enemmän kuin vartija aamua, kuin vartija aamua. ⁷ Israel pankoon toivonsa Jahveen, sillä Jahven tykönä on armo ja runsas lunastus tykönänsä. ⁸ Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

131. salmi

Nousujen virsi, Daavidilta.

Jahve, sydämeni ei ole ylpeä eivätkä silmäni ole korskeat enkä puuhaile suurissa asioissa, asioissa, jotka ovat minulle liian ihmeelliset. ² Enkö ole

asettanut ja tyynnyttänyt sieluani? Niin kuin vieroitettu lapsi äitinsä tykönä, niin kuin vieroitettu lapsi on sieluni minussa.³ Israel pankoon toivonsa Jahveen nyt ja iäti.

132. salmi

Nousujen virsi.

Muista, Jahve, Daavidin hyväksi kaikkia vaivojansa,² hänen, joka vannoi Jahvelle, teki lupauksen Jaakobin Väkevälle:³ "Enpä mene taloni majaan, enpä nouse vuoteeni leposijalle,⁴ enpä suo silmilleni unta, silmäluomilleni lepoa⁶ ennen kuin löydän sijan Jahvelle, asunnon Jaakobin Väkevälle."⁶ Katso, kuulimme sen Efratassa, löysimme sen metsän vainioilta.⁷ Menkäämme asuntoihinsa, kumartukaamme astinlautana eteen.⁸ Nouse, Jahve, lepoosi, Sinä ja väkevyytesi arkki.⁹ Pukeukoot pappisi vanhurskauteen, ja hurskaasi riemuitkoot.¹⁰ Palvelijasi Daavidin tähden älä torju voideltusi kasvoja.¹¹ Jahve on vannonut Daavidille lujan valan, jota Hän ei peruuta: "Ruumiisi hedelmän asetan valtaistuimellesi.¹² Jos poikasi pitävät liittoni ja todistukseni, jotka heille opetan, niin heidänkin poikansa istuvat iäti valtaistuimellasi."¹³ Sillä Jahve on valinnut Siionin, halunnut sen asunnoksensa.¹⁴ "Tämä on leposijani iäti. Tässä asun, sillä sitä olen halunnut.¹⁵ Siunaan runsaasti elantonsa, ruokin köyhänsä leivällä.¹⁶ Pappinsa puen autuudella, ja hurskaansa suuresti riemuitsevat.¹⁷ Siellä annan yletä Daavidille sarven, valmistan voitelemalleni lampun.¹⁸ Vihollisensa puen häpeällä, mutta hänen päällensä loistaa kruununsa."

133. salmi

Nousujen virsi, Daavidilta.

Katso, kuinka hyvää ja soveliasta on veljesten yhdessä asuminen!

² Kuin hyvä öljy pään päällä valuen parralle, Aaronin parralle, jota valuu vaatteittensa liepeelle.³ On kuin Hermonin kaste, joka laskeuu Siionin vuorille. Sillä sinne Jahve on säätänyt siunauksen, elämän ikiajoiksi.

134. salmi

Nousujen virsi.

Katso, kiittäkää Jahvea, kaikki Jahven palvelijat, jotka yöllä seisotte Jahven

huoneessa.² Kohottakaa kätenne pyhäkköön päin ja kiittäkää Jahvea.³
Jahve siunatkoon sinua Siionista, Hän, joka on tehnyt taivaat ja maan.

135. salmi

Hallelujaa! Ylistäkää Jahven nimeä, ylistäkää, Jahven palvelijat,² jotka seisotte Jahven huoneessa, Jumalamme huoneen esikartanoissa.³
Ylistäkää Jahia, sillä Jahve on hyvä; veisatkaa kiitosta nimellensä, sillä se on suloinen.⁴ Sillä Jah on valinnut Jaakobin omaksensa, Israelin erityiseksi aarteekseen.⁵ Sillä tiedän, että Jahve on suuri ja meidän Herramme yli kaikkien jumalten.⁶ Jahve tekee kaiken, mitä tahtoo, taivaissa ja maassa, merissä ja kaikissa syvyyksissä.⁷ Nostaa usvat maan äärestä, tekee salamatsateelle, tuo tuulen säilytyspaikoistansa,⁸ Hän, joka löi Egyptin esikot ihmisestä eläimeen.⁹ Lähetti tunnusteot ja ihmeet keskellesi, Egypti, faraota ja kaikkia palvelijoitansa vastaan;¹⁰ Hän, joka löi suuret kansat ja nujersi väkevät kuninkaat,¹¹ Siihonin, amorilaisten kuninkaan, ja Oogin, Baasanin kuninkaan, ja kaikki Kanaanin valtakunnat,¹² ja antoi heidän maansa perintöosaksi, perintöosaksi kansalleen Israelille.¹³ Jahve, nimesi pysyy iäti, Jahve, muistosi polvesta polveen.¹⁴ Sillä Jahve hankkii kansalleen oikeuden ja armahtaa palvelijoitansa.¹⁵ Pakanain epäjumalat ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätten tekoa.¹⁶ Suu niillä on, mutta eivät puhu, silmät niillä on, mutta eivät näe;¹⁷ korvat niillä on, mutta eivät kuule, eikä ole henkeä suussansa.¹⁸ Niitten kaltaisia ovat tekijänsä, jokainen, joka niihin turvaa.¹⁹ Te Israelin huone, kiittäkää Jahvea. Te Aaronin huone, kiittäkää Jahvea.²⁰ Te Leevin huone, kiittäkää Jahvea. Te Jahvea pelkääväiset, kiittäkää Jahvea.²¹ Kiitetty olkoon Jahve Siionista, Hän, joka Jerusalemissa asuu. Hallelujaa!

136. salmi

Kiittäkää Jahvea, sillä Hän on hyvä, sillä armonsa pysyy iäti.² Kiittäkää jumalten Jumalaa, sillä armonsa pysyy iäti.³ Kiittäkää herrain Herraa, sillä armonsa pysyy iäti,⁴ Häntä, joka yksin tekee suuria ihmeitä, sillä armonsa pysyy iäti,⁵ Häntä, joka on taivaat taitavasti tehnyt, sillä armonsa pysyy iäti,⁶ Häntä, joka on levittänyt maan vetten päälle, sillä armonsa pysyy iäti,⁷ Häntä, joka on tehnyt suuret valot, sillä armonsa pysyy iäti,⁸ auringon

hallitsemaan päivää, sillä armonsa pysyy iäti,⁹ kuun ja tähdet hallitsemaan yötä, sillä armonsa pysyy iäti,¹⁰ Häntä, joka löi Egyptiä sen esikkojen kautta, sillä armonsa pysyy iäti,¹¹ ja vei Israelin pois sen keskeltä, sillä armonsa pysyy iäti,¹² väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, sillä armonsa pysyy iäti,¹³ Häntä, joka jakoi Kaislameren kahtia, sillä armonsa pysyy iäti,¹⁴ ja kuljetti Israelin sen keskitse, sillä armonsa pysyy iäti,¹⁵ ja syöksi faraon sotajoukkoineen Kaislamereen, sillä armonsa pysyy iäti,¹⁶ Häntä, joka johti kansaansa autiomaassa, sillä armonsa pysyy iäti,¹⁷ Häntä, joka löi suuria kuninkaita, sillä armonsa pysyy iäti,¹⁸ ja surmasi kuuluisia kuninkaita, sillä armonsa pysyy iäti,¹⁹ Siihonin, amorilaisten kuninkaan, sillä armonsa pysyy iäti,²⁰ ja Oogin, Baasanin kuninkaan, sillä armonsa pysyy iäti,²¹ ja antoi heidän maansa perintöosaksi, sillä armonsa pysyy iäti,²² perintöosaksi palvelijallensa Israelille, sillä armonsa pysyy. iäti,²³ Häntä, joka muisti meitä alennuksessamme, sillä armonsa pysyy iäti,²⁴ ja vapautti meidät vihamiehistämmä, sillä armonsa pysyy iäti,²⁵ Häntä, joka antaa ruuan kaikelle lihalle, sillä armonsa pysyy iäti.²⁶ Kiittäkää taivaitten Jumalaa, sillä armonsa pysyy iäti.

136 Tätä salmia sanotaan suureksi halki- eli kiitossalmiksi. Pääsiäisateriaalla sitä laulettiin ja luettiin aikaisemmin mainittujen hallel-salmien 113-118 jälkeen.

137. salmi

Babelin virtain varsilla, siellä istuimme ja itkimme, kun Siionia muistelimme.² Pajuihin sen keskellä ripustimme kanteleemme.³ Siellä näet vangitsijamme vaativat meiltä laulun sanoja ja saalistajamme iloa: "Veisatkaa meille Siionin virttä."⁴ Kuinka veisaisimme Jahven virttä vieraalla maalla?⁵ Jos unhotan sinut, Jerusalem, kuivettukoon oikea käteni.⁶ Tarttukoon kieleni suuni lakeen, jollen sinua muista, jollen aseta Jerusalemia ylimmäksi ilokseni.⁷ Muista, Jahve, Edomin lapsille Jerusalemin päivä, niille, jotka sanoivat: "Hajoittakaa, hajoittakaa perustuksiaan myöten."⁸ Tytär Babel, sinä hävitettävä; onnellinen se, joka kostaa sinulle tekosi, jonka olet meille tehnyt.⁹ Onnellinen se, joka ottaa pienet lapsesi ja murskaa ne kallioon.

137:1 Salmi viittaa Jerusalemin tuhoon (v. 587 eKr.) ja juutalaisten pakko-siirtolaisuuteen. Baabelin virroilla tarkoitetaan Eufratia ja Tigristä lisäjokineen ja kanavineen. Juutalaisilla oli tapana pitää hartauskokouksia veden ääressä, ellei seudulla ollut varsinaista rukoushuonetta. Vrt. Apt. 16:13.

138. salmi

Daavidilta.

Kiitän Sinua kaikesta sydämestäni, veisaan kiitostasi jumalten edessä.² Kumarran pyhää temppeliäsi päin ja kiitän nimeäsi armosi ja uskollisuutesi tähden; sillä olet tehnyt lupauksesi suureksi yli kaiken nimesi.³ Sinä päivänä kun huusin, Sinä vastasit minulle, rohkaisit minua antamalla voiman sielulleni.⁴ Jahve, kaikki maan kuninkaatt kiittäkööt Sinua, kun kuulevat suusi sanat,⁵ ja veisatkoot Jahven teistä, sillä suuri on Jahven kunnia.⁶ Sillä Jahve on korkea, mutta katsoo alhaiseen ja tuntee ylpeän kaukaa.⁷ Jos kuljen ahdistuksen keskellä, Sinä virvoitat minut, ojennat kätesi vihollisteni vihaa vastaan ja oikea kätesi pelastaa minut.⁸ Jahve saattaa asian päätökseen puolestani. Jahve, armosi pysyy iäti. Älä jätä kesken kättesi töitä.

139. salmi

Veisuunjohtajalle, Daavidin salmi.

Jahve, Sinä tutkit minua ja tunnet minut.² Tunnet istumiseni ja nousemiseni, ymmärrät ajatukseni kaukaa.³ Tunnet polkuni ja makuusijani, ja kaikki tieni ovat Sinulle tutut.⁴ Sillä ei ole sanaa kielelläni, katso, Jahve, Sinä sen tyystin tunnet.⁵ Olet saartanut minut edestä ja takaa, ja lasket kätesi päälleni.⁶ Se tieto on minulle liian ihmeellinen. Se on korkea, en ulotu siihen.⁷ Mihin menen Henkesi edestä ja minne pakenen kasvojesi edestä?⁸ Jos taivasiin nousisin, olet siellä, ja jos vuoteeni tuonelaan tekisin, katso, Sinä sielläkin.⁹ Jos ottaisin aamuruskon siivet, jos asuisin meren äärimäisessä osassa,¹⁰ sielläkin kätesi minua ohjaisi, ja oikea kätesi pitäisi minusta kiinni.¹¹ Ja jos sanoisin: "Vain pimeä peittäköön minut ja yö olkoon valona ympärilläni",¹² niin ei pimeäkään

kätke Sinulta, ja yö valaisee kuin päivä; niin kuin pimeää, niin valo Sinulle.¹³ Sillä olet luonut munaskuuni, kutonut minut äitini kohdussa.¹⁴ Kiitän Sinua siitä, että olen ihmeellisesti tehty; ihmeelliset ovat tekosi, sieluni sen hyvin tietää.¹⁵ Luuni eivät olleet Sinulta salatut, kun minut salassa valmistettiin, taiten tehtiin maan alimmissa paikoissa.¹⁶ Silmäsi näkivät alkioni. Kaikki ne on kirjoitettu kirjaasi, päivät luodut, eikä yksikään niistä puutu.¹⁷ Kuinka kalliit ovat minulle ajatukseni, Jumala, kuinka suuri on niitten luku!¹⁸ Jos ne lukisin, niitä olisi enemmän kuin hiekkaa. Herään ja olen vielä tykönäsi.¹⁹ Jumala, jospa surmaisit jumalattomat! Te veren tahraamat, väistykää pois minusta.²⁰ Vehkeilevät näet Sinua vastaan, ovat nostetut turhuuteen nuo vihamiehesi.²¹ Jahve, enkö vihaisi niitä, jotka Sinua vihaavat, enkö murehtisi vastustajaisi tähden?²² Vihaan heitä täydellisellä vihalla, ovat vihollisiani.²³ Tutki minua, Jumala, ja tunne sydämeni, koettele minua ja tunne ajatukseni,²⁴ ja katso, olenko pahalla tiellä, ja ohjaa minut iankaikkiselle tielle.

140. salmi

Veisuunjohtajalle. Daavidin salmi.

² Päästä minut, Jahve, pahoista ihmisistä, varjele minut väkivaltaiselta,³ niiltä, jotka ajattelevat paha sydämessään ja kaiken päivää kokoontuvat riitoja varten.⁴ Hiovat kielensä kuin käärme, kyykäärmeen myrkkyä on huultensa alla. Sela.⁵ Varjele minua, Jahve, jumalattoman käsistä, suojele minua väkivaltaiselta, niiltä, jotka suunnittelevat askelten horjuttamista.⁶ Ylpeät virittävät eteeni paulan ja lankoja, levittävät verkon polun viereen, asettavat eteeni satimia. Sela.⁷ Sanon Jahvelle: "Olet. Jumalani." Kuule, rukousteni ääni.⁸ Jahve, Jumalani, autuuteni voima, suojaat pääni taistelupäivänä.⁹ Jahve, älä myönny jumalattomien toiveisiin, älä salli pahan aikeensa onnistua. Ovat ylpeitä. Sela.¹⁰ Peittäköön saartajaini pään heidän huultensa lausuma turmio.¹¹ Satakoon tulisia hiiliä päällensä. Hän syösköön heidät tuleen, syvyyksiin. Eivät nouse.¹² Kielevä mies ei ole pysyvä maassa, väkivaltaista onnettomuus ajaa kukistumiseen asti.¹³ Tiedän, että Jahve ajaa kurjan asiaa, hankkii köyhälle oikeuden.¹⁴ Totisesti, vanhurskaat kiittävät nimeäsi, oikeamieliset asuvat kasvojesi edessä.

141. salmi

Daavidin salmi.

Jahve, huudan Sinua, riennä tyköni. Ota ääneni korviisi, kun Sinua huudan.² Olkoon rukoukseni eteesi asetettu suitsutusuhri, kätteni kohottaminen ehtoouhri.³ Jahve, pane suulleni vartija, vartioitse huulteni ovea.⁴ Älä salli sydämeni taipua pahaan, harjoittamaan jumalatonta menoa väärintekijäin kanssa. En maista heidän herkkujansa.⁵ Lyököön minua vanhurskas, se on ystävyyttä, ja kurittakoon minua, se on öljyä päähän eikä pääni sitä paheksu, sillä yhä on rukoukseni heidän pahuuttansa vastaan.⁶ Päämiehensä syöstään pitkin kallion kupeita, ja he kuulevat sanani, sillä ne ovat suloiset.⁷ Niin kuin maa kynnetään ja kuokitaan, ovat luumme hajoitetut tuonelan suulle.⁸ Mutta Sinuun, Jahve, Jumalani, silmäni katsovat, Sinuun turvaan. Älä tyhjennä sieluani.⁹ Varjele minua paulasta, jonka eteeni virittivät, ja väärintekijäin ansoista.¹⁰ Kaatukoot kaikki jumalattomat verkkoihinsa, samalla kun minä käyn ohi.

141:2 Suitsutussavu saatiin kuumentamalla hyvänhajuisia hartsi- ym. aineita. Suitsutuksen toimittaminen oli papin korkein tehtävä, ja se tapahtui kahdesti päivässä, aamulla ennen aamu-uhria ja illalla iltauhrin jälkeen. Suitsutus kuvasi kansan rukousta, joka nousee Jumalan luo.

142. salmi

Daavidin opetusvirsi, rukous hänen ollessaan luolassa.

² Korotan ääneni Jahven puoleen ja huudan, korotan ääneni Jahven puoleen,, rukoilen armoa.³ Vuodatan valitukseni eteensä, kerron Hänelle ahdistukseni.⁴ Kun henkeni minussa nääntyy, niin Sinä tunnet polkuni. Tielle, jota käyn, ovat virittäneet paulan eteeni.⁵ Katson oikealleni ja näen, eikä ole minulla yhtään tuttavaa. Turva on minulta hävinnyt, kukaan ei välitä sielustani.⁶ Huudan Sinulle, Jahve, sanon: "Olet turvani, osani elävään maassa."⁷ Tarkkaa huutoani, sillä olen sangen viheliäinen. Pelasta minut vainoojistani, sillä ovat minua väkevämmät.⁸ Vie sieluni ulos vankilasta kiittämään nimeäsi. Vanhurskaat kokoontuvat ympärilleni, kun minulle hyvin teet.

142:5 "Katson oikealleni." Oikeudenkäynnissä asianajaja seisoi syytetyn oikealla puolella puolustamassa häntä. Salminlaulaja valittaa siis tässä, että hän on jäänyt ilman puolustusasianajajan apua.

143. salmi

Daavidin salmi.

Jahve, kuule rukoukseni, ota korviisi anomiseni. Vastaa minulle uskollisuudessasi ja vanhurskaudessaasi. ² Älä käy tuomiolle palvelijasi kanssa, sillä ei yksikään elävä ole vanhurskas edessäsi. ³ Sillä vihollinen vainoaa sieluani, on murskannut elämäni maahan, on pannut minut asumaan pimeissä paikoissa niin kuin ammoin kuolleet. ⁴ Henkeni näantyy minussa, sydämeni on hämmentynyt rinnassani. ⁵ Muistelen muinaisia päiviä, mietin kaikkia tekojasi, ajattelen kättesi työtä. ⁶ Levitän käteni puoleesi, sieluni halajaa Sinua niin kuin näantyyvä maa. Sela. ⁷ Riennä, vastaa minulle, Jahve, henkeni riutuu. Älä peitä kasvojesi minulta, jotten tulisi niitten kaltaiseksi, jotka hautaan vaipuvat. ⁸ Suo minun varhain aamulla kuulla armoasi, sillä Sinuun turvaan. Anna minun tuntea tie, jota käyn, sillä ylennän sieluni tykösi. ⁹ Pelasta minut vihollisistani, Jahve. Tykönäsi olen suojassa. ¹⁰ Opetä minua tekemään hyvä tahtosi, sillä olet Jumalani. Henkesi on hyvä. Ohjaa minut tasaiselle maalle. ¹¹ Jahve, nimesi tähden virvoita minua, vanhurskaudessaasi auta sieluni ahdistuksesta. ¹² Tuhoa viholliseni armosi tähden, ja hukuta kaikki, jotka sieluani ahdistavat, sillä olen palvelijasi.

144. salmi

Daavidilta.

Kiitetty olkoon Jahve, kallioni, joka opettaa käteni taistelemaan, sormeni sotimaan, ² armoni ja linnani, varustukseni ja pelastajani, kilpeni ja se, johon turvaan, Hän, joka alistaa kansani alleni. ³ Jahve, mikä on ihminen, että hänestä lukua pidät, ihmislapsi, että häntä arvostat? ⁴ Ihminen on tyhjän arvoinen, päivänsä kuin katoava varjo. ⁵ Jahve, notkista taivaasi ja astu alas, kosketa vuoria, niin ne suitsuavat. ⁶ Iske tulta ja hajoita ne, lähetä nuoliasi ja kauhistuta ne. ⁷ Ojenna kätesi korkeudesta, vapauta minut ja pelasta minut monista vesistä, muukalaisen lasten kädestä, ⁸

joitten suu puhuu turhuutta ja oikea kätensä on valheen oikea käsi.⁹ Jumala, veisaan Sinulle uuden virren, soitan kymmenkielisellä harpulla Sinulle,¹⁰ joka annat kuninkaalle voiton ja pelastat Daavidin, palvelijasi, pahalta miekalta.¹¹ Vapauta minut ja pelasta minut muukalaisen lasten kädestä, joitten suu puhuu turhuutta ja oikea kätensä on valheen oikea käsi —¹² jotta poikamme ovat kuin taimet, jotka nuorena tulevat suuriksi, tyttäremme kuin palatsiin sopivat veistetyt kulmapatsaat;¹³ aittamme ovat täynnä tarjoten kaikenlaista; lampaamme vuonivat tuhansia, kymmeniä tuhansia laitumillamme;¹⁴ härkämme ovat kuormattuja. Ei ole murtumaa, ei ole pakolaista, ei kuulu valitushuutoa kaduillamme.¹⁵ Onnellinen se kansa, jonka on näin, onnellinen se kansa, jonka Jumala Jahve on!

144:7 Vedet tarkoittavat Raamatussa kuvaannollisessa kielessä kansoja, kansanjoukkoja. Vrt. Ilm. 17:15.

145. salmi

Daavidin ylistysvirsi.

Ylistän Sinua Jumalani, oi Kuningas, ja kiitän nimeäsi aina ja iäti.² Joka päivä kiitän Sinua ja ylistän nimeäsi aina ja iäti.³ Suuri on Jahve ja sangen ylistettävä, ja suuruutensa on tutkimaton.⁴ Sukupolvi ylistää sukupolvelle tekojasi, ja julistavat voimallisia töitäsi.⁵ Valtasuuruutesi kunniaa ja kirkkautta ja ihmeellisiä tekojasi minä julistan.⁶ Puhuvat pelottavien tekojesi voimasta, ja Sinun suuruuttasi minä kerron.⁷ Levittävät suuren hyvytesi muistoa ja riemuitsevat vanhurskaudestasi.⁸ Armollinen ja laupias on Jahve, pitkämielinen ja suuri armossa.⁹ Hyvä on Jahve kaikille ja armahtaa kaikkia tekojansa.¹⁰ Kaikki tekosi ylistävät Sinua, Jahve, ja hurskaasi kiittävät Sinua.¹¹ Kertovat valtakuntasi kunniaa ja puhuvat voimastasi¹² tehdäkseen ihmisten lapsille tunnetuksi Hänen voimalliset tekonsa, valtakuntansa kirkkauden kunnian.¹³ Valtakuntasi on iankaikkinen valtakunta, ja herrautesi pysyy polvesta polveen.¹⁴ Jahve tukee kaikkia kaatuvia ja nostaa kaikki alaspainetut.¹⁵ Kaikkien silmät katsovat Sinuun, ja annat heille ruokansa ajallaan¹⁶ avaamalla kätesi ja täyttämällä kaikkien elävien halun.¹⁷ Jahve on vanhurskas kaikissa toimissaan ja armollinen kaikissa teoissaan.¹⁸ Jahve on lähellä kaikkia

Häntä avuksi – huutavia, kaikkia, jotka Häntä totuudessa avuksi huutavat.

¹⁹ Täyttää Häntä pelkääväisten halajamisen ja kuulee heidän huutonsa pelastaen heidät. ²⁰ Jahve varjelee kaikkia, jotka Häntä rakastavat, mutta hukuttaa kaikki jumalattomat. ²¹ Suuni lausukoon Jahven ylistystä, ja kaikki liha kiittäköön pyhää nimeänsä aina ja iäti.

146. salmi

Hallelujaa! Ylistä Jahvea, sieluni. ² Ylistän Jahvea kaiken ikäni, veisaan kiitosta Jumalalleni niin kauan kuin elän. ³ Älkää turvatko ruhtinaihin, ihmislapseen, sillä auttaa ei voi. ⁴ Henkensä lähtee, hän palaa maaksensa; sinä päivänä aivoituksensa raukeavat tyhjiin. ⁵ Onnellinen se, jonka apuna on Jaakobin Jumala; toivonsa on Jahvessa, Jumalassansa, ⁶ joka on tehnyt taivaat ja maan, meren ja kaikki, mitä niissä on, joka, pysyy uskollisena iäti, ⁷ joka hankkii oikeuden sorretuille, joka antaa leivän nälkäisille. Jahve vapauttaa vangit. ⁸ Jahve avaa sokeain silmät, Jahve nostaa alaspainetut, Jahve rakastaa vanhurskaita, ⁹ Jahve varjelee muukalaiset, huoltaa orvot ja lesket, mutta jumalattomain tien kääntää ylösalaisin. ¹⁰ Jahve hallitsee iäti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen. Hallelujaa!

146-150 Tämä on kolmas kiitos- eli hallel-salmien ryhmä, salmien 113-118 ja 136 lisäksi. Näitä kolmannen ryhmän salmeja juutalaisilla oli tapana lukea aamuisin.

147. salmi

Hallelujaa! Sillä hyvä on ylistää Jumalaamme. Suloista, soveliasta on ylistäminen. ² Jahve rakentaa Jerusalemin, kokoaa Israelin karkoitettut. ³ Parantaa ne, joilla on murtunut sydän, ja sitoo heidän haavansa. ⁴ Määrää tähtien luvun, antaa nimen niille kaikille. ⁵ Suuri on Herramme ja väkevä voimassa; ymmärryksensä on määrätön. ⁶ Jahve pitää pystyssä nöyrät, mutta painaa jumalattomat maahan. ⁷ Veisatkaa Jahvelle kiitosta, soittakaa Jumalallemme kanteleella. ⁸ Hän peittää taivaat pilvillä, valmistaa sateen maalle, kasvattaa ruohon vuorille ⁹ ja antaa ruuan eläimelle, korpin pojalle, joka huutaa. ¹⁰ Ei Hän mielisty hevosen väkevyyteen, ei mielly miehen jalkoihin. ¹¹ Jahve mielistyy niihin, jotka Häntä pelkäävät, jotka panevat

toivonsa Hänen armoonsa. ¹² Ylistä, Jerusalemi, Jahvea, kiitä, Siion, Jumalaasi. ¹³ Sillä lujiksi tekee porttiesi saivat, siunaa lapsesi keskelläsi. ¹⁴ Hankkii rauhan alueellesi, ravitsee sinut parhaalla nisulla. ¹⁵ Lähettää sanomansa maahan, hyvin nopeasti kiittää sanansa. ¹⁶ Antaa lunta kuin villaa, sirottaa härmää kuin tuhkaa. ¹⁷ Viskaa jäätänsä kuin suupaloja; kuka kestää pakkastansa? ¹⁸ Lähettää sanansa ja sulattaa ne; panee tuulensa puhaltamaan ja vedet virtaavat. ¹⁹ Ilmoittaa sanansa Jaakobille, käskynsä ja oikeutensa Israelille. ²⁰ Niin ei ole tehnyt yhdellekään pakanakansalle; eivät tunne oikeuksia. Hallelujaa!

147:14 Jakeen jälkipuolisko on vertauskuva hyvinvoinnista, jota rauha tuo tullessaan.

148. salmi

Hallelujaa! Ylistäkää Jahvea taivaista, ylistäkää Häntä korkeuksissa. ² Ylistäkää Häntä, kaikki lähettinsä; ylistäkää Häntä, kaikki sotajoukkonsa. ³ Ylistäkää Häntä, aurinko ja kuu, ylistäkää Häntä, kaikki kirkkaat tähdet. ⁴ Ylistäkää Häntä, taivaitten taivaat ja vedet taivaitten päällä. ⁵ Ylistäkööt ne Jahven nimeä, sillä Hän käski, ja ne luotiin. ⁶ Ja asetti ne olemaan aina ja iäti, antoi säännön eivätkä sitä riko. ⁷ Ylistäkää Jahvea maasta, merieläimet ja kaikki syvyydet, ⁸ tuli ja rakeet, lumi ja sumu, sinä myrskytuuli, joka toimitat sanansa, ⁹ vuoret ja kaikki kukkulat, hedelmäpuut ja kaikki setrit, ¹⁰ petoeläimet ja kaikki karja, matelijat ja siivekkäät linnut, ¹¹ maan kuninkaas ja kaikki kansat, päämiehet ja kaikki maan tuomarit, ¹² nuorukaiset ynnä neitsyet, vanhukset nuorten kanssa. ¹³ Ylistäkööt Jahven nimeä, sillä Hänen nimensä yksin on korotettu, kunniansa ulottuu yli maan ja taivasten. ¹⁴ Ja Hän korottaa kansansa sarven ylistykseksi kaikille hurskaillensa, Israelin lapsille, kansalle, joka on Häntä lähellä. Hallelujaa!

149. salmi

Hallelujaa! Veisatkaa Jahvelle uusi virsi, ylistysvirsi Hänelle hurskasten seurakunnassa. ² Iloitkoon Israel tekijästensä, Siionin lapset riemuitkoot kuninkaastaan. ³ Ylistäkööt karkelossa nimeänsä, veisatkoot Hänelle kiitosta vaskirummuilla ja kanteleilla. ⁴ Jahve on näet mielistynyt

kansaansa, kaunistaa nöyrät autuudella.⁵ Iloitkoot hurskaat kunniassa, riemuitkoot vuoteissansa.⁶ Jumalan ylistys on heidän suussa ja kaksiteräinen miekka kädessään,⁷ jotta kostaisivat pakanille, kurittaisivat kansakuntia,⁸ panisivat kahleihin heidän kuninkaansa ja rautakahleihin ylhäisensä,⁹ panisivat heissä täytäntöön tuomion, joka on kirjoitettu. Tämä on kaikkien hurskaittensa kunnia. Hallelujaa!

150. salmi

Hallelujaa! Ylistäkää Jumalaa pyhäkössään, ylistäkää Häntä väkevyytensä avaruudessa.² Ylistäkää Häntä voimallisista teoista, ylistäkää Häntä ylenpalttisen suuruutensa tähden.³ Ylistäkää Häntä pasunan pauhulla, ylistäkää Häntä harpulla ja kanteleella.⁴ Ylistäkää Häntä vaskirummulla ja karkelolla, ylistäkää Häntä kielisoittimin ja huiluin.⁵ Ylistäkää Häntä helisevillä kympaaleilla, ylistäkää Häntä kumisevilla kympaaleilla.⁶ Kaikki, joissa henki on, ylistäkää Jahia! Hallelujaa!

150 Salmien kukin kirja päättyy ylistykseen: 41:14, 72:17-19, 89:52, 106:48 sekä 150. Viimeinen, joka samalla on koko salmien kirjan päätös, on näistä pisin ja yleisin.

JOB

JOBIN KIRJAN JOHDANTO

Kertomus Jobista lienee syntynyt jo kantaisien aikana ja on siis noin kolmen ja puolen tuhannen vuoden ikäinen. Jobin kirjassa ei ole mitään viittauksia juutalaisten jumalanpalvelusmenoihin, maallisiin ja uskonnollisiin tapoihin, sapatinviettoon eikä muuhunkaan, mikä on säädetty Mooseksen laissa, joten Jobin kirjan voidaan päätellä syntyneen ennen lain antamista. Kirjan uskonnäkemyks viittaa kantaisien, Aaprahamin, Iisakin ja Jaakobin aikaan, esim. 1:5, 42:8. Jobin suvun päämiehenä uhrasi perheensä puolesta, niin kuin Nooa (1 Ms. 8:20) ja Aapraham sekä muut kantaisät tekivät (1 Ms. 12:1-13, 15:9-11).

Job oli hurskas patriarkka kaukana itämailla, nuhteeton ja rehellinen mies, joka pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa. Hän oli kaikin puolin onnellinen: hänellä oli paljon omaisuutta ja monta lasta, seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. Idän miehistä hän oli rikkaudestaan ja hurskaudestaan kuulu. Jumala oli huomannut tämän palvelijansa hurskauden. Kun eräänä päivänä enkelit kokoontuivat Hänen valtaistuimensa luo kertomaan toimistaan ja saamaan uusia määräyksiä, tuli heidän mukanaan myös saatana, joka oli ollut maata kiertämässä. Tämä ei usko Jobin hurskauden vilpittömyyteen, vaan arvelee hänen palvelevan Jumalaa palkan toivossa, jopa väittää, että jos Jumala ottaisi pois suosionsa, olisi Job valmis kiroamaan tätä vasten kasvoja. Jumala suostuu panemaan Jobin hurskauden koetukselle, mutta Jobiin itseensä saatana ei saa koskea. Isku iskun jälkeen kohtaa nyt Jobia. Hänen karjansa ryöstetään tai tuhoutuu. Tuulispää iskee taloon, jossa hänen lapsensa pitävät pitoja, niin että se luhistuu ja kaikki saavat surmansa. Tätä "Jobin postia" tulee viesti toisensa perästä, niin ettei onneton mies ehdi vielä toisesta sanomasta toipua, kun jo toinen tulee. Mutta Job ottaa kaiken vastaan alistuen. Tosin viestit häntä murehuttavat, niin että hän itämaiseen tapaansa surunsa merkiksi repäisee viittansa, mutta hän ei puhkea valitukseen, vaan heittäytyy maahan rukoilemaan ja ylistämään Jumalaa. Hänen tunnettu uskonlauseensa: "Jahve antoi ja Jahve otti, ylistetty olkoon Jahven nimi"

(1:21) pysyy kautta aikojen Jumalan tutkimattomaan tahtoon alistuvan uskovan tunnustuksena. Kun saatana sitten saa luvan koskea Jobiin itseensä ja lyö häntä pitalitaudilla, ei Job kuitenkaan valita. Hän istuu tuhkatunkiolla kaapien itseään saviruukun palasella. Kun hänen vaimonsa käy kärsimättömäksi ja kiusaa häntä kiroamaan Jumalaa ja surmaamaan itsensä, ei Job kuitenkaan väisty alamaisen uskollisuudesta, vaan nuhtelee vaimonsa nurjuutta: "Kun otamme Jumalalta vastaan hyvää, emmekö ottaisi vastaan pahaakin?" (2:10).

Jobin kurjuus köyhänä pitalisairaana kestää muutamia kuukausia. Hänen ystäviensä saapuu häntä lohduttamaan, mutta nähtyään hänet eivät he sanokaan mitään. He istuvat seitsemän päivää ja yötä ääneti hänen luonaan. He eivät saata lohduttaa ihmistä, jonka otsalla selvästi näkyy Jumalan rangaistuksen merkki, pitali. Jobin kärsimysten kukkurana tuntuu tämä ystävien tuomiomieli raskaimmalta kantaa. Lopulta Job puhkeaa karkeihin kirouksiin. Ei hän kiroa Jumalaa eikä kärsimystensä eikä ystäviensääkään, vaan hän kiroaa syntymäpäivänsä. Syntymäpäivä merkitsee koko hänen elämänsä, jonka johtolanka, sisällys häneltä on kadonnut. Hän ei käsitä enää sen tarkoitusta. Hänen tiensä on ummessa — Jumala, joka ennen ympäröi häntä hyvydellään, on yht'äkkiä aiheettomasti piirittänyt hänet pimeydellä. Miksi sitten elämää oli ollenkaan. annettu? Jobin pulma käy terävästi yleisluontoiseksi. Näin hän alkupuheessaan tuo ilmi toden pohjasävelen, jota vastaan ystävät Elifas, Bildad, Soofar ja Elihu sitten hyökkäävät teorioineen.

Pienistä eroavaisuuksista huolimatta Elifas, Bildad ja Soofar ovat kaikki pääasiassa yhtä mieltä Jobin kärsimysten syystä. Job on huono ihminen, pahuutta täynnä. Ellei niin olisi, kärsisi Job vääryyttä Jumalan puolelta heidän jumalakuvansa mukaan. Job itse taas ei kärsimystensä keskellä tahdo sillä tavoin moittia Jumalaa oikeuden puutteesta, vaikka hän puolustaakin itseään. Jumalan edessä hän on syntinen, avuton ja mennyttä miestä, eikä hän saata ruveta riitelemään Jumalaa vastaan (9 luku). Mutta myös Elifas, Bildad ja Soofar ovat Jumalan edessä syntisiä, eikä heitä kuitenkaan ole kohdannut kuritus. Job osoittaa vääräksi ystäviensä väitteen, että hän olisi rikkonut yleisiä siveellisyytlakeja, joten jää vastaamatta alkuperäinen kysymys: Miksi ne joutuvat kärsimykseeni

jotka vaeltavat hurskaasti? Vasta Jobin kirjan viime luvussa tämä kysymys saa vastauksensa. Elihun puhe kärsimyksen ongelmasta on sikäli oikeampi ja hengellisempi kuin toisten ystävien, että hänen käsityksensä Jumalasta on korkeampi näiden käsityksiä. Elihun jumalakuva on jalompi ja todellisempi, ja huomattavaa on, ettei Jumala lue häntä samaan luokkaan kuin Elifasta, Bildadia ja Soofaria (42:7), mutta Elihukin on itsetyytyväinen mahtailija kaikesta huolimatta. Job ei vastaa Elihulle mitään, koska hän syytöstensä ohella puhui Jumalasta oikein.

Jobin kova kärsimys koituu nyt hänen ystäviensä koetukseksi. Ystäviensä silmissä Job on kokonaan mennyttä miestä. Kun Job on kuunnellut kovasydämisten ystäviensä moitteita ja valittanut heidän petollisuuttaan, puhkeaa hän jaloon uskonsa tunnustukseen, jonka hän toivoisi ikiajoiksi hakattavan kallioon rautataltalla: "Tiedän näet lunastajani elävän, ja viimeisenä Hän on seisova maan päällä. Ja sitten kun ovat hävittäneet tämän nahkani, niin ilman lihaani näen Jumalan. Hänet näen tykönäni, silmäni katselevat Häntä — eikä vieraana" (19:25-27). Job tietää kyllä, että hänen kärsimyksensä on Jumalan sallima, mutta hänellä on lunastaja, jonka välitystyön vaikutuksesta Jumala ei ole oleva hänelle vieras. Jo siitäkin tosiseikasta, ettei Job enää vaivu entisiin epäilyksiinsä, voi huomata, että hänen uskonsa on päässyt lopullisesti lujalle pohjalle tässä vakaumuksessa, joka koskee elävää Lunastajaa. Molempien puolien sanottua sanottavansa asia on näin valmis päätökseen, mutta Job näyttää odottavan näkymättömän tuomioistuimen päätöstä, kun taas ystävät toivovat, että Jumala puhuisi ja nuhtelisi Jobin julkeutta. Jumala puhuukin, mutta moitittuaan Elihun taitamattomuutta hän kehoittaa Jobia vyöttäytymään ja vastaamaan. Job yksin siis saa keskustella Jumalan kanssa. Ystävät, jotka olivat kaukaa tulleet tuomaan viisauttansa ja olivat täysin varmoja siitä, että ajoivat Jumalan asiaa, saavat kuulla Jumalan suusta Elifaalle lausutut sanat: "Vihani on syttynyt sinua ja kahta ystävääsi kohtaan, sillä ette ole puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job" (42:7).

Kun tutkimme, mitä Jumala Jobille sanoo, huomaamme, että Hän puhuu erityisen paljon kahdesta pedosta, behemotista (virtahevosta) ja leviatanista (krokotiilista). Näitä kahta pidetään niin merkittävinä, että

niitten kuvaamiseen käytetään enemmän kuin yhtä lukua (40:1041 :25). Tämän kuvauksen keskeinen merkitys näkyy siitäkin, että kun Job on sen kuullut, hän painuu tomuun Jumalan edessä ja antaa kunnian Hänelle. Job ymmärsi, että kaikki, mitä hän oli sanonut, olivat sanoja ilman tietoa ja hän perui puheensa.

Jumalan kuvauksesta näkyy, etteivät nämä kaksi petoa olleet mitään viehättäviä luontokappaleita. Niille ei ollut ominaista lempeys eikä herttaisuus, eikä niitä ympäröinyt hiljaisuus eikä hienotunteisuus. Ne olivat kömpelöitä ja kankeita, karkeita ja hiomattomia, raakoja ja töykeitä. Ne melusivat ja pärskyttivät, ryntäilivät ja kaatuilivat sinne tänne ja sotkivat kaiken allensa. Niitä ei voitu keskeyttää eikä mikään ase niihin pystynyt eikä kukaan voinut niitä pysäyttää.

Näennäisestä hurskaudestaan ja pyhydestään huolimatta Jobin sisimmässä asui paljon hengellistä ylpeyttä ja itsekeskeisyyttä, Sen tähden Jumala päätti armossaan kasvattaa Jobia ja pyhittää häntä, että Job pääsisi näistä eroon. Kun koettelemukset sitten tulivat, oli kuin raaka ja karkea, meluava ja pärskyvähä behemot ja leviatan olisivat häikäilemättömästi tallanneet jalkoihinsa Jobin hurskauden ja pyhyden, puhumattakaan hänen perheestään ja omaisuudestaan. Näennäisesti ei ollut vähäisintäkään syytä tähän, mutta kuitenkin kaikki tallattiin maahan. Se oli kuin Jaakobin painia. Jumala taisteli Jobin kanssa murtaakseen pyhän, mutta voimakkaan miehen salatun ylpeyden, ja Job taisteli Jumalan kanssa eikä tahtonut päästää Häntä. Taistelu oli pitkä ja kova. Siitä näemme, kuinka voimakas Job oli ja kuinka vaivalloista Jumalalle on murtaa pyhien ihmisten omat voimat, heidän peitetty ja salattu ylpeytensä.

Lopulta olivat Jobin voimat kuitenkin ehtyneet. Se tapahtui, kun Jumala puhui hänelle noista pedoista. Silloin Job myöntyi, sillä hän näki, että Jumalan rakkaus oli tämän kaiken takana, mikä häntä oli kohdannut — ja tämä Jumalan sanomattoman viisauden ja rakkauden ilmeneminen oli hänelle liian paljon — hän murtui, luopui oikeuksistaan, katui tomussa ja tuhassa ja sai kohdata Jumalan uudella tavalla. Eräät teologit ovat esittäneet, että Jobin kirjassa on kuvattuna kaksi eri hahmoa, toinen hurskas, nöyrä Job ja toinen kiroileva, Jumalaa vastaan niskuroiva. Heidän

mukaansa samaan henkilöön eivät mahdu nämä molemmat puolet. Kuitenkin nykyaikaisen lääketieteen ja psykiatrian mukaan on täysin mahdollista, että ihminen kärsimysten koettelemana käyttäytyy Jobin tavoin, vuoroin alistuen, vuoroin uhmaten.

Hurskaita kohtaavan kärsimyksen tarkoituksena on saattaa nämä tuntemaan ja tuomitsemaan itsensä. Kärsimykset eivät ole heidän syntinsä rangaistusta ja sovitusta, vaan parannusta ja puhdistusta. Mitä syntien rangaistuksen kantamiseen ja sovitukseen tulee, siihen kelpaa vain se Lunastaja, joka on viimeisenä seisova multien päällä. Se alkukielen (heprean) sana *gooel*, jota Jobin kirjassa käytetään, merkitsee tarkasti suomennettuna sukulunastajaa. Lunastajan piti olla lähisukulainen, samoin kuin esimerkiksi Ruutin kirjassa. Siksi Jobin ennustus Lunastajasta viittaa siihen ihmissukuun tulevaan Lunastajaan, josta esimerkiksi Paavali Galatalaiskirjeessä sanoo: "Kun aika täyttyi, Jumala lähetti Poikansa, naisesta syntyneen, lunastamaan . ." Sukulunastajasta puhuu myös toinen tuttu Uuden Testamentin lause: "Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli Hänkin niistä samalla tavoin osalliseksi, jotta kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuoleman valta, se on: perkeleen, ja vapauttasi kaikki ne, joka kuoleman pelosta kautta koko elämän olivat orjia" (Hepr. 2:14, 15). Jobin kirja on syvälinen havaintoesitys samasta asiasta, jota Paavali opettaa sanoilla: "Jos me tutkisimme itseämme, niin ei meitä tuomittaisi; mutta kun meitä tuomitaan, niin se on meille Herran kuritusta, jottei meitä mailman kanssa kadotukseen tuomittaisi." Samoin sanoo Heprealaiskirje: "Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeinpäin se antaa vanhurskauden rauhanhedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut" (12:11).

JOBIN KIRJA

1. luku

Uusin maassa oli mies, nimensä Job. Tämä mies oli nuhteeton ja rehellinen peläten Jumalaa ja karttaen pahaa.² Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tyttäretä.³ Omaisuutenaan oli seitsemän tuhatta lammasta, kolme tuhatta kamelia, viisi sataa härkäparia, viisi sataa aasintammaa ja ylen

runsaasti palveluskuntaa. Tämä mies oli suurempi kuin kukaan muu idän pojista.⁴ Hänen pojillaan oli tapana mennä juhlimaan vuorollaan kunkin taloon ja lähettää kutsumaan kolme sisartaan syömään ja juomaan kanssansa.⁵ Kun juhlapäiviensä kierros oli ohi, Job lähetti ja pyhitti heidät. Nousi varhain aamulla ja uhrasi polttouhreja kaikkien heidän lukumääränsä mukaan. Job näet sanoi: "Ehkä poikani ovat tehneet syntiä ja sydämissään kironneet Jumalaa." Näin Job teki aina.⁶ Tuli päivä, jolloin Jumalan pojat tulivat asettuakseen Jahven eteen. Joukossaan tuli myös saatana.⁷ Jahve sanoi saatanalle: "Mistä tulet?" saatana vastasi Jahvelle ja sanoi: "Maata kiertämästä ja siellä vaeltamasta."⁸ Jahve sanoi saatanalle: "Oletko tarkannut palvelijaani Jobia, että ei ole maassa vertaistansa? — nuhteeton ja rehellinen mies, joka pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa."⁹ saatana vastasi Jahvelle ja sanoi: "Ilmaiseksiko Job pelkää Jumalaa?"¹⁰ Etkö ole kaikilta puolin aidannut hänet, talonsa ja kaiken, mitä hänellä on? Olet siunannut kättensä työn, ja omaisuutensa on lisääntynyt maassa.¹¹ Mutta ojenna nyt kätesi ja tartu kaikkeen, mitä hänellä on, niin kiroaa sinua vasten kasvojasi."¹² Jahve sanoi saatanalle: "Katso, kaikki, mitä hänellä on, olkoon kädessäsi, mutta älä ojenna kättäsi häneen itseensä." Niin saatana meni pois Jahven edestä.¹³ Tuli päivä, jolloin poikansa ja tyttärensä söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa.¹⁴ Tuli sanansaattaja Jobin luo ja sanoi: "Raavailla kynnettiin ja aasintammat laidunsivat niitten vieressä."¹⁵ Silloin sabalaiset syöksyivät luo ja veivät ne ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Vain minä yksin säästyin kertomaan sinulle."¹⁶ Tämän vielä puhuessa tuli myös toinen ja sanoi: "Jumalan tuli iski alas taivaasta, poltti lampaat ja palvelijat ja kulutti ne. Vain minä yksin säästyin kertomaan sinulle."¹⁷ Tämän vielä puhuessa tuli kolmas ja sanoi: "Kaldealaiset järjestivät kolme joukkoa, kävivät kamelien kimppuun ja veivät ne ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Vain minä yksin säästyin kertomaan sinulle."¹⁸ Tämän vielä puhuessa tuli neljäs ja sanoi: "Poikasi ja tyttäresi söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa."¹⁹ Katso, tuli väkevä tuulispää toiselta puolen autiomaan ja iski talon neljään nurkkaan ja se sortui nuorukaisten päälle ja ovat kuolleet. Vain minä yksin säästyin kertomaan sinulle."²⁰ Silloin Job nousi, repäisi viittansa, ajoi hiuksensa, heittäytyi maahan ja palvoi.²¹ Sanoi: "Alastonna tulin äitini kohdusta ja

alastonna palajan sinne. Jahve antoi ja Jahve otti; ylistetty olkoon Jahven nimi." ²² Missään Job ei tässä tehnyt syntiä eikä käyttäytynyt typerästi Jumalaa kohtaan.

1:1 Uus, Jobin kotiseutu, sijaitsi mahdollisesti Arabian aavikon pohjoisosassa, missä sabalaiset ja kaldealaiset rosvot olivat alituisena uhkana. Ks. Job 1:3, 15, 17, Jer. 25:20, Val. 4:21.

1:3 Idän pojiksi sanottiin kaikkia Palestinan itäpuolella ja varsinkin Edomin ja Arabian alueella asuvia kansoja.

1:6 Jumalan pojat olivat tässä enkeliruhtinaita, jotka muodostivat Jumalan neuvoston.

saatana, hepr. saatan, ks. alaviittaa S. 109:6.

1:15 Sabalaiset asuivat Arabian lounaisosissa ja olivat Jobin aikaan vielä vaeltavia kauppamiehiä ja erämaan rosvoja.

1:16 Jumalan tuli tarkoittaa tässä salamaa.

1:17 Kaldealaiset, paimentolaiskansa, joka asui Babilonian eteläosassa, Pohjois-Arabian ja Persian lahden välisellä alueella. Myöhemmin koko Babiloniaa usein nimitettiin Kaldeaksi ja kaldealaisten maaksi.

1:20 Nämä Jobin teot kuuluivat yleisiin syvän surun ilmaisutapoihin, varsinkin kuolemantapausten yhteydessä.

2. luku

Tuli päivä, jolloin Jumalan pojat tulivat asettuakseen Jahven eteen. Joukossaan tuli myös saatana asettuakseen Jahven eteen. ² Jahve sanoi saatanelle: "Mistä tulet?" saatana vastasi Jahvelle ja sanoi: "Maata kiertämästä ja siellä vaeltamasta." ³ Jahve sanoi saatanelle: "Oletko tarkannut palvelijaani Jobia, että ei ole maassa vertaistansa? — nuhteeton ja rehellinen mies, joka pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa. Vielä pysyy hurskaudessaan, ja sinä yllytit Minut häntä vastaan tuhoamaan hänet syyttä." ⁴ saatana vastasi Jahvelle ja sanoi: "Nahka nahasta; kaiken, mitä ihmisellä on, hän antaa hengestänsä." ⁵ Mutta ojenna nyt kätesi ja tartu luuhunsa ja lihaansa, niin kiroaa sinua vasten kasvojasi." ⁶ Jahve sanoi saatanelle: "Katso, hän on kädessäsi, mutta säästä henkensä." ⁷ Niin saatana meni pois Jahven edestä ja löi Jobia pahalla tulehduksella

kantapästä kiireeseen asti.⁸ Tämä otti ruukunsirpaleen kaapiakseen sillä itseänsä ja istuutui tuhkakasaan.⁹ Vaimonsa sanoi hänelle: "Pysytkö vielä vanhurskaudessasi? Kiroa Jumala ja kuole."¹⁰ Vastasi hänelle: "Puhut niin kuin tyhmät naiset puhuvat. Kun otamme Jumalalta vastaan hyvää, emmekö ottaisi vastaan pahaakin?" Missään Job ei tässä tehnyt syntiä huulillansa.¹¹ Kuultuaan kaikesta siitä pahasta, mikä oli Jobia kohdannut, kolme ystäväänsä tulivat kukin paikastansa: teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naemalainen Soofar. Olivat sopineet keskenänsä, että menevät surkuttelemaan ja lohduttamaan häntä.¹² Nostivat kaukaa silmänsä eivätkä tunteneet häntä. Korottivat äänensä ja itkivät. Repäisivät kukin viittansa ja sirottelivat tomua päittänsä päälle, kohti taivasta.¹³ Istuivat kanssaan maassa seitsemän päivää ja seitsemän yötä eikä kukaan puhunut hänelle sanaakaan, sillä näkivät, että tuska oli hyvin suuri.

2:4 "Nahka nahasta." Tämä lienee ollut Jobin aikana yleinen sanonta ja viittaa eläimennahoilla käytyyn vaihtokauppaan.

2:12 Viitan repäiseminen ja tomun sirottelu pään päälle, samoin kuin tuhka-kasassa istuminen, jae 8, olivat syvän surun ilmauksia.

3. luku

Sen jälkeen Job avasi suunsa ja kirosi syntymäpäivänsä.² Job lausui ja sanoi:³ "Hävitköön päivä, jona synnyin, ja yö, joka sanoi: 'Poika on siinnyt.'⁴ Se päivä muuttukoon pimeäksi, älköön Jumala ylhäältä sitä tarkatko älköönkä valo sille loistako.⁵ Omistakoon sen pimeä ja kuoleman varjo, pilvi levätköön sen yllä, kauhistuttakoot sitä päivän pimennykset.⁶ Sen yön vieköön synkkyys; älköön se iloitko vuoden päivien joukossa, älköön tulko kuukautten lukuun.⁷ Katso, hedelmätön olkoon se yö, älköön ilohuudon ääni siihen ulottuko.⁸ Sen kirotkoot päivän manaajat, jotka ovat valmiit herättämään Leviatanin.⁹ Olkoot sen kointähdet pimeät, vartokoon valoa, mutta turhaan, älköön aamuruskon silmäripsiä nähkö,¹⁰ koska ei sulkenut kohtuni ovia eikä kätkenyt tuskaa silmiltäni.¹¹ Miksen kuollut kohdusta päästessäni, menehtynyt vatsasta tullessani?¹² Miksi polvet olivat edessäni, miksi rinnat imeäkseni?¹³ Sillä makaisin nyt ja olisin rauhassa, nukkuisin ja minulla olisi lepo¹⁴ kuningasten ja maan

neuvosmiesten kanssa, jotka ovat rakentaneet itselleen autioita paikkoja,¹⁵ tai ruhtinasten kanssa, joilla on ollut kultaa, jotka ovat täyttäneet talonsa hopealla.¹⁶ Tai miksi en ollut kuin kätkeyty keskonen, kuin valoa näkemättömät sikiöt.¹⁷ Siellä jumalattomat lakkaavat raivoamasta, siellä uupuneet lepäävät;¹⁸ kaikki vangit ovat rauhassa, eivät kuule ahdistajan ääntä.¹⁹ Pieni ja suuri ovat siellä, orja vapaana herrastansa.²⁰ Miksi Hän antaa viheliäiselle valoa ja elämää katkeramieliselle,²¹ jotka vartovat kuolemaa — eikä sitä ole — ja etsivät sitä enemmän kuin kätkeytyjä aarteita,²² jotka iloitsevat riemuun asti, riemuitsevat, kun löytävät haudan —²³ miehelle, jonka tie on kätkeyty ja jonka Jumala on sulkenut aitaukseen?²⁴ Sillä huokaukseni nousee leipäni edessä, valitukseni valuvat kuin vedet.²⁵ Sillä mitä kauhistuin, se saavutti minut, ja mitä pelkäsin, se minulle tapahtui.²⁶ En ollut rauhallinen, en ollut levollinen, en ollut tyyni kuitenkin tuska tuli."

3:8 Leviatan tarkoittaa tässä myyttillistä meripetoa, babilonialaista Tiamatia. Samoin Jes. 27:1, S. 74:14, 104:26. Jobin kirjan lopussa (40:20 41:25) Leviatan on nimenä suurella vesipedolla, joka tarkoittanee krokotiilia. Muinoin krokotiili oleskeli Niilin suistossa ja osittain myös Palestinan joissa.

3:13-15 Uurin kuninkaitten ja Egyptin faraoitten hautakammioihin oli tapana haudata vainajien mukana suuria määriä kulta-, hopea- ym. aarteita, joita kuolleitten arveltiin tarvitsevan tuonpuoleisessa elämässä.

4. luku

Silloin teemanilainen Elifas lausui ja sanoi:² "Puhuuko joku sinulle ja sinä työlästy? Mutta kuka voi pysyä vaiti?³ Katso, monta olet opettanut ja voimattomia käsiä olet vahvistanut.⁴ Kompastelevaa ovat sanasi nostaneet ja olet voimistanut voipuneita polvia.⁵ Mutta nyt se kohtaa sinua, ja olet epätoivoinen; se sattuu sinuun, ja vapiset.⁶ Eikö jumalanpelkosi ole uskalluksesi, toivosi myös teittesi nuhteettomuus?⁷ Muistapa, kuka viaton on koskaan hukunut tai missä hurskaat tuhoutuneet?⁸ Niin kuin olen nähnyt: vääryyden kyntäjät ja turmion kylväjät sitä niittävät.⁹ Hukkuvat Jumalan henkäyksestä ja vihansa

hengestä häviävät.¹⁰ Leijonan ärjyntä, jalopeuran ääni ja nuorten leijonain hampaat murretaan.¹¹ Vanha leijona menehtyy saaliin puutteessa, ja naarasleijonan pennut hajaantuvat.¹² Minulle tuli salaa sana ja korvani kuuli siitä osan.¹³ Yön näkyjen mietteistä, syvän unen vallatessa ihmiset,¹⁴ pelko ja vavistus valtasi minut, kauhistutti kaikki luuni.¹⁵ Silloin henki kulki kasvojeni ohi, ihoni karvat nousivat pystyyn.¹⁶ Se pysähtyi — mutta en erottanut sen muotoa — olento silmäini eteen. Hiljaisuus — kuulin äänen:¹⁷ 'Onko ihminen Jumalaa vanhurskaampi, onko mies tekijäänsä puhtaampi?'¹⁸ Katso, ei luota palvelijoihinsa ja läheteissään havaitsee syntiä,¹⁹ saati savimajain asukeissa, joitten perustana on tomu. Heidät rusennetaan, yöperhosten edessä.²⁰ Aamusta iltaan heitä survotaan. Hukkuvat ainiaaksi kenenkään välittämättä.²¹ Eivätkö katoa yltäkylläisyytensä kanssa? Kuolevat — eivätkä viisaina,"

5. luku

"Huuda siis — jos joku sinulle vastaa, ja minkä pyhän puoleen käännyt?"² Tyhmän tappaa kiukku, typerän surmaa kiivaus.³ Näin tyhmän juurtuvan, mutta kirosin pian asuinsijaansa.⁴ Poikansa ovat kaukana pelastuksesta, heitä lyödään portissa eikä auttajaa ole.⁵ Hänen leikkaamansa syö nälkäinen ja ottaa sen vaikka orjantappurain keskeltä, ja juonittelijat nielaisevat heidän tavaransa.⁶ Kärsimys ei näet nouse tomusta eikä vaiva verso maasta,⁷ vaan ihminen syntyy vaivaan, niin kuin kipinät lentävät korkealle.⁸ Mutta minä kääntyisin Jumalan puoleen ja jättäisin asiani Jumalalle,⁹ joka tekee suuria ja tutkimattomia tekoja, ihmeitä ilman määrää,¹⁰ joka antaa sateen maan pinnalle ja lähettää vedet vainioille¹¹ korottaakseen alhaiset, jotta murheelliset ylennettäisiin pelastukseen.¹² Tekee kavalain hankkeet tyhjiksi, niin etteivät heidän kätensä voi toteuttaa hanketta.¹³ Vangitsee viisaat heidän kavaluuteensa, ja pahanilkisten neuvot raukeavat.¹⁴ Päivällä he kohtaavat pimeän ja hapuilevat keskipäivällä niin kuin yöllä.¹⁵ Mutta köyhän Hän pelastaa heidän miekaltaan, heidän suuntansa, auttaa väkevän kädestä.¹⁶ Niin on vaivaisella toivo, ja vääryys tukkii suunsa.¹⁷ Katso, autuas se ihminen, jota Jumala rankaisee! Älä siis väheksy Kaikkivaltiaan kuritusta.¹⁸ Haavoittaa näet ja sitoo, lyö ja kätensä parantavat.¹⁹ Kuudesta ahdingosta sinut

pelastaa, seitsemässä ei sinua paha kohtaa.²⁰ Nälänhädässä vapahtaa sinut kuolemasta ja sodassa miekan kädestä.²¹ Kielen ruoskalta olet turvassa etkä pelkää hävitystä, kun se tulee.²² Hävitykselle ja nälänhädälle naurat etkä pelkää maan petoja.²³ Olet näet liitossa vainion kivien kanssa, ja vainion eläimet elävät sovussa kanssasi.²⁴ Saat havaita, että rauha on majassasi. Tarkastat laumaasi, ei yhtään puutu.²⁵ Saat havaita, että sukusi on suuri ja vesasi kuin maan ruoho.²⁶ Täysi-ikäisenä menet hautaan niin kuin kuhilas nousee ajallansa.²⁷ Katso tätä — olemme tutkineet sen — niin se on. Kuule se ja ota sinäkin vaari itseäsi varten:"

5:5 Orjantappurat ja piikikkäät rikkaruohot ovat yleisiä itämailla, ja niitä vastaan on maanviljelijän alituiseen taisteltava, koska ne sekoittuvat usein peltokasvien joukkoon.

6. luku

Job vastasi ja sanoi:² "Oi, jospa surun punoittaisiin ja kova onnen pantaisiin sen kanssa vaakaan! ³ Sillä se on nyt raskaampi kuin meren hiekka. Sen vuoksi sanani hapuilevat.⁴ Sillä Kaikkivaltiaan nuolet ovat minussa, henkeni juo niitten myrkkyyä. Jumalan kauhut nousevat minua vastaan.⁵ Huutaako villiaasi vihannan ruohon ääressä, ammuuko härkä rehunsa luona? ⁶ Käykö äitelää syöminen suolatta, onko makua samettihaavan äitelässä mehussa? ⁷ Sieluni kieltäytyy koskemasta —.ne ovat kuin pilaantunut ruokani.⁸ Oi, jospa pyyntöni täytyisi ja Jumala antaisi sen, mitä varron! ⁹ Jospa Jumala näkisi hyväksi musertaa minut, ojentaa kätensä ja murskata minut! ¹⁰ Se olisi vielä lohdutukseni — iloitsisin tuskan keskellä. Hän ei sääli — etten ole kätkenyt Pyhän sanoja.¹¹ Mikä on voimani, että toivoisin, ja mikä loppuni, että pitkittäisin elämäni? ¹² Onko voimani kivien voima, onko ruumiini vaskea? ¹³ Eikö minulla ole minkäänlaista apua, onko pelastus minusta kaikonnut? ¹⁴ Ystävän tulee olla sääliväinen vaivattua kohtaan, vaikka tämä hylkää kaikkivaltiaan pelon.¹⁵ Veljeni ovat pettäneet kuin tulvavirta, kuin sadepurot, jotka haihtuvat.¹⁶ Ovat jäästä sameat, niihin kätkeytyy lumi.¹⁷ Lämmettyänsä katoavat, kuuman tullen häviävät.¹⁸ Niitten kulku-suunta mutkistuu, astuvat tyhjyyteen ja menehtyvät.¹⁹ Teeman karavaanit

tähystelivät, Seban matkueet vartoivat niitä.²⁰ Häpesivät luottamuksensa tähden, hämmentyivät sinne tullessansa. 21 Olette nyt " tyhjän arvoiset: näette turmion ja pelästytte.²² Sanoinko: 'Antakaa minulle' tai: 'Suorittakaa omaisuudestanne lahjus puolestani'²³ tai: 'Pelastakaa minut ahdistajan kädestä' tai: 'Lunastakaa minut väkivaltaisten kädestä'?²⁴ Opettakaa minua, niin vaikenen, antakaa minun ymmärtää, missä olen erehtynyt.²⁵ Kuinka tuskallisia ovatkaan oikeat sanat! Mutta mitä nuhtelunne ojentaa?²⁶ Aiotteko nuhdella sanoja ja epätoivoisen puheita, tuulen kaltaisia?²⁷ Orvostakin heitätte arpaa, ja ystäväänne vastaan vehkeilette.²⁸ Suvaitkaa nyt katsoa minuun: valehtelenko vasten kasvojanne?²⁹ Palatkaapa, älköön vääryyttä tapahtuko. Palatkaa, vanhurskauteni on siinä.³⁰ Onko kielelläni vääryys? Eikö suulakeni erota vahingollista?"

7. luku

"Eikö ihmisen ole taisteltava maan päällä — päivänsä kuin palkkalaisen päivät?² Niin kuin orja hän halajaa varjoa, ja niin kuin palkkalainen hän vartoo paikkaansa.³ Niin on minut asetettu perimään turhuuden kuukaudet, ja vaivan yöt on minulle määrätty.⁴ Maata mennessäni sanon: 'Milloin saan nousta?' Mutta ilta venyy ja kyllästyn kääntelehtimisiin aamunkoittoon asti.⁵ Ruumiini verhoutuu matoihin ja tomukamaraan, nahkani halkeilee ja märkii.⁶ Päiväni kiitävät nopeammin kuin sukkula, kuluvat ilman toivoa.⁷ Muista, että elämäni on henkäys, silmäni ei enää saa nähdä hyvää.⁸ Minua katselleen silmä ei näe minua. Silmäsi etsivät minua enkä ole.⁹ Pilvi häipyä ja haihtuu, samoin ei tuonelaan astunut sieltä nouse.¹⁰ Ei palaja enää taloonsa eikä paikkansa häntä enää tunne.¹¹ Niin en minä hillitse suutani, puhun henkeni hädässä, valitan sieluni tuskassa.¹² Olenko meri tai merihirviö, kun asetat minulle vartioston?¹³ Kun sanon: 'Vuoteeni lohduttaa minua, makuusijani huojentaa vaivaani',¹⁴ niin Sinä pelotat minua unilla ja kauhistutat minua näyillä.¹⁵ Sieluni valitsee tukehtumisen, kuoleman ennen kuin nämä luuni.¹⁶ Olen kyllästynyt, en tahdo elää iäti. Jätä minut, sillä päiväni ovat turhuutta.¹⁷ Mikä on ihminen, että teet hänet niin suureksi ja pidät hänestä huolen¹⁸ ja tarkkaat häntä joka aamu ja koettelet häntä joka hetki?¹⁹ Etkö koskaan

käänny pois minusta, etkö luovu minusta, jotta saisin sylkeni nielaista? ²⁰
Jos olen syntiä tehnyt, mitä teen sillä Sinulle, Sinä ihmisten vartija? Miksi
asetat minut maalitaulukseksi, jotta olisin kuormana itselleni? ²¹ Mikset
anna rikostani anteeksi, et poista paha tekoani? Sillä pian makaan
tomussa, Sinä etsii minua aamulla eikä minua ole."

*7:2 Varjon piteneminen on merkinä päivän ja vaivojen päättymisestä.
mitä orjat ja palkkalaiset odottivat.*

8 luku

Sitten suuhilainen Bildad vastasi ja sanoi: ² "Kuinka kauan sinä tuommoisia
puhut ja suusi sanat ovat kuin väkevä tuuli? ³ Jumalako väärentää
oikeuden, Kaikkivaltiasko vääristää vanhurskauden? ⁴ Jos poikasi tekivät
syntiä Häntä vastaan, niin Hän hylkäsi heidät rikostensa tähden. ⁵ Jos etsit
Jumalaa ja hartaasti rukoilet Kaikkivaltiasta, ⁶ jos olet puhdas ja rehellinen,
niin Hän varmasti valvoo puolestasi ja asettaa entiselleen vanhurskautesi
majan. ⁷ Vaikka alkusi oli vähäinen, on loppusi kasvava ylen suureksi. ⁸ Sillä
kysypä aikaisemmalta sukupolvelta ja tarkkaa isäinsä tutkimista, ⁹ koska
me olemme eilispäivältä emmekä mitään tiedä, sillä päivämme ovat vain
varjo maan päällä. ¹⁰ He sinua opettavat, kertovat sinulle ja puhuvat
sanoja sydämestään. ¹¹ Kasvaako kaisla ilman mutaa, kohoaako runko
ilman vettä? ¹² Vielä viheriänä ollessaan, leikkaamatonna se kuivettuu
ennen kuin muu heinä. ¹³ Sellainen on kaikkien niitten tie, jotka
unhottavat Jumalan, ja ulkokullatun toivo katoaa, ¹⁴ hänen, jonka uskallus
raukeaa, jonka turvana on lukin seitti. ¹⁵ Nojaa taloonsa, mutta se ei seiso,
tarttuu siihen, mutta se ei kestä. ¹⁶ On rehevänä auringossa, ja
puutarhassa leviää vesansa. ¹⁷ Juurensa kietoutuvat kiviroukkioon, hän
katselee kivitaloa. ¹⁸ Mutta kun hänet hävitetään paikastansa, se kieltää
hänet: 'En ole sinua nähnyt.' ¹⁹ Kas, siinä tiensä ilo, ja tomusta nousee
toisia: ²⁰ Katso, Jumala ei hylkää hurskasta eikä tartu pahantekijäin käteen.
²¹ Kun Hän täyttää suusi naurulla ja huulesi riemulla, ²² vihamiehesi
verhotaan häpeällä, ja jumalattomain majaa ei ole!"

9. luku

Job vastasi ja sanoi: ² "Totisesti tiedän, että niin on. Mutta onko ihminen vanhurskas Jumalan edessä? ³ Jos tahtoo kiistellä Hänen kanssaan, ei saata vastata Hänelle yhteen tuhannesta. ⁴ Viisas sydämeltä ja väkevä voimassa. Kuka on niskoitellut Häntä vastaan ja pelastunut? ⁵ Siirtää vuoret niitten huomaamatta, että ne vihassansa kukistaa. ⁶ Järkyttää maan sijaltansa, ja sen patsaat vapisevat. ⁷ Puhuu auringolle eikä se nouse, ja lukitsee tähdet sinetillä. ⁸ Levittää yksinänsä taivaat ja astuu pilvien kukkuloilla. ⁹ Tekee Seulaset ja Kalevanmiekan, Otavan ja etelän tarhan. ¹⁰ Tekee suuria tutkimattomia tekoja ja lukemattomia ihmeitä. ¹¹ Katso, Hän käy ohitseni enkä näe, menee ohi enkä huomaa Häntä. ¹² Katso, Hän tempaa pois, kuka voi Häntä estää? Kuka sanoo Hänelle: 'Mitä teet?' ¹³ Jumala ei peruuta vihaansa, Raahabin auttajat vaipuvat allensa. ¹⁴ Kuinka paljon vähemmän minä vastaisin Hänelle, valitsisin sanojani Häntä vastaan? ¹⁵ Sillä vaikka olisin oikeassa, en voisi vastata, vaan minun täytyisi tuomariani rukoilla. ¹⁶ Jos huutaisin ja Hän vastaisi minulle, en usko, että Hän kuulisi ääntäni. ¹⁷ Sillä runtelee minua myrskyllä ja lisää haavojani syyttä. ¹⁸ Ei salli minun vetää henkeäni, vaan täyttää minut katkeruudella. ¹⁹ Jos puhutaan voimasta, katso, Hän on väkevä, tai jos oikeudesta: 'Kuka haastaa Minut oikeuteen?' ²⁰ Jos olen oikeassa, oma suuni tuomitsee minut, jos olen viaton, Hän todistaa minut vääräksi. ²¹ Viaton olen. En välitä hengestäni. Halveksin elämäni. ²² Samantekevää! Siksi sanon: Hän lopettaa sekä viattoman että syyllisen. ²³ Jos vitsaus äkkiä surmaa, Hän nauraa viattomain koetukselle. ²⁴ Maa on jätetty jumalattoman valtaan, hän peittää sen tuomarien kasvot. Jollei niin ole — kuka hän on? ²⁵ Päiväni ovat juoksijaa nopeammat, pakenevat, eivät näe hyvää. ²⁶ Kiitävät pois kuin ruoko-veneet, kuin kotka syöksyy saaliille. ²⁷ Jos sanon: 'Unhotan valitukseni, en välitä kasvoistani, vaan ilostun', ²⁸ niin kauhistun kaikkia kipujani. Tiedän, ettet pidä minua viattomana. ²⁹ Pysyn vääränä, miksi siis turhaan ponnistelen? ³⁰ Vaikka pesisin itseni lumivedellä ja puhdistaisin käteni lipeällä, ³¹ silloinkin upottaisit minut lokaan, niin että omat vaatteeni minua kammoisivat. ³² Sillä ei Hän ole ihminen niin kuin minä. Vastan Hänelle, käymme oikeutta keskenämme. ³³ Ei ole meillä riidan ratkaisijaa, joka laskisi kätensä meidän molempien päälle. ³⁴ Ottakoon

vitsansa pois päältäni, älköön kauhunsa minut pelottako. ³⁵ Puhuisin enkä Häntä pelkäisi. Sillä en ole sellainen itsessäni."

9:9 Etelän tarha tarkoittanee eteläisellä taivaalla tai eteläisellä taivaanpuoliskolla näkyviä tähtiä.

9:19 Raahab oli erään kansanomaisen hirviön nimi. Sana merkitsee "raivokas, kuokuva, pauhaava".

9:30 Lumivedellä uskottiin olevan ihoa puhdistava ja valkaiseva vaikutus ja sen uskottiin supistavan ihohuokosia.

10. luku

"Sieluni on kyllästynyt elämäni. Päästän valitukseni päälleni, puhun sieluni karvauudessa. ² Sanon Jumalalle: 'Älä tuomitse minua, anna minun tietää, miksi kiistelet kanssani. ³ Onko hyvä Sinulle, että serrat, että hylkäävät kättesi työn ja valaiset jumalattomain neuvoa? ⁴ Onko Sinulla lihan silmät? Katsotko kuin ihminen katsoo? ⁵ Ovatko päiväsi kuin ihmisen päivät, vuotesi kuin ihmisen päivät? ⁶ Etsit näet vääryyttäni ja tutkit syntiäni, ⁷ vaikka tiedät, etten ole jumalaton ja ettei ole ketään, joka voi vapauttaa kädestäsi. ⁸ Kätesi ovat minut tehneet ja muovanneet kaikittain, kuitenkin tuhoat minut. ⁹ Muista, että olet minut muokannut kuin saven —ja muutat minut tomuksi jälleen. ¹⁰ Etkö valanut minua kuin maitoa ja juoksuttanut minua kuin juustoa? ¹¹ Verhosit minut nahalla ja uhalla, punoit minut luista ja jänteistä. ¹² Elämän ja armon soit minulle, ja huolenpitosi on varjellut henkeni. ¹³ Mutta tämän kätkit sydämeesi, tiedän, että tämä oli mielessäsi: ¹⁴ jos syntiä tein, tarkkasit minua etkä jättänyt rikostani rankaisematta. ¹⁵ Jos olisin jumalaton —voi minua! Jos olisin hurskas, en voisi päätäni nostaa, täynnä häpeää ja nähden kurjuuteni. ¹⁶ Jos se nousee, Sinä ajat minua kuin leijona ja osoitat minulle jälleen ihmeellisyytesi. ¹⁷ Hankit uusia todistajia minua vastaan ja lisäät vihaasi minua kohtaan. Vaihtelut' ja sota ovat kanssani. ¹⁸ Miksi toit minut kohdusta? Olisinpa kuollut yhdenkään silmän minua näkemättä! ¹⁹ Olisin kuin ei minua olisi ollutkaan, minut olisi kannettu kohdusta hautaan. ²⁰ Eivätkö päiväni ole harvat? Lakkaa, jätä minut rauhaan, niin hiukan ilostun ²¹ ennen kuin lähden enkä palaa — pimeään ja kuolemanvarjon maahan, ²²

pimeään maahan — kuin pilkkopimeä — kuoleman maahan ilman järjestystä, jossa valo on kuin pimeä."

11. luku

Sitten naemalainen Soofar vastasi ja sanoi: ² "Eikö vuolaille sanoille pitäisi vastata ja saisiko suupaltti olla oikeassa? ³ Saisivatko jaarittelusi miehet vaikenemaan? Ja kun pilkkaat, eikö kukaan saata sinua häpeämään? ⁴ Sanoithan: 'Opetukseni on oikea ja olen puhdas silmissäsi.' ⁵ Mutta jospa Jumala puhuisi ja avaisi huulensa sinua vastaan ⁶ ja paljastaisi sinulle viisauden salaisuudet, että viisautensa on moninkertainen. Tiedä siis, että Jumala unhottaa hyväksesi montakin paha tekoasi. ⁷ Käsittäisitkö Jumalan syvyyden, pääsisit perille Kaikkivaltiaan täydellisyydestä? ⁸ Korkea kuin taivas — mitä voit tehdä, syvempi kuin tuonela — mitä voit ymmärtää? ⁹ Sen mitta on maata pitempi ja merta laajempi. ¹⁰ Jos Hän menee ohi tai sulkee tai kutsuu kokoon, kuka voi estää Häntä? ¹¹ Tuntee näet kunnottomat miehet ja näkee vääryyden — eikö tarkkaisi? ¹² Onttopäinen mies voi viisastua ja villiaasin varsa ihmistä. ¹³ Jos sinäkin valmistat sydämesi ja ojennat kätesi puoleensa — ¹⁴ mutta jos vääryys on kädessäsi, heitä se kauas äläkä anna pahan asua majoissasi — ¹⁵ silloin kohotat kasvosi tahratonna, olet luja etkä pelkää. ¹⁶ Unhotat näet kurjuutesi, muistelet kuin pois virranneita vesiä. ¹⁷ Elämäsi selkenee keskipäivää kirkkaammaksi, nouset korkealle, olet aamun kaltainen. ¹⁸ Olet turvassa, koska on toivo. Tutkistelet, käyt rauhassa levolle, ¹⁹ laskeut makaamaan kenenkään pelottamatta, ja monet etsivät suosiotasi. ²⁰ Mutta jumalattomain silmät hiutuvat eivätkä he pääse pakoan, ja toivonsa on hengen heittäminen."

12. luku

Job vastasi ja sanoi: ² "Totisesti te olette kansa ja viisaus kuolee mukananne! ³ On minullakin ymmärrystä yhtä hyvin kuin teillä, en ole teitä huonompi. Kuka ei moisia tietäisi? ⁴ Olen ystävänsä pilkkana — Jumalaa huutavainen, jolle Hän vastasi — hurskas, nuhteeton on pilkkana. ⁵ Turvatun mielestä on halveksittu soihtu valmistettu horjuvajalkaiselle. ⁶ Rauhassa ovat ryöstäjien majat, turvassa Jumalan ärsyttäjät, joitten käteen

jumala on sijoitettu.⁷ Mutta kysypä eläimiltä, ne opettavat sinua, ja taivaan linnuilta, ne kertovat sinulle.⁸ Tai puhu maalle, se osoittaa sinulle, ja meren kalat selittävät sinulle.⁹ Kuka kaikista näistä ei tiedä, että Herran käsi on tämän tehnyt,¹⁰ Hänen, jonka kädessä on kaiken elollisen sielu ja koko ihmiskunnan henki? ' ¹¹ Eikö korva koettele sanoja ja suulaki maista ruuan makua? ¹² Vanhuksilla on viisautta ja pitkäikäisillä ymmärrystä. ¹³ Hänellä viisaus ja voima, Hänellä neuvo ja ymmärrys. ¹⁴ Katso, Hän repii maahan eikä rakenneta jälleen, telkeää ihmisen eikä avata. ¹⁵ Katso, Hän salpaa vedet ja ne kuivuvat, päästää ne menemään ja ne mullistavat maan. ¹⁶ Hänen on väkevyys ja ymmärrys, Hänen on eksytetty ja eksyttäjä. ¹⁷ Hän vie neuvonantajat pois nujerrettuina ja tekee tuomarit tyhmiksi. ¹⁸ Päästää kuningasten kurituksesta, vyöttää heidän kupeensa köydellä. ¹⁹ Vie papit pois nujerrettuina ja kukistaa väkevät. ²⁰ Tekee tyhjäksi luotettavain puheen, ottaa pois vanhain taidon. ²¹ Valaa ylenkatsetta ruhtinasten päälle, lomaannuttaa väkeväin voiman. ²² Paljastaa syvyydet pimeästä ja tuo valoon kuoleman varjon. ²³ Korottaa kansat ja kukistaa ne, laajentaa kansakunnat ja kuljettaa ne pois. ²⁴ Maan kansan päämiehiltä ottaa pois ymmärryksen ja panee heidät harhailemaan tiettömässä autiomaassa. ²⁵ Haparoivat pimeässä valoa vailla, Hän panee heidät hoipertelemaan juopuneen lailla."

13. luku

"Katso, kaikkea on silmäni nähnyt, korvani kuullut ja sitä ymmärtänyt.² Mitä te tiedätte, sen tiedän minäkin. En ole teitä halvempi.³ Mutta puhun Kaikkivaltiaalle ja halajan väitellä Jumalan kanssa.⁴ Sillä olette valheen sepittäjiä, kaikki kelvottomia parantajia.⁵ Jospa voisitte peräti vaieta, niin se olisi teille vanhurskaudeksi.⁶ Kuulkaa nyt todisteluni ja tarkatkaa huulteni opetusta.⁷ Tahdotteko puhua vääryyttä Jumalan puolesta ja puhua petosta avuksensa? ⁸ Tahdotteko korottaa arvoansa — jos taistelette Jumalan puolesta? ⁹ Onko hyvä, että Hän teitä tutkii? Voitteko pettää Hänet niin kuin ihminen pettää toisen? ¹⁰ Hän nuhtelee teitä ankarasti, jos salassa katsotte henkilöön. ¹¹ Eikö korkeutensa pelota teitä ja kauhunsa teitä valtaa? ¹² Muistolauseenne ovat tuhkalausemia, vallinne savivalleja. ¹³ Vaietkaa, antakaa minun olla, niin minä puhun, käyköön

minun miten tahansa. ¹⁴ Miksi otan lihani hampaihini ja panen henkeni kämmenelleni? ¹⁵ Katso, Hän surmaa minut, ei minulla ole toivoa. Kuitenkin tahdon puolustaa teitäni kasvojensa edessä. ¹⁶ Jo se on minulle voitoksi, sillä ei yksikään jumalaton pääse kasvojensa eteen. ¹⁷ Kuulkaa tarkasti puhettani ja selitystäni korvillanne. ¹⁸ Katso, olen järjestänyt oikeudenkäyntini, tiedän olevani oikeassa. ¹⁹ Kuka voi käydä oikeutta kanssani? Silloin vaikenen ja kuolen. ²⁰ Kahta vain älä minulle tee, niin en kätkey kasvojeni edestä: ²¹ Siirrä pois kätesi minusta, älköönkä kauhusi peljättäkö minua. ²² Kutsu Sinä, niin minä vastaan, tai minä puhun, ja vastaa Sinä minulle. ²³ Kuinka paljon on minulla pahoja tekoja ja syntejä? Anna minun tietää rikokseni ja syntini. ²⁴ Miksi peität kasvosi ja pidät minua vihollisenasi? ²⁵ Lentävää lehteäkö säilyttelet, kuivunutta korttako vainoat? ²⁶ Sillä määrää minulle katkeruutta ja annat minun periä nuoruuteni syntejä, ²⁷ panet jalkani jalkapuuhun, tarkkaat kaikkia polkujani, asetat rajan jalkapohjilleni. ²⁸ Hän hajoaa kuin laho, kuin koin syömä vaate."

14. luku

"Ihminen, vaimosta syntynyt, lyhytikäinen ja täynnä levottomuutta, ² kasvaa kuin kukkanen ja lakastuu, pakenee kuin varjo eikä pysy. ³ Sellaistako Sinä pidät silmällä ja viet minut käymään oikeutta kanssasi? ⁴ Kuka saa saastaisesta puhtaan? Ei kukaan. ⁵ Koska päivänsä ovat määrättyt ja kuukauttensa luku on vallassasi — olet asettanut hänelle määrän, jonka yli hän ei pääse — ⁶ niin käänny pois hänestä, jotta saisi levätä, kunnes päättää päivänsä kuin palkkalainen. ⁷ Onpa puullakin toivo: kun se kaadetaan, se nousee jälleen eikä siltä vesaa puutu. ⁸ Vaikka sen juuri vanhenee maassa ja sen kanto kuolee multa, ⁹ se versoo veden tuoksusta ja tekee oksia kuin istukas. ¹⁰ Mutta mies kuolee ja makaa martaana, ihminen heittää henkensä, ja missä hän on? ¹¹ Vedet juoksevat järvestä, ja joki tyhjenee ja kuivuu, ¹² ihminen käy levolle eikä nouse. Ennen kuin taivaat katoavat, he eivät herää eivätkä havaja unestansa. ¹³ Oi, jospa kätkisit minut_ tuonelaan, piilottaisit minut, kunnes vihasi on asettunut, panisit minulle määräajan ja muistaisit minua! ¹⁴ Kun mies kuolee, virkoako hän jälleen? Varron kaikki sotapalvelukseni päivät,

kunnes vuoroni joutuu. ¹⁵ Silloin Sinä kutsut ja minä vastaan Sinulle — Sinä halajat kättesä tekoa. ¹⁶ Mutta nyt lasket askeleni. Etkö vain tarkkaa syntejäni? ¹⁷ Rikokseni on lukittu kukkaroon, ja Sinä paisutat syntiäni. ¹⁸ Mutta sortuva vuori katoaa ja kallio siirtyy sijaltansa, ¹⁹ vesi kuluttaa kivet, sen tulvat huuhtovat pois maan mullan — ja Sinä hävität ihmisen toivon. ²⁰ Masennat hänet iäksi ja hän lähtee, muutat muotonsa ja lähetät hänet menemään. ²¹ Lapsensa kohoavat kunniaan, mutta hän ei tiedä, alenevat, mutta hän ei heitä näe. ²² Mutta lihansa murehtii häntä, ja sielunsa suree hänen tähtensä."

15. luku

Sitten teemanilainen Elifas vastasi ja sanoi: ² "Vastaako viisas pöyhkeillä sanoilla, täyttääkö itätuuli hänen vatsansa? ³ Väitteleekö turhalla puheella ja sanoilla, joista hän ei hyötyä saa? ⁴ Vieläpä Jumalan pelonkin teet tyhjäksi ja halvennat hiljentymistä Jumalan kasvojen edessä. ⁵ Sillä pahuutesi opettaa suutasi ja valitset viekasten kielen. ⁶ Oma suusi tuomitsee sinut enkä minä, ja omat huulesi todistavat sinua vastaan. ⁷ Sinäkö synnyit ensimmäisenä ihmisenä tai luotiinko sinut ennen kukkuloita? ⁸ Olitko kuullut Jumalan salaisen neuvon ja anastatko viisauden itsellesi? ⁹ Mitä tiedät, jota me emme tiedä? Ymmärrätkö sinä — eikä sitä ole meillä? ¹⁰ Keskellämme on sekä harmaapää että vanhus, isääsi iällisempi. ¹¹ Ovatko Jumalan lohdutukset sinusta liian vähäiset, samoin sinulle puhuttu lempeä sana? ¹² Miksi sydämesi ottaa sinut ja miksi silmäsi luimistelevat? ¹³ Sillä käännät mielesi Jumalaa vastaan ja laskettelet suustasi sanoja. ¹⁴ Mikä on ihminen, että hän voisi olla puhdas ja että olisi vanhurskas — vaimosta syntyneenä? ¹⁵ Katso, pyhiinsä hän ei luota eivätkä taivaat ole puhtaat silmissänsä, ¹⁶ saati ihminen, inhottava ja saastainen, joka juo vääryyttä kuin vettä. ¹⁷ Minä osoitan sinulle, kuule minua, tämän olen nähnyt ja kerron, ¹⁸ mitä viisaat salaamatta ilmoittavat isiltänsä, ¹⁹ joille yksin maa oli annettu eikä muukalainen astunut heidän keskellensä: ²⁰ Kaiken elinaikansa jumalaton kärsii tuskaa, ja väkivaltaisen vuotten määrä on kätkeyty. ²¹ Pelottava ääni on korvissansa, rauhassa hävittäjä käy kimppuunsa. ²² Ei usko palajavansa pimeästä, ja hänet on määrätty miekalle. ²³ Harhailee leivän haussa: missä sitä on? Tuntee, että pimeän

päivä on valmiina häntä varten.²⁴ Hätä ja ahdistus kauhistuttavat häntä, vallitsevat häntä niin kuin kuningas valmiina taisteluun.²⁵ Sillä hän ojensi kätensä Jumalaa vastaan ja pöyhkeili Kaikkivaltiasta vastaan,²⁶ ryntäsi Häntä vastaan niskoitellen, kilvenkupurainsa paksuuden turvin.²⁷ Peitti näet kasvonsa rasvallansa ja teki lanteensa lihaviksi.²⁸ Asui autiokaupungeissa, taloissa, joissa hänen ei ole lupa asua, jotka olivat valmiit raunioitumaan.²⁹ Ei hän rikastu eikä omaisuutensa pysy, eikä hyvinvointinsa kantau yli maan.³⁰ Ei pääse pimeästä. Liekki kuluttaa vesansa, ja hän katoaa Hänen suunsa henkäyksestä.³¹ Älköön petetty turvatko turhuuteen, sillä turhuus on oleva palkkansa.³² Se täyttyy ennen aikaansa eikä lehvänsä vihannoi.³³ Karistaa raakileensa kuin viinipuu, varistaa kukkansa kuin öljypuu.³⁴ Jumalattoman joukkio on näet hedelmätön, ja tuli syö lahjusten ottajan majat.³⁵ Ovat raskaina ilkityöstä ja synnyttävät vääryyttä, ja sisimpänsä valmistaa petosta."

15:26 Kilvissä oli joskus keskellä ulospäin kupera paksunnos, kupura, joka oli kilven paksuin ja lujin kohta. Tässä Elifas viittaa Jumalaa vastaan hyökkääminen turhuuteen.

16. luku

Job vastasi ja sanoi:² "Tuollaista olen paljon kuullut. Kurjia lohduttajia olette kaikki.³ Eikö ole loppua tyhjille sanoille, vai mikä rohkaisee sinua vastaamaan?⁴ Minäkin voisin puhua kuin te, jos sielunne olisi sieluni sijassa. Voisin kasata sanoja teitä vastaan ja nyökytellä teille päätäni.⁵ Rohkaisisin teitä suullani ja huulteni liike lievittäisi.⁶ Vaikka puhun, ei tuskani helpota, tai lakkaan, miten se minusta lähtee?⁷ Mutta nyt Hän on näännyttänyt minut. Olet hävittänyt koko joukkoni.⁸ Olet tarttunut minuun — se on todistukseksi — ja raihnuteni nousee minua vastaan, huutaa vasten kasvojeni.⁹ Vihansa raateli ja vainosi minua, Hän kiristeli minulle hampaitansa. Viholliseni iskee silmänsä minuun.¹⁰ Ammottivat suutansa minua vastaan, löivät häväisten minua poskille. Kaikki he yhtyvät minua vastaan.¹¹ Jumala jättää minut jumalattoman valtaan ja heittää minut vääräin käsiin.¹² Olin rauhassa, mutta hän murskaa minut, tarttui niskaan ja rusentaa minut. Asettaa minut maalitaulukseen.¹³

Jousimiehensä piirittävät minut. Halkaisee säälimättä munaskuuni, valaa sappeni maahan.¹⁴ Murtaa minut — aukon toisensa viereen, ryntää päälleni väkevän tavoin.¹⁵ Ompelin säkin nahkani peitteeksi ja tahrasin sarveni toimissa.¹⁶ Kasvoni punoittavat itkusta, ja silmäluomillani on kuoleman varjo ---¹⁷ vaikei vääryyttä ole käsissäni, ja rukoukseni on puhdas.¹⁸ Maa, älä peitä vertani älköönkä huudollani olko lepopaikkaa!¹⁹ Katso, nytkin on todistajani taivaassa ja puolustajani korkeudessa²⁰ Ystäväni pilkkaavat minua, silmäni kynelehtii Jumalan puoleen.²¹ Kuka puolustaa ihmistä Jumalan edessä ja ihmislasta hänen lähimmäistään vastaan?²² Määrävuodet näet täyttyvät, ja minä menen tietä, jota en palaja."

17. luku

"Henkeni on rikki raastettu, päiväni menneet, kalmisto on osani.² Totisesti, pilkka piirittää minua, ja silmäni täytyy yhä katsella heidän ärsyttelyään.³ Aseta puolestani pantti itsellesi. Kukapa löisi kättä kanssani?⁴ Olet näet kätkenyt heidän sydämensä ymmärrykseltä. Sen tähden et korota heitä.⁵ Jättää ystävät saaliiksi, ja omilta lapsilta hiutuvat silmät.⁶ On pannut minut kansoille sananparreksi, minusta on tullut kasvoille syljettävä.⁷ Silmäni on surusta hämärtynyt, ja kaikki jäseneni ovat kuin varjo.⁸ Tästä oikeamieliset hämmästyvät, ja viatonta kuohuttaa jumalattoman meno.⁹ Mutta hurskas ottaa tiestänsä vaarin, ja puhdaskätinen kasvaa voimassa;¹⁰ Mutta te kaikki, palatkaa ja tulkaa, vaikken löydä yhtään viisasta joukostanne.¹¹ Päiväni ovat menneet, rauenneet ovat aivoitukseni, sydämeni ihastukset.¹² Yön muuttavat päiväksi. Valo on lyhyt ennen pimeää.¹³ Jos varron tuonelaan asunnokseni, levitän vuoteeni pimeään,¹⁴ jos sanon haudalle: 'Olet isäni' ja madolle: 'Äitini' ja 'sisareni',¹⁵ missä on silloin toivoni ja kuka saa toivoani katsella?¹⁶ Astuvatko kanssani tuonelaan, vai vaivummeko yhdessä tomuun?"

17:3 Kädenlyönti oli lakikielessä merkinä siitä, että takaaja meni takuuseen velallisen veloista. Job tuo tässä esiin sen, etteivät ystävät voi auttaa, ja pyytää Jumalaa takaajakseen.

18. luku

Silloin suuhilainen Bildad vastasi ja sanoi: ² "Milloin panette rajat sanoille? Ymmärtäkää, ja sitten puhumme. ³ Miksi meitä pidetään elukkain veroisina? Miksi olemme saastaiset silmissänne? ⁴ Itseänsä vihassansa raatelee. Sinunko tähtesi maa hylättäisiin ja kallio siirrettäisiin sijaltansa? ⁵ Mutta jumalattomain valo sammuu, eikä hänen tulensa liekki loista. ⁶ Valo pimenee hänen majassansa, ja lamppunsa sammuu päältänsä. ⁷ Väkevyytensä askelet lyhenevät, ja oma neuvonsa heittää hänet maahan. ⁸ Omat jalkansa näet vievät hänet verkkoon, ja hän käyskelee salahaudan päällä. ⁹ Paula tarttuu kantapäähän, ansa vangitsee hänet. ¹⁰ Häntä varten on maahan kätetty loukku ja polulle häntä varten silmukka. ¹¹ Kauhut peljättävät häntä kaikkialta ja ajavat häntä hänen kintereillään. ¹² Voimansa käy nälkäiseksi ja onnettomuus vartoo vierellänsä. ¹³ Se syö osia hänen nahastansa, kuoleman esikko syö hänen jäseniänsä. ¹⁴ Turvansa temmataa pois hänen majastansa, ja hänet pannaan astumaan kauhujen kuninkaan tykö. ¹⁵ Majassansa asuu hänelle outoja, asuinpaikallensa sirotellaan tulikiveä. ¹⁶ Alhaalta juurensa kuivettuvat, ja ylhäältä kuihtuvat oksansa. ¹⁷ Muistonsa katoaa maasta, eikä hänellä ole nimeä kadulla. ¹⁸ Hänet tungetaan valosta pimeään ja karkoitetaan maan piiristä. ¹⁹ Ei ole hänellä lasta, ei jälkeläistä kansansa seassa, eikä ketään jää jäljelle hänen asuinsijallensa. ²⁰ Lännen asujat hämmästyvät hänen päiväänsä, ja idän asukit kouraisee kauhu. ²¹ Tällaiset ovat väärän majat ja tällainen sen paikka, joka ei Jumalaa tunne."

18:14 Nämä vertaukset viittaavat kuolemaan, josta puhutaan kauhistuttavana asiana.

19. luku

Job vastasi ja sanoi: ² "Kuinka kauan vaivaatte sieluani ja murjotte minua sanoilla? ³ Jo kymmenenkin kertaa olette minua soimanneet, häpeämättä Minua solvaatte. ⁴ Jos tosiaan olen hairahtunut, niin harhani pysyy omanani. ⁵ Jos tosiaan ylvästelette minua vastaan ja väitätte syyttämiseni oikeutetuksi, ⁶ niin tietäkää, että Jumala on sortanut minua ja vanginnut minut verkkoonsa. ⁷ Katso, huudan: 'Väkivaltaa!' eikä minua kuulla;

huudan apua, mutta ei ole oikeutta.⁸ Hän aitasi tieni, etten pääse yli, ja levitti pimeään poluilleni.⁹ Riisui minulta kunniani ja otti kruunun päästäni.¹⁰ Raastaa minua joka puolelta, niin että olen mennyttä, tempaa toivoni kuin puun.¹¹ Yllyttää vihansa minua vastaan ja pitää minua vihollistensa joukkoon kuuluvana.¹² Sotajoukkonsa tulevat yhdessä ja tekevät tiensä minua vastaan, leirytyvät majani ympärille.¹³ Veljeni Hän on minusta loitontanut, ja tuttavani ovat minusta tyystin vieraantuneet.¹⁴ Läheiseni ovat luopuneet, ja uskottuni ovat unhottaneet minut.¹⁵ Talossani majailijat ja palvelijattareni pitävät minua muukalaisena, olen käynyt vieraaksi heidän silmissään.¹⁶ Kutsun palvelijaani eikä vastaa, suullani pyydän häntä hartaasti.¹⁷ Hengitykseni on vastenmielinen vaimolleni ja hajuni äitini pojille.¹⁸ Poikasetkin halveksivat minua. Kun nousen, niin puhuvat minua vastaan.¹⁹ Kaikki seuratoverini inhoavat minua, ja ne, joita rakastin, ovat kääntyneet minua vastaan.²⁰ Luuni tarttuvat nahkaani ja lihaani, ja olen pelastunut ikenilläni.²¹ Armahtakaa minua, armahtakaa minua, ystäväni, sillä Jumalan käsi on minuun sattunut.²² Miksi vainoatte minua Jumalan tavoin ettekä saa kylläänne lihastani?²³ Oi, jospa sanani nyt kirjoitettaisiin, jospa ne kirjaan piirrettäisiin,²⁴ rautataltalla ja lyijyllä kallioon ikiajoiksi hakattaisiin!²⁵ Tiedän näet Lunastajani elävän, ja viimeisenä Hän on seisova maan päällä.²⁶ Sitten kun ovat hävittäneet tämän nahkani, niin ilman lihaani näen Jumalan.²⁷ Hänet näen tykönäni, silmäni katselevat Häntä — eikä vieraana. Munaskuuni hiutuvat sisimmässäni.²⁸ Mutta sanotte: 'Kuinka vainoammekaan häntä!' —minusta muka löytyy asian ydin.²⁹ Pelätkää miekkaa, sillä viha kohtaa miekan tihutöitä — tietääksenne, että on tuomari."

19:25 Lunastaja (sukulunastaja), hepr. gooel, oli sukulainen, jolla oli oikeus ostaa suvun ulkopuolelle joutunut maaomaisuus takaisin sukuun tai lunastaa velka-orjaksi joutunut sukulainen vapaaksi. Usein nimitystä käytetään Jumalasta tai Mes-alansa. Ks. esiin. 3 Ms. 25:24, 25, 47, 48, Ruut 4.4-6.

20. luku

Naemalainen Soofar vastasi ja sanoi:² "Tuon vuoksi ajatukseni panevat

minut vastaamaan, sen tähden minussa kuohuu.³ Häpäisevää nuhdetta olen kuullut, ja ymmärryksen henki panee minut vastaamaan.⁴ Etkö tiedä vanhastaan, siitä asti kun ihminen pantiin maan päälle,⁵ että jumalattoman riemu on lyhyt ja riettaan ilo kestää hetken?⁶ Vaikka ylväytensä kohoa taivasiin ja päänsä ulottuu pilveen,⁷ häviää hän kuitenkin ainiaaksi oman likansa lailla. Jotka hänet näkivät, sanovat: 'Missä hän on?'⁸ Lentää pois kuin uni eivätkä häntä löydä, häipyä kuin öinen näky.⁹ Silmä katseli häntä, mutta ei katsele enää, eikä paikkansa enää näe häntä.¹⁰ Lastensa täytyy mielistellä köyhiä ja kättensä antaa takaisin hänen omaisuutensa.¹¹ Luunsa olivat täynnä hänen nuoruuttansa, mutta se makaa kanssaan mullassa.¹² Vaikka paha on makea suussansa ja hän kätkee sen kielensä alle,¹³ hellii sitä eikä luovu siitä, vaan säilyttää sen keskellä suulakeansa,¹⁴ niin ruokansa muuttuu hänen vatsassaan, kyitten myrkkyyä on sisimmässään.¹⁵ Hän nieli rikkautta ja oksentaa sitä, Jumala heittää sen ulos hänen vatsastansa.¹⁶ Kyitten mujua hän imi, käärmeen kieli hänet tappaa.¹⁷ Ei katsele puroja, ei hunaja- ja piimäjokia ja -virtoja.¹⁸ Hankkimansa antaa takaisin eikä nauti siitä, varojen mukainen on palauttaminen, eikä hän iloitse.¹⁹ Sillä sorti ja hyljeksi vaivaisia. Ryösti itselleen talon eikä rakenna sitä.²⁰ Ei tuntenut tyytymystä vatsassansa, ei pelastu tavoittelemallaan tavaralla.²¹ Ei jäännöstä saaliistansa, sen tähden ei onnensa pysy.²² Yltäkyläisyytensä runsaudessa on hänellä ahdinko, kaikki kurjat iskevät häneen kätensä.²³ Kun hän on täyttämässä vatsaansa, Jumala lähettää vihansa hehkun häntä vastaan ja antaa sen sataa hänen päällensä hänen syödessään.²⁴ Hän pakenee rauta-asetta, mutta vaskijousi lävistää hänet.²⁵ Vedetään ja tulee ulos ruumiista, välkkyvä terä lähtee ulos. Kauhut käyvät hänen kimppuunsa.²⁶ Kaikki pimeä on varattu hänen aarteilleen. Lietsomaton 'tuli kuluttaa hänet. Syö, mitä on jäljellä hänen majassansa.²⁷ Taivaat paljastavat hänen pahuutensa, ja maa nousee häntä vastaan.²⁸ Talonsa tuotto menee menojaan virraten pois Hänen vihansa päivänä.²⁹ Tämä on jumalattoman ihmisen osa Jumalalta, Jumalan hänelle määräämä perintö."

21. luku

Job vastasi ja sanoi:² "Kuulemalla kuulkaa sanojani! Olkoon tämä

lohdutukseni. 3 Kärskikää minua, niin minäkin puhun; Puhuttuani pilkatkaa. 4 Ihmistäkö vastaan valitan? Miksi en kävisi kärsimättömäksi? ⁵ Kääntykää minuun ja hämmästykää ja pankaa käsi suulle. ⁶ Kun muistelen, niin kauhistun,, ja vavistus valtaa ruumiini: ⁷ Miksi jumalattomat elävät, vanhenevat, vieläpä ovat voimassa väkevät? ⁸ Lapsensa ovat vahvistuneet heidän kanssaan heidän nähtensä ja heidän jälkeläisensä heidän silmäinsä edessä. ⁹ Kotinsa ovat rauhassa, pelotta, eikä Jumalan vitsa satu heihin. ¹⁰ Hänen sonninsa astuu eikä epäonnistu, lehmänsä poikii eikä luo vasikkaansa. ¹¹ Lapsensa he laskevat ulos kuin lammaslauman, lapsensa hyppelevät ilosta. ¹² Helskyttävät käsirumpua ja kannelta ja iloitsevat huilun äänestä. ¹³ Viettävät päivänsä hyvinvoinnissa, mutta vaipuvat äkkiä tuonelaan. ¹⁴ Kuitenkin sanovat Jumalalle: 'Käänny pois meistä, sillä emme halua tietää teitäsi. ¹⁵ Mikä on Kaikkivaltias, jotta Häntä palvelisimme, ja mikä hyöty meillä on, kun Häntä rukoilemme?' ¹⁶ Katso, heidän onnensa ei ole heidän kädessänsä. Jumalattomain neuvo on kaukana minusta. ¹⁷ Kuinka usein jumalattomain lamppu sammuu ja turmionsa saavuttaa heidät! Jakelee määräosat tuskaa vihassansa. ¹⁸ Ovat kuin korsi tuulessa ja kuin akanat, jotka tuulispää vie mennessään. ¹⁹ Jumala säästää hänen vaivansa hänen lapsilleen. Hän kostaa hänelle itselleen, niin että tuntee. ²⁰ Omat silmänsä näkevät perikatonsa, ja juo Kaikkivaltiaan vihaa. ²¹ Mitä hän näet välittää huonekunnastansa, joka jää jälkeensä, kun kuukauttensa luku on katkaistu! ²² Onko opetettava Jumalalle tietoa, sillä Hän tuomitsee korkeat? ²³ Toinen kuolee täydessä voimassansa, kaikessa rauhassa ja levossa. ²⁴ Astiansa ovat täynnä maitoa, ja luittensa ydin on tuore. ²⁵ Toinen kuolee katkerana eikä nauti onnea. ²⁶ Vertaisina he mullassa makaavat, ja madot peittävät heidät.

²⁷ Katso, tunnen ajatuksenne ja juonet, joilla sorratte. minua.

²⁸ Sillä sanotte: 'Missä on nyt mahtimiehen talo ja missä jumalattoman asuinmajat? ²⁹ Ettekö ole kysyneet tietä kulkevilta? Ettekö anna arvoa heidän todistuksilleen, ³⁰ että paha säästetään turmion päivänä, heidät päästetään vihan päivinä? ³¹ Kuka osoittaa hänelle hänen tiensä vasten hänen kasvojaan, kuka kostaa hänelle, mitä hän on tehnyt? ³² Hänet saatetaan kalmistoon, ja kummun päällä on vartio. ³³ Kepeät ovat hänelle laakson turpeet. Kaikki ihmiset menevät hänen jäljessänsä niin kuin

lukemattomat edellensä.³⁴ Miksi minua turhalla lohdutatte? Entä vastauksenne? — jää jäljelle petollisuus."

22. luku

Teemanilainen Elifas vastasi ja sanoi:² "Taitaako ihminen hyödyttää Jumalaa, niin kuin ymmärtäväinen hyödyttää itseänsä?³ Onko Kaikkivaltiaalle voittoa siitä, että olet vanhurskas, tai etua siitä, että pidät tiesi nuhteettomana.⁴ Kunnioituksestasiko Hän sinua rankaisee, käy oikeutta kanssasi?⁵ Eikö pahuutesi ole suuri ja pahat tekosi loputtomat?⁶ Sillä otit veljiltäsi pantin syyttä ja riistit vaatteet alastomalta.⁷ Et antanut nääntyvälle vettä juotavaksi ja isoovaiselta kielsit leivän.⁸ Mutta voiman miehelle maa, ja korkea-arvoinen asuu siinä.⁹ Lesket lähetit tyhjin käsin menemään ja orpojen käsivarret murskattiin.¹⁰ Sen vuoksi paulat ympärilläsi ja äkillinen peljästyksesi kauhistuttaa sinua —¹¹ vai etkö näe pimeyttä? — ja vesitulva peittää sinut.¹² Eikö Jumala ole taivaitten korkeus? Näkee tähtien joukon, joka on korkealla.¹³ Ja sinä sanot: 'Mitä Jumala tietää? Taitaako Hän tuomita synkän pimeän takaa?'¹⁴ Pilvet ovat Hänellä verhona, niin ettei näe, ja taivaitten piirillä Hän käyskentelee.'¹⁵ Seuraatko muinaista polkua, jota pahantekijät vaelsivat,¹⁶ ne, jotka ennen aikojaan kukistettiin, joitten perustuksen virta vei,¹⁷ jotka sanoivat Jumalalle: 'Poistu meistä'? Ja mitä Kaikkivaltias tekee heille?¹⁸ Kuitenkin Hän täytti heidän talonsa hyvällä. Mutta jumalattomain neuvo on kaukana minusta.¹⁹ Hurskaat näkevät sen ja iloitsevat, ja viaton pilkkaa heitä.²⁰ Jolleivät vastustajamme ole hävinneet, niin tuli on kuluttanut heidän jäännöksensä.²¹ Tutustupa Häneen ja ole rauhassa, siten saavutat menestyksen.²² Otapa opetusta Hänen suustaan, ja pane sanansa sydämeesi.²³ Jos palajat Kaikkivaltiaan tykö, niin sinä rakennut, jos panet väärän kauas majoistasi.²⁴ Jos heität kulta-aarten tomuun ja Oofirin kullan joen kivien joukkoon,²⁵ ja Kaikkivaltias on kultasi ja hopea-aarteesi,²⁶ silloin ilosi on Kaikkivaltiaassa, ja nostat kasvosi Jumalan puoleen.²⁷ Sinä rukoilet Häntä ja Hän kuulee sinua, ja sinä täytät lupauksesi.²⁸ Sinä päätät asian ja se onnistuu sinulle, ja tiellesi loistaa valo.²⁹ Kun heidät alennetaan, niin sinä sanot: 'Ylennys', ja Hän vapauttaa masentuneen.³⁰ Pelastaa senkin, joka ei ole viaton, kättesi puhtauden

tähden hän pelastuu."

22:9 Käsivarsi oli voiman vertauskuva, ja käsivarren murskaaminen oli kuvaannollinen sanonta, joka merkitsi elämän vaarantamista ja avuttomaan tilaan saattamista. Jakeissa 5-9 esitetyt syytökset Jobia vastaan ovat erittäin raskaita.

23. luku

Job vastasi ja sanoi: ² "Vielä tänäänkin on valitukseni katkeruutta. Käteni on raskas vaikeroimiseni tähden. ³ Oi, jospa tietäisin, miten löytää Hänet, astuisin istuimensa luo. ⁴ Esittäisin asian Hänelle ja täyttäisin suuni todisteilla, ⁵ saisin tietää, mitä Hän vastaisi minulle, ja ymmärtäisin, mitä Hän sanoisi minulle. ⁶ Taistelisiko Hän minua vastaan suuressa voimassa? Ei, Hän vain tarkkaisi minua. ⁷ Siellä väittelisi vanhurskas Hänen kanssaan, ja minä pelastuisin tuomaristani. ⁸ Katso, käyn itään, mutta Hän ei ole siellä, ja länteen, mutta en huomaa Häntä, ⁹ pohjoiseen, missä Hän toimii, mutta en näe Häntä; Hän kätkey etelään enkä Häntä havaitse. ¹⁰ Mutta Hän tietää tieni. Hän on minua koetellut — kullan kaltaisena selviän. ¹¹ Jalkani on pysynyt Hänen askelissaan. Hänen tietänsä olen seurannut enkä ole syrjään poikennut. ¹² Huultensa käskystä en ole luopunut. Enemmän kuin määräosaani olen arvostanut Hänen sanojansa. ¹³ Mutta Hän pysyy samana, kuka voi Häntä estää? Mitä sielunsa halajaa, sen Hän tekee. ¹⁴ Niin, Hän täydentää määräosani, ja sellaisia Hänellä on paljon. ¹⁵ Sen tähden kauhistan Hänen kasvoinsa edessä. Mietiskelen ja pelkään Häntä. ¹⁶ Jumala mursi sydämeni, ja Kaikkivaltias kauhistutti minut. ¹⁷ Sillä en hukkunut pimeään edessä, mutta Hän kasasi synkeyttä eteeni."

24. luku

"Miksei Kaikkivaltias ole varannut aikoja, ja mikseivät ne, jotka Hänet tuntevat, saa nähdä Hänen päiviänsä? ² Siirtävät rajoja, ovat ryöstäneet lauman ja laiduntavat. ³ Vievät orpojen aasin, ottavat pantiksi lesken lehmän. ⁴ Työntävät tieltä köyhät; kaikki maan vaivaiset lymyävät. ⁵ Katso, villiaasit erämaassa ovat lähteneet työhönsä varhain saalista etsimään; autiomaan on hänelle lastensa leipä. ⁶ Vainiolta korjaavat hänen rehunsa ja

kokoavat tähteet jumalattoman viinitarhasta.⁷ Jättävät alastoman olemaan ilman vaatetta eikä ole peitettä kylmässä.⁸ Ovat likomärkiä vuorten sateista ja vailla suojaa syleilevät kalliota.⁹ Äidin rinnoilta riistävät orvon ja ottavat pantin kurjalta.¹⁰ Alastomina kuljeskelevat, ilman vaatteita, ja nälkäisinä kantavat lyhdettä.¹¹ Heidän muureinsa välissä pusertavat öljyä, polkevat viinikuurnia, mutta ovat janoissaan.¹² Kaupungista miehet voihkivat ja haavoitettujen sielu huutaa, mutta Jumala ei piittaa hulluudesta.¹³ He ovat niitä, jotka kapinoivat valoa vastaan, eivät tunne sen teitä eivätkä pysy sen poluilla.¹⁴ Päivän koitossa nousee murhaaja, tappaa kurjan ja köyhän, ja yöllä hän liikkuu varkaana.¹⁵ Avionrikkajan silmä tarkkaa hämärää arvellen: 'Yksikään silmä ei näe minua', ja verhoaa kasvonsa.¹⁶ Pimeässä murtautuu taloihin. Päivällä sulkeutuvat sisään, eivät välittäneet valosta.¹⁷ Heille kaikille synkkä pimeä on näet kuin aamu, koska tuntevat synkän pimeän kauhut.¹⁸ Hän on kevyt vetten päällä; kirottu on heidän osansa maassa; ei käänny viinitarhojen tielle.¹⁹ Kuivuus ja kuumuus ahmaisevat lumivedet, tuonela ne, jotka ovat syntiä tehneet.²⁰ Kohtu unhottaa hänet, madot herkuttelevat hänellä, häntä ei enää muisteta, ja vääryys murretaan kuin puu.²¹ Hän ahdisti hedelmätöntä, joka ei synnytä, eikä kohtele hyvin leskeä.²² Hän vahvistaa vakavia voimallansa, nousee eikä kukaan luota elämään.²³ Hän antaa hänelle turvan, ja hän on levossa. Hänen silmänsä seuraavat heidän teitensä.²⁴ He olivat korkeita vähän aikaa, mutta Hän ei ollut läsnä ja he hukkuivat, ja niin kuin kaikki muut heidät korjataan pois ja niin kuin tähkäpää heidät katkaistaan.²⁵ Ja jollei nyt, kuka osoittaa minut valhettelijaksi ja tekee sanani tyhjäksi?"

25. luku

Suuhilainen Bildad vastasi ja sanoi:² "Valta ja peljättävyys ovat Hänen, joka luo rauhan korkeuksissaan.³ Onko määrää Hänen joukoillansa, ja kenelle ei Hänen valonsa koita?⁴ Kuinka on ihminen vanhurskas Jumalan edessä, ja kuinka on vaimosta syntynyt puhdas?⁵ Katso kuuta, sekään ei ole kirkas, eivätkä tähdet ole puhtaat Hänen silmissään,⁶ saati sitten ihminen, tuo mato, ja ihmislapsi, tuo toukka."

26. luku

Job vastasi ja sanoi: ² "Kuinka oletkaan auttanut voimatonta, tukenut heikkoa käsivartta! ³ Kuinka oletkaan neuvonut taitamatonta ja tehnyt tunnetuksi paljon ymmärrystä! ⁴ Kenelle olet sanoja lausunut ja kenen henki on sinusta käynyt? ⁵ Haamut värisevät vetten ja niitten asuvaisten alla. ⁶ Paljaana on tuonela Hänen edessään, eikä ole manalalla peitettä. ⁷ Hän levittää pohjoisen. aution päälle, ripustaa maan tyhjän päälle. ⁸ Pilviinsä Hän sitoo vedet, eikä pilvi repeä niitten alla. ⁹ Hän peittää valtaistuimen kasvot, levittää pilvensä sen eteen. ¹⁰ Hän on ympäröinyt vetten kasvot piirillä, kunnes valo ja pimeä päättyvät. ¹¹ Taivasten pylväät vapisevat ja hämmästyvät Hänen nuhtelunsa tähden. ¹² Voimallansa kuohutti meren, ymmärryksellensä ruhjoi ylpeän. ¹³ Hänen henkäyksestään taivaat kaunistuivat, kätensä murskasi lentävän käärmeen. ¹⁴ Katso, nämä ovat Hänen teittensä ääriä, mutta kuinka vähän tietoa saamme Hänestä. Entä Hänen väkevien tekojensa jyllinä — kuka sen kestää!"

27. luku

Job alkoi jatkaa vertauspuhettansa ja sanoi: ² "Jumala elää. Hän on ottanut oikeuteni, ja Kaikkivaltias on katkeroittanut sieluni. ³ Mutta niin kauan kuin minussa elämää on ja Jumalan Henki sieraimissani, ⁴ eivät huuleni totisesti puhu vääryyttä eikä kieleni petosta lausu. ⁵ Häpeä minulle, jos julistan teidät syyttömiksi! Siihen asti, kunnes henkeni heitän, en luovu hurskaudestani. ⁶ Pysyn vanhurskaudessa, en hellitä siitä. Sydämeni ei syytä minua niin kauan kuin elän. ⁷ Viholliseni olkoon jumalattoman veroinen ja vastustajani väärän arvoinen. ⁸ Mikä näet on jumalattoman toivo, kun Jumala katkaisee, kun Hän ottaa pois hänen elämänsä? ⁹ Kuuleeko Jumala hänen huutonsa, kun vaiva häntä kohtaa? ¹⁰ Saattaako hän iloita Kaikkivaltiaasta, huutaa Jumalaa joka aika? ¹¹ Tahdon heittää teidät Jumalan käteen, enkä salaa Kaikkivaltiaan aivoituksia. ¹² Katso, te kaikki olette itse sen nähneet, miksi sitten puhutte turhaa. ¹³ Tämä on jumalattoman ihmisen osa Jumalan edessä ja väkivaltaisten perintö, jonka saavat Kaikkivaltiaalta. ¹⁴ Jos hänen lapsensa lisääntyvät, se tapahtuu miekan hyväksi, eikä hänen jälkeläisillään ole kylliksi leipää. ¹⁵ Jotka häneltä jäävät, ne ruttoon haudataan, eivätkä leskensä itke. ¹⁶ Jos hän

kokoaa hopeaa kuin tomua ja kasaa vaatteita kuin savea,¹⁷ hän kasaa, mutta vanhurskas pukee ne päälleen ja viaton jakaa hopean.¹⁸ Hän on rakentanut talonsa kuin koi ja kuin katoksen, jonka vartija on kyhännyt.¹⁹ Rikkaana hän menee levolle, mutta mitään ei koota; avaa silmänsä eikä mitään ole.²⁰ Kauhut valtaavat hänet kuin tulva, ja yöllä rajuilma sieppaa hänet.²¹ Itätuuli vie hänet ja hän katoaa, ja se lakaisee hänet paikaltansa.²² Hän näet heittää hänen päällensä eikä sääli, Hänen kättänsä hän pakenee pakenemistaan.²³ Hän taputtaa hänelle kämmeniänsä ja viheltää hänelle paikaltansa."

27:16 Vaatteet olivat eräs rikkauden mitta kullan, hopean ja karjan ohella. Tähän myös Jeesus viittasi puhuessaan, että "koi ja ruoste turmelee", Mat. 6:19.

Vertaa myös Paavalin sanoja Apt. 20:33.

27:18 Kumpikin vertauskuva tarkoittaa väliaikaista, katoavaista.

28. luku

"Hopeallakin on suoni ja paikka kullalla, jota puhdistavat.² Rauta otetaan maasta, ja kivistä sulatetaan vaski.³ Hän on pannut lopun pimeälle ja tutkii kaiken äärimäisen, synkän pimeän ja kuoleman varjon kiven.⁴ On louhinut kaivoksen muukalaisen lähelle. Jalan unhottamina riippuvat kaukana ihmisistä, heiluvat.⁵ Maasta tulee leipä, mutta sen alla möyrii kuin tuli.⁶ Sen kivet ovat safiirin sija, ja siellä on kultahiekkaa.⁷ On polku, jota ei yksikään kohta ole tuntenut eikä haukan silmä nähnyt.⁸ Ylväät eläimet eivät ole siellä astuneet eikä leijona sitä kulkenut.⁹ Hän kävi käsiksi kovaan kallioon, mullisti vuoret juuria myöten.¹⁰ Mursi kallioihin käytäviä, ja silmänsä näki kaikkea kallista.¹¹ Esti virtoja tulvimasta ja tuo salatun valoon.¹² Mutta mistä viisaus löytyy, ja missä on ymmärryksen asuinsija?¹³ Ei ole ihminen tuntenut sen arvoa eikä sitä tavata elävien maassa.¹⁴ Syvyys sanoi: 'Ei se ole minussa' ja meri sanoi: 'Ei tykönäni.'¹⁵ Ei sitä kullalla saada, eikä hopeaa punnita sen hinnaksi.¹⁶ Sitä ei arvioida Oofirin kullalla, kalliilla oniksilla eikä safiirilla.¹⁷ Kulta ja lasi eivät ole sen vertaisia, eikä sitä korvaa aitokultainen astia.¹⁸ Ei mainita koralleja eikä kristallia. Viisauden omistaminen on helmiä kalliimpi.¹⁹ Kuusin topaasi ei

vedä sille vertaa; eikä sitä arvioida puhtaassa kullassa.²⁰ Mistä siis viisaus tulee, ja missä on ymmärryksen asuinsija?²¹ Se on kätkeyty kaiken elävän silmiltä ja salattu taivaan linnuilta.²² Manala ja kuolema sanovat: 'Olemme korvillamme kuulleet kertomuksen siitä.'²³ Jumala tietää sen tien ja tuntee sen asuinsijan.²⁴ Sillä Hän katsoo maan ääriin asti, näkee kaikkien taivaitten alla,²⁵ antaakseen tuulelle painon, ja Hän määräsi vedet mitalla.²⁶ Kun Hän sääti sateelle määrän ja tien äänten valolle,²⁷ silloin Hän näki ja ilmoitti sen, Hän asetti sen esille ja tutki sen.²⁸ Ja ihmiselle Hän sanoi: 'Katso, Herran pelko — se on viisautta, ja pahan karttaminen on ymmärrystä.' "

29. luku

Job alkoi jatkaa esitystänsä ja sanoi:² "Oi, jospa olisin niin kuin kuluneina kuukausina, niin kuin päivinä, joina Jumala minua varjeli!³ Kun lamppunsa loistaa pääni päällä, vaellan valossansa pimeään halki.⁴ Jospa olisin niin kuin olin miehuuteni päivinä, kun Jumalan suosio oli majani yllä,⁵ kun Kaikkivaltias oli vielä kanssani ja lapseni olivat ympärilläni,⁶ kun pesin askeleni maidossa ja kallio vuoti minulle öljyvirtoja!⁷ Kun menin kaupungin portille, asetin istuimeni torille,⁸ nuorukaiset minut nähtyänsä kätkeysivät, vanhukset nousivat, jäivät seisomaan,⁹ päämiehet lakkasivat puhumasta ja panivat käden suullensa,¹⁰ ruhtinasten ääni vaikenä ja heidän kielensä tarttui suulakeen.¹¹ Kun korva kuuli, se ylisti minua onnelliseksi, ja kun silmä näki, se todisti. minusta.¹² Sillä pelastin kurjan, joka apua huusi, ja orvon, jolla ei auttajaa ollut.¹³ Nääntyväisen siunaus tuli osakseni, ja lesken sydämen saatoin riemuitsemaan.¹⁴ Puin vanhurskauden ylleni, ja se verhosi minut. Oikeuteni oli kuin viitta ja päähine.¹⁵ Olin sokean silminä ja ontuvan jalkoina.¹⁶ Olin köyhän isä ja tutkin minulle tuntemattoman asian.¹⁷ Särjin väärintekijän leukaluut ja riistin saaliin hampaistaan.¹⁸ Sanoin: 'Kuolen pesääni ja lisään päiviä kuin hiekkaa.'¹⁹ Juureni työntyy vetten äärelle ja kaste yöpyy oksallani.²⁰ Kunniani uudistuu minussa ja jouseni nuortuu kädessäni.²¹ Kuuntelivat minua. Vartoiivat ja vaikenivat neuvoni edessä.²² Puhuttuani eivät enää sanoneet mitään, ja puheeni purkautuu heille.²³ Vartoiivat minua kuin sadetta ja avasivat suunsa ammolleen kuin myöhäissateelle.²⁴ Nauran

heille — eivät osoita luottamusta, mutta kasvojeni valoa eivät pimennä.²⁵ Koettelen heidän tiensä ja istun ylinnä, olen kuin kuningas sota-joukkonsa keskellä, niin kuin se, joka murheelliset lohduttaa."

29:6 Jakeen sanat ovat rikkauden vertauskuvia. Kallio, joka vuotaa öljyvirtoja, viittaa kallioon koverrettuihin öljynpuristamoihin, joissa öljypuun hedelmistä erotettiin öljy ja se juoksutettiin alempaan altaaseen.

29:7ss Kaupungin portilla oli aukio, jossa kaupungin vanhinten oli tapana istua jakamassa oikeutta ja ratkomassa yhteisiä asioita. Job sanoo tässä kuuluneensa näitten arvovaltaisten johtajien joukkoon.

29:19 Vetten äärelle työntyvät juuret sekä kaste ovat hyvinvoinnin vertauskuvia.

29:20 Jousi oli voiman ja tarmon vertauskuva.

30. luku

"Mutta nyt nauravat minua ne, jotka ovat minua päiviltä nuoremmat, joitten isiä halveksin pantaviksi laumani koirien pariin.² Ja mitäpä minulle kättensä voimasta! Ikänsä kypsyys on mennyttä³ puutteessa ja ankarassa nälässä. Pakenevat erämaahan, muinaisesta asumattomaan ja autioon.⁴ Poimivat suolaheiniä pensaan ympäriltä, ja ruokanansa ovat kinsterin juuret.⁵ Heidät on karkoitettu ihmisten keskeltä — jotka huutavat heitä vastaan kuin varasta vastaan —⁶ asumaan kaameissa rotkoissa, maakoloissa ja kallioluolissa.⁷ Pensaitten keskellä vaikertavat, nokkosten alle sulloutuvat.⁸ Houkkain ja kunnottomain sikiöinä heidät on hosuttu pois maasta.⁹ Ja nyt olen tullut heille lauluksi ja olen heille sananpartena.¹⁰ Ovat inhonneet minua, vetäyneet minusta kauas eivätkä ole häikäilleet sylkeä silmilleni. " Sillä Hän hellitti jouseni jänteen ja nöyryytti minut, ja ovat hylänneet itsehillinnän edessäni.¹² Oikealla puolellani nousee sikiöparvi. Ovat heittäneet jalkani menemään ja luovat tuhoteitänsä minua vastaan.¹³ Ovat hävittäneet polkuni, jouduttavat perikatoani; ei ole heillä auttajaa.¹⁴ Tulevat kuin laaja repeämä, vyöryvät esiin hävityksen alta.¹⁵ Kauhut ovat kääntyneet minua vastaan; pyyhkäisee pois kunniani niin kuin tuuli, ja onneni katosi kuin pilvi.¹⁶ Ja nyt sieluni minussa virtaa valtoimenaan, kurjuuden päivät saavuttavat minut.¹⁷ Yöllä luitani jäyti

minussa eivätkä kalvavat tuskani lepää. ¹⁸ Sairauteni suuresta voimasta on verhoni muuttunut, se kuristaa minua niin kuin ihokkaani pääntie. ¹⁹ On heittänyt minut lokaan, ja olen tullut tomun ja tuhan kaltaiseksi. ²⁰ Huudan Sinua etkä Sinä vastaa minulle, seison, mutta Sinä vain tuijotat minuun. ²¹ Olet käynyt tylyksi minulle, kätesi voimalla vainoat minua. ²² Kohotat minut tuuleen, panet minut menemään ja lennätät minua rajuilmassa. ²³ Sillä olen tiennyt: viet minua kohti kuolemaa ja majaa, joka on määrätty kaikelle elävälle. ²⁴ Mutta ei haudaan kättä ojenna, vaikka Hänen hävityksessään huutavat apua. ²⁵ Enkö itkenyt kovaosaista? Sieluni sääli vaivaista. ²⁶ Kun toivoin hyvää, tuli paha, ja kun varron valoa, tulee pimeä. ²⁷ Sisimpäni kuohuu lakkaamatta, ahdistuksen päivät ovat saavuttaneet minut. ²⁸ Kuljin murehtien ilman päivän valoa, nousin ja huudan seurakunnassa. ²⁹ Minusta on tullut aavikon petojen veli ja kamelikurkien kumppani. ³⁰ Nahkani on lähtenyt mustana päältäni, ja luuni on kuivuuden polttama. ³¹ Niin muuttui harppuni soitto valitukseksi ja huiluni itkijän ääneksi."

30:4 Suolaheinät ja kinsterin juuret olivat köyhän kansanosan hätäravintoa.

31. luku

"Tein liiton silmäini kanssa: - miksi katsoisin neitosen puoleen? ² Mikä olisikaan osana Jumalalta ylhäältä, mikä perintöosana Kaikkivaltiaalta korkeudesta? ³ Eikö tule väärälle turmio ja onnettomuus väärintekijälle? ⁴ Eikö Hän näe teitäni ja lue kaikkia askeleitani? ⁵ Jos olen vaiheessa vaeltanut ja jalkani on rientänyt petokseen, ⁶ punnitkoon Jumala minut oikealla vaa'alla, jotta Hän tuntisi nuhteettomuuteni. ⁷ Jos askeleni on poikennut tieltä ja sydämeni on seurannut silmiäni tai tahra on tarttunut käsiini, ⁸ niin syököön toinen, mitä kylvän, ja vesani revittäköön juurinensa. ⁹ Jos nainen on viekoitellut sydämeni tai väijyin lähimäiseni ovella, ¹⁰ niin jauhakoon vaimoni toiselle ja toiset maatkoot häntä. ¹¹ Sillä se olisi ollut katala teko ja tuomion alainen rikos. ¹² Koska se on tuli, joka kuluttaa manalaan saakka ja hävittäisi kaiken hankkimani. ¹³ Jos pidin halpana palvelijani ja palvelijattareni oikeutta heidän riidellessään kanssani, ¹⁴ niin

mitä teen, kun Jumala nousee, ja kun Hän tutkii, mitä vastaan Hänelle? ¹⁵
Eikö Hän, joka äidin kohdussa teki minut, tehnyt häntäkin. Niin, sama
valmisti meidät kohdussa. ¹⁶ Jos kiellän köyhältä mielihyvän ja saatan
lesken silmät hiutumaan ¹⁷ ja syön leipäpalani yksin eikä orpo ole siitä
syönyt — ¹⁸ vaan nuoresta asti hän kasvoi luonani kuin isän luona ja äitini
kohdusta asti ohjaan häntä — ¹⁹ jos näen jonkun menehtyvän vaatteen
puutteessa ja köyhän verhoa vailla, ²⁰ jolleivät hänen lanteensa ole
siunanneet minua eikä hän lämmitellyt lampaitteni villalla, ²¹ jos olen
nostanut käteni orpoa vastaan, kun näen portissa apuni, ²² niin irrotkoon
olkapäätäni hartiasta ja murtukoon käsivarteni värttinäluusta. ²³ Sillä minulle
on kauhistus Jumalan tuottama turmio, ja Hänen korkeutensa tähden en
kestä. ²⁴ Jos panin kullan turvakseni ja sanoin puhtaalle kullalle: 'Minun
turvani', ²⁵ jos iloitsen siitä, että rikkauteni on suuri ja että käteni on
hankkinut runsaasti, ²⁶ jos ihastelen aurinkoa, kun se loistaa, tai kaunista
kuuta, kun se vaeltaa, ²⁷ ja sydämeni on salaa vietelty ja suuni suuteli
kättäni niille kunniaksi, ²⁸ niin sekin olisi tuomionalainen rikos, sillä olisin
kieltänyt korkeuden Jumalan. ²⁹ Jos iloitsen vihamieheni sortumisesta ja
ylvästelin, kun paha kohtasi häntä — ³⁰ niin, en ole sallinut suuni syntiä
tehdä, kiroten vaatia henkeänsä — ³¹ eivätkö telttani miehet olisi
sanoneet: 'Jospa saisimme hänen lihaansa, emme ole kylläiset'? ³²
Muukalainen ei viettänyt yötä ulkona; avaan oveni tielle päin. ³³ Jos
ihmisen tavoin olen peitellyt rikkomuksiani kätkeäkseni poveeni
pahuuteni, ³⁴ koska muka pelkään suurta joukkoa ja perheitten ylenkatse
minua pelottaa, silloin vaikenen, en astu ulos ovesta. ³⁵ Oi, kunpa joku
kuuntelisi minua! Katso, puumerkkini! Kunpa Kaikkivaltias vastaisi minulle
ja riitapuoleni olisi kirjoittanut syytekirjan. ³⁶ Totisesti, olkapäälläni sitä
kantaisin, sitoisin sen seppeleksi itselleni. ³⁷ Kerron Hänelle askelteni
luvun, astun eteensä kuin ruhtinas. ³⁸ Jos peltoni huutaa minua vastaan ja
sen vaot yhdessä itkevät, ³⁹ jos kulutan sen voiman maksamatta tai saatan
sen omistajain hengen huokaamaan, ⁴⁰ niin kasvakoon vehnän sijaan
orjantappuroita ja ohran sijaan rikkaruohoa."

Jobin sanat loppuvat.

31:17 Yhteinen ateria oli itämailla keskeinen osa vieraanvaraisuutta.

Tapana oli kutsua toisia osallistumaan aterialle, mikäli muuten olisi jouduttu syömään yksin. Henkilöt, jotka olivat aterioineet yhdessä, olivat sen jälkeen ystäviä, vaikka olisivatkin aikaisemmin olleet toistensa vastustajia.

32. luku

Niin nuo kolme miestä lakkaavat vastaamasta Jobille, koska hän on vanhurskas omissa silmissään.² Silloin vihastuu buusilainen Elihu, Barakelin poika, Raamin sukua. Jobiin hän vihastui, koska tämä piti itseään Jumalaa vanhurskaampana.³ Myös tämän kolmeen ystävään hän vihastui, koska eivät löytäneet vastausta osoittaakseen Jobin olevan väärässä.⁴ Mutta Elihu oli vartonut Jobia puhuakseen, koska ovat iältä häntä vanhemmat.⁵ Kun Elihu näkee, ettei kolmen miehen suussa ole vastausta, niin vihansa syttyy.⁶ Niin buusilainen Elihu, Barakelin poika, vastaa ja sanoo: "Minä olen nuori päiviltä ja te vanhat. Sen vuoksi arkailin, ja pelkään ilmaista teille käsitystäni.⁷ Ajattelin: päivät puhuvat ja vuotten paljous opettaa viisautta.⁸ Mutta ihmisessä on henki, ja Kaikkivaltiaan henkäys tekee hänet ymmärtäväiseksi.⁹ Eivät suuret ole viisaita eivätkä vanhat ymmärrä oikeutta.¹⁰ Siksi sanoin: kuuntele minua, ilmaisen käsitykseni minäkin.¹¹ Katso, varroin sanojanne, kuuntelen todistelujanne, kunnes löydätte oikeat sanat.¹² Niin, tarkkaan teitä, mutta katso, ei ole teissä Jobin kumoojaa eikä sanoihinsa vastaajaa,¹³ jottette sanoisi: 'Löysimme viisauden. Jumala nujertaa hänet, ei ihminen.'¹⁴ Minua vastaan hän ei ole sanoja lausunut eikä teidän puheillanne vastaa hänelle.¹⁵ Ovat hämmästyneet, eivät ole enää vastanneet, sanat puuttuvat heiltä.¹⁶ Olen vartonut, mutta eivät puhu, sillä ovat seisoneet hiljaa, eivät ole enää vastanneet.¹⁷ Minäkin vastaan osaltani, ilmaisen käsitykseni minäkin.¹⁸ Sillä olen ollut sanoja täynnä, henki rinnassani ahdistaa minua.¹⁹ Katso, rintani on kuin viini, jolle ei ole avattu, se on halkeamaisillaan kuin uudet leilit.²⁰ Puhun, ja minua helpottaa, avaan huuleni ja vastaan.²¹ En korota ketään enkä ihmistä liehakoi,²² sillä en ole oppinut liehakoimaan; pian tekijäni ottaisi minut pois."

33. luku

"Mutta kuule nyt, Job, puhettani ja avarru kuuntelemaan kaikkia sanojani.

² Katso nyt, olen avannut suuni, kieleni on puhunut suulaessani. ³ Sanani tulevat vilpittömästä sydämeistä, ja huuleni ovat selvästi puhuneet tietoa. ⁴

Jumalan Henki on minut tehnyt, ja Kaikkivaltiaan henkäys elävöittää minut. ⁵ Jos pystyt, vastaa minulle, varustau minua vastaan, asetu asemiisi.

⁶ Katso, minä niin kuin sinä Jumalan edessä. Savesta on minutkin muovattu. ⁷ Katso, kauhuni ei sinua pelästytä eikä kuormani ole raskaana ylläsi. ⁸ Mutta olet sanonut korvaini kuullen, ja kuulen sanain äänen: ⁹

'Minä olen puhdas, ilman rikosta; olen viaton eikä minussa ole vääryyttä. ¹⁰ Katso, Hän keksii vihan syitä minua vastaan, Hän pitää minua vihollisenaan. ¹¹ Hän panee jalkani jalkapuuhun, valvoo kaikkia polkujani.'

¹² Katso, tässä et ole ollut oikeassa. Vastaa sinulle, että Jumala on ihmistä suurempi. ¹³ Miksi olet riidellyt Häntä vastaan, koska Hän ei tee selkoa

kaikista toimistaan? ¹⁴ Sillä Jumala puhuu kerran ja kahdesti — Hän ei siitä lukua pidä. ¹⁵ Unessa, öisessä näyssä, kun raskas uni valtaa ihmiset ja

nukkuvat vuoteessa, ¹⁶ silloin Hän avaa ihmisten korvan ja sinetillä vahvistaa heidän opettamisensa ¹⁷ kääntääkseen ihmisen pois pahasta

menosta ja Hän varjelee miestä ylpeydestä, ¹⁸ säästää hänen sielunsa turmiosta ja henkensä peitseen menehtymästä. ¹⁹ Häntä on ojennettu

tuskalla vuoteessansa ja luittensa kapina on lakkaamaton. ²⁰ Niin henkensä on inhonnut leipää ja sielunsa herkkuruokaa. ²¹ Lihansa on

kulunut näkymättömiin ja ennen näkymättömät luunsa työntyvät esiin, ²² Niin lähenee sielunsa hautaa ja henkensä kuolon valtoja. ²³ Jos siellä on

luonansa enkeli, välittäjä, yksi tuhannesta, osoittamassa ihmiselle oikeaa tietä, ²⁴ niin Hän armahtaa häntä ja sanoo: 'Pelasta hänet menemästä

hautaan; olen saanut lunastusmaksun.' ²⁵ Lihansa on verevämpi kuin lapsen, hän palajaa nuoruutensa päiviin. ²⁶ Hän rukoilee Jumalaa, ja Hän

mielystyy häneen, ja riemuiten hän katselee Hänen kasvojaan, sillä Hän palauttaa ihmiselle hänen vanhurskautensa. ²⁷ Hän laulaa ihmisille ja

sanoo: 'Tein syntiä ja olen vääristänyt oikean, mutta Hän ei kostanut minulle. ²⁸ Hän pelasti sieluni hautaan menemästä, ja henkeni katselee

valkeutta.' ²⁹ Katso, kaiken tämän Jumala tekee kahdesti, kolmesti miehelle, ³⁰ palauttaakseen hänen sielunsa haudasta, antaakseen elämän

valon hänelle loistaa.³¹ Tarkkaa, Job, kuuntele minua, vaikene, niin minä puhun.³² Jos on sanoja, vastaa minulle; puhu, sillä haluan osoittaa puhtautesi -³³ jollei, kuuntele sinä minua, vaikene, niin opetan sinulle viisautta."

34. luku

Ja Elihu puhuu ja sanoo:² "Kuunnelkaa sanojani, te viisaat, ja kääntäkää korvanne puoleeni, te tietäväiset!³ Sillä korva koettelee sanat, ja suulaki maistaa ruuan.⁴ Valitkaamme itsellemme oikea, ymmärtäkäämme yhdessä, mikä on hyvä.⁵ Sillä Job on sanonut: 'Olen ollut hurskas, mutta Jumala on ottanut minulta oikeuteni.⁶ Valhettelenko oikeuttani vastaan? Kuolettava on nuoleni — ilman rikkomusta.'⁷ Kuka mies on Jobin kaltainen, joka juo pilkkaa kuin vettä?⁸ Hän on liittynyt väärintekijäin seuraan, vaeltamaan jumalattomien miesten parissa.⁹ Sillä on sanonut: 'Ei ole miehelle hyötyä siitä, että mieltyy Jumalaan.'¹⁰ Sen tähden kuulkaa minua, te ymmärtäväiset miehet. Kaukana olkoon Jumalasta jumalattomuus ja Kaikkivaltiaasta vääritys.¹¹ Sillä Hän kostaa ihmiselle hänen tekonsa ja antaa kunkin saada vaelluksensa mukaan.¹² Totisesti, Jumala ei tee väärin eikä Kaikkivaltias vääristä oikeutta.¹³ Kuka on luovuttanut maan Hänen hoitoonsa ja kuka on perustanut koko maanpiirin?¹⁴ Jos Hän kiinnittää sydämensä itseensä, Hän palauttaa luokseen henkensä ja henkäyksensä.¹⁵ Kaikki liha yhdessä menehtyy ja ihminen palaa tomuun.¹⁶ Jos sinulla on ymmärrystä, kuuntele tätä, käännä korvasi sanojeni äänelle.¹⁷ Niin, oikeuden vihaajako hallitsee? Vai tuomitsetko sinä Vanhurskaan Väkevän,¹⁸ joka sanoo kuninkaalle: 'Kelvoton', ruhtinaille: 'Jumalaton'?¹⁹ Hän ei ole katsonut päämiesten muotoa eikä ole asettanut rikasta vaivaisen edelle, sillä he kaikki ovat Hänen kättensä tekoa.²⁰ Äkkiä kuolevat, ja keskiyöllä kansat järkkyvät ja katoavat, siirtävät väkevän pois käden koskematta.²¹ Sillä Hänen silmänsä seuraavat ihmisen teitä, ja Hän näkee kaikki hänen askelensa.²² Ei ole pimeää eikä kuoleman varjoa, jonne väärintekijät voisivat kätkeytyä.²³ Sillä ei Hän enempää ihmistä tarkkaa, kun tämä jo astuu Jumalan eteen tuomiolle.²⁴ Hän musertaa väkevät tutkimatta ja asettaa toisia heidän tilalleen.²⁵ Siksi Hän tuntee heidän tekonsa ja kukistaa heidät yöllä ja he

musertuvat.²⁶ Koska ovat jumalattomia, Hän on kurittanut heitä julkisella paikalla,²⁷ koska luopuivat Häntä seuraamasta eivätkä ensinkään huolineet Hänen teistään,²⁸ saattaen vaivaisen huudon kohoamaan Hänen eteensä, ja Hän kuulee sorretun huudon.²⁹ Jos Hän antaa levon, kuka tekee levottomaksi? Jos Hän peittää kasvonsa, kuka katselee Häntä? Hän valvoo kansaa ja ihmistä³⁰ jumalattoman ihmisen hallitsemiselta, kansan ansoilta.³¹ Sillä onko hän sanonut Jumalalle: 'Olen kärsinyt; en pahoin tee.'³² En näe, neuvo minua. Jos olen väärin tehnyt, en enää tee.'

33 Sinunko mielesi mukaan Hän palkitsee sen, koska olet hylännyt? Sillä sinä valitset enkä minä. Puhu siis, mitä olet tiennyt.³⁴ Ymmärtäväiset miehet sanovat minulle ja viisas mies kuulee minua:³⁵ 'Job ei puhu taitavasti eikä sanoissaan ole ymmärrystä.'³⁶ Toivoni mukaan Jobia koetellaan iäti vääräin miesten tapaisten vastausten vuoksi.³⁷ Lisää näet ylitsekäymistä syntiinsä, paukuttelee käsiänsä keskellämme ja kartuttaa sanojansa Jumalaa vastaan.' "

35. luku

Ja Elihu puhuu ja sanoo:² "Tätäkö olet pitänyt oikeana? Olet sanonut: 'Vanhurskauteni on, suurempi kuin Jumalan.'³ Kysyt näet, mitä se sinua hyödyttää: 'Mitä hyödyn siitä enemmän kuin synnistäni?'⁴ Minä vastaan sinulle ja ystävillesi, jotka luonasi ovat.⁵ Tarkkaa taivaita ja näe, ja katsele pilviä — ovat olleet korkeammalla kuin sinä.⁶ Jos olet syntiä tehnyt, mitä teet Häntä vastaan? Ja jos rikkomuksesi ovat moninkertaiset, mitä teet Hänelle?⁷ Jos olet ollut vanhurskas, mitä annat Hänelle? Tai mitä Hän ottaa kädestäsi?⁸ Kaltaistasi ihmistä koskee jumalattomuutesi ja ihmislasta vanhurskautesi.⁹ Valittavat väkivallan paljoutta, huutavat apua suurten käsivarren vuoksi.¹⁰ Mutta kukaan ei sanonut: 'Missä on Jumala, tekijäni, joka yöllä antaa laulut,¹¹ joka opettaa meille enemmän kuin maan eläimille ja tekee meidät taivaan lintua viisaammiksi.'¹² Silloin valittavat pahain ylpeyttä, mutta Hän ei vastaa.¹³ Totisesti, turhia ei Jumala kuule eikä Kaikkivaltias niihin katso.¹⁴ Vaikka sanotkin, ettet näe Häntä, asia on edessään. Varro siis Häntä.¹⁵ Mutta nyt, koska Hänen vihansa ei ole rangaissut eikä Hän ole pöyhkeilystä suuresti välittänyt,¹⁶ niin Job avaa suunsa turhaan, suoltaa sanoja taitamattomasti.

36. luku

Ja Elihu jatkoi ja sanoi: ² "Varro minua vähän, niin ilmoitan sinulle, sillä vielä on sanoja Jumalan puolesta. ³ Noudan tietoni kaukaa ja osoitan tekijäni vanhurskauden. ⁴ Sillä totisesti sanani eivät ole valhetta — "tiedolta täydellinen on edessäsi. ⁵ Katso, Jumala on voimallinen, mutta ei halveksi — väkevä voimassa ja ymmärryksessä. ⁶ Hän ei pidä hengissä jumalatonta, vaan toimittaa kurjalle oikeuden. ⁷ Ei käännä silmiänsä pois hurskaasta, vaan kuningasten kanssa istuvat valtaistuimella, ja Hän antaa heidän istua iäti ja ovat korkeat. ⁸ Ja jos he ovat vankeina kahleissa sidottuina kurjuuden köysillä, ⁹ niin Hän ilmoittaa heille heidän tekonsa ja rikkomuksensa, koska ovat pöyhkeilleet. ¹⁰ Hän myös avaa heidän korvansa opetukselle ja käskee heitä kääntymään vääryydestä. ¹¹ Jos kuulevat ja alistuvat, niin viettävät päivänsä onnessa ja vuotensa ihanasti. ¹² Mutta jolleivät kuule, niin menehtyvät miekkaan ja kuolevat saavuttamatta taitoa. ¹³ Mutta sydämeltä jumalattomat pitävät vihaa, eivät apua huuda, kun Hän on heidät vanginnut. ¹⁴ Heidän sielunsa kuolee nuoruudessa ja elämänsä rietasten keskellä. ¹⁵ Kurjan Hän vapahtaa hänen kurjuutensa kautta ja avaa heidän korvansa ahdistuksella. ¹⁶ Sinutkin houkutteli pois ahdingosta avara tila, jossa ei ahtautta ollut, ja pöytäsi antimet olivat lihavuutta täynnä. ¹⁷ Niin jumalattoman tuomio täytti sinut, tuomio ja oikeus pysyvät. ¹⁸ Ettei vain viha houkuttele sinua kättentaputuksiin, ja lunastusmaksun suuruus vie sinua harhaan! ¹⁹ Auttaako huutosi sinut ahdingosta? Tai voimalliset ponnistuksesi? ²⁰ Älä toivo yötä kansojen siirtyä sijoiltansa. ²¹ Kavahda, älä käänny vääryyteen, sillä olet valinnut sen mieluummin kuin kärsimisen. ²² Katso, Jumala on korkealla voimassansa. Kuka on kaltaisensa opettaja? ²³ Kuka on määrännyt Hänelle Hänen tiensä ja kuka on sanonut: 'Teit väärin'? ²⁴ Muista ylistää töitänsä, joita ihmiset ovat veisanneet, ²⁵ kaikki ihmiset katselleet. Kansa katsokoon kaukaa. ²⁶ Katso, Jumala on suuri, emmekä käsitä Häntä; vuotensa luku on tutkimaton. ²⁷ Sillä Hän kokoaa vesipisarot, ne hersyttävät Hänen sumunsa sadetta, ²⁸ jota pilvet vuodattavat, valuttavat ihmisten päälle runsaasti. ²⁹ Niin, ymmärtääkö kukaan pilven leviämiset, Hänen majansa jyrähtelyt? ³⁰ Katso, Hän on levittänyt sen päälle valonsa ja on peittänyt meren pohjat, ³¹ sillä niissä

Hän tuomitsee kansat, antaa runsaasti ravintoa.³² Kahdella kämmenellä on peittänyt valon ja määrää sen hyökkääjän kimppuun.³³ Jylinänsä kertoo Hänestä, karjakin hänen nousunsa."

37. luku

"Siitä sydämenikin vapisee ja siirtyy sijaltansa.² Kuulemalla kuulkaa äänensä pauhinaa. Niin, kohina lähtee suustansa.³ Hän ohjaa sitä kaikkien taivaitten alla ja leimaustansa maan ääriin asti.⁴ Sen perässä jyrisee ääni, Hän jyrisee ylväällä äänellään eikä Hän niitä säästä äänensä kuuluessa.⁵ Jumala jylisee äänellään ihmeellisesti, tekee suuria emmekä käsitä niitä.⁶ Hän näet sanoo lumelle: 'Putoa maahan', samoin sadekuuroille ja väkeville rankkasateillensa.⁷ Sitoo jokaiselta ihmiseltä kädet, jotta kaikki ihmiset tuntisivat Hänen tekonsa.⁸ Petokin vetäytyy piiloon ja oleskelee luolissaan.⁹ Kammiostaan tuulispäät ja pohjoistuulista pakkaneen.¹⁰ Jumalan henkäyksestä syntyy jää ja vetten avaruus supistuu.¹¹ Hän myös täyttää pilven kosteudella, hajoittaa valonsa pilven,¹² ja se kääntyilee Hänen ohjauksestaan, jotta tekisivät kaiken, mitä Hän niille määrää maanpiirin päällä.¹³ Hän lähettää sen maallensa joko vitsaukseksi tai siunaukseksi.¹⁴ Kuule tämä, Job, pysähdy ja tarkkaa Jumalan ihmeellisiä töitä.¹⁵ Tiedätkö, kuinka Jumala niitä kääntää ja antaa pilvensä valon loistaa?¹⁶ Tiedätkö pilven kannattimet, Hänen ihmeensä, joka on tiedossa täydellinen?¹⁷ Hän tekee vaatteesi kuumiksi, kun maa raukeaa etelän helteestä.¹⁸ Levititkö kanssansa taivaan kannen vahvaksi kuin valettu kuvastin?¹⁹ Neuvo meille, mitä sanomme Hänelle. Pimeään vuoksi emme selviä.²⁰ Kerrotaanko Hänelle, että minä puhun? Jos mies on puhunut, hän on menehtynyt: 21 Ja nyt: eivät ole ymmärtäneet valoa. Se on kirkkaana pilvissä, kun tuuli on puhaltanut ja puhdistanut ne.²² Pohjoisesta tulee kultainen hohde, Jumalan tykönä on pelottava valtasuuruus.²³ Kaikkivaltias — Häntä emme saata käsittää — on suuri voimassa ja tuomiossa eikä polje täydellistä vanhurskautta.²⁴ Sen vuoksi ihmiset pelkäävät Häntä. Hän ei katso kehenkään itseviisaaseen."

38. luku

Silloin Jahve vastaa Jobille tuulispäästä ja sanoo:² "Kuka on se, joka

pimentää neuvoni taitamattomin sanoin? ³ Vyötä nyt kupeesi kuin mies, niin Minä kysyn sinulta, ja opeta sinä Minua. ⁴ Missä olit, kun perustin maan? Ilmoita se, jos olet tuntenut ymmärryksen. ⁵ Kuka määräsi sen mitat -- jos tiedät? Tai kuka on vetänyt mittanuoran sen yli? ⁶ Mihin on sen perustukset laskettu, tai kuka on laskenut sen kulmakiven, ⁷ kun aamutähdet yhdessä iloitsivat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsivat? ⁸ Kuka sulki ovilla meren, kun se virtasi esiin, lähti kohdustaan, ⁹ kun panin pilven sen vaatteeksi ja synkän pimeän sen kapaloksi? ¹⁰ Minä myös murrin sille rajani ja asetan teljen ja ovet ¹¹ ja sanon: 'Tähän asti tulet, mutta et jatka edemmä, ja tässä asettuvat ylväät aaltosi.' ¹² Oletko päiviesi alusta käskenyt aamua, osoittanut aamuruskolle paikkansa, ¹³ jotta se tarttuisi maan liepeisiin ja jumalattomat puhdistettaisiin siitä? ¹⁴ Se muuttuu kuin savi sinetin alla, ja ne seisovat kuin vaatekappaleita. ¹⁵ Silloin jumalattomilta riistetään heidän valonsa, ja kohotettu käsivarsi murskataan. ¹⁶ Oletko astunut meren lähteille ja käyskellyt syvyyttä tutkimassa? ¹⁷ Ovatko kuoleman portit sinulle paljastuneet ja näetkö kuoleman varjon portit? ¹⁸ Oletko ymmärtänyt maan laajuuden? Kerro, jos olet tiennyt kaiken. ¹⁹ Missä on tie, jolla valo asuu, ja missä on pimeän asuinsija, ²⁰ jotta saattaisit sen paikallensa ja tuntisit polut sen majalle? ²¹ Olet sen kai tuntenut, sillä synnyit silloin ja päiväisi luku on suuri. ²² Oletko käynyt lumen varastohuoneissa ja näetkö rakeen varastohuoneet, ²³ jotka olen säästänyt ahdingon ajaksi, taistelun ja sodan päiväksi? ²⁴ Mitä tietä valo jakautuu ja itätuuli leviää maan yli? ²⁵ Kuka on avannut uoman tulvalle ja tien ukkosen vasamalle, ²⁶ satamaan maahan — ei miestä — erämaahan, jossa ei ihmistä, ²⁷ tyydyttämään aavaa ja autiota seutua ja saattamaan vihannan ruohon orastamaan? ²⁸ Onko sateella isää, tai kuka on synnyttänyt kastepisarat? ²⁹ Kenen kohdusta tuli jää, ja kuka on synnyttänyt taivaan härmän? ³⁰ Vedet kätkeytyvät kuin kivi ja syvyyden pinta sulkeutuu. ³¹ Taidatko solmia Otavan siteet tai irroittaa Kalevanmiekan kahleet? ³² Voitko tuoda esiin eläinradan tähdet aikansa ja johdattaa Seulaset lapsinensa? ³³ Oletko tuntenut taivaan lait, ymmärrätkö sen vaikutusta maassa? ³⁴ Taidatko korottaa äänesi ylös pilveen, jotta vesitulva sinut peittää? ³⁵ Taidatko lähettää salamat, niin että menevät ja sanovat sinulle: 'Kas tässä olemme'? ³⁶ Kuka on pannut viisautta sisimpään, ja kuka on

antanut ymmärrystä mieleen? ³⁷ Kuka viisaudessa lukee pilvien luvun, ja kuka tyhjentää taivaan leilit, ³⁸ kun tomu kuivuu kovaksi ja maakokkareet takeltuvat toisiinsa? ³⁹ Sinäkö ajat saaliin leijonalle ja tyydytät nuorten leijonain nälän, ⁴⁰ kun kyyristyvät luolissa, ovat väijyksissä tiheikössä? ⁴¹ Kuka toimittaa kaarneelle ravinnon, kun sen poikaset huutavat Jumalan puoleen ja lentävät ruokaa vailla?"

38:3 Itämailla käytetty väljä viitta oli tiellä, kun piti työskennellä tai liikkua ripeästi. Sen tähden se piti vyöttää, ts. sitoa vyötäisiltä niin, ettei se ollut tiellä. Vyöttäytyminen merkitsi ryhtymistä työhön ja toimintaan.

38:5 Jakeen loppu viittaa rakentajan mittalankaan. Maata verrataan rakennukseen, jonka suunnitelmat on laadittu ennakolta ja toteutettu suurella huolella.

39. luku

"Oletko tiennyt vuorikauristen poikimisajat tai tarkkaatko peurojen syntymistä? ² Lasketko kuukaudet, jotka ne täyttävät? Oletko tuntenut niitten poikimisajan? ³ Ne painautuvat maahan, tuovat esiin sikiönsä, pääsevät kivuistaan. ⁴ Niitten vasikat vahvistuvat, kasvavat vainiolla; ne lähtevät tiehensä eivätkä palaa niitten luo. ⁵ Kuka on laskenut villiaasin vapaaksi, ja kuka on irroittanut metsäaasin siteet, ⁶ jolle annoin autiomaan asunnoksi ja suola-aron asuinsijaksi? ⁷ Se nauraa kaupungin kohinalle, ei kuule ajajan huutoja. ⁸ Mitä vuorilta löytyy, on sen laitumena, ja se etsii kaikkea vihantaa. ⁹ Onko villihärkä halukas palvelemaan sinua, yöpyykö se seimesi ääreen? ¹⁰ Saatatko ohjaksillansa pakottaa villihärän vaolle, äestääkö se laaksoja perässäsi? ¹¹ Luotatko siihen, koska sen voima on suuri, ja jätätkö työsi sen haltuun? ¹² Uskotko siihen, että se palauttaa viljasi ja kohooa puimatanterellesi? ¹³ Kamelikurkien siipi riemuitsee; onko se haikaran sulka ja höyhen? ¹⁴ Sillä se jättää munansa maahan ja antaa niitten hautua hiekalla, ¹⁵ ja unhottaa, että jalka voi tallata sen tai metsän eläin polkea sen rikki. ¹⁶ Se on tyly poikasiaan kohtaan, niin kuin eivät olisi sen; hukkaan menivät vaivansa — ei pelännyt. ¹⁷ Jumala on näet antanut sen unhottaa viisauden eikä ole tehnyt sitä ymmärryksestä osalliseksi. ¹⁸ Kun se nyt korkealle nousee, se nauraa hevoselle ja sen ratsastajalle. ¹⁹

Sinäkö annat hevoselle voiman, puetat sen kaulan liehuvalla harjalla? ²⁰
Sinäkö panet sen hyppimään kuin heinäsirikka? Sen uljas korskunta on pelottava. ²¹ Kaivavat laaksossa, ja se iloitsee voimassa, lähtee asevarustuksia vastaan. ²² Se nauraa pelolle, ei säiky eikä väisty miekan edestä. ²³ Sen yllä kalisee viini, välkkyvä peitsi ja heittokeihäs. ²⁴ Jyristen ja jytisten se ahmii maata eikä pysy paikallansa sotatorven äänen vuoksi. ²⁵ Milloin ikinä sotatorvi soi, se hirnuu 'ihahaa' ja kaukaa se vainuaa taistelun päällikköjen jylisevän äänen ja sotahuudon. ²⁶ Sinunko ymmärryksestäsi haukka lentää, levittää siipensä etelää kohti? ²⁷ Sinunko käskystäsi kotka kiittää ylhäälle ja tekee pesänsä korkealle? ²⁸ Kalliolla se asuu ja oleilee kallion kärjellä ja - turvapaikassa. ²⁹ Sieltä se on tähystellyt saalista, kauas näkevät sen silmät. ³⁰ Sen poikaset särpivät verta, ja missä kaatuneita, siellä myös se?

40. luku

Vielä Jahve vastaa Jobille ja sanoo: ² "Riiteleekö vikoilija Kaikkivaltiaan kanssa? Jumalan nuhtelija vastaa siitä." - ³ Niin Job vastaa Jahvelle ja sanoo: ⁴ "Olen ollut halpamainen. Mitä vastaan Sinulle? Olen pannut käteni suulleni. ⁵ Kerran olen puhunut enkä vastaa, ja kahdesti enkä lisää." ⁶ Silloin Jahve vastaa Jobille tuulispäästä ja sanoo: ⁷ "Vyötä nyt kupeesi kuin mies. Minä kysyn sinulta ja opeta sinä Minua. ⁸ Teetkö myös tyhjäksi oikeuteni? Tuomitsetko Minut syylliseksi ollaksesi itse vanhurskas? ⁹ Tai onko käsivartesi niin kuin Jumalan ja jylisetkö sellaisella äänellä kuin Hän. ¹⁰ Kaunista itsesi kunnialla ja korkeudella ja pukeudu loistoon ja kirkkauteen. ¹¹ Anna vihasi kiivastuksen tulvailla ja katso jokaista ylpeää ja nöyryytä hänet. ¹² Katso jokaista ylpeää, masenna hänet ja muserra jumalattomat paikallensa. ¹³ Kätke heidät kaikki yhdessä tomuun, sulje kasvonsa piiloon. ¹⁴ Silloin Minäkin ylistän sinua, koska oikea kätesi antaa sinulle avun. ¹⁵ Katsopa behemotia, jonka tein niin kuin sinutkin. Se syö ruohoa niin kuin härkä. ¹⁶ Katso, sen voima on sen lanteissa ja sen väkevyys sen vatsalihaksissa. ¹⁷ Se ojentaa häntänsä jäykäksi kuin setripuun, sen reisijänteet punotaan yhteen. ¹⁸ Sen luut ovat kuin vaskiputkia, sen luusto kuin rautakanki. ¹⁹ Se on Jumalan töitten ensimmäinen, sen tekijä ojentaa sen miekan. ²⁰ Sillä vuoret kantavat sille

ravinnon; ja kaikki metsän eläimet leikitsevät siellä.²¹ Se makaa lootuspensaitten alla ja kaisliston ja rämeen kätkössä.²² Lootuspensaatt peittävät sen varjoonsa, puron pajut ympäröivät sitä.²³ Katso, jos virta ahdistaa, se ei säiky, vaan on huoleton, vaikka Jordan kuohuisi sen kitaan.²⁴ Kuka ottaa sen saaliikseen, kun se valvoo? Kuka lävistää asein sen turvan?²⁵ Vedätkö Leviatanin koukuilla ja painatko köydellä alas sen kielen?²⁶ Panetko kaislaköyden sen kuonoon ja, lävistätkö väkäräudalla sen leukapielen?²⁷ Rukoileeko se sinua paljon, puhutteleeko se sinua lempeästi?²⁸ Tekeekö se liiton kanssasi? Otatko sen ikuisiksi orjaksesi?²⁹ Leikitkö sillä niin kuin linnulla ja sidotko sen tytöillesi?³⁰ Käyvätkö myyntimiehet sillä kauppaa, jakavatko sen kauppamiesten kesken?³¹ Voitko täyttää sen nahan ahinkailla ja sen pään kala-atraimilla?³² Käy siihen käsiksi, muista ottelu; et sitä enää tee."

40:15, 25 Ks. alaviittaa Job 3:8 sekä Joihin kirjan johdantoa. Behemot tarkoittanee virtahepoa ja Leviatan krokotiilia.

41. luku

"Katso, sen kohdalla toivo pettää. Eikö jo sen näkemisestä sorru maahan?² Ei niin rohkeaa, että sen herättäisi. Kuka sitten kestäisi Minun edessäni?³ Kuka on ensin antanut Minulle, että Minä korvaisin? Kaiken taivaan alla on kaikki Minun.⁴ En saata vaieta sen jäsenistä, en sen väkevyydestä enkä sen ihanasta rakenteesta.⁵ Kuka on paljastanut sen kasvot, kuka tunkeutuu sen kaksinkertaisten purimien väliin?⁶ Kuka on avannut sen kasvojen ovet? Sen hammasten ympärillä on kauhu.⁷ Sen ylpeytenä ovat vahvat kilvet, suljettu lujin sinetein.⁸ Yhtyvät toisiinsa eikä ilma pääse niitten väliin.⁹ Liittyvät toisiinsa, kiinnittyvät toisiinsa eivätkä erkane.¹⁰ Sen aivastukset saavat valon välähtämään, ja sen silmät ovat kuin aamuruskon silmäripset.¹¹ Sen kidasta lähtee tulisoihuja, sinkoilee säkeniä.¹² Sen sieraimista käy savu niin kuin kiehuvasta kattilasta ja padasta.¹³ Sen puhallus sytyttää hiilet, ja sen suusta lähtee liekki.¹⁴ Sen kaulassa asuu voima ja sen edellä hyppii kauhistus.¹⁵ Sen lihaspoimut ovat kiinteät, lujasti siinä; se ei horju.¹⁶ Sen sydän on luja kuin kivi, niin, luja kuin alempi jauhinkivi.¹⁷ Sen nousua pelästyvät sankarit, ovat kauhusta suunniltaan.¹⁸ Sitä tavoittelevan

miekka ei kestä, ei keihäs, ei heittoase, ei panssari. ¹⁹ Kortena se pitää raudan, vasken lahoppuuna. ²⁰ Ei aja sitä pakoon nuoli, linkokivet muuttuvat sille akaniksi. ²¹ Akaniksi luetaan nuijat, ja se nauraa keihästen kohinalle. ²² Sen vatsapuolella on teräviä liuskasumuja, se kyntää mutaa kuin puimaäes. ²³ Se panee syvyyden kiehumaan kuin padan, tekee meren voidekattilan kaltaiseksi. ²⁴ Se panee polun loistamaan jäljessään, syvyys on kuin harmaahapsinen. ²⁵ Ei ole tomussa sen vertaista, se on luotu pelottomaksi. ²⁶ Sitä pelkää kaikki, mikä korkeata on. Se on kaikkien ylväitten eläinten kuningas."

42. luku

Silloin Job vastaa Jahvelle ja sanoo: ² "Tiesin, että Sinä voit kaiken, eikä mikään ole Sinulle mahdotonta. ³ Kuka on se, joka peittää neuvon taitamattomasti? Olen siis puhunut enkä ymmärrä — korkeita minulle enkä käsitä. ⁴ Kuule siis, niin minä puhun, kysyn Sinulta ja opeta Sinä minua. ⁵ Korvakuulolta olen Sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni Sinut nähnyt. ⁶ Sen vuoksi alistun ja kadun tomussa ja tuhassa." ⁷ Ja tapahtuu sen jälkeen, kun Jahve oli puhunut nämä sanat Jobille, että Jahve sanoo teemanilaiselle Elifaalle: "Vihani on syttynyt sinua ja kahta ystävääsi kohtaan, sillä ette ole puhuneet Minusta oikein niin kuin palvelijani Job. ⁸ Ottakaa siis seitsemän mullikkaa ja seitsemän oinasta ja menkää palvelijani Jobin luo ja uhratkaa polttouhri puolestanne, ja palvelijani Job rukoilee puolestanne. Sillä suostun häneen, niin etten kohtele teitä häpäisevästi, vaikka ette ole puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job. ⁹ Niin teemanilainen Elifas ja suuhilainen Bildad ja naemalainen Soofar menevät ja tekevät niin kuin Jahve oli heille puhunut, ja Jahve suostuu Jobiin. ¹⁰ Ja Jahve käänsi Jobin vaikeuden, kun tämä rukoili ystäväinsä puolesta; ja Jahve antoi Jobille kaksin verroin kaikkea, mitä hänellä oli ollut. ¹¹ Ja hänen luokseen tulevat kaikki veljensä ja kaikki sisarensa ja kaikki entiset tuttavansa ja syövät leipää kanssaan hänen talossaan. Niin surkuttelevat ja lohduttelevat häntä kaikesta siitä onnettomuudesta, minkä Jahve oli sallinut kohdata häntä. Ja he kukin antavat hänelle myös yhden kesitan ja kukin yhden kultarenkaan. ¹² Ja Jahve siunasi Jobin elämän loppupuolta enemmän kuin sen alkua, niin

että hän sai neljätoista tuhatta lammasta, kuusi tuhatta kamelia, tuhat härkäparia ja tuhat aasintammaa.¹³ Hän sai myös seitsemän poikaa ja kolme tyttäriä.¹⁴ Hän antoi ensimmäiselle nimen Jemina, toiselle nimen Kesia ja kolmannelle nimen Keren Happuk.¹⁵ Eikä ollut koko maassa niin kauniita naisia kuin Jobin tyttäret, ja heidän isänsä antaa heille perintöosan heidän veljiensä rinnalla.¹⁶ Ja Job elää tämän jälkeen vielä 140 vuotta ja näkee lapsensa ja lastensa lapset — neljä sukupolvea.¹⁷ Sitten Job kuoli vanhana ja päiviltä rikkaana.

42:11 Kesita oli muinainen rahayksikkö, jonka arvo on tuntematon. Ks. 1 Ms. 33:19, Joos. 24:32.

42:15 Normaalisti tyttäret saivat perinnön vain, ellei poikia ollut. Ks. 4 Ms. 27:1-11. Se, että Jobin tyttärille jaettiin perintöä, todistaa Jobin poikkeuksellisesta varallisuudesta.

*

Niitten, jotka epäilevät Raamatun ja erityisesti Vanhan Testamentin luotettavuutta, on hyvä tutustua Jobin kirjaan, erityisesti sen 38. lukuun. Sen on sanottu sisältävän enemmän tieteellisiä totuuksia kuin kaikki maallinen kirjallisuus yhteensä ennen 19. vuosisataa. Esim. tuon luvun 19. jakeessa Jumala kysyy Jobilta: "Missä on tie, jolla valo asuu?" Miten Job olisi yli kolmetuhatta vuotta sitten voinut tietää, ettei valo asu paikassa, vaan tiessä, sillä valo on aaltoliikettä, joka etenee 300 000 km sekunnissa? Samoin jakeessa 24 Jumala kysyy Jobilta valon spektriä: "Mitä tietä jakaantuu valo?" Ehkä kaikkein selvimmin osoittautuu Jobin kirjan tähtitieteellinen viisaus 26:7:ssä. Kysymykseen, mikä maapalloa kannattaa, on ihmiskunnan historiassa saatu lukuisia vastauksia aina maapalloa olkapäillään pitäviin norsuihin ja pikkujättiläisiin asti. Raamattu ei tee tällaista erehdystä. Miten saattoi Job tietää muutoin kuin jumalallisen ilmoituksen tuloksena, että "Hän (= Jumala) ripustaa maan tyhjän päälle"

